

திருக்கோயில்களும் பண்பாடும்

Acc No: 28780
15-6.

திருவாவடுதுறை ஆத்தினம் 1995

3

எட்டாவது

உலகத் தமிழ் மாநாடு மலர்

திருவன்னவர் ஆண்டு 2025

1—1—1995

வினாக்கள்

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ខេត្ត សៀមរាប សង្កាត់ សៀមរាប

២២០៩ ទី១៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២៣

០១០១ — ១ — ១

திருவாவடுதுறை மன்ற திட்டம்

22-01-96

வெளியீடு எண் : 426

எ.
சிவமயம்

திருக்கோயில்களும் பண்பாடும் TEMPLES AND CULTURE

இது

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
இருப்பத்து முன்றாவது குரு மகாசந்திரானம்
சீர் வளர் சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாரச்சங்கிதி அவர்கள்
திருவளப் பாங்கின் வண்ணம் வெளியிடப்பெறுவது

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்,

திருவாவடுதுறை - 609803.

1995.

உரிமை பதிவு
விலை ரூ. 30 - 00.

திருவாவட்டார் கலைக்காலனி

நெடுஞ்செழியனம்

ஸ்ரீ நமசிவாயழுர்த்தி அச்சகம்,
திருவாவட்டாரை,

ஆசிரியர் :

‘திருமுறை உறைமணி’ ‘செஞ்சொற்கொண்டல்’
‘நல்லாசிரியர்’

டாக்டர். சௌ. சிங்காரவேலன், எம். ஏ., பிஎ. டி., டிபி. மோழியியல்,,
(முனினால் சிறப்புநிலைப் பேராசிரியர் - தமிழியல்துறை,
அன்றையிலைப் பல்கலைக் கழகம்)
மயிலாடுதுறை.

உ

சிவமயம்

அருள்திரு நமசிவாய மூர்த்திகள் வாழ்த்து

இருதய நாப்பன் அஞ்செழுத்து உருவின்
இறைவணை உயிர்க்கொலை செயாமை,
அருள், பொறி அடக்கல், பொறை, தவம், வாய்மை,
அங்பு, அறிவு என்னும்என் மலர்கொன்று
ஒருமையொடு அருச்சித்து இடுகென்று அடியார்க்கு
ஒன்னிய தீக்கைசெய்து உணர்த்தத்
திருஅமர் துறைசை உறைஅருள் குருவாம்
திருநமச் சிவாயர்தாள் போற்றி.

— பழம்பாடல்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதினம்
குருமுதல்வர்
அருள்தீரு நமசிவாயழுர்த்தீகள்

வினாக்கள் முனையிலேயும்

சிவமயம்

குருமரபு வாழ்த்து

குயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான
போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய்
பயில்வாய்மை மெய்க்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பானு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருநமச்சி வாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் திருமரபு
நீட்டே தழைக மாதோ.
— தவத்திரு மாதவச் சிவஞான முனிவர்.

—
வெய்யம்

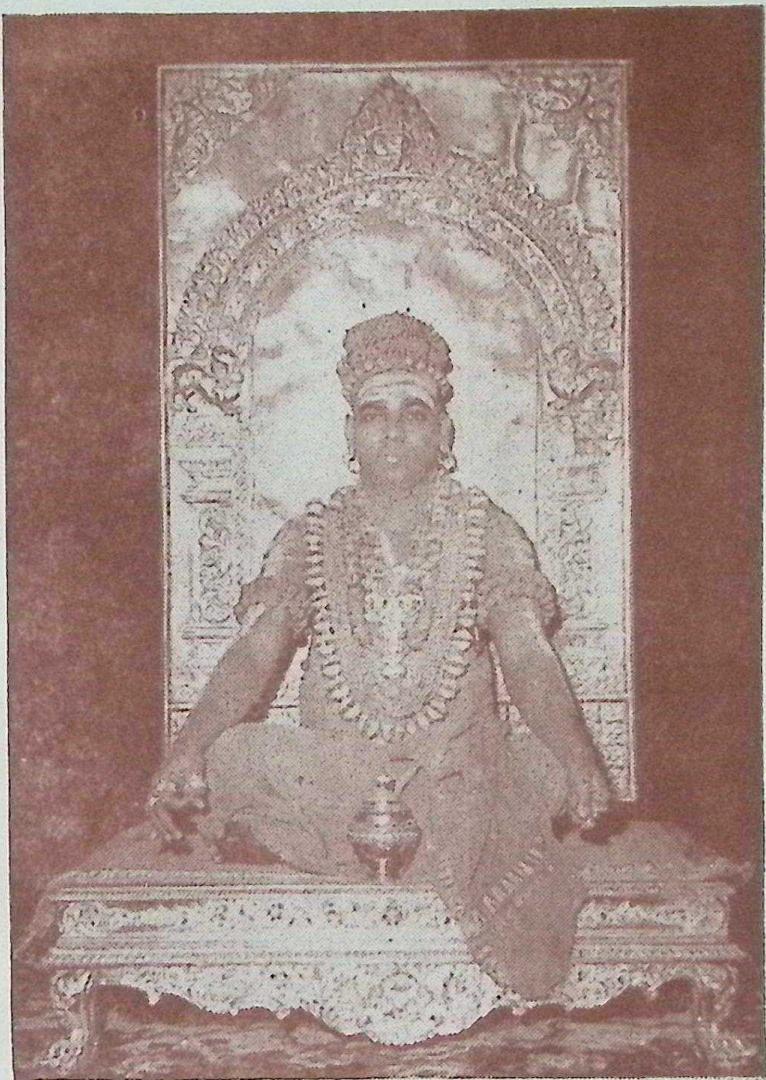
சிவப்பிரகாசக் குறள்

- விக்கிமி சிங்க புரத்தில் தவம்பெருக்கும்
இக்குரவன் வந்தான் இனிது. 1
- துறைசைக் குருபீடம் துலங்கிடவே ஏற்றுன்
நிறைதிலையை நற்றவத்தால் நின்று. 2
- ஆவுடைய பிள்ளை, அகத்தியனே டொன்றுகி
நீண்ணில் வந்த நிலை. 3
- சமயம், சமூகம், நலப்பணிகள் ஆற்றும்
இமயம் இவனே இயம்பு. 4
- ஆவுடையார் கோயில் குடமுழுக்கை ஆற்றியே
பாவுயரக் கொண்டான் பரிந்து. 5
- சிவஞான மாழுநியோ சீர்த்துறைசை போந்து
வலஞானம் ஈந்தான் தனித்து. 6
- ஆட்சி, நிர் வாகம், அருங்கலைகள் பேணுகின்ற
மாட்சிகள் கொண்டான் மலிந்து. 7
- திருக்குறுள்போற் சொற்சுருக்கம், தேர்ந்தபொரு ஓழும்
பெருக்கும் இவனுரைக்கும் பேச்ச. 8
- பஞ்சாக் கரமுர்த்தி பாதங்கள் எப்பொழுதும்
தெஞ்சடையான் இந்த நிலத்து. 9
- சிவப்ர காசத்தால், சீர்த்துறைசை தன்னை
உவந்தெடுத்துப் போற்றும் உலகு. 10

அடியேல்,

பெ. சிங்காரவேலன்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம்
இருபத்துமூன்றுவது குரு மகாசந்நிதானம்
சீர் வளர் சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாரச்சந்நிதி அவர்கள்

உள்ளடை

முகவுரை

அருள்திரு நமசிவாயழுர் த்திகள் வரலாறு		
திருக்கோயில்களும் சமுதாயமும்	...	1
1. திருக்கோயில்களும் இலக்கிய வளர்ச்சியும்	...	5
2. திருக்கோயில்களால் அறியப்படும் மக்கள் சமயப் பண்பாடு (நாயன்மார்களைப் போற்றுதல்)	...	12
3. திருக்கோயில்களைப் பேணிய தமிழ் மன்னர்களின் பண்பாட்டுத் திறன்	...	29
4. கல்வெட்டுக்கள் உணர்த்தும் பண்பாட்டு நெறி - சில குறிப்புகள்	...	36
5. திருக்கோயில்களின் அமைப்பும், சிறப்பும் - ஒரு கண்ணேட்டம்	...	39
6. சக்தி வழிபாடும், மக்கள் வாழ்வு நெறியும்	...	48
7. நவக்கிரகத் திருக்கோயில்களும் மக்கள் வழிபாடும்	...	56

முன் னுடைர

தொகையில்களைப் பற்றி சிரமம் காலத்திற்கு முன்னால் நிறைவேண்டும்.

வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே. வாழ்வது என்றால் எப்படி? குறிக்கோள் ஒன்று வேண்டும். அந்தக் குறிக்கோளும் உயாந்தாக இருக்கவேண்டும். அதனை அடையும் நெடியும் தூயதாக இந்கவேண்டும். குறிக்கோள் இவ்வாறு வாழ்க்கைக்கு அந்தம் இல்லை. “குறிக்கோள் இலாது கெட்டேன்” என்பார் திருநாவுக்கரசர். அந்தகைய குறிக்கோளே அமைதி, இனப்பம், சிறைவை கூட்குத் தநும். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை இந்த உயர்ந்த குறிக்கோளை நமக்கு அடைவிப்பனவே தமிழகத்தின் திருக்கோயில்கள் என்பது முற்றிலும் உண்மை.

“திருக்கோயில்களும் பண்பாடும்” என்ற இந்த நால், நம் திருக்கோயில்கள் பண்பாட்டைக் காத்து நிற்றும் கருவுலங்களாக விளங்குதலைப் பல்வேறு சான்றுகளுடன் விளக்குவின்றது. ‘மனம் ஒன்றிய வழிபாடே நிலைத் தீர்மானம் இனபத்தை, அமைதியைத் தநும்’ என்பதற்குத் திருக்கோயில்கள்தாம் தக்க சான்றுகள்.

திருக்குறளில் ஒவ்வொரு குறலிலும் ஏழூர்கள் அமைந்துள்ளது போலவும், உயர்ந்த கர்நாடக சங்கீதம் ஏறு ஸ்வரஸ்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது போலவும், சைவ நாயன்மார் அஞ்சிய தோத்திரப் பாக்கள் முதல் ஏறு திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டதுபோலவும் இந்த நூற் கட்டுரைகளும் ஏழு என்ற எண்ணிக்கையில் அமைந்துள்ளன. இது எண்ணிட எடுத்த முடிவு அன்று. இறைவன் திருவருளால் வந்த ஒரு பொருத்தமே என்று கூறுவது தவறானது.

திருக்கோயில்களுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் உள்ள நெருங்கிய பினைப்பை முதல் பகுதி சுருக்கமாக எடுத்துக்கொண்டிருப்பது இந்த நூலுக்கான முன்னுரைப் பகுதியாகவும் அமைந்து எனலாம். சமுதாய நல வாழ்வையும், ஒற்றுமையையும் மையமாகக் கொண்டே திருக்கோயில்கள் அமைந்துள்ளன. திருக்கோயில் அன்றூட் பூசைகள், திருவிழாக்கள், திருப்பணிகள் முதலிய அனைத்தும் மக்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உழைக்கும் வர்க்கத்தினருக்கே திருக்கோயிற் பொருளாதாரம் பெரிதும் பயன்படுகின்றது என்பது உண்மை.

திருக்கோயில்களில் கூணப்பெறும் கல்வெட்டுக்கள் எனப்படும் சாசனங்களில் காணப்படும் இலக்கியப் பகுதிகள், திருக்கோயில்களில் பாடப்பட்ட தோத்திர இலக்கியங்களால் தமிழ் மொழிக்கு விளைந்த நற்பயன்களை முதல் கட்டுரை தக்க சான்றுகளுடன் விவரிக்கின்றது. —

திருக்கோயில்களைச் சார்ந்த மெய்யழியார்கள், தோத்திரப் பாக்களை அஞ்சிய தேவார மூவர், ஆகிய நாயன்மார்களை மக்கள் எவ்வெங்வாறு போற்றினர் என்பதைக் கல்வெட்டுக்கள் வாயிலாக விளக்குவது இரண்டாம் கட்டுரை.

மக்கள் பண்பாட்டில் தெய்வ நலம் பொருத்திய சான்றேரைப் போற்றும் உயர்ந்த உணர்வு காலங்களைப் பொறுத்து வளர்க்கு வச்சுள்ளமையைக் கல்வெட்டு ஆசாரங்களுடன் இக்கட்டுரை உரைக்கும். ‘பெரியாரைத் தூணைக் கோடல்’ என்ற திருவள்ளுவர் கருத்திற்கும் மக்கள் பண்பாட்டிற்கும் உள்ள நெருங்கிய உறவு இதனால் புலப்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

திருக்கோயில்களையும், திருக்கோயில் தலைமுக்களையும் சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் எவ்வாறு பேரைப் பாறுவதற்கான என்பதையும், மன்னர்களின் பக்கி தறுப்பிய பண்பாட்டு உணர்வையும் விளக்குவது முன்றுவது கட்டுரை.

திருக்கோயில்களில் உள்ள எண்ணாற்ற கல்வெட்டுக்களால் உணர்த்தப்படும் மக்களின் தார்மீக உணர்வு, பண்பாட்டு நேரி, அரசியல் ஒழுங்கு, முதலியவற்றை அடுத்து வரும் நான்காம் கட்டுரை விளக்கும்.

இசை ஆகமங்களின் படி அமைக்கப்பட்ட இத் திருக்கோயில்கள் எழுப்பப்படும் முறை, அவற்றின் அமைப்பு, அழுது, அவற்றின் பகுதிகள் வளர்ந்த வகை, தெய்வத் திருவுருவங்கள், அவற்றுல் விளங்கும் மக்கள் பண்பாடு ஆகியவற்றை ஆராயும் ஒரு கண்ணேட்டுமே ஐந்தாவது இயல்.

இவ வழிபாட்டுடன் சக்தி வழிபாடும் இணைந்த புதுமையை, இதனால் விளைந்த தமிழ் மக்களின் பண்பாட்டு ஏரலாற்றை இலக்கியம், நாட்டுப்புற மக்கள் வாழ்க்கையோடு ஒட்டிச் சுருக்கமாக ஆராய்வதே ஆரூராது பகுதி.

இயற்கை வழிபாட்டின் ஒரு கைருக விளங்கும் நவக்கிரக வழிபாடு, தமிழகத்தில் பரவியதையும், நவக்கிரகம் பற்றிய விளக்கங்களையும், நவக்கிரகத் தலங்கள் பற்றிய தத்துவங்களையும் பற்றி விளக்குவதாக ஏழாவது பகுதி அமைகின்றது. மக்கள் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் இது ஒரு சிறப்பான் இடத்தைப் பெறுவதை இது சுட்டுகின்றது.

இவ்வாறு திருக்கோயில்களும் பண்பாடும் பற்றிய இந்தச் சிறிய நூல், அறிமுகங்களே என்றாலும் தமிழ் ஆராய்ச்சி முடிவுகளைத் தொகுத்துக் காட்டும் முயற்சியாகவும், தமிழகத் திருக்கோயில்கள் வழிபாட்டுத் தலங்களாகமட்டும் அமையாமல், மக்களின் ஒழுக்கத்தை, கடமை உணர்வை, நம்பிக்கையின் உறுதியை உலகிற்குக் காட்டும் அற்புதமான பண்பாட்டுக் கருவுலங்களாகவும் அமைந்திருப்பதை எடுத்துரைக்கும் பதிவு ஆவணமாகவும் அமைகின்றது.

எட்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு தமிழகத்தில், பழம் பெருமை வாய்ந்த தஞ்சை மாநகரில் கூடும் போது இந்த நூல், திருக்கோயில்கள் பலவற்றின் இருப்பிடமாக விளங்கும் தஞ்சை மாவட்டச் சிறப்பை எடுத்துரைக்கும் சான்று நூலாகவும் மலர்கின்றது.

இம்மாவட்டத்தில் திருவாவடூற்றை ஆதீனமும்; தருமபுர ஆதீனமும், திருப்பணங்காள் ஸ்ரீ காசிமடமும் ஞானப் பண்ணைகளாக விளங்கி ஞானப் பயிர் செழித்து வளரச் செய்து வருவதை உலகு அறியும்.

திருவாவடூற்றை, சூரியனுர் கோயில், ஆவுடையார் கோயில், திருவீழி மிழலை, மயிலாடூற்றை, திருவிடை மருதூர் முதலிய திருக்கோயிலங்களைத் தம் அருளாட்சியில் பேணி வரும், திருவாவடூற்றை யாதீனம் 23 ஆவது குரு மகாசங்கிதானம் சீர்வளர்ச்சிர் விவப்பிரகாச ஷண்டாரச் சந்திதி அவர்கள் தாம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று ஞான பீடம் ஏறிய பத்தாண்டுகளுக்குத் தன்னுள்ள சமய, சமுதாய, இலக்கியப் பணிகள் கணக்கில் அடங்காதவை.

அவர்கள் இந்த மாநாட்டிற்கு வருகைத்தாம் உலகப் பேரினார்களுக்குத் தம் திருக்கை வழக்கமாக வழங்கும் அருட்கொடையாக இந்த நூல் அமைகின்றது.

இந்திய அரசுக் கல்வெட்டுத்துறையினர் ஆண்டு பலவாக அரும்பாடுபட்டு வெளியிட்டுள்ள ஆண்டு அறிக்கைகள், அபிதான சிந்தாமணி, கலைக்களாஞ்சியம் தொகுதிகள் மு. இராகவையங்கார், சீரி-வேங்கடசாமி, கே. எம். வேங்கடராமையா, தி. வை. சதாசிலப் பண்டாரத்தார், எஸ். ஆர். பாலசுப்பிரமணியம், சு. அருணாசலக்கவுண்டர், என். இராமகிருஷ்ண முதலிய அறிஞர்கள் அவ்வப்போது கண்ணுள்ள ஆய்வுக்குமிழுவுகள், சைவத்திருக்

கோயில் ஆகமமுறைகள் ஆகியவை அனைத்தும் பண்பாட்டு நெறியில், கூர்ந்து நோக்கப் பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் வாசில் எழுதப்பெற்ற இங்கிலியில், தமிழகம் இவர்களை என்றென்றும் நன்றி உணர்வுடன் எண்ணும் என்பது உண்மை.

இதைக் கண்ணுறும் உலக அறிஞர்கள், தமிழகத் திருக்கோயில்களைச்சர்க்கந்த பண்பாட்டு வளர்ச்சியை சமய வளர்ச்சியை, இலக்கிய வளர்ச்சியை, இந்து உணர்வர் என்பதுதான் சீர் வளர் சீர் குரு மகாசங்கிதானம் அவர்களின் திருவுள்ளனம்.

‘தஞ்சையில் நடைபெறும் எட்டாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டு மஸ்ராக இச் சிறு நூலை வெளியிட்டதுன வேண்டும்’ என்று சீர் வளர் சீர் குரு மகாசங்கிதானம் அவர்கள் திருவாத்தாமரைகளில் என் வேண்டுகோளை முன் வைத்தேன். ‘21 ஆம் நாற்றுண்டிற்குத் தமிழ்மொழியின் பண்பாட்டுப் பங்களிப்பு’ என்பதையே வையக் கருத்தாகக் கொண்ட இம்மாநாட்டில், திருக்கோயில் பண்பாட்டு வரலாகுக உள்ள இந்நால் வெளிவரல் பொருத்தம் என்று திருவுள்ளம் இசைந்து அழற்ற அர்சிட்டு அருளியுள்ளார்கள்.

எனியேனது சிறு காணிக்கையைத் தம் கருணைப் பேருக்கால் ஏற்றுக்கொண்டதானும் ஸ்ரீ நமசிவாய மூர்த்திகளின் திருவாடகவுக்கும். 23 ஆவது குஞ்சுர்த்திகளாக விளங்கும் சீர் வளர் சீர் சிவப்பிரகாச பண்டாச் சந்திதி அவர்கள் பொன்னுர் திருவாடகவுக்கும் மன மொழி அமய்களால் ஆகிய என் வணக்கங்களைப் புலப்படுத்திக்கொள்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,

சீர் வளர் சீர் குரு மகாசங்கிதானம் அவர்களின்
அருளாணையின்வண்ணம்,
சௌ. சிங்காரவேலன்

“ஞானவேல்”
2. மாழுரநாதர் சந்திதி தெரு, }
மயிலாடுதுறை. }
10—12—94

TEMPLES AND CULTURE

Life is to live. How to live? There should be a purpose. That purpose should also be one of the best. The Path to achieve it should be the purest. Life without a purpose has no meaning. Saint Thirunavukkarasar says "I am damned without aim". Purposeful life gives us, peace, happiness and satisfaction. As far as Tamilnadu is concerned it is true that such lofty ideals are made possible by the temples of Tamilnadu.

This book "Temples and Culture" highlights with numerous evidence, how our temples like a treasury preserves the tamil culture. Our temples are the standing evidence to point out that "concentrated worship gives Happiness and peace"

Like, "Thirukkural" where in every Kural has seven words, as in carnatic music wherein every song has seven swaras and as our hymns of Saiva Nayanmars also have seven parts of Saiva Thirumurais; so also the essays on this book are "Seven" in number. This is not a Planned decision. It may not be wrong to say that it so suited due to the blessings of God.

The first part putsforth in brief the close link between Temples and Society. This essay serves as the prologue to the book. Social Welfare and integration are the centre piece of the temples. The daily Poojas, construction of temples etc are all done to serve people. It is true that temple economics revolves round and utilised much by the probtariat.

The First essay reveals with relevant evidence how Tamil language benefited much from the pieces of literature and hymns sung in temples that are found in the temple inscriptions the magnacartas.

The second essay explains through temple inscriptions how people adored the devotees of the temple, the "Thevara trios" who sung the humns, and other "Nayanmars". This essay also Ponders with the evidence of inscriptions how human culture was embedded with celebrating the doyans of religion. The close relationship between human culture and "getting the support of greatmen" is revealed through this.

The third essay exposes the maintenance of the temples and temple dharmas by the great Chola, Pandya Kings as well as the Bhakti brimming cultural feelings of the Great Kings.

The fourth Chapter depicts the peoples' righteous feelings, cultural depths, political orderliness etc through the temple inscription.

The fifth chapter surveys the construction details as adumbrated in Saiva Agamas, structure, beauty, the growth of the various parts, image of idols and their effects in the culture of the people.

The sixth part of the book briefly deals with the combined worship of Siva-Sakthi, the consequent effects on the cultural history and literature of the Tamil people reflecting the daily life of the rural folk.

The last and the seventh chapter indicates worship of Navagraha which is an aspect of nature worship and how it spread in Tamilnadu. It is significant that this aspect of worship gains an important place in the growth of People's culture.

Thus, the small book on 'Temples and Culture' though introductory in nature, synthesises the results of Tamil research and emphasises that the temples of Tamilnadu serve not only as places of worship but also act as an instrument to discipline their life style feel their responsibilities and the impeccable faith and thus act as a wonderful treasure of culture.

While the eighth World Tamil conference meet in this historic Tamil city of Tanjavur, this book will serve as an authoritative evidence work on the city of Thanjavur which abounds in temples.

It is in this district the world renowned three South Indian Mutts viz. "Thiruvavaduthurai Mutt", "Dharmapuram Mutt" and "Thiruppanandal Sri Kasi Mutt" do the Yeoman service of originating, spreading and perpetuating "Gaana". His Holiness Sri La Sri Sivaprakasa Pandarasannidhi avargal is the 23rd Garumahasannidhanam in the holy order of the distinguished heads. Within 10 years of his enthronement in the Gnanapeeth, as head of the biggest mutt he has been maintaining with all religious fervour and devotion, the temples in Thiruvavaduthurai, Suriyanarkoil, Aavudaiyarkoil, Thiruveezhimizhalai, Mayiladuthurai and Thiruvidaimarudur with grandeur and glory. Besides, he is responsible for innumerable services towards religious, social and literary fields.

This book is presented by His Holiness as "prashad" to the scholars attending the World Tamil meet.

It is the ardent and genuine belief and expectation of His Holiness Sri La Sri Guru Maha Sannidanam that the scholar of the world who chance to read this book will understand and appreciate the extent of growth of culture, religion and literature through the temples of Tamilnadu.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் குருமுதல்வர் அருள்திரு நமசிவாயமுர்த்திகள் வரலாறு

நீர் வளமும் நீல வளமும் சிறந்தது தண்டமிழ்க் காலிரி பாயும் செந்தமிழ்ச் சோழ நாடு. அச்சோழ நாட்டின் ஒரு பகுதியாக விளங்குவது இன்றைய தஞ்சை மாவட்டம். அப்மாவட்டத்தில் திருக்குடமுக்கு என்ற பாடல் பெற்ற தலம் கும்பகோணம். அங்கிருந்து மற்றொரு பாடல் பெற்ற தலமாகிய திருமயிலாடுதுறை செல்லும் நெடுவழியில் திரு ஆவடுதுறைக்கும் மயிலாடு துறைக்கும் இடையில் விளங்கும் செல்வத்திருப்பதி திருமுலூர் என்னும் சிற்றுர்.

திருமுலூரில், இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 500 ஆண்டு கஞ்சுகு முன் வாழ்ந்துவந்த சைவக் குடமக்கஞ்சுள் சைவ வேளாளர் குடியில், பரம்பரையாகச் சிவபெருமானுக்கே திருத்தோண்டு புரிந்து வந்த சைவக் குடும்பம் ஒன்று, அக்குடும்பத்தில் நீண்ட நாளாக மகப்பேறில்லாது வருந்திய பெரியார் ஒருவர். அவர் தமக்குத் திருமணம் ஆகிப் பலநாள் சென்றும் மகப்பேறு இல்லாமையால் தாழும் துணைவியாருமாய் ஒருநாள் அங்கிருந்து தில்லை செல்லும் வழியில் உள்ள திருப்புள்ளிருக்கு வேளுர்ப் பெருமாணை வழிபட்டு வேண்டிவரச் சென்றனர். இன்று வைத்திசூரன் கோயில் என்று வழங்கப்படுவது புள்ளிருக்கு வேளுர். அதுவும் பாடல் பெற்ற சிவத்தலமே.

அங்குச் சென்ற பெரியாரும் அவர்தம் துணைவியாரும் அங்குக்கோயில் கொண்டருளியிருக்கும் அம்மை கையல் நாயகி உடனுகிய வைத்தியாதப் பெருமாணை அங்கு கணிந்த மனத்தோடும் ஆராத வேட்கையோடும் வழி பட்டனர். வைத்தியாதப் பெருமான் திருவருளும் ஆவர்க்கு சொய்த்தது. மகப்பேறு கைஷடிற்று.

திருப்புள்ளிருக்கு வேளுர் வைத்தியாதப் பெருமான் இன்னுளோடும் திருமுலூர் திரும்பிய பெரியோர்க்கு உரிய காலத்தில் சைவம் உட்யவும் தரணி ஓங்கவும் ஆண்மகவு ஒன்று பிறந்தது. வைத்தியாதன் அங்ஙால் பெற்ற அக்குழங்கத்து வைத்தியாதன் என்றே திருப்பெயர்த்தி மகிழ்ந்தனர் பெற்றேரும் பெரியோரும்.

நாளோரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமும் ஆக வளர்ந்து வந்தார் வைத்தியாதனர். அவர் தோன்றிய நாள்தோட்டுத் தூய உள்ளத்தாய்க் சிவசிந்தனை

அன்றிப் பிறசிந்தனை இல்லாது வளர்ந்து வந்தார். இடையிடையே பெற்றேரோடும் கூடிய புள்ளிருக்கு வேளுர் சென்று வைத்தியாதப் பெருமாணை வணங்கி வந்தார் பின்னை வைத்தியாதார்

எழாண்டு ஆயிற்று. ஒருநாள் வழக்கம் போல வைத்தியாதனின் பெற்றேர் அவரை அழைத்துக்கொண்டு புள்ளிருக்கு வேளுர் சென்று பெருமாணை வழிபட்டு விட்டனர். இடையருது சிவசிந்தனையுடைய வைத்தியாதப் பின்னைக்குச் சிவவழிபாடு செய்து சிறப்பதற்குரிய பக்குவு காலம் வந்துவிட்டது அதனை அறிந்த வேளுர் வைத்தியாதப் பெருமானே அவர்க்குச் சிவபூசை எழுந்தருளப் பண்ணத்திருவன்னாம் கொண்டார். தம்மை அருசுசித்து வரும் ஆதிசைவருள் ஒருவர் போலத் திருமேனி கொண்டு அங்குத் தோன்றினார். தம் திருமுன்பு வழிபட்டு விற்கும் வைத்தியாதர் முன் வந்து அவரைத் திருநோக்கம் செய்து தப திருக்கைகளால் அவர் திருக்கைகளில் தம்மை வழிபடுத்தற்குரிய அங்குவருத் திருமேனியாகிய சிவலிங்கத் திருமேனி ஒன்றைக் கொடுத்தருளினார். அவரை வழிபடும் முறைமையையும் வைத்தியாதர்க்காகச் செலியறிவுறுத் தருளினார் அவ்வளவில் அங்கு விழும் மறைந்தருளினார்.

இவ்வாறு மூலூரில் தோன்றிய வைத்தியாதப் பின்னை உரிய பருவத்தில் வேளுர்ப் பெருமானுலே திருக்கண்ணுலூம் திருக்கையாலும் திருவாக்காலும் தீக்கை பெற்றருவாகிச் சிவ வழிபாடு செய்தற்கும் தாதி பெற்றார். இதனை அறிந்த அவர் பெற்றேர் அளவிற்கு மகிழ்ச்சியுடையராகி மீண்டும் பெருமாணை வணங்கி உரை திருப்பினர். அன்றமுதல் வைத்தியாதர் வேளுர்ப் பெருமானுல் எழுந்தங்களிக்கப் பெற்ற பெருமாணைத் தம்மை உடைய வராகக் கொண்டு நாள் தோறும் தவழுமல் வழிபட்டுவரலாயினார்.

அதைதே பொழியும் அன்போடு புறத்தேயும் சிவலிங்கத் திருமேனியில் பெருமாணைக் கண்டு இடையருது வழியாடு செய்து வந்தார்க்க மேலும் யேலும் திருவருள் சுரந்து பெருவிவநம். அதனால் அவ் உயிர்க்கு ஆகவேண்டும் ஆக்கங்களும் விரைந்து

வரும். மூலமூர் வைத்தியாதர்க்கும் அச் சிறப்பு பெறுதற்குரிய நானும் தகுதியும் பொருந்தின்றன. அப்போது விவரந்து ஒன்று.

திருக்கயில்லையில் கல்லால் மரம் ஒன்று. அம் மாத்தின நிலையில் ஓர் ஆசிரியர். அவன் தென்முகம் நோக் கிய கடவுள். நக்கனுமூற்தி. அத்தென்முகக் கடவுளா யிருந்தவர் கீங்ட பரமேசுன். யாவர்க்கும் மேலாம் சிவபெருமானே தென்முகக் கடவுளாக விற்றிருந்தார்.

உயிர்கள் மெய்ப்பொருள் உணர்ந்து உய்தி பெறுத்தாகச் சிவபெருமானுல் அருளப்பட்டன கைவ ஆகமங்கள். அவ் ஆகமங்களின் பொருளை அறிய முற்பட்டார் திருநக்கிதேவு. அவர்க்கு ஆகமப் பொருளைத் தெளிவதில் யில்லப்பு ஏற்பட்டது. அம் மலைப்பிளைத் தீர்த்தருளச் சிவபெருமானை வேண்டினார் நந்திபெருமான். அவர்க்கு உண்டான அம்மலைப்பிளைத் தீர்த்தருளத் திருவுள்ளாச் சொன்டார் சிவபெருமான். மேற்காலியபடி ஆலமர் கடவுளாக அமர்ந்திருந்து நந்திபெருமானுக்கு ஆகமப்பொருளில் உண்டான மலைப்பிளைத் தீர்த்து மெய்ப்பொருள் இதுவெனத் தெளிவுறுத்தருளினார். அவ்வாறு பொருள் தெளியுமாறு உணர்த்தியது சிவஞானபோதம் எனப்பட்டது.

மலைவு தீர்த்து தெளிவெய்திய நந்திபெருமான் தாம் கேட்ட சிவஞானபோதத்தை சனற் தமார முனிவர்க்கு அருளினார். அவர் அதனைச் சத்தியஞான தரிசனிக்கூக்கு அருளினார். அவர் பரஞ்சோதி முனிவர்க்கு அதனை அருளினார். சிவஞானபோதத்தை நந்திபெருமான் வழியில் கேட்டநூலிய பரஞ்சோதி முனிவர் உலகத்தார் உய்யும் பொருட்டு அதனைத் திருவெண்ணெய்க்கல்லூர் யெய்கண்டதேயர்க்குச் செவியறிவுறுத்தருளினார்

யெய்கண்டதேவர் பரஞ்சோதி மு வி வி டம் கேட்டுணர்க்க சிவஞானபோதப் பொருளைப் பண்ணிருத்தியங்களில் தமிழில் நூல்வடிவாக்கி யருளினார். அவரை ஆசிரியராகச் சொன்ட அருணந்தி சிவம் சிவஞானபோதச் செம்பொருளைத் தெளிவுறுக் கேட்டு உணர்ந்து அதனைச் சிவஞான சித்தியார் என்ற பெயரில் விரிவான நூலாக்கீத் தங்கதூளினார். சிவஞானபோதப் பொருளை அவர் தம் மானுக்கருள் ஒருவரான மறைகூன சம்பந்தர்க்கு அறிவுறுத்தருளினார். அக்காலத்தில் திலமீஸாப் கந்தனாருள் ஒருவரான கோற்றுவன்குடி உயாபதிசிவம் மறைகூன சம்பந்தரை ஆசிரியராகக் கொண்டார். அவர்டம் சிவஞானபோதம் தெளிவுறப் பெற்றார். சிவஞானபோதச் செம்பொருளை எட்டு நூல்களால் யாவரும் அறிய விசைக்கம் செய்தருளினார்.

மெய்கண்டதேவர் மரபில் சந்தானகுரவர் நால்வளில் கடைசியாக வந்தவர் உமாபதிசிவனுர். அவரோடு மெய்கண்ட சந்தானம் ஸின்றுவிடவில்லை. உமாபதிசிவம் நந்திமரபில் வந்த ஞானங்னென்றி உலகில் பின்று நிலவிடத் தமக்கொரு தக்க மானுக்களைத் தேர்ந் தெடுத்தார், அவரே அருள்நமச்சிவாயர். உமாபதிசிவம் அருள்நமச்சிவாயருக்குச் சிவஞானபோதத்தைத் தெளிவுற்கியதும் அன்றி இறுதியில் தாம் வழிபட்டு வந்த அழகிய திருச்சிற்றம்பலம் உடையாரையும் அம்பலவாணரையும் தம் மானுக்கர் கையில்கொடுத்து வழிபட்டு வரவும் அருளினார்.

அக்காலத்தில் நவகோடிசித்தபுரம் என விளங்கிய திரு ஆவடுதூறைக்கண்ணும், திருமறைக் காட்டின் கண்ணும் சித்தராய் விளங்கிவந்த சிவப்பிரகாசர் என்பார், சைவசித்தாந்த சந்தான மரபில் தொடர்ந்து வந்த அருள் நமச்சிவாயரத் தம் ஞானசிரியாகப் பெற்றார். சிவஞானபோதம் முதலான கைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களின் தெளிபொருளாக் கேட்டுணர்ந்தார். தம் ஆசிரியருக்குப் பின் உமாபதி சிவத்தினிடமிருந்து வரப் பெற்ற அழகிய திருச்சிற்றம்பலம் உடையாரையும் அம்பலவாணரையும் தம் வழிபடுமூர்த்திகளாகவும் பெற்றார். திருஆவடுதூறையின்கண் திருமடம் ஒன்று அமைத்து அங்கிருந்து கொண்டு தம்பால் வந்த அன்பர்க்கல்லாம் சிவஞானம் செவியறிவுறுத்தருளி வந்தார்.

பெருமை வாய்ந்த சித்தர் சிவப்பிரகாசர் ஒரு நாள் தம் அடியார் குழாத்துடன் திருமறைக்காட்டுக்கு எழுங்கானினார். எழுந்தநூளியவர் திருமலூர் வந்து சேர்ந்தார். அடியவர் கூட்டத்தொடும் அங்கு எழுங்கானியிருந்த சித்தர் சிவப்பிரகாசரை நம் கைத்திய நாதராகிய ஜோயார் கண் தளிரக் கண்டு மகிழ்ந்தார். அவரது உள்ளம் அப்பெரியவர்பால் ஒழுச் சென்றது. அவ்வழியே கைத்தியநாதர் சிவப்பிரகாசர் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்துவிட்டார். தம்மை ஆட்கொண்டருமாறு அவரை மனங்குழங்குது வேண்டினார். அவரது பக்குவலிலையை அறிந்த சித்தரும் கைத்திய நாதனை நோக்கி. ‘அன்பனே, நன்று, நீ நம்முடன் வகுவாயகா !’ என்று பணி ந்தநூளினார். அவ்வளவுதான், அடங்காத மகிழ்ச்சி கைத்தியநாதாருக்கு. துள்ளிக் குதித் தோடினார். தம் இல்லத்துத் தாம் வழிபட்டுவந்த கைத்தியநாதப் பெருமானை எழுந்தநூளச் செய்தார். பெற்றீருபால் விண்ணப்பித்தார். பெற்றீரும் மறுக்க வில்லை.

ஏற்கெனவே, முன்பு ஒரு நாள் புள்ளிருக்கு வேணுப்பு பெருமான் அருளால் சிவவிக்கத் திருமேணி பெற்ற மை சிலைந்தனர். அதற்கு ஒப்பவே இப்போது வாய்த்த இதுவும் திருவருளே என மகிழ்ந்தனர். பின்னொ

யின் கருத்திற்கு இசைந்தனர். வைத்தியாதர் அடியார் குறாத்தொடும் கூடிச் சித்தர் சிவப்பிரகாசரைத் தொடர்ந்தார்.

சித்தர் சிவப்பிரகாசர் வைத்தியாதரோடும் மற்றும் அடியாரோடும் திருமறைக்காடு சென்று மீண்டும் ஆவடுதூரை அடைந்தார். அங்குத் திருக்கோயில் கொண்டிருக்கும் அருள்மிகு மாசிலாமணிப் பெருமாணையும் ஒப்பிலாமலை அம்மையையும் வணங்கி விபிப்பார். பின்னர் அங்கு சிவத்தொடும் பிரியாவகை திங்கந் திருக்கும் திருமாளிகைத் தேவர் திருமுன் சென்று வணங்கினார். வணங்கிலிட்டுத் தமது திரு மட்டத் தில் வங்கு வீற்றிருந்து, முன்போலவே அடியார்க் கெல்லம் சித்தாந்த ஞானத்தைத் தெளிவு வரச் செய்து கொண்டிருந்தார்.

வைத்தியாதருக்கு மேன்மேலும் மிகுந்துவின்ற பக்குவம் நோக்கி அவர்க்கு ஞானத்தைக் கொண்டிருக்கியம் என்று தம் ஆசிரியர் திருப்பெயரையே அவர்க்குத் தீக்கைத் திருப்பெயராகவும் துட்டு மகிழ்வித்தார். சிவஞானபோதம் முதலான சித்தாந்த ஞான நன்றால்களின் பொருள்களைத் தெளியுமாறு செவியறிவுறுத்தருளினார்.

நல்லதோர் இனிய நாள் திருஆவடுதூரை, நந்தி பெருமானிடம் ஞானம் பெற்ற திருமூலதேவர் சிவயோகத்தில் திணைத்திருந்து தமிழ் முவாயிரம் ஆசிய திருமங்கிரும் அருளிச் செய்த பெருமை வாய்ந்த திருத்தலம். நவகோடி சித்தர்கள் தமக்குச் சிறந்ததாகக் கொண்டமையால் நவகோடிசித்தர் புரம் என்ற சிறப்பினைப் பெற்ற இடம், திருஞானசம்பந்தப் பின்னோயார் திருப்பதிகம் பாடிப் பொற்கிழியருளப் பெற்ற பொற்பினை உடையது. திருமாளிகைத் தேவராகிய மாபெருஞ்சித்தர் சிவமாய் அமர்ந்து திகழும் தலம், இத்தகைய சிறப் பெல்லாம் ஒருங்கே பொறந்திய இத்திருஆவடுதூரையே இனி எதிர்வரு காலத்தில் உலகெலாம் சைவம் தழைக்கச் செய்யும் சிவஞானியர் இருந்து திருஞானத்தை வாரி வழங்குதற்கு உரிய தகுதிவாய்ந்த இடமாகும் எனத் தெளிந்தார் சித்தர் சிவப்பிரகாசர். தமக்குப்பின் வழிவழி வின்று சிவஞானம் வழங்கிவரத் தக்கவர் நமச் சிவாயரே எனத் தேர்ந்தார்.

அன்று நமச் சிவாயர் காவிரிக்கு நீராடவரச் சென்றிருந்த பொழுது, சிவப்பிரகாசர் தாம் எழுங்களியிருந்த இடத்தைச் சூழ வரை கீறித் திரு அறை அமைத்தார். அங்கு வின்ற பிற தம் மாணுக்களை நோக்கி ஒன்று கூறினார். “நாம், இப்பொழுது திருமறைக்காடு செல்வின்றோம். இன்று முதல் அழியிய திருச்சிற்றம்பலவர் பூசையையும் அம்பலவாணர் பூசையையும் நமச் சிவாயர் ஏற்றுக் கொள்வாராகி நாம் கீறிய இந்த அறையில் அமர்ந்து சைவ சித்தாந்த

ம்பு தழைக்க அன்பர்க்கெல்லாம் ஞானத்தை வழங்கிவருவாராகி இது மாது ஆணை என்று நீராடுவாய் நமச் சிவாயர்க்கு உரைப்பீராக”! என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார், பின்னர் அங்கு வின்றும் திருமறைக் காட்டிற்கு எழுந்தருளினார்.

காவிரிக்குச் சென்று நீராட மீண்டார் நமச் சிவாயர். திருமடத்துக்கு வந்துகேர்ந்த நமச் சிவாயர் அங்குத் தம் ஞானிரியப் பெருந்தகையைக் காணவில்லை. அவர் திருமறைக் காட்டிற்கு எழுங்களினார் என்ற செய்தியையும் நமச் சிவாயர்க்குக் கூறுயாறு ஆணைத்த பிற செய்தியையும் அங்கிருந்தார் அறிவிக்க, அறிந்த நமச் சிவாயர் உள்ளும் கலங்கினார். ‘ஆசிரியப்பெருமாணை இனி என்று காண்போம்’! என எண்ணி அலமந்தார் அவர் அருளாண்மையை மறுக்கவும் ஓண்ணானது திகைத்தார். அச்சும் உள்ள நெலிழ்ச்சியும் பொருந்த மேனி நடுங்கிக் கண்ணீர் வார்ந்து ஆசிரியப் பெருமான் சென்ற திசைகோக்கி ஸிலத்தில் வீழ்ந்து புரண்டு அலறினார், வணங்கி எழுங்தார், இருக்கயும் தலையேறத் தொழுது வின்றார். இனி என் செய்வது! ஆசிரியர் ஆணையுள்ளதே.

அவர் அருளாண்மையைத் தலைமேற் கொண்டார். அன்று முதல் உமாபதி விவம் விபிப்பட்டு வந்த அழியிய திருச்சிற்றம்பலம் உடையாரையும் அம்பலவாணரையும் தம் உயிர்த் தலைவனுகிய வைத்தியாதப் பெருமாணையும் சிவாகம நெறிப்படி வழிபாடாற்றி வாலானார். ஆசிரியர் சித்தர் சிவப்பிரகாசர் வகுத்திருளிய திருவறையில் அமர்ந்திருந்து தம்மை அனுகிவந்த அன்பர்க்கெல்லாம் ஞானப் பெரும்பொருளைச் செவியறிவுறுத்தருளி வரலானார்.

அக்காலத்து ஒருநாள் சூரியன் கோயில் திருத்தலத் தில் திரு கந்தபரம்பரையில் வாமழுனி மரபில் வந்தருளிய சிவாக்கிர யோகிகள் நம் நமச் சிவாயரது பெருமையைக் கேள்வியற்றார். நமச் சிவாயரைக் காண அவாவுற்றார். துறைசைக்கு எழுங்களினார். திருமடத்துக்குள் அவர் எழுந்தருளவது; கண்டநமச் சிவாயர் அவரை எதிர்கொண்டமைத்து ஒடுக்கத்தில் சென்று அங்கு இருவருமாக இருந்து அளவளாவி இன்புற்றார். யோகிகள் நமச் சிவாயர்பால் திகழும் திருச்சருட் பொலிவினையும் பத்திருஞான வலிமை மையையும் கண்டார். அன்றாரப் பிரியவொன்னானது சிலநாள் அங்கேயே தங்கிப் பின்னர் ஒருநாள் நமச் சிவாய தேசிகரிடம் பிரியா விடை கொண்டு தமிழடம் சென்றார்.

ஒருபொழுது, தம் திருக்கூட்டத்து அடியவநுள் ஒருவர் குருபூசை, மாகேகவர் பூசைகளில் குறை நேராமல் இலை பறித்துக் கொள்ளக் கருதி திருமடத்தைச் சுத்தித்து ஒரு மறைவிடத்தில் சில வாழைகள் வைத்து வளர்த்துவந்தாராம். அதனை உணர்ந்த தேசிகர் அவரை நோக்கி, “நீ இங்காள் ஒருவகைக் கட்டுற்றாய், நீ யாத்திரை சென்று

அங்கட்டினை ஒழித்து மீன்வாயாகி ” என்று அருளிச் சொல்தார். அவ்வாறே அவ் அடியாரும் யாத்திரை சென்று பற்று நிற்கு மீண்டதாகவும் சொல்லுவார்.

குட்டகையின் கைவலேனாளர் ஒருவர் குருவருள் பெறும் நாட்டத்துடன் நமச்சிவாய தேசிகரை அடைந்தார். தேசிகர் அவருக்கு குானத்திக்கை செய்து தம் ஆசிரியர் திருப்பெயரையே அவருக்குத் திக்கைப் பெயராகச் சூட்டினார்.

அங்காளில் வேறூர் மன்னாளன் விருபாட்சிராயின் ஆஸ்திரை நடோட்டை ஆண்டுவந்த அதிகாரி சிதம்பரத் துக்கு வந்தார். அங்கு அம்பலவாணர்க்கு நடந்து வந்த பூஷைச் சிறப்பைக் கண்டார். பொருமை கொண்டார். அங்கிருந்த கொடியாத்தை எடுத்துப் பெருமான் சங்கிளியில் நிற்றத் ஏற்பாடு செய்தார். அம்பலவாணர்க்கு வந்த வருமானத்தைப் பெருமானுக்கு உரித்தாக்கினார்.

இதைப் பொறுக்கமுடியாத நில்லைவாற் அந்தனார் திருவாவடுதுறை வந்து நமச்சிவாய தேசிகிடம் முறை பிட்டனர். தேசிகர் தம் மானுக்காரிய சிவப்பிரகாசரை, அரசரிடம் கூறி முறை செய்துவருமாறு விடுத்தார். சிவப்பிரகாசர் வேறூர் சென்றார். அரசர் மாத்துவ சமயத்தினர் ஆதலால், சிவப்பிரகாசர் கைவாயிய முதலமைச்சரைக் கண்டார். அவ் இல்லங்கணபத்தர். சிவலிங்க தாரனம் இல்லாதவராக் கண்ணெடுத்தும் பாராத வீர சைவர். அவர் வழியாகத் தாம் கருதிச்சென்ற நன்மையைச் செய்து முடிக்கவேண்டும் என்றால், தாழும் இல்லங்கத்தைப் புறழும் திரித்துக்கொண்டு சென்று அமைச்சரைக் கண்டார். அவர்வழி அரசரிடம் ஏற்பாடுசெய்து சிதம்பரத்தில் கீழ்க்கிணந்த மாற்றத்தைத் திருத்தி செய்து செய்தார். அதிகாரியும் பணியிலிருந்து நீக்கப் பட்டார்.

பின்னர் சிவப்பிரகாசர் அங்குச் சிலான் தங்கி அமைச்சருக்கு வீர சைவ உண்மைகளைப் போதித்தார். அமைச்சர் திருவண்ணாமலையில் தாம் அமைத்துத் தரும் திருமத்தல் சிவப்பிரகாசரை எழுந்தருளியிருக்க வேண்டினார். சிவப்பிரகாசர் அப்படியே தீவிலை வந்து அம்பலவாணரை வணக்கிவிட்டுத் துடை நடை அடைந்தார். நமச்சிவாயரிடம் செய்தியை விண்ணப்பித்தார்.

நமச்சிவாயர் நம் மானுக்கர் சிவப்பிரகாசர் பண்டை விரைவாயத்தால் சித்தாந்த சைவ நெறியைக் கடங்கு புறநேறியில் வீழ்ந்த விவையை எண்ணினார். திருவாட்சாமதம் ஆதுபோதும் எனக்கருதினார். “நி, இல்லங்கணபத்தர் வேண்டுகோளின்படி அவருக்கு குானிரியராக அமைவாயாக !” என்று ஆஸ்தா நந்தார். அப்பானமே சிவப்பிரகாசர் அங்குச் சென்று வீரசைவ போதினை செய்துவரலானார், இந்த மாபில் பின்னர் வந்ததோன்று நீலத்துறையூர் வீர சைவ ஆதிதை என்று சொல்லுவார்.

தம் வழிக்குச் சிவப்பிரகாசர் வேவரு கேவே, நமச்சிவாயர் துறைசையிலே வாழ்ந்துவந்த சைவ வேளாளர் மரபினராகிய மறைஞானதேசிகர்க்கு குான ஸாட்டினைச் செய்துவிடுவார். ஆனால், சில நாளிலே மறைஞான தேசிகர் தனியிடத்தில் இடையெடுத்தெட்டையிலே இனிது அமர்ந்துவிட்டார்.

பின்னர், தம் அடியார் திருக்கூட்டத்தில் இருவர்க்கு குானத் திருமுழுக்குச் செய்வித்தருளினார். அவ் இருவர் தட்சினுமர்த்தி தேசிகரும் அம்பலவாண தேசிகரும் ஆவார். அவருள் தட்சினுமர்த்தி தேசிகர் தசகாரியம், உபதேசப் பஃபேரூடை முதலான குான நூல்களை அருளிச்செய்து ஒரு மாரித் திங்கள் சித்திரை நாளில் சிவமிகறவில் இரண்டறக் கலந்தார்.

பின், நமச்சிவாயர் அம்பலவாணருடன் நின்டகாலம் இருந்து மானுக்கர் பலருக்கு அருள்குானம் வழங்கி வந்தார். தமக்குச் சிவத்துடன் கலந்து ஓன்றும் சிறப்பு நாள் வரவே நமச்சிவாயப் பெருமான் தம் மானுக்கர் அம்பலவாணதேசிகர்க்கு அநுளாணை தந்து, தை அசுவதி நன்னாள் ஓன்றில் இப்பூதவடம்பொடும் இருந்தபடியே இருந்து எங்கும் நிறைவான சிவபரம்பொருளோடு வேற்றக் கலந்து சிவமாகவே அமர்ந்தருளினார். நமச்சிவாயரது அருளொளியே அன்று அம்பலவாணதேசிகர் திருபேணியிலும் பின்னர் இதுகாறும் வழிவழி வந்து கொண்டு நீர்க்கும் குருமகாசங்கிதானஸ்களிடத்தும் விளங்கிசின்று சைவ உலகத்தை வாழ்வித்துக் கொண்டு வருகிறது.

திருக்கயிலைப் பெருமான் சீகண்டர் தொடர்க்கு நங்கிபெருமான் மயின் முதலாக வந்த மெய்கண்ட தேவராகவும் இன்று நமக்கொல்லாம் நமச்சிவாயருத்தியாகவும் இருந்து அருள் செய்து வருகின்றன் என்பது அருளாளர் அறிந்த உண்மை யாரும்.

கண்ணுதலும் கண்டக் கறையும் கரந்ததுளி மன்னிடையின் மாக்கள்மலம் அகற்றும் – வெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்டான் என்றெருகுகால் மேவுவரால் வேறின்மை ககண்டார் உள்ளத்தின் கண்.

— அருணந்தி சிவம் :

இருவிளை தாமிழை முழுமலம் ஈங்கு இவை ஈதுசிவம் கருவறும் ஆர்சயிர் உண்மை இது என்று காட்டவெல்ல குபரன் நீன்றி வேற்றி யேன் இக் குவலயத்தில் திருவெண்ணேய் மெய்கண்ட தேவே பஞ்சாக்கர தேசிகனே

— மாதவச் சிவஞானயோகிகள் நமச்சிவாயர் நற்றுள்ள வாழ்க !

திருக்கயிலாய் பரம்பரைத்
தீருவாவடுதுறை ஆதீனத்தீற்குச் சொந்தமான
அருள்மிகு கோழுக்தீசர் திருக்கோயில்
திருஇடபதேவர்

தோற்றுவாய்

திருக்கோயில்களும் சமுதாயம்

1. உலகில் சமயம் என்று தோன்றிற்று என்று அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது. தனக்கு மேல், தன் ஆற்றலுக்கு அப்பால் - தன் செயலைத் தடுக்கும் திருத்தியும் வழிகாட்டும் ஒரு பொருள் இருக்கிறது என்று மனிதன் என்றைக்கு உணரத் தொடங்கி அன்றே சமயம் உண்டாகிவிட்டது. முதன் முதல் அச்சமய நெறி அச்சத்தாலேதான் உண்டாகி யிருக்கவேண்டும். வேதம் முதலியன் அதை உண்மை எனக் காட்டுகின்றன. பின்னரே அன்பு வழி - ஆண்டவனைக் கானும் உணரவு பிறந்திருக்க வேண்டும் என ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர். எந்த வழியிலாவது ஆண்டவனை வழிபடவேண்டும் என்பது நல்லவர் வேண்டுகோள். எனவேதான் அப்பரடிகள் “அஞ்சியாகிலும் அன்புபட்டாகிலும் நெஞ்சம் வாழி நினைமின்” என நெஞ்சக்கு அறி வறுத்துகின்றார். இவ்வாறு பண்டுதொட்டு மக்கள் இறைவனைப் போற்றி வந்தார்கள், பழங்காலத்தில் வழிபாட்டிற்கு இன்று நாம் கானும் பெருங்கோயில்கள் கிடையா. காட்டிலும் மலையிலும் மர நிழல்களிலும் அவ்வப்போது கோயில் அமைத்து மக்கள் கூடி வழிபடுவர். பின் நிலைத்த மர நிழல்களை இறைவன் தங்கும் இடமாகக் கொண்டனர், அந்த இடங்கள் தூய்மை வாய்ந்தனவாகப் போற்றப்பட்டன. அம்மரங்களை மையமாகக் கொண்டே பிற்காலத்தில் இன்று நாம் கானும் பெருங்கோயில்கள் உருவாயின. அதனாலேதான் இன்றும் அம் மரங்களை விட்டுசீடாது ‘தல விருட்சங்கள்’ என்று போற்றிப் பாதுகாக்கின்றோம்.

2. சை சமயத்தில் மட்டுமன்றி உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு சமயமும் தனித்தனியே தன்தன் வழிபாட்டு முறை, பண்பாடு முதலியவற்றிற்கு ஏற்பக் கோயில்களை அமைத்துள்ளன. ஆயினும் நம் தமிழ்நாட்டில் சைவம் வைணவம் இரண்டும் மிகப் பழங்காலத்திலேயே தோன்றி வளர்ந்த காரணத்தால் பல எண்ணற்ற கோயில்களைத் தன்னிடத்தே கொண்டு அது மீப் பழங்காலந் தொட்டுச்சிறந்துள்ளது. பிற்காலச் சோழர், தம் காலத்தே இன்று கானும் இத்தகைய பெருங்கோயில்களை உருவாக்கி மக்களுக்கு அளித்தனர். இன்றும் உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் தமிழ்

நாட்டுக்கு வந்துசெல்லும் யாத்திரிகர்கள் இக் கோயில்களின் எழிலையும் அமைப்பையும் கண்டும் கேட்டும் உற்றும் உணர்ந்தும் போற்றிப் போற்றி வியப்பதைக் காண்கின்றோமல்லமோ!

3. இத்தகைய கோயில் தென்னூட்டு மக்கள் வாழ்வில் பண்டுதொட்டே சிறந்த தொண்டாற்றி வந்துள்ளது. இதன் பெருமை அறிந்த இடைக்காலப் புலவர் ‘கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்’ என்று திட்டமாக எழுதிவிட்டே சென்றார் எனவே மக்கள் வாழ்வு கோயிலை மையமாகக் கொண்டது என அறியவேண்டும். மிகப் பழங்காலத்தில் கோயில்களாக விளங்கிய பரந்த நிழல்தரும் மரத்தின் அடிகள் நாட்டிடின் பல சிக்கலான வழக்குகளைத் தீர்த்து அமைதியை நிலை நாட்டின எனக் கண்டோம். இடைக்காலக் கோயில்கள் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுப் பெட்டகங்களாக - கலைகளை வாழ்விக்கும் நல்லிடமாக-மக்கள் தம் வேறு பாடுகளை மறந்து ஒன்றுகூடி மிகிமும் தெய்வசபையாக - பொருளாதாரமும் சுகாதாரமும் கொண்டு ஊர் மக்களுக்கு உதவுவனவாகச் சிறந்திருந்தன என்பதை அறிய முடிகிறது. அத்துடன் கோயில்கள் தமது சுவர்களில் எண்ணற்ற கல்வெட்டுக்களைத் தாங்கிக் கொண்டு தென்னிந்திய வரலாற்றிற்கு ஊற்றுக்களை வற்றூது புதுப்புது உண்மைகளை உலகுக்குத் தந்து கொண்டே இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களும் மக்கள் வாழ்வும் பிரிக்கமுடியாத வகையில் பின்னி வாழ்கின்றன,

4. பல கிராமங்களில் கோயிற் கிணறுகளே மக்கள் உணவுக்கு உதவும் தன்னீரைக் கொடுப்பது கண்கூடு. ஊரில் வீட்டுக்கு ஒரு கிணறு இருந்தாலும் அவற்றின் தன்னீர் நன்றாக இருப்பதில்லை. ஆயினும் கோயில் கிணறு நீர் மட்டும் நன்றாக இப்பதை அறிவொம். அதுவே ஊர் மக்களுக்கு உண்ணும் நீராகவும், உணவாக்கும் நீராகவும் பயன்படுகின்றது. விடியற் காலையிலிருந்து நடு இரவு வரையில் கோயில்களில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கும். அவற்றின் நேரங்களிந்து மக்கள் தத்தம் வாழ்க்கை முறைகளை

அமைத்துக் கொள்வதும் உண்டு. சில கோயில்களில் ஒவ்வொரு வேளையிலும் பல வகையில் உணவுகள் செய்து பணியாளர்களுக்கும் பார்க்க வரும் யாத் திரிக்கூக்கும் பரிமாறுவதும் உண்டு. சில ஊர்களில் இக்கோயில் சாப்பாடு பல குடும்பங்களில் காக்கும் மருந்தாக அமைவதைக் காண்கிறோம். ‘உணவுக்கு என்ன செய்வோம்?’ என எங்கும் யாத்திரிக்கூக்கு இந்தக் கோயில் உணவுகளே உதவிசெய்து அவர்தம் பசியைப் போக்கின். இன்று நாட்டில் ஊர்தோறும் பல உணவுக் கடைகள் இருக்கின்றன. ஆதலால் இக்கோயில் உணவைப்பற்றி யாரும் அதிகமாகக் கவைப்படுவதில்லை. என்றாலும் ஏதை ஏதையோ உணவுக்கு அளிக்கும் பல சோற்றுக் கடைகளில் உண்டு. பல்ளோயகளைச் செல்லுமிடங்களில் பெறுவதிலும், கடவுளுக்கென ஆக்கப்பெற்ற இந்தக் குடும்பாக உணவுகளைக் கோயில்களிலிருந்து பெற்றால் கோயிலில்லாமல் யாத்திரை செய்ய முடியும் என்று கூற்றவரும் பகரும் கூறவர். இக்கோயில் உணவுகள் தூய்மையாக இந்புப்பதோடு விலை குறைவாகவும் இருக்கும், கிராமங்களில் பல குடும்பங்களை இவ்வணவுகள் பாதுகாக்கின்றன. இந்த நிலையை இன்றும் திருப்பதி, திருவரங்கம், திதம்பரம், மதுரை, புள்ளிருக்குவேஞ்சூர் போன்ற பெருங்கோயில்களிலும் பிறகுடிடங்களிலும் காணலாம். சில இடங்களில் குறிப்பிட்ட அளவு வகுபவருக்கு இருமாகவே உணவு அளிக்க ஏற்பாடுகளும் செய்யப் பெற்றுள்ளன. இடைக்காலத்தில் வாழ்ந்த பல செல்வர்கள் தம் உடைமைகளுன் பலவற்றை இக்கோயில்களுக்கு இருமாக வழங்கி, அவற்றின் வாய்மைக் கீழ்க்கண்ட கோயில்களைச் செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த உண்மையையும் இக்கோயில்களின் கல்வெட்டுக்களே நமக்கு எடுத்துக்கொட்டுகின்றன.

5. தமிழ் நாட்டில் இன்றும் கோயில்களில் பல தான் தருமங்கள் நடப்பதைக் காண்கின்றோம். சில கோயில்களில் விழாக் காலங்களில் இலட்சக்கணக்கில் மதிக்கெத்தக்கூக்கு போன்றும் பொருளும் கடவுளருக்குத் தாணிக்கையாக வந்து சேர்வதைக் கண்டு முடிகின்றது. தமிழ்நாட்டு எல்லையாக இருந்த திருப்பதியில் இன்றும் இக்காட்சி கண்கொள்ளாக காட்சியிட்டு! திருச்செந்தூரிலும், பழந்திலும், புள்ளிருக்கு வேஞ்சிலும் பல பகுதிகளில் அடியவர்கள் தம் வாழ்வில் பெறும் என்றைப் பொருள்களையும் கோயில்களுக்குத் தான் மாட அளிப்பதைக் காண்கின்றோம். பொன்றும் விலையிருந்த பொருள்களும் மட்டுமல்ல ஆடு மாடுகளும் பிற உயிர்ப்பொருள்களும் கூட அளிக்கப்பெறுகின்றன. ஊர்களில் கோயில் மாடுகளை யாரும் திண்டவோ,

துன்புறுத்தவோ கூடாது. அதன் விருப்பப்படித் திரிய விடுவர், ஊரில் தன் விருப்பம் போல் திரிபவணைச் ‘கோயில் மாடு’ என்று உருவக மாக்கிக் கூப்பிடுவது வழக்கம். எனவே கோயிலுக்கு நாட்டு மக்கள் அத்துணை மதிப்பு வைத்திருந்தார்கள் எனத் தெரிகிறது. இவ்வாறு கணக்கற்று வரும் பொருள்கள் அணித்தும் திரும்பி அவ்வப்பகுதி மக்களின் நல்லாழ்வுக்கே பயன்படுத்தப் பெறும். இன்று இப்பொருள்கள் கொண்டு பல கல்லூரிகளும் பல்கலைக்கழகங்களும் கூட அமைத்து வருவதைக் காண்கின்றோமன்றே! இந்தக்கையை கோயில்கள் பல தமிழ்நாட்டில் உள்ளன.

6. ஊர்தோறும் உள்ள கோயில்களில் பலர் பணியாற்றுகின்றனர். சில ஊர்களில் கோயிற் பணியாலேயே பல குடும்பங்கள் வாழ்வு நடத்துவதும் உண்டு. கோயிலின் பொருளாதாரம் அத்தகைய பல பணியாளர் குடும்பங்களைத் தாங்கும் நிலையில் இருந்தது. இன்றைக்கும் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்கள் பலவற்றிற்கு ஏராளமான நிலங்களும், நகரங்களில் விடுகளும் உள்ளன. அவற்றைப் பயிரிடுவோரோ - அன்றி அவற்றில் குடியிருப்போரோ கோயிலுக்குக் கட்டவேண்டிய ஆண்டுக்கடனைத் தானியமாகவும் பணமாகவும் தருவார். அத்தகைய வருவாயால் செல்வம் கோயிக்கும் கோயில்களில் நாற்றுக்கணக்கான பணியாளர்கள் உள்ளனர். ஆண்டுக்கு ஒரு முறையோ இருமுறையோ நடக்கும் விழாக்களில் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் பங்குகொள்வார்கள். பண்டமாற்றும் பிறவாணிபங்களும் அக்காலங்களில் நடைபெறுகின்றன. இவ்வாறு நாட்டின் பொருளாதார ஊன்றுகோலாக கோயில் அமைத்து நிற்கின்றன.

7. பொருளாதார நிலைக்களானது மட்டுமின்றிக் கோயில்கள் கலைவளர்க்கும் கல்லூரி களாகவும் விளங்கின; விளங்குகின்றன. இசையும் இயலும் நாடகமும் கோயிலில் இடம்பெற்றன. தேவாரம் போன்ற இனிய சமயப் பாடல்களை இசைபொருந்தப்பாடும் பல ‘ஒதுவார்கள்’ கோயில்தோறும் பண்டுன்ற இசைபாடுவார்கள், வடமொழி வாணர்கள் வேதம் ஒதுவார்கள், இவ்வெதங்களையும், திருமுறைகளையும், பிரபந்தங்களையும் கற்று தகரும் கலைக் கூடங்களாகக் கோயில் மண்டபங்கள் விளங்கின; இன்றும் சில இடங்களில் விளங்கி வருகின்றன. ‘இடைக்கால மண்டபங்கள் தமிழ் நாட்டில் இத்தனை மண்டபங்களையும் கற்றுப்பிராகாரங்களையும் அமைத்து ஏன் கிட்கணைப் பெருங்கோயில்களைக் கட்டினார்கள்’ எனக் கீர்த்திப்பு பார்த்தால் அவை எவ்வாறு பயன்

பட்டுவருகின்றன எனத்தெரியும். சில மண்டபங்கள் இந்தகைய கலைக்கல் ஹரிகளாக விளங்கின. நீண்ட சாஸிபோன்ற சுற்றுப்பிராகாரங்கள் நாடகசாஸிகளாகவும், அரங்கேற்று மண்டபங்களாகவும் காட்சியளித்தன. ஆயிரக்கால் மண்டபம் போன்றவை பெரு மாநாடுகள் நடத்தவும், ஊர்மக்கள் மணிவிழா முதலிய செய்து கொள்ளவும் பயன்பட்டன. இன்றும் காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பர நாதர் கோயில் பங்குனி உத்திரத்தில் ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் பல திருமணங்கள் நடப்பதைக் காணலாம். பல மண்டபங்களில் இசைக் கல்லூரிகள் பல விடங்களில் சொற் பொழிவுகள்; இப்படிக் கோயில்கள் பல்கலைக்கழகங்களாகவே அமைந்து உள்ளன.

8. இத்தகைய கல்லூரிகளுக்கு இடமளித்த தோடு கோயில்கள், கலைகளுக்கு நல் உதவி செய்து வளர்த்தன எனவும் காணகின்றோம். பல அறிஞர்களுக்குக் கோயில்கள் மாணியம் வழங்கியுள்ளன. இசை பயிற்றுவார்க்கும். பயில்வார்க்கும் அப்படியே பிற கலையாளர்க்களுக்கும் கோயில்கள் இனமாக நிலங்கள் வழங்கி இருந்தன. அவற்றின் வருவாயை அவரவர்கள் பெற்று, அதற்குப் பதிலாக அவரவர் தம் கலைத்தொண்டைத் திறம் பட ஆற்றிவந்தார்கள் என அறிகின்றோம். இன்றும் பலவிடங்களில் இந்நிலையினைக் காணமுடியும். திருவொற்றியூர்க் கோயிலிலிருந்து இலக்கணப்புவருக்கு மாணியம் வழங்கினார்கள் என்ற செய்தியை அறியமுடிகிறது. தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களில் பல இசைக் கருவிகள் முழங்கின என அறிகிறோம். இன்று அவை என்னென்ன என்று அறியக்கூடா வகையில் மறைந்துவிட்டன என்றாலும், அவற்றின் பெயர்கள் மூலம் அக்காலத்தில் கோயில்களில் அவை இடம் பெற்றுத் தமிழ் இசையைச் சிறக்க வளர்த்தன என அறியமுடிகின்றது. அவற்றுள் சிலவற்றைத் தேவாரம் பாடிய சமயத் தலைவர்கள் குறித்துள்ளார்கள். இப்படியே பல கலை வளர்க்கும் காட்சிகளை நாட்டில் காணமுடியும். கலையையும், பொருளாதாரத்தையும், சமயத்தையும் வளர்த்த தோட்டமையாது. கோயில்கள் நாட்டில் நலத் துறையையும், சுகாதாரத்தையும்கூட வளர்த்தன என அறிகின்றோம். இடைக்காலத்தில் பாலாற்றங்கரையில் உள்ள திருமுக்கூடல் என்னும் கிராமத்தில் அக்கோயில் வருவாயைக் கொண்டு பெரிய மருந்தகமே நடத்தியதாகக் கல்வெட்டுக்கள் குறிக்கின்றன.

9. கோயிலில் செய்யப்படும் உணவுகள் நோயற்று வாழ வழிகாட்டும் வகையில் செய்யப்

பெற்றன. கோயில்களில் பலருக்கும் உணவுகள் இந்தோமல்லவா? அந்த உணவுகளில் பெரும்பாலும் மின்சை இடம் பெறும். நெய்யே பயன்படுத்துவார்கள். சில உயர்ந்த வாசனைப்பொருள்களை உடல் நலம் கெடாது வளர்க்கும் வகையில் பயன்படுத்துவார்கள். இவ்வளவு விலையுமின்த பொருள்களே பயன்படுத்தப்பெற்றும் அவ்வணவினைக் குறைந்த விலைக்கோ அன்றி இனமாகவோதான் மக்களுக்கு வழங்குவர். எனவே மக்கள் நலம் கெடுக்காத நல்லணவுக் களஞ்சியங்களாகக் கோயில்கள் விளங்கின.

10. கோயில் அமைப்பு ஊர் எல்லையின் உள்ளாகவோ அன்றி வெளியில் அமைந்திருப்பினும் அது சுற்று உயர்ந்த காற்றோட்டமான இடத்திலே தான் இருக்கும். காற்றுப் புகக்கூடிய புறத்தாழ் வாரங்களும், சாளரங்களும், அகன்ற வாயில்களும் அணி செய்கின்றன. கோயில்களின் மேல் குலங்கள் இருக்கும் எனத் தேவாரப் பாடல்களால் அறிகின்றோம். அந்தச் சூலங்கள் இடி மின்னல் முதலிய வற்றைத் தாங்கிக்கொள்ளும் திறம் வாய்ந்தன என்பர் ஆராய்ச்சியாளர். அதுபோன்றே செம்பாலாகிய கலசங்களும் இயற்கையின் விளைவுகளைத் தடுக்க உதவுகின்றன. மற்றும் ஊர்தோறும் கோயிலை அடுத்து நல்ல குளங்கள் இருப்பது ஊரில் நீர்ப்பஞ்சத்தை நீக்குவதேயாகும்.

11. ஊரில் தீப்பிடித்தால் அந்தேப் பெருவாயியாகப் பயன்படுத்தி அணைக்கும் வழக்கம் இன்றும் உண்டு. கோயிலுக்கென அமைந்த தோட்டங்களும், மலர் வணங்களும் பிறவும் ஊர் மக்களுக்கே பலவகைப் பழங்களையும், மலர்களையும் உதவுவதோடு இனிப் குழலையும் ஆக்கித் தந்தன. இவற்றையெல்லாம் உண்டாக்குவதற்கும். வளர்ப்பதற்கும், காப்பதற்கும் இடைக்காலத்தில் மன்னரும், மற்றவர்களும் பலப்பல தானங்களைச் செய்துள்ளமையைக் கல்வெட்டுக்களால் அறிகின்றோம். இவ்வாறு கோயில்கள் நாட்டின் நிலைக்களுக்கிணங்கி நின்று ஊர்தோறும் பொருளாதாரம், கல்வி, கலை, நலத்துறை, அறிவியல் ஆண்ம இயல் ஆகிவாற்றைப் பேணிவளர்த்து, ஊர்களை இயற்கைச் சூழலுக்கு உள்ளாக்கி, நாட்டையும் மக்களையும் வாழ்வித்த காரணத்தினால்தான் போலும் மக்கள் இவற்றை விடலாகது என்ற கருத்தில் ஒளவையார் ‘கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்கவேண்டாம்’ என எழுதிவைத்துச் சென்றனர்.

12. இக்கோயில்களில் ஆண்டுதோறும் நடக்கும் விழாக்களைப்பற்றி முன்னமே குறித்தோம். ஆம்!

அவை மக்கள் வாழ்வில் எத்தனையோ வகையில் உறவுகளின்றன. விழாக்களே நாட்டில் பகையும், மீண்டும் பசியும் நிங்குவதற்காகத்தான் உண்டாயின என்ப பாடுகளின்றனர் பழங்காலப் புலவரிசன்.

'பசியும் பிணியும் பகையும் நிலி
விளிப் வளரும் கரக்கெனவாழ்த்தி'

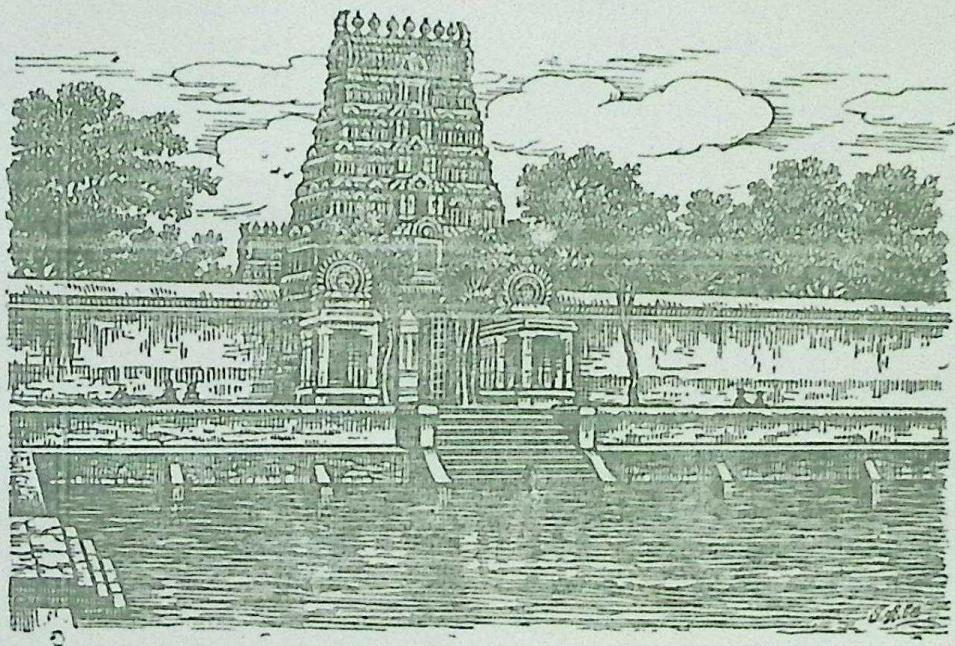
இதுபோன்ற விழாக்களையும் அவற்றின் நாட்களையும் அள்ளுவது முதுமகள் நாட்டு மக்களுக்கு அறிவுறுத்தினுள் எவ்வகைடுகின்றது மக்களை மேல்கொண்டு நினைவிற்க என்றால் அக்காலத்தில் நாட்டில் உள்ள பரி, பிணி, பகை துத்தையும் மற்றுது விடவேண்டும். தங்களுக்குள் எத்தனை ஏற்றுள்ள வேறுபாடுகள் இருப்பினும் கோயில் விழாக்களிலும் பிற பொதுவிழாக்களிலும் மக்கள் அவற்றைப்பல்லாம் மற்றுது ஒரே உணர்வோடு பல்ல செய்யவேண்டும். அப்படியே நாட்டில் அக்காலத்தில் கூடுதலில் பசித்துவி இருக்கக்கூடாது. இன்றும் உணர்தோறும் விழாக் காண வருகின்ற மக்களுக்கு நிதும் போரும் அளிக்கத் தன்னிரப்பந்தர்களும், உணவளிக்கச் சுத்திருக்கனும் இருப்பதைக் காண விட்டிரும். அப்படியே பிணியும் அக்காலத்தில் நாட்டில் உணவக்கூடாது. தமிழ்நாட்டுவிழாக்களும், விரதங்களும் இந்த நோய் நிங்கும் அடிப்படையிலேயே அயைந்துள்ளன. இவை நிங்குவதோடு நாட்டில் மறை பெற்று வளம் கொழிக்கவேண்டும் எனவும் விழாக்கெயில்களைர். இன்றும் நாட்டில் மறை இல்லையாயின் எத்தனையோ கோயில்களில் விழாவாற்றக் காண்கின்றோம். இப்படியே கோயில்களில் நான்தோறும் நடைபெறும் பூசையும் விழாக்களும் மக்கள் வாழ்வை மலரச் செய்யப் பயன் படுகின்றன.

13. மற்றும் இடைக்காலத் தமிழ்நாட்டு வாலாற்றை விளக்கும் சிரிய வாலாற்று நிலைகளாக இல்கோயில்கள் விளக்குகின்றன. தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களில் கல்வெட்டு இல்லாதவை இல்லை என்றாம். அவை மன்றராஜும் மற்றவராஜும் ஏற்படுத்தப்பெற்றன. அவற்றின் மூலம் அக்கால மன்றார் தம் வாழ்வையும் வளத்தையும் அறிவுதோடு நாட்டு மன்றார் சாதாரண வாழ்வையும் பண்பாட்டையும் பிற சிறப்பியல்புகளையும் கூட அறிய முடிகின்றது. இவற்றைப்பல்லாம் படி எடுத்த ஆராய்ந்து இந்திய அரசாங்கத்தார் அவைப்பொது வெளியிட்டு வருகின்றனர். அதற்கென ஒரு தனிப் பகுதியே உள்ளது. அப்பகுதி

செய்த வேலை சிறிது, செய்யவேண்டிய வேலைகளோ கணக்கில் அடங்கா. அக்கல்வெட்டுக்களும், அவை போன்ற பட்டயம். கலை, பிற பொருள்கள் ஆகியவையும் நன்கு எடுத்து ஆராயப்பெறின் கோயில்களின் இன்றியமையாத தேவை இன்னும் உலகுக்கு நன்கு விளங்கும்.

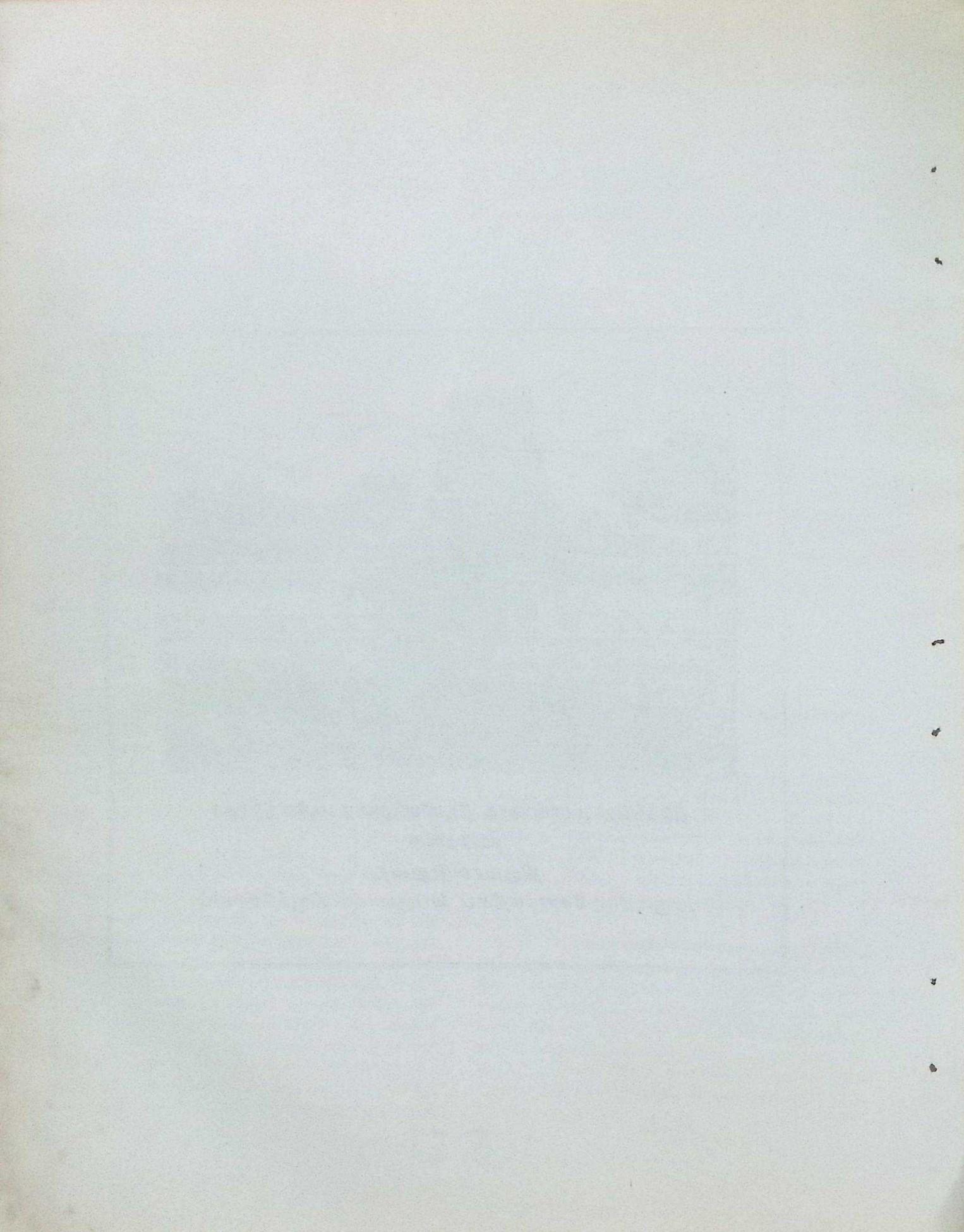
14. தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் இக்கோயில்களின் பங்கு மிகமிக அதிகமாகும். இன்று தமிழ்நாட்டில் உலகும் இலக்கியங்கள் அணைத்துமே சமய இலக்கியங்கள் எனக் காட்டி விடலாம், எங்கோ தனி மனிதரையும் மன்னரையும் பாடிய ஒரிக்கு இலக்கியங்கள் தவிர்த்து அணைத்தும் சமய அடிப்படையில் கோயில்களை நிலைக்களஞ்சக் கொண்டே எழுதப்பெற்றுள்ளன. அப்படியே அந்த இலக்கியங்களைப் பயிலுவதற்கும் பண்ணேன்றப் பாட்டிசைத்துப் பயன் பெறுவதற்கும் இக்கோயில்களே இடமாக அமைந்துள்ளன என்பதையும் காணகின்றோம். எனவே வானேஞ்சிய கோபுரத்தையும் வற்றூத தென்றலை வாரிவிசம் வாயில்களையும் பிறவிரிந்த மண்டபம் போன்ற அமைப்புக்களையும் தன்னிடத்தே கொண்டுள்ள தமிழ் நாட்டுப் பெருங்கோயில்கள் மக்கள் வாழ்வொடு ஒன்றி, அவர்தம் கூட்டுச் சமுதாயம் வளர்ந்தோங்கவே வழிகாட்டி நின்றன என நன்கு அறியமுடிகின்றது. இந்த உண்மையை மறந்து அக்கோயில்கள் மக்கள் வாழ்வுக்குப் புறம்பானது எனச் சிலர் என்னுடையின்றனர். அந்த எண்ணம் தவறு என உணரும் காலம் தொடங்கி விட்டது. இடைக்காலத்தில் ஒரளவு தம்மை மறந்த தமிழ் மக்கள் இக்கோயில் வாழ்வை வழி மற்றும் மறந்து நினைத்தார்களென்றாலும், இன்று மறுபடியும் புத்துணர்ச்சிபெற்றுக் கோயில்களைச் செம்மைப் படுத்திச் சொராக்கி அவற்றை இறைவாழிடங்களேனப் போற்றுவதோடு, இவ்விவைநவைன் உறையும் கலை வளரிடங்களாகவும் ஆக்கி வருகின்றனர்.

15. “திருக்கோயில்களும் பண்பாடும்” என்ற தலைப்பில் ஆராயப்படுகும்போது, அவ்வாய்வினைச் சிலவகைகளில் நிகழ்த்தல் வேண்டும். திருக்கோயில்களால் புலப்படும் மக்கள் பண்பாடு, மன்னர்கள் பண்பாடு, கலை இலக்கிய வளர்ச்சியில் திருக்கோயில்களின் பங்கு, திருக்கோயில் அமைப்பு முறையிலும், விழா, வழிபாடு நிகழ் முறையிலும் காணப்படும் பண்பாட்டு நெறி முதலிய சிலவகைகளில் கூர்ந்து நோக்க வேண்டும்.

திருக்கியிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தீர்குச்
சொந்தமான

திருவாவடுதுறை
அருள்மிகு கோழுக்தீசப் பெருமான் திருக்கோயில்

1. திருக்கோயில்களும் இலக்கிய வளர்ச்சியும் :

1. அமைதி பெற :

உள்ளத்திற்கு அமைதி வேண்டும். இந்த அமைதியை எங்குப் பேறலாம்? விலைபோட்டு வாங்க இயலாத இந்தப் பேரமைதியை மூஸ்கி மனத்துக்கு உறுதியும், தெவிஷும் தருவன திருக்கோயில்கள்; அங்குப் பாடப்பெறும் விழுமிய கவிதைகள் ஆசிய இலக்கியங்கள், வேறெங்கும் பெறவியலாத அமைதியை நோக்கிற்கு வழங்குவன இவ்விரு பகுதிகளுமே. கோயிலில் உயிர் உலகத் துயரங்களினின்று விடுதலைப் பெற்றுப் பரம்பொருளோடு ஒன்று பட்டு இன்புறுப்பு; அதுபோன்றே உயர்ந்த சான்றேர் உரைத்தருளிய இலக்கியங்கள் புற உலகச் சூழலினினரும் நம்மைப் பிரித்து அழைத்துச் சென்று அக்கவிஞன் பேற்ற ஒப்பற்ற ஆனம். அனுபவத்தினை நாமும் அடைந்து ஒன்றடச்செய்யும்.

2. கோயில் நாடு :

நமது நாட்டை நினைத்தால் அழகான கோயில்கள் முன்னிற்கின்றன. மரங்கள் அடர்ந்த காடுகளில்-ஒங்கி சிவந்த மலைகளிற் கோயில்; சலவத்தோடும் ஆற்றங்கரைகளிற் கோயில்; ஆல், அரசு. புன்னை, வன்னி, வில்ல மரத்தடிகளெல்லாம் கோயில். எங்கும் கோயில்; எல்லாம் கோயில், உலகமே உயிர்மேனிப் பெருமான் உலாவும் கோயில்; உள்ளம் பெருங்கோயில்; ஊனுடல் ஆலயம். எல்லாவுயிர்க்கும் இதை வன் ஒநாவனோ; எல்லாவுடலும் இறைவன் ஆலயமே. நமது நாட்டின் வடக்கெல்லையான இமாலயத்தில் கைலாயங்காதரும், கெளரி அன்னையும், கோயில் கொண்டிருக்கின்றனர்: தெற்கே குமரியின்கை தவம் புரிகிறுன்; இராமநாதர் கோயில் கொண்டிருக்கிறார். கீழ்க்கே காசி விசுவநாதர் கோயில் கொண்டு காட்சியளிக்கின்றார். மேற்கே சோமநாதர் துலங்குகிறார். திரைப்படங்கள் புனர்களைக் கவநும் இங்காட்கவிலூம், கோயிலுக்குத்தான் கூட்டம் வருகிறது. காசி, துவாரகை, காஞ்சி, திருப்பதி, சீரங்கம், சிதாபாரம், மதுரை, பழநி, வோன்று, ஆலூர், சீர்க்காழி, இராமேசாவாரம், திருச்செங்குரு விழுக்காளில் ஏராளமான மக்கள் கூடிக்கும்பிடிக்கின்றனர். நமது நாடு புண்ணியக் கோயில் நாடு.

3. கோயில் பண்பாடே வாழ்வு :

இந்தியப் பண்பாடே கோயில் பண்பாடு. ஆந்தியாவின் பெருமை கோயிற் பெருமை; நாம் வணங்கும் அடியாரும், குருயாரும் கோயிலர்களே; நாம் பாடும் பசுதிப் பாடல்களெல்லாம் கோயிலிசைகளே; நாம் காலையும் மாலையும் கேட்பது கோயில் மணிகளே; இந்தியர் வாழ்வு

கோயிலுள்ளில் கூடக்குறைந்து விற்கிறது. கோயிலிச் சுற்றியே நமது வாழ்க்கை அமைக்கு விளங்குகிறது. கோயிற் கருவறையிலிருந்தே நமக்கு அறிவும் அமைதி இனபழும் வருகின்றன.

“ சிலைபெறுவாறு என்னுறுதியேல். கெஞ்சே-ஆரூர் என்றென்றே அலரு சிலை ” என்கிறார் அப்பர். “ ஆலயங்கானும் அரன் எனத் தொழுயே ” என்கிற மெய்க்கண்டார். “ ஆலயமாக அமர்க்கிறுந்தானே ”, “ ஜங்கன் பெருமையே ஆலயமாவதும் ” என்று இதை வகைக் குறிக்கின்றார் திருப்புலர்

3. ஆலயமே சமய விளக்கம் :

ஆலயமே சமய விளக்கம்; ஆலயமே ஆளும், வித்தியா சிவ - தத்துவ விளக்கம்; ஆலயமே உயிர் - இறை-தனை (பசு பதி பாசய) ஆசிய முப்பொருளியல் பிளினப்பு. வேதாகமபராண இதிகாங்களின், சமய சாத் திரங்களின், பாதுகாப்பு சிலைய் கோயிலகளே. அப்பர் சுந்தார், சம்பந்தர், சேக்கிழர், திருமூலர் பாடல்களெல்லாம் கோயில் காப்பறைகளினின்றே நமக்குக் கிடைத்தன. திருத்தொன்டர்களேலாம் கோயில் கோயிலாகச் சென்றே பாடினர்; ஆடினர்; தொண்டு பாடினர். அடிட பெருமையைக்காட்டி மக்களுக்கு இறைவன் உண்ணாடையை விளக்கினர். முந்தீ தலம் தீர்த்தம் முறையாகத் தொழுதால் வார்த்தை சொல்ல அருளாசாள வாய்க்கிறான். கோயில் குருந்தடி ஸிலிஜோதான சிவகந் வாதபூரை ஆண்டுகொண்டு, மாணிக்கவாசகாரக்கிறார். மாணிக்கவாசகமும், சிதம்பரம் கோயிலில் எழுதப்பெற்று. பஞ்சாட்சரப்படியிலிருந்து நமக்குக் கிடைத்தது. எச்சயத்திற்கும் இதயிலெய்யமாயினுபது கோயில்.

4. கோயிலே பேரின்ப வாயில் :

கிறித்கு சமயம் சர்ச்சலேதான கருக்கொண்டு உடுக்கொண்டு பரவுகிறது. ஓல்லாமியம் மதுதியிலிருந்து “ அலூாறு அக்பர் ” என ஆர்க்கிற ந. செவத்த சமயம் அழகான அமைதியான ஸ்தாபாகவளிலிருந்து உலகெல்லாம் பரவிப்போல்கிறது. சமணம் தீர்த்தங்காரர் கோயில்களிலிருந்து திகழ்கிறது. ஜாலஷ்சாம தன்ஸோஸ்நம் கோட்டங்களிலி நக்கு போல்கிற ந. ஒவ்வொரு சமயத்தைகும் உள்ளமைதிக்காகத் தயநடி கோயில்+விலி ஏழைகிறார். ஞாயிற்கு கிறித்துவம் சர்ச்சலையில் வணங்குகிறது. யணியத்துக்கும் வரிசையாக நடந்து சொறு கிறித்துவங்கும் ஓல்லாமியநம் கோயில் புத்துக்கூட்டமாகத் தொழுகிற ந. கூட்டத் தொழுங்காயால் சமயம் வளர்கிறது. சுவமார்க்கம் வளர்கிறது.

5. அநுகூல நிலைம்:

திருத்தோனியிப்புச் சோமிலூ நினத்தால், சம்பந்தம்
விளைக்குச் சிவக்கி புதிய ஞானப்பரஸ் கம் ஆன்மா
வில் உடனடியாக வேறுணர நினத்தால் முத்துக்குமாரர்
களுக்கு சுதாக் கனக் பொழிக்கு மன்னோயை வாட்டு
கிறது. அப்பொமி அன்னோயை நினத்தால், அப்பொமி
பட்டின் அந்தாலி சொன்னுள்ள ஒளிக்கிறது. திருவிழட்டு
போன்றதை நினத்தால் கூறப்பட வந்த சோடுகோய்
விலாகிறது. “சோடுகீ ஆளன்றி நாமாக்கும் குரு
அவ்வோம்” என்று கோடும் குருக்கிறது. சிதம்பத்தை
வினாக்கால் கூற்றுவதாக, அப்பலத்தாறு, உலகக்
கோயிலில் உயிர் போன்றுமொண்டு ஜகதூயிலாடல் புவியு
குபுகும் காண்கிறது. ஆலயாயின் புறம் ஞாலமலைம்
தீவுகிறது. பாத காட்டுக்க கரும் பிரதாட்டூரும்
நமது சோமிற் கலையைக் கண்டே விஷக்கிக்கிறனர். ஏத்
தகைய சோமில் உக்கள் மன்றங்களில் நினைவூடுகளில்
வழிப்பட காலத்திலோன் நமது காடு நிகர்த்த நன்றாக
விளைகிறது; நமது கல்வி, செல்லும், நாரிகம் எல்லாம்
நற்றாலும் வெறிக்கிறன. சோமில் மணியே நமது சமயப்
பண்புடைன் வெற்றியை ஒத்துக்காட்டியது. சோமில்
வழிபாடு குற்றாக்குற நமது வெற்றும் என்றும், குற்றிப்
போய்கள். சோமில் வழிபாட்டை மன்னும் பொலிஷுத்தில்
ஞாலே நமது சாயம் வெதுடு. இத்தேவும் சுமாய்கள்
நமது திருவகுடி சமயத்தை இந்தில் ஒருக்கிற
மறைந்துவிடும்.

6. କେତେବେଳେ ପରିମାଣ କରିବାକୁ ପରିଚାରିତ କରିବାକୁ ପରିଚାରିତ କରିବାକୁ

மற்றும் தெக்னோவிக்கள் அதன்நேர சோற்றிலைந்தாடல் பூத்தியங்கள் தோற்ற தயவுசொல்கிறது; தேவையில்லை; தேவையில்லை. துய கோக்கும், துய கோக்கும் உடைய நூல்கள் தொலைய மலர்க்க என்ன எற்ற நூல் உண்டால் தெக்னோவிக்களைச் சார்க்கே சோற்று. தேவையில்லை பூத்தியங்கள் (Devolitional Literature) என்ற நூல்கள்; காவு காவுவத் தெக்னோவிக்கள் தமிழ் பூத்திய உடை பேற்ற விவகை ஏவாற்று முறையில் அனுகிறு அறியும் உண்ணூல்கள் பலவைகள்.

7. భాషి వీరు నమ్మిలు :

“ திருஞம்பந்தர், திருாவக்கரசர், சுந்தரர் ஆகிய வைகேரே சமய சந்தையில் தாம் பெற்ற ஒளி வீல்களைப்போது நம் அவ்வைகளில் வழங்கியுள்ளனர். தடவட்ட காட்சிகளைக் கண்டு, அக்காட்சியில் உலகை அண்டு மயாக்க கண்டு, சமுதாயத்தின் குருட்டுக் கணக்களைத் தீர்த்து ஏழே தேவுமிக் கிடங்க அங்கு கண்ணவில்லைப் போக்கி, வாய்ப்பற அண்டு வழங்க இறைவளிமாக கண்டு இப்புறம் வகையிலே இப்பெரு மக்கள் வழங்கினர் ” என்று பேற்றுர் திரு. கெ.

ஏ. நீலகண்ட சாத்திரியார் எம். ஏ., அவர்கள் தமிழரது வரலாறும் பண்பாடும் என்ற தம் பெருநூலில் எழுதும் பகுதி இங்கே மிகோக்கத்தக்கது.

உணர்த்தும் விறை :

அருளியற் கவிஞர்கள் (Mystic poets) பற்றி மேலை நாட்டினரும் பெரிதும் சிந்தித்துத் தெளிந்து முடிவு போக்கியின்னனர். ‘பாட்டின் அநுபவம்’ என்றும் நாலை ஆய்வுதெழுதிய வெள்ளுன் நெளால்சு என்றும் புலவர், அருளியற் கவிஞர்களது அரிய சாதனை அவர்களது உள்ளுணர்வு அறிவைப் பொறுத்ததென்றும், உலகை மற்றவர் நோக்கும் உணர்விலும் அவர்கள் நோக்குவது வேறுபட்ட தென்றும், தாம் பெற்ற ஆஸ்மீக இன்ப உணர்வினை எடுத்து வழங்கும் இனிய கவிதைகளை எடுத்துரைக்கும் கிற கூடுதலேயே அவர்கள் அரிதின் பெற்றவராவர் என்றும் எழுதுகின்ற பகுதி இங்கே ஒப்பிட்டேரத்தக்கது.

8. கல்லெழுத்து இலக்ஷியம் :

திருக்கோயில்களைச் சார்ந்த இவ்வருளி யற்புவர்கள் பாடிய பக்தி இலக்கியங்களைச் சுட்டி ஆராய்வதற்குமுன், திருக்கோயிற் சுவர்களோடு ஒராறுபட்டு வீளங்கும் கல்லெழுந்துக் கவிதைகளை கோக்கி உணர்தல் வேண்டத்தக்கது ஆகும்.

திருக்கோயில்களில் அமைந்த பல கல்வெட்டுக்கள் அரிய கருத்துடைய இலக்கியப் பதுதிகளாகவே அமைந்திருக்கின்றன. காலங்தோழும் தோன் றி ய அவற்றில் பல ஜலக்கியக் கூறுபாடுகளைக் காணகின்றன. சிறந்த கற்பணிவளம் சொல்லாட்சி உடைய தனிப் பாடல்களாகவும் என்னற்றவை விளங்குகின்றன. பெஞ்சபாலும் அரசாங்களின் மேய்க் கீத்திகள் செய்யுளாகவே தீழ்க்கின்றன.

9. ପରିମା ଅଳ୍ପକ :

தமிழ்நாட்டுத்திருக்கொயில்களில் உள்ள இந்த வகையான இலக்கியங்களைத் தொகுத்துக் காண்டல் புதிய ஆய்வுக்குத் துணை நிற்பதோன்றுதும். தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் இத்தகு செய்யுளமைப்புக்கள் பத்தொன்பது இடங்களிற் காணப்படுகின்றன. புதுக்கொட்டை பகுதியிற் சிறப்பாகக் குறிக்கத் தக்கவை பதினேழு உள்ளன. திண்சலி மலைக்கோட்டைச் சுவர்ப்புறத்தில் ஒரு தனி இலக்கியமே காணப்படுகின்றது. இது சிராமலை அந்தாதி என்ற தலைப்பிற் காணப்பெறும். ஏனைய மாவட்டங்களில் ஆங்காங்குத் தலைப் பாடல்களாகவும், இணைந்தும் காணப்பேறுகின்றன.

1. திருக்கோயில்களும் இலக்கிய வளர்ச்சியும்

10. யாப்புச் செல்வாக்கு :

கவி விருத்தம், வெண்பா, (நேரிசை, இன்ஸிசை) கட்டளைக் கல்துறை, எழுசீர் விருத்தம், என் சீர் விருத்தம், நேரிசை ஆசிரியப்பா, அறுசீர் விருத்தம், பதினூறு சீர் விருத்தம் முதலிய யாப்பு வகைகள் பெரும்பாலனவாகக் காணப்பெறுகின்றன. ஒருவகையிற் பார்த்தால் திருக்கோயில்கள் இருந்து இவ்வாறு இவற்றைத் காத்தமை, இலக்கியவரலாற்றில் இப்பா வகைகள் இனங்களின் ஸிலைபேற்றிற்கு அடிப்படைக் காரணம் என்று கூறலாம்.

11. கவிவிருத்தம் :

செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில், காஞ்சிபுரப் பகுதியில் திருப்புட்குழி என்னும் ஊரிலுள்ள விசயராகவுப் பெருமாள் கோயில் முன் மண்டபத்துக் கிழக்கு மேடைச் சுவரில், சுந்தரபாண்டியன் வாழ்ந்தும் ஒரு கவி விருத்தம் காணப்பெறுகின்றது.

“வாழ்க் கோயில் பொன்வேய்ந்த மகிபதி
வாழ்க் செந்தமிழ் மாஸீ தெரிந்தவன்
வாழ்க் மண்டலம் யாவையும் கெசன்டவன்
வாழ்க் சுந்தர மன்னவன் தென்னனேய்”

பண்டைக்காலத்து வழக்குப்படி ஏகார ஈற்றெழுத்து யகரமேய் பெற்று இப்பாடல் முடிந்துள்ளமை காணலாம். அழகான இக் கவி விருத்தத்தால், ‘செந்தமிழ் மாஸீ தெரிந்தவன்’ என்று சுந்தர பாண்டியன் போற்றப்பெறுகின்றனன். செந்தமிழிற் ரெடுக்கப்பெற்ற பல இலக்கியங்களை ஆராய்ந்த அருஸ்புலமை உடையவன் இவ்வாழுதி என்பது புலனு கிடற்று. அன்றியும் இலக்கியங்கள் பலவற்றைப் பாடுவித்ததுடன் அவற்றைக் கல்லெழுத்துக்களிற் கண்ட மன்னிய பெரும் புகழ் படத்தவன் இம்மன்னன் என்ற உண்மை குறிப்பாக விளங்குகின்றது.

12. சண்டேசர் புகழ் :

மதுராந்தகப் பகுதியில் பொம்பேர் என்ற சிற்றாரில் உள்ள சிறந்த சிவன் திருக்கோயில், தான் தோன்றிசூவர் திருக்கோயில் ஆகும். இங்கு முன் மண்டபத்துத் தெற்குச் சுவரில் உள்ள ஒரு நேரிசை வெண்பா அழகுடையது. அது பின்வருமாறு :

“சண்டேச் சரன்ஒலை சாகரங்குழ் வையகத்தீர்
கண்மூச் சரன் கரும மாராய்க - பண்டேய்
அறங்கெய்தான் செய்தான் அறங்காத்தான் பாதம்
திறம்பாமைச் சென்னிமேற் கொள்க”

இது சண்டேசூவர் ஒலைச் செய்யுள்; தண்மைசூவர் ஒலை என்றும் கூறப்பெறும். சிவன் கோயில் வரவு செலவுக் கணக்குகளைச் சண்டேசூவர் பேரினால் எழுதுவது பண்டைக்காலத்து மாபு. இந்தச் செய்யுள்

அந்த மரபைக் கூறுகிறது என்பர் மயிலை. திரு. சீ. வேங்கடசாமி அவர்கள்.

தஞ்சை, தென்ஜூர்க்காடு மாவட்டங்களில் வேறு திருக்கோயில்கள் இரண்டில் இந்நேரிசை வெண்பாவே வேறு சில பாடவேறுபாடுகளுடன் காணப்படுகின்றது என்பர். ஆதலின் சண்டேசூவர் தேவகன்மியாகக் கொள்ளப்படும் மரபும் அவற்பற்றிய இலக்கிய மரபும் இவ்வாறு திருக்கோயில்வழிக் காப்பாற்றப் பெற்றமை சான்றுகளால் உறுதியாகக் கொள்ளக் கூடியதாகும்.

13. பொன்வேய்ந்தான் புகழ் :

திருவண்ணாமலைத் திருக்கோயில் பல கல்வெட்டுக் களை உடையகு. அவற்றுள் மகதைப் பெநுமாள் என்பாரைப் பற்றிய செய்யட்கள் ‘இலக்கியத்தாம்’ உடையவையாய் ஒளிர்கின்றன. திருவண்ணாமலைக் கோயிலுக்குப் பொன்வேய்ந்த அவன் புகழ் தமிழ்க் க வி ரை யில் கல்மேலெழுத்தாகக் க வி ரை ற் ரு விளங்குகின்றது.

“ஆழந் தருகடல் வையத் தரச
செலுத்திய செங்கோ ரைசெல்லாம்
வேழந் தருகொடை வாண திவாகரன்
விதிமுறை செய்வது மெய்கண்மார்
சமுந் திறையிடு மாணிக் கப்படி
யடுமின் தென்னரீ ரிமராகிற்
சோழன் திறையிடும் யாணைக் குங்களை
யிடுமென்றிருமிது சொன்னேமே”.

இங்கு அழகிய எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தங் குப்பாடர் முதலிய கவியரசர் கையாண்ட ஒரை நுட்பமும் பிற நலமும் உடையதாய்ப் பிறங்குவது கண்கூடு. இவ்வாறே.

‘தென்னவர் முதலா உலகாண்ட செம்பொன்முடி மன்னர் பெருவாழ்வும் வாள்வலியும் - மின்னு முருவத் திகிரி யுயர்நெடுந்தேர் வாணன் புருவக் கடைவளையப் போம்.’

என்பதுபோன்ற கருத்து நுட்பம் உடைய கவிதைகளும் இத்திருக்கோயிற்கண் காணப்பெறுதல் இலக்கிய உலகு இறும்புது எய்துதற்துரிய சிறப்புச் செய்தி என்று கூறலாம்.

14. சங்கநூல்களும் கல்வெட்டுகளும் :

கடலாளப் பிறங்கான் கோப்பெருஞ்சிங்களும், அவனுடைய மகன் ஆட்கொண்ட தேவனும் திருவண்ணாமலைத் திருக்கோயிலுக்குச் செய்த அறங்க்கட்டளை களைப் புகழ்ந்து கூறும் கவிதைக் கல்வெட்டோன்று, திருவண்ணாமலைத் திருக்கோயில் முதலாவதில், மேல்புறச் சுவரில் காணப்பெறுகிறது.

“கார்வளர் மேனிக் கமலக் கண்ணன்
பார்வளர் உந்தி பல்லவர் பெருமான்”

என்ற தொடர்கி 136 வரிகள் மிகவுமுற ஒரு, பின்வரும் தெலிவரிசனுடன் முடிகிறது இது.

“திருவரு விவச்சமேல் வைத்தன
மிருநிலந் தன்னி விவிதுவாழ் கெனவே”

இதனுள்

“குடிசைக் கருநடர் தென்புலன் குறுகவும்
வடதிசைத் தெறுங்கர் வடக்கிருந் தழியவும்
போர்பல கடந்து பொருந்தா மன்னவ
நாரூயிற் சேர்ந்தார் மலையர ணமித்து
நல்லிசைக் கடாம்புனை நன்னன் வெற்பில்” (47-51)

என்னும் வீசிவில், மலைபடுதாம் என்ற நூல் ‘நல்லிசைக் கடாம்’ என்ற திறப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது. பத்துப்பாட்டுள் ஒன்றுள் இதீஸ்ப் பாடிய சங்கப்புலன் இரண்யிய முட்டத் தும் பெருங்குறுங்கப் பெருங்கெவகிக்குர் என்பலாவர். பல்குத நக்கோட்டத்துச் செங்கண்மாத்துவேன் நன்னன் சேய் நல்லன இப்பாட்டாற் திறப்பிக்கப்பெற்றவன் ஆவன். பத்துப்பாட்டு இலைப்பிரதியாயிருந்து அழிந் தோழிக்கு போயிருப்பினும், கல்வெட்டில் இவ்வாறு கண்ணுழைப் பதித்திருப்பதனால், அது அழியாது இன்று தமிழ்த்தொன்றை அங்குபுகழைப் பறைசாற்றுவதற்குத் தாக்க காம்ப்பாகும் அன்றே? இக்கல்வெட்டின காலம் சி. பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும். இதீற்றுநிக்கப்பெற்ற ‘நல்லன்டெற்பு’ என்பது நல்லபலையையே குறிக்கும் என்பது திரு. ஏதாவது பண்டாத்தார் கருத்து ஆகும்.

இவ்வாறே ‘பட்டினப்பாலை’ என்று கூறப்பெறும் சங்கதூர் பற்றிய சேய்தியும் திருச்சொப்பள்ளிப் பகுதி சில் உள்ள திருவென்னறையில் காணப்பெறுகிறது.

“வெறியார் தனவத் தொடைச் செய்யாறன்
வெகுண்டதொன்றும்
அறியாத செம்பியன் காவிரிநாட்டில்
அரமியத்துப்
பறியாத தாவீல்லை கண்ணன்செய்
பட்டினப் பாலைக்கன்று
நெறியால் விடுந்துன் பதினாறுமேயங்கு
நின்றனவே.”

தேனுல் மற்றுகு சங்க நூறும் கல்வெட்டின் வழிக் காக்கப்பெற்ற சுறுப்பினை அறியலாம். பட்டினப்பாலை நாங்கேறியதன நிலைகளைச் சொழுந்தால் கரிசாற் பெதுவெத்தால் சீலமிக்கந்த அப்பதினாறுகால் மண்டபம் நின்கால மற்ற அளித்தும் அந்தகப்பட்டன என்ற நீரிப்பினை இது ஒதிப்பிடுகின்றது.

15. காரிகை நூல் :

மிழலை நாட்டு வேள் கந்தன் மாதவன் என்ற சான்றேர் ஒருவர், தஞ்சை மாவட்டம் மயிலாடுதேறைப் பகுதியைச் சேர்ந்த நீரேச் சிவன் திருக்கோயிலிற் செய்த திருப்பணி கலைப் பற்றிய செய்யுள் ஒன்றை இத்திருக்கோயில் தென் புறச் சுவரில் காணலாம். இக்கந்தன் மாதவனின் மூன்றேர் அமிருதசாகரரைக் கொண்டு யாப்பநங்கலக் காரிகை, யாப்பருங்கலம் என்ற அரிய யாப்பிலக்கணக் கருவுலங்களை இயற்றுவித்த சிறப்பை இச்செய்யுளிற் காணலாம். இதனால் திருக்கோயில் கல்வெட்டுக்களில், தமிழ் இலக்கிய இலக்கண வரலாற்று நட்பம் விரிக்கும் அருங்செயதிகள் பல உள்ளன என்ற உண்மையை அறிவுலகு அறிந்து மசிழ் வாய்ப்பு உண்டு.

‘நிகரிலாக் கற்றவி நீரே
நிலவினாற் கமைந்த நிலாவினு எழுத
சாகரனெடுத்த ... ... தொகுத்த
காரிகைக் குளத்தூர் மன்னவன் தொண்டை
காவலன் சிறுகுன்ற நாட்டுக்
கற்பகம் மிழலை நாட்டு வேளாண்
வன் கந்தன் மாதவனே’

என்பது இப்பகுதி, இதைத் தொடர்ந்த பாடலில்,

தண்டமி முமித சாகர முனியை
சயங்கெண்ட சோழ மண்ட வத்துத்
தண்சிறு குன்ற நாட்டகத் திருத்தி
... ... நாற் காரிலாக அவனாற்
கண்டவன் மருமான் காரிகைக் குளத்தூர்
காவல் நிலாவினுன் எவர்க்குங்
கருணையும் தியாகமும் காட்டிய மிழலை
நாட்டுவேள் கந்தமா தவனே.’

என்று வருவதும் நோக்கி உணரத்தக்கது.

16. கட்டளைத் தலித்துறைப் பெருக்கம் :

கட்டளைக் கலித்துறை என்ற புதிய யாப்பு வகை யினைத் திருக்கோயிற் கல்வெட்டுக்களில் இனிது பேணி யிருப்பதற்குப் பலசான்றுகள் காட்டலாம்.

பல்லவ அரசன் ஒருவணைச் சோழன் வென்று ஆண்ட தைக் குறிப்பது, திருக்கடவூர் அமிர்தகடேசுவரர் திருக்கோயில் வாயில் வலபுறச் சுவர்ச் செய்யுட் கல்வெட்டு. இது கட்டளைக் கலித்துறைகளால் ஆகியது.

“சிவன்று நல்கிய செஞ்சின வேற்றுக்
கொடியுயர்த்த
தவனந் தருபரிக்கசியர் கோன்பச்சை
யேயுயர்வித்
தவனங் குலபதி தன்னுடன் போந்துதன்
காவிரிநீர்ப்
புவனங் கொடுத்துக் கொண்டான் வண்பால்
வெம் புவிக்கொடியே.”

1. திருக்கோயில்களும் இலக்கிய வளர்ச்சியும்

திருத்தணி வீரட்டானேசுவரர் கோயில் தென்புறச் சுவரில் உள்ள ஒர் அழிய நேரிசை வெண்பா, பெருமா ணஷகள் என்று குறிக்கப்பெற்ற, பல்லவ குலத்துக் கடைசி அரசனும் கவிவாலவனும் ஆன அபராசிதவருமனே பாடியநாகும். அழிய தமிழ்ச் சொற்களால் இனிய வடிவம் பெற்றுள்ளது இது, திருக்கோயில் வளர்ந்த தெய்வத்துமிழ் நடையினது என்று பார்ட்தத்தக்கது ஆகும். இவ் வீரட்டானேசுவரர் திருக்கோயிலில் கட்டி முடிந்த நம்பி அப்பி என்பாரை ஏத்துகிறது பாட்டு.

“திருந்து திருத்தணியில் செஞ்சடை யீசர்க்குக் கருங்கல்லாற் கற்றனியா நிற்க-விரும்பியே நற்கலை ஸெல்லாம் நவின்றசீர் நம்பி அப்பி பொற்பமைய(சு) செய்தான் புரிந்து”

இதன் அடியில் “இவ்வெண்பா பெருமாணஷகள் தாம் பாடி அருள்ந்து” என்ற சொற்றெடுத்தும் காணப்படுகின்றது.

17. தில்லைக் கோயில் :

இவ்வாறே தொடர்ந்த பல அழிய வெண்பாக்கள் வடிவில், (38) சிதமாபரம் நடராசர் திருக்கோயில் தெற்குத் திருச்சுற்றில் வெளிப்பக்கம் வடபுறச் சுவரில் அமைந்துள்ள கல்வெட்டைக் காணலாம், முதற் குலோத்துங்க ணின் படைத் தலைவனுகிய நரலோக வீரன் என்பவன் தில்லைத் திருச்சிற்றம்பலத்துச் செய்த எழில்மிகு திருப்பணிகளை இலக்கிய மதிப்புடைய அருந்தமிழ் வெண்பாக்களில் காட்டுகிறது இது.

“எவ்வுலகும் எவ்வுயிரு மீன்று மெழிலழியாச் செவ்வியாள் கோயில்” (2)

“ஆடுந் தனித் தேனுக்கு அம்பலத்தே கற்பூரம்” (9)

“ஆடுந் தெளிதேனை ஆயிரநாழி நெய்யால் ஆடும் படிகண்டான்”

“தில்லைவளருந் தெளிதே னெளிதழைப்ப” (33)

முதலிய நஸ்பொதிந்த தொடர்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்குகிறது, இத் திருக்கோயிற் கல்வெட்டு.

18. திரிசீராமலை அந்தாதி :

இவ்வாறே, தெங்காசி விசுவநாதர் திருக்கோயில் முன்புறம் இடுக்குள்ள கோபுரச் சுவரில் எழுதியள்ள கல்வெட்டுக் கவிதைகள், சுற்றின உருக்கம் உடைய கவின் மிக்கவை. இறுதியாகத் திருச்சிராப்பள்ளி மலையின் மேலுள்ள குகைச் சுவர்களில் எழுதப்பட்டுள்ள 104 பாடல்கள் கொண்டு ஓர் இலக்கியமாகிய சிராமலை அந்தாதி குறிக்கத் தக்கதாகும்.

திருக்கோயில்களில் உள்ள கல்வெட்டுக்களால், தனிப் பாடல்களால் இலக்கியத்தாம் பெற்று விமுபேறு எய்தியவடன், ஒந் சிறு இலக்கியப்பேறு எய்திட முடியும் என்பதற்கு இது ஒர் எடுத்துக்கூட்டென்று கூறிடலாம். இச்சிராமலை அந்தாதி யைப் பாடுவன் நாராயணன். காலம் சி. பி 9 அல்லது 10 - ஆம் நூற்றுண்டு என்பர்; சிராமலைச் சிவபிரான் மீது பாடப்பட்ட அந்தாதி இலக்கியம் இது, சி. பி. 7 ஆம் நூற்றுண்டு வாழ்ந்த அப்பா அடிகள் காலத்தே, திருவிருத்தம் என்ற பேயாடன் திகிர்ந்த கட்டளைக் கல்துறை இப்புலவரது இவ்விலக்கியத்திற்கும் பொருந்தி உள்ளது.

இந்நாலின் நடை, சொற்கள் முதலியன் அந்தாதி இலக்கியங்களுள் மிகப் பற்றவொய்க்கத்து இது என்று உரைப்பதற்கு உறுதுணை புரிகின்றன,

அகப்பொருள் துறைகள் பலவும் இங்குக் கையாளப் பட்டுள்ளன ; 4, 9, 16, 27, 36, 45, 61, முதலியவை இந்நோக்குடையவை.

“உறைவாய் சிராமலை யுள்ளுமென்
சிந்தையுள்ளுமென்றும்
பிறைவாய் மழுவாட் பெரியவனே
நுன்பியற்கணிந்த
கறைவா யரவங் கடியாவகை
யடியே எறியே
னைறைவா யழலுமிழும் புரிந்தாடி
யலகுமே” (29)

என்பது முதலிய பாடல்கள் உருக்கம் உடையவை.

“மதியும்பகை முன்னை வாயும்பகை
மனையும் மனைகுழு
பதியும்பகை பகையன்றில் என்றும்
பகை பான்மை தந்த
விதியும்பகை யெனிலு மன்பரன்பினர்
வெள்ளக் கங்கை
பொதியுஞ் சடையன் சிராமலை போலுமெம்
பூங்குழற்கே” (33)

என்பது சொல்லாயும் போகுவாயும் மிகங்கு ஒந் பாடல்.

“நெஞ்சம் துணையுண்டு நீர்
நிலத்துண்டு நிழலுமுண்டு
தஞ்சப் பெருக்குச் சான்று
சிராமலைச் சாரலுண்டு
துஞ்சந் துணையுஞ் சிவனைத்
தொழுது தறக்க மெய்தார்
பஞ்சந் நவியப் பலிதிரிவார்
சிலர் பாவியரே” (42)

என்பது வையக மாந்தர் போகுட்டுக் களினு வருக்கும் பகுதிகளுள் ஒரு.

“ இயக்கிய காலு நிலைம் எவ்வும் இருக்கின்றபடிம் மயக்கிய நிரும் மறையும் பிறவும் மருவியரந் தயக்கிய சோதியும் நான் திருமலைத் தத்துவங்கள்

முயக்கிய சிந்தையி ஞாகன் எந்தானும் முடிவில்லே ” (58)

என்பது அட்ட முற்றக் கொன்கைத் தத்துவத்தை அறி ஏற்றும் அதுமேத் திருவிருத்தம் ஆக உள்ளது.

“ பொய்வினைப் பேசிப் பொருளினைத் தேடிப் புழுப் பொதிந்த மெய்வினைக் காத்து வெறுத்தொழிந்தேன் வியன் பொன்மலைமேல் ஜயமினத் தேவர்தங்கோனை மெய்மாணை யம்மான் மறி சேர் கையளைக் காலனைக் காய்ந்த பிராணைக் கழல் பணிந்தே ” (97)

என்பது அப்பு திருவிருத்தமோ என்று ஜூறும் வண்ணம் கிறது நிகழ்கின்றது.

“ கற்பதால்ழிக் வைத்த கலித்துறை நூறுங் கற்பார் ” (103)

“ கற்பதித்தான் சொன்ன கவி ” (104)

என்பதற்கு கல்வியையுக்கு கலித்தயாகவே இதனை ஆசிரியர் வேண்டும் நாராயணன் ஜெற்றினர் என்பது வினங்கிக்கிறது. கடுங்கக் கூறினால், திருக்கோயில் கல்லூட்டுக்களால் ஒரு ஜூறுமியலை கூறுவும் பெற்றிரும் என்றால், ஒரு சிராமமில் யந்தால் தக்க சான்றும் அமை கிறது என்றால்.

19. பக்கி இலக்கியக் காலம்:

கி. பி. 7 மூல நூற்றுண்டால் வாழ்க்கு சிவநெரியைச் சேந்தமிழ் இன்னையோடு சேர்த்துப் பாப்பிய திருநாள எப்பந்தார் தாம் பாடிய நிலுப்பதைகள் பலவாற்றுறையும் துமிழ்மொழிநிலக்கிய என்கிசிக்குப் பெரிதும் பயன்பட்டு விளங்குவது பாடியுள்ளது இங்கு கருத்தத்தக்கது. இவ்வாறே திருநாவுக்கரசர் பாடிய திருத்தாஸ்டகம் புதிய இலக்கிய வகையாகும். இவையளைத்தும் பாடப் பெற்றால் திருக்கோயில்களிலேயே என்பதை மறந்து விடுவதற்கு

20. மூல இலக்கியமும் கோயில்களும்:

சேக்கியர், திருநாளசம்பந்தர் பாடிய புதிய இலக்கிய வகைகளைகிய சீத்திராக் கவிகளைப் பற்றிக்கிறிப் பிடுங்கால, ‘மூல இலக்கியம்’ என்று கூறுவது இங்குத் தகுதத் தக்கது. தமிழ்மொழியில் இவ்வகையில் எழும் மூல இலக்கியங்களைக்கவே இவற்றைக் கருதவேண்டும் என்பது சேக்கியர் திருவுள்ளும் ஆலும்,

திருக்கோயில்களும் பண்பாடும்

திருநூனசம்பந்தர் இறைவனைக் கசிந்து போற்றிப் பாடிய திருப்பதிகங்கள் பலவும் இவ்வாறு தமிழ்மொழிக்கும் புதிய பல இலக்கிய வகைகளில் அமைந்துள்ளனமை என்றால்தோறும் பெருமிதம் விளைவிப்பாததும்.

“ சக்கரம் சீர்த் தமிழ்விரகன் சொன்னதமிழ் ”

“ மாவின்பாச்சல் தம்மானைன்றிய ஞானசம்பந்தன் தமிழ் ”

“ வழிமுடக்கு ஞானசம்பந்தன் தமிழ் ”

“ தமிழ்விரகன் வழிமொழிகள் மொழிதகையவே ”

என்பன திருநூனசம்பந்தர் திருவாக்கில் வரும் தொடர்கள். ஈரடி மேல் வைப்பு, ஏகபாதம், கூட சதுக்கம், கொம்பிலாப்பாட்டு, சக்கரமாற்று, நாளாச்சதி, திருவிருக்குக் குறள், நாலடி மேல் வைப்பு, மாலைமாற்று, முக்கால் மொழிமாற்று. இயமகம், வழிமொழித் திருவிராகம் ஆகிய அடித்து வகைகளும் தமிழ்மொழி இவ்வாறு பெற்ற இலக்கியப் பாவகைகளே என்று கூறலாம்.

திருநாவுக்கரசர் கண்டு கையாண்ட புதிய இலக்கியப் பாவகையாகிய நாண்டகம் தமிழ்நத்துத் திருக்கோயில் களினின்றும் பெருகிச் செரித்தது: திருவிநத்தம் எனும் பெயில் அப்பரடிகள் கண்டு களித்து இசைத்த பாடல்கள் அனைத்தும் கட்டளைக் கலித்துறை என்ற பாவகையைச் சார்ந்தனவே. எழுத்து வந்தக்கோனை என்ற புதிய அமைப்பு அமைய ஒரு திருப்பதிகமும் அப்பரடிகள் பாடியுள்ளார். இவற்றால் இந்தப் புதிய இலக்கிய வகைகள் செல்வாக்குப் பெறவும் பிற்காலத்தே என்னற்ற பாடல்கள் இவ்வகையில் தழைக்கவும் காரணம் ஆயிற்று.

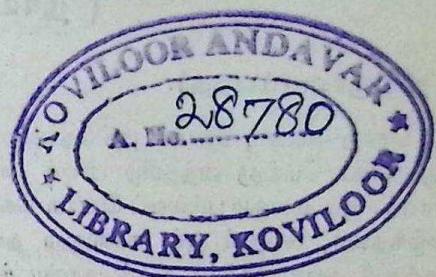
பிற வகைகள் :

சேர்மான் பெருமான் பாடிய திருக்கலாய ஞானங்கள் ஆதியுலா எனப்படுவது: இது தோன்றிய பின்னரே, இதே வகையில் பல உலாக்கள் பல்கிச் செழித்த பாங்கினையும் காண்கின்றேன். மாணிக்கவாசகர் தில்லைத் திருக்கோயிலில் பாடிய திருக்கோவைபாரே தமிழிற்கேள்றிய முதல் கோவை இலக்கியம் என்று மொழியலாறும்: இதன் பின் அளவற்ற கோவைப் பலுவங்கள் தமிழில் தோன்றிச் செழித்தன. திருநாளசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் பாடிய தூதுப் பதிகங்களைப் பின்பற்றி எழுந்த தூது என்ற இலக்கிய வகைகள் தமிழகத்திற் பெறுகி வளர்வதிற்று. இவ்வாறே மாணிக்கவாசகர் அந்தாதி யாப்பில் பாடிய திருச்சதுகம் எவற் குன்றே எண்ணற்ற சதக இலக்கியங்கள் தமிழிற் காண வாய்ப்பாயிற்று.

I. திருக்கோயில்களும் இலக்கிய வளர்ச்சியும்

திருப்பள்ளியெழுச்சி, தசாங்கம், முதலிய பிற பகுதிகளும் திருக்கோயில்களினின்று பெருகிச் செழித்த வைகளே யென்று கூறலாம். திருக்கோயில்களில் பக்தி இலக்கியங்கள், தலபுராணங்கள் படித்து அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டன. ஆனால் ஆனால் பூர்வாணம் படிக்கப்பட்டமைக்குத் திருவொற்றியுர்க் கல்வெட்டுத் துணைபுரிகின்றது. காஞ்சிக் குமரக் கோட்டத்தில் கந்தபுராணம் பாடிக் கச்சியப்பர் அரங்கேற்றிய மண்டபம் இன்றும் உள்ளது, புள்ளிருக்குவேஞ்சுர் போன்ற

தலங்களில், கலம்பகம், தனிப்பாடல்கள் முதலிய பல இலக்கியவகைகள் எழுந்து விளங்குகின்றன. குமாருபரர், சிவப்பிரகாசர், கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர், மகாவித்துவான் மினுட்சீசுந்தரம் பிள்ளை போன்றேருடைய பிரபந்தங்களும் பிற புராணப் பனுவல்களும் கி.பி. 17 - ஆம் நாற்றுண்டு முதல் எண்ணத்தக்க விழுமிய இலக்கியங்களாய் விளங்குதலே மறுப்பார் யாரோ !

2. திருக்கோயில்களால் - அறியப்படும் மக்கள் சமயப் பண்பாடு :

(நாயன்மார்களைப் போற்றுதல்)

1. திருக்கோயில்பந்தர்:

சொற்கோவும், தோணிபுத் தோன்றலும், சுந்தரரும் திருக்கோயில்களிடமிருந்து பாடி சைவம் பரப்பிய வாசன். இக் குவரும் பல்லவப் போசெ நிகழ்ந்த காலத்தில் திருந்தனர். சுந்தர் தம் காவிலிலும் தமக்கு முன்னும் இருந்து அடியார்களைத் திருத்தொண்டத் தொகையால் துறித்தார்.

அங்காள்ருதல் பேரியபுராணம் பாடப்பெற்றது வகையிலும் அதற்குப் பின்னும் செந்தமிழ்நாட்டுச் சால்லேர் அளவிலாத பெருமையுடைய அடியார்களை அமையும் வாய்ப்புறி எல்லாம் போற்றியுள்ளனர் என்று கல்லெழுத்துக்கவால் அறிய வருகிறது.

திருக்கோயில்பந்தரைப் பற்றி க் கல்வெட்டுக் களினிறு அறியப் படுவேனவற்றுள் சில காண்போம்.

திருக்கோயில் பெற்ற பிள்ளையார் :

“போதையார் பொற்றின்னத்து அடிசில்பொல் லாதெனத்

தாதையார் முனிவுறத் தானென ஆண்டவன்”
என்பது சம்பந்தர் வாக்தி.

அப்பையும் அப்பனும் இங்கூணம் பாலமுதைச் சம்பந்தரும் கூட அவித்து ஆட்கொண்டமையால் சம்பந்தர் ஆருடைய பிள்ளையார் ஆயினார். சேக்கிழார் பெருமாறும்,

“யாவகுக்கும் தந்தைதாய் எனும் இவர்
இப்படியளித்தார்
ஆவதறுக் குறையுடைய பிள்ளையாராய்...
..... இவருள சம்பந்தராயினார்”

என்பர்.

இறைவியார் பாலமுது அவித்த செய்தியை கிளைவு கூந்து, குமுவதறு ஆருடைய பிள்ளையாருக்கத் திரும்பாற் போன்கும் செய்தறாலுடைத்தாங்கத் திருவதைப் பக்கிப் புறமாகத் தலைச்சுங்காட்டைச் சேர்ந்த திருப்

சோழபாண்டிய நல்லூரில் க் வேலி நிலம் அளிக்க பெற்ற தாக ஒரு சாசனம் கூறுகிறது.

முதற் குலோத்துங்க சோழன் காலத்திய, சிதம் படத்தில் உள்ள வடமொழிக் கல்வெட்டுச் சுலோகங்களுள் ஒன்று.

“மலைமகளின் ஸ்தனத்தில் இருந்து பாலைப் பருகிக் கலைமகளின் அருளைப் பெற்று ஆனந்தக் கூட்தாடி ஸ்ரீ கண்டன புகழைப் பாடிய ஆருடைய பிள்ளையாரான் திருக்கோயில்பந்தப் பெருமானுடைய பொன் திருமேனியை நிறுவி அதற்குப் பாயசம் நிவேதிக்க (நாலோக வீரன்) ஏற்பாடு செய்தான்” என்று கூறுகிறது.

“யத்வாணீ கிரிஜா குசப் பிரகளிதம்
பித்வா ப்ரந்தருத்தம் பயோ
மாதுர்யாததிகாம் ததோ விகவித
ஸ்ரீ கண்ட கீர்த்திக் கிர மா
மூர்த்திம் தல்ய த்ருசாம் மத்சவகரீம்
காந்யா குமாரஸ்ய தாம்
க்ருத்வா யாம்ச சாதகும்ப கடிதம்
தல்யாதி சத் பாயசம்”

என்பது சாலன வடமொழிப் பாடல்.

இங்கூணம் சிவஞானம் பெற்றமையால் திருக்கோயில்பந்தர் “திருக்கோயில் பெற்ற பிள்ளையார்” என்று பல சாசனங்களில் குறிக்கப் பெறுகிறார்.

‘அரும்பாக்கிழான் மணவில் கூத்தனன காவிஸ்கராயன்’ என்ற ஓராசியல் குலைவன் முதல் குலோத்துங்க சோழன் காலத்திற்கிலிலும், விக்ரிமசோழன் காலத்து முதற்பத்தியிலும் காந்துவன். இவன் தலைசையிலிலும் திருத்தைக்கையிலிலும் சேய்த திருப்பணிகள் பல. அவை தலைசையில் 31 வட்போழிச் சுலோகங்களிலிலும் 36 தமிழ் வெண்பாக்களிலிலும், திருவதிகையில் 25 வெண்பாக்களிலிலும் அமைந்துள்ளன.

வேல் தலைசையில் தேவாரம் ஒதுவதற்கும், அப்பாக்கள் இருந்து செல்முடுத்து இன்புறுவதற்கும் ஆக ஒரு கண்டபத்தைச் செய்தான்.

2. திருக்கோயில்களால் அறியப்படும்-மக்கள் சமயப் பண்பாடு

“நட்டப் பெருமானுர் ஞானம் குழந்தைவித்த
சிட்டப் பெருமான் திருப்பதியம்-முட்டாமைக்
கேட்போர்க்கு மண்டபத்தைச் செய்தான் தென்
[வேந்தர் கெட
வாட்போக்கும் தொண்டையர்கோன் மன்”]

என்பது அவ்வெண்பா. இதில் “ஞானம் குழந்தை அளிந்த சிட்டப் பெருமான்” என்ற பகுதியில், சம்பங் பந்தாக்கு இறைவன் ஏவலால் சிவஞானப் பால் கொடுக் கப்பெற்ற செய்தி குறிக்கப்பெற்றது.

2. தாளம் பெற்றுமா:

ஈசன், “நானும் இன்னிசெயால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசபந்தனுக்கு உலகவர்முன் தாளம் ஈந்து அவன் பாடலுக்கு இரங்கும் தன்மையானான்” எனபர் சுந்தரர். சம்பந்தர் திருக்கோலக்காவில் தாளம் பெற்ற செய்தியை நிலைப்பட்டும் நெறியில் முதல் மாறவர்மன் சுந்தர பாண்டியனுடைய குடுமியானமலைக் கல்வெட்டில், “தாளம் பெற்றுன் குடிக்காடு” என்று ஒரு நிலப்பகுதி குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

3. ஆணை நமதே :

திருஞானசம்பந்தரது முதலாவது தலயாத்திரை, திருக்கோலக்காவுக்குச் சென்றது. இரண்டாவது தலயாத்திரை, திருநனி பள்ளிக்காச் சென்றது. இது இவரது தாயாகிய பகவதியாரின் பிறந்தவுராகும். அங்குக் “காலரகள் கூகை முல்லை” எவற திருப்பதிக்குத் தீவிடும் இறுதிப் பாடலில் “திருநனி பள்ளியை நினப்பவந்தைய விஜைகள் கெடும்-ஆணை நமதே” என்று பாடியுள்ளார்.

“இடுபறை யொன்ற அக்கர் பிரான்மேல் இருந்து
இன் இசையால் உரைத்த பனுவல்
நடுவிருள் ஆடும் எந்தை நனிபள்ளிசுள்க
வினை கெடுதல் ஆணை நமதே”

என்பது அப் பாடல்,

சம்பந்தர் திருவேநி குடிக்கச் சென்று பாடிய பதிகத் தின் இறுதிப் பாடலிலேயு இவ்வாணை குறிக்கப் பெற்றுள்ளது,

“சிந்தை செய வல்லவர்கள் நல்லவர்கள்
என்ன நிகழ் வெய்தி இமையோர்
அந்தவுல கெய்தியர சானும் அதுவே
சரதம் ஆணை நமதே”

சம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசராகும் திருமறைக்காட்டில் இருந்த பொழுது, சம்பந்தர் மதுரைக்கு வரவேண்டும் என்று அழைக்கப்பெற்றார். திருநாவுக்கரசர், “கோள்கள் தீமை பயக்கும் நிலையில் உள்ளன. செலவற்க” என்றார்.

சம்பந்தர் கோளறு திருப்பதிகம் பாட்டுர். அதன் ஈற்றுப் பாடல் வருமாறு :

“தேனமர் பொழில் கொளாலை வினை செந்தெல்
வளர் செம்பொன் எங்கும் நிகழ தூங்கி
நான் முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
மறை ஞான ஞான முனிவன்
தானுறு கோளும் நானும் அடியாரை வந்து
நவியாத வண்ணம் உரைசெய்
ஆன சொன் மாலை ஒதும் அடியார்கள் வானில்
அரசாள்வர் ஆணை நமதே”

சீர்காழித் திருப்பதியில் அவர் பாடிய பதிகங்களில் “மடல் மலிகொள்றை” எனும் திருப்பதிகத்தின் “காலைங் கழனி” என்றும் பாடலில் ‘ஆணையும் நமதே’ என்றுள்ளது.

இங்குள்ள நான்கு இடங்களில் ஆணை நமதே என்று சம்பந்தர் பாடியுள்ளமையில், நம்பியாண்டார் நாம்பிகள் தாம் பாடிய ஆனுடைய பின்னொயார் திருத்தொகையில், சம்பந்தரை “ஆணைநமது என்ன வல்லான்” என்று குறுப்பிட்டுள்ளார்.

“முத்திப் பகவன் முதல்வன் திருவதியை
அத்திக்கும் பத்தர் எதிர் ஆணை நமது என்னவல்லான்” என்பன அவ்வாரிகள்.

4. ஆணை நமதென்ற பெருமாள் :

“ஆணை நமது” என்றமையின் திருஞான சம்பந்தரை “ஆணை நமதென்ற பெருமாள்” என்றும் குறிப்பிட்டனர்.

“ஆணைநமது என்ற பெருமாள்” என்ற பெயர் பிரான்மலைக் கல்வெட்டில் காணப்பெறுகிறது. இத்தனம் சாசனத்துள் கையெழுத்திட்டவருள் ஒருவர் “ஆணைநமதென்ற பெருமாள்” ஆவர்.

திருமையும் வட்டம் விராச்சிலை பிஸ்வணேசவரர் கோலில் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியனில் 16 ஆம் ஆண்டுக்குரிய சாசனத்தில், பெரிய திருக்கட்டத்துத் தலைஞ முதலியார் மாணிக்க வாசகர் ஆணை நமதென்ற பெருமாள் ஆன கோயில் வாசகப் பிச்சை முதலியார்” என்று ஒருவர் குறிக்கப்பெறுகிறுர்.

நார்த்தாமலையில் உள்ள திருமைக் கடம்பர் கோலில் முதல் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனில் ஒன்பதாம் ஆண்டுக் கல்வெட்டில் கையெழுப்பமிட்டவருள் “ஆடு யுடையான் ஆணை நமதென்ற பெருமாள்” என்பதற்கும் ஒருவன் ஆவன்.

5. திருப்பாசுரம் :

இது குனசப்பந்தர் புனிதவாதம் செய்தற்க அந்த வெப்பற் பாடவாதும். கோள்ளிடக்கடையில் கோவிந்த புத்தியில் ஒரு சிலவைக் கூன்து, அங்கு முன்னும் இராசேந்திர சோழன் இரண்டாமாண்டுக்குறிய ஒரு கல்வெட்டு ஒரு தூத்துக்குறில் திருப்பாசுப் பாடல் சிலாசாசனமாக அமைக்குவது.

வேந்தனும் ஒங்குக் :

திருப்பாகுதில் “வேந்தனும் ஒங்குக்” என்று பாடுவதையால், கூன் பாண்டியனுடைய கூன் நிமிஸ்குது அல்ல செடுமாறா ஆயிருக். இந்தைச் சேக்கிழப்,

“நிமிர்ரான் விவரே எல்லாம்

பொருளும் என்று எழுதும் ஏட்டில்

நிமிர்ரான் அகுளால் வேந்தன்

தமிழை முன் ஒங்குப் பாட

அம்புய மலரான் மார்பன்

அபாயன் என்னும் சிர்த்தில்

செம்பியன் செங்கோ கென்னத்

தென்னன் கூன் நிமிஸ்குத தன்றே”

எனவே,

பாண்டியனுடைய கூடை நிமிஸ்குத இவ்வற்புதம் மகாவில் கூற்றன் காலீங்காவனின் நிலையில் கண்ட வெந்தைச் சாலைகளுடும் பின்னாலும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

“தென்வேந்தர் கூன் நிமிஸ்குத செந்தமிழர் தென்

கோயில்

போன்வேந்து திசைகைப் புதை வேய்த்தான்

—ஒன்னார்க்குக்

குற்றம் பலகண்டோன் கோவிநைக்கும் வேற்கூத்தன் சிற்றம் பலத்திலே சென்று”

போட்டில் பாண்டியன் கூன் நிமிஸ்குதனும் ஞானசம் மற்ற கோயில் போன வேயை வெற்றமையும் கூறப்பெறுகிறது. இறைவு “செந்தமிழர்” என்பது சம்பந்தன. சபங்கள் கூறுகிறத் “தமிழ் ஞானம்பந்தர்” என்று குறிப்பிடுவதும் இரண்டு நிலையங்களும்.

6. பராமரி கோளி:

சம்பந்தர் மதுகைத் தழுந்துவியபோது, “பேர் பல மும் ஊதாணிச் சுன்னமெல்லாம் பராமரி கோளி வந்தான் என்று பரிவை” எனப் பேசுகிறார். பிசௌர்க் கூயங்கள் பராமரி போதியங்கள்க்கு அடுக்கி எழுந்தருகூய்போது, பார்க்குவதும் தனிக்கூணம் சிகிசை என்கூம் ‘பராமரி’ கோளி வந்தான் என்று உத்திரம்’ என்பது. இதனுடு

சம்பந்தர் ‘பராமரி கோளி’ எனப் பெயர்பெற்றுர் என அறியலாம்.

ஆச்சாள்புரம் (திருநல்லூர்ப் பெருமணத்து) கல்வெட்டில் “பராமரி கோளி நல்லூர்” என்று ஒரூர் குறிக்கப் பெறுகின்றது. ஆச்சாள்புரத் தில் “பராமரி கோளி மடம்” என்று ஒரு மடம் இருந்ததாகவும் அறியப் பெறுகிறது.

7. திருநூனரம்பற்றன் குகை :

முனிவர் வாழும் இடங்கள் குகைகள்: பிங்கலந்தை விகங்கு, ‘முனிவர் இருப்பிடம்’ எனக்கூறும். திருப்புத்தூர் தாலுக்கா சதுர்வேதி மங்கலம் என்ற ஊரில் முன்னும் குலோத்துங்க சோழன் காலத்திலும், கும்பகோணம் தாலுக்கா முனிவிழுர் திருவகத்தீஸ்வர முடையார் கோயிலின் தெற்கில் திருமடவிளாகத்தில் முன்னும் இராசராசன் காலத்திலும் ‘திருநூனரம்பற்றன் குகை’ இருந்தமையைக் கல்வெட்டுக் கூறும்.

8. திருமறை தேவாரச் செல்வன் குகை :

முன்னும் இராசேந்திரனின் நான்காம் ஆட்சி ஆண்டுக்குரிய (கி. பி 1250) திருவிடைவாய்க் கல்வெட்டு, திருக்கழுமலத்தில் திருத்தோணிபுர முடையார் கோயிலில் “திருமறை தேவாரச் செல்வன் குகை” என்ற குகை இருந்ததைக் கூறுகிறது. இக் குகை முனிவிழுரில் உள்ள முன்னும் இராசராச சோழனது இருபத்தேந்துவதின் எதிராமாண்டு (1244 க்குரிய) கல்வெட்டிலும் குறிக்கப் பெறுகிறது

9. காழிக் கற்பகக் குகை :

மேற்படி முனிவிழுர் கல்லெழுத்தில், ‘காழிக் கற்பகம் குகை’ என்று ஒரு குகை பேசப்பெறுகிறது. இக்குகை திருமறை தேவாரச் செல்வன் திருமடத்துத் தலைவரால் நிறுவப்பெற்றது. “காழிக் கற்பகம்” என்பது ஞானசம்பந்தைக் குறிக்கும்.

“தன்புனல் விளைவையல் காழிக் கற்பகம் நன் புனல் அருமறை ஞான சம்பந்தன்”

என்பது திருப்பெஞ்சிலித் திருப்பதிகப் பகுதி.

முதல் ராசராசனுடைய 27 ஆம் ஆட்சியாண்டுக்குரிய அல்லூர்க் கல்லெழுத்தில், “திருவெண்ணானுவல் பூக்கோட்டத்தில் பெருந்திருவயிர்த்து செய்தருள் வக்கின் நிலன் ஸ்ரீ யாழிக் கற்பகம் அரைமா” என்ற பகுதியால் இதொடர் ஒரு நிலத்தின் பெயராக அமைக்கப்பட்டு அறிய வடுகிறது.

2. திருக்கோயில்களால் - அறியப்படும் மக்கள் சமயப் பண்பாடு

10. சம்பந்தர் மனைவி :

முன்னால் இராசராசனின் 2ஆவது ஆண்டுக்குரிய ஆச்சாள்பூர்க் கல்வெட்டில் ஞானசம்பந்தர் திருமணம் செய்துகொண்ட அம்மையாரின் பெயர் காணப் பேறுகிறது.

‘இங்நாயனார் கோயில் ஆண்டைய பிள்ளையாரும் சொக்கியாரும் காவேரிக்குத் தெற்கே வடக்கூர்களில் திருவெண்ணாட்டிலும் திருநிபள்ளியிலும் திருவாக்காரினும் எழுந்தருளிப் பின்பு பெரும்பற்றப் புலியூரிலே எழுந்தருளிகிற இடத்து’ என்பது சாசனம். இதனால் ஞானசம்பந்தப் பெருமான் கைப்பற்றிய அம்மையார் பெயர் சொக்கியார் என அறிய வரும்.

விக்கிரம சோழனது திருநல்லூர்ப் பெருமணத்து ஆறுமாட்சியாண்டுக் கல்லெழுத்தில், “இக்கோயில் உடைய பிள்ளையார் திருக்கல்யாணம் பண்ணின திருமாளிகையும் திருவித்தியும் திருநந்தவனமும் திருமடை விளாகமும் நிலம் ஆறுமாவும்” என்பது காணப் பேறுகிறது.

11. பிரம்மபுரிசர் :

இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனுடைய திருவாரூர் வடமொழிக் கல்வெட்டில் திருஞானசம்பந்தர் பிரம்புரிசர் எனப் பெற்றுர்.

“ஸ்ரீமத் பிரம்ஹபுரிச வாகாதிபதி: ஸ்வஸ்வாமி மித்ர” என்ற பகுதியில் தேவார மூவரும் குறிக்கப் பெறுவார்; பிரம்புரி என்பது சீகாழியைக் குறிக்கும். பிரம்புரிசர் என்பது காழியர் கோவான ஞானசம் பந்தரைக் குறிக்கும்.

ஸ்ரீ காழி நாடுடைய பிள்ளை ஞானசம்பந்தர் திருக்கேதிச்சுரத் தியுப்பதிகத்தில் “காழிநாடுளார்க்கிறங்கானசம்பந்தன்” எனக் குறித்துக் கொள்கிறார். “கன்னி நாடுடையான் கோ யில் காழிநாடுடைய பிள்ளை” என்பது சேக்கிமார் வாக்கு.

முதற் தலோத்துங்கனுடைய 49ஆம் ஆண்டுக் குரிய திருமாணிக்குழிக் கல்வெட்டு, “உதவி திருமாணிக்குழி உடைய யகாதேவர் கோவில் திருமடை விளாகத்தில் ‘ஸ்ரீகாழி நாடுடையான திருமடம்’ என்னும் மடம் இருந்தது என்று கூறும். இது ஸ்ரீகாழி நாடுடைய பிள்ளையார் திருமடம் எனவும் கூறப்பெறுகின்றது. திருவோத்தாருடைய மஹாதேவர் தேவதானங்களுள் ஒன்றுக், “ஸ்ரீகாழி நாடன விளாகம்” என்னும் பகுதி முன்னால் குலோத்துங்கனின் 33ஆம் ஆண்டுக்கல் வெட்டில் உள்ளது.

12. பூம்பாவை வழிபாடு :

சம்பந்தர், சித்தம் இன்புற சிவநேசர்பால் திருவருள் கொண்டு, யயிலை கபாலிச்சர மதிற்புறத்தே பூம்பாவையின் எலும்பினை ‘மட்டிட்ட புன்னையங்காளன்’ எனும் பதியம் பாடிப் பெண்ணுக்கினுர். இப்பூம்பாவை மயிலையில் வழிபடப் பட்டமையைக் கல்வெட்டுக்கள் காட்டுகின்றன. பதின்மூன்றும் நூற்றுண்டுக்கு உரிய எழுத்தமைழி கொண்ட விருபாட்சீஸ்வர் கோயிலில் உள்ள பாண்டிய வேந்தன் கல்வெட்டொன்று திருப்பூம்பாவை உடைய நாயனரைக் குறிக்கின்றது. செயின்ஸ்ட் தாயஸ் மவண்ட் ஹோவி அப்பாஸ் கான்வெண்டில் உள்ள துண்டுக்கல்வெட்டு ஒன்று திருமயிலாப்பூரில் உள்ள பூம்பாவைக்குக் காசு, கடமை, நல்லாயம் முதலியவற்றில் இருந்து விலக்கவிக்கப் பெற்றதைக் கூறுகிறது.

13. கொத்தலர் குழலி :

“கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு குணமாய வேட விகிர்தன்
மத்தமு மதியு நாக முடி மேலனிந்தென்
உளமே புகுந்த அதனால்
புத்தரோடமனை வாதிலழிவிக்கு மன்னைல்
திருநீறு செம்மை திடமே
அத்தகு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே”

என்பது கோளறு பதிகத்தின் பாடல்; தீஸ்லையில் உள்ள கோப்பெருஞ்சிங்கன் காலக் கல்வெழுத்துக்கள் முன்றனுள் “பிராமணி அம்பலத்தமுது கொத்தலர்குழலி” என்று ஒருத்தி குறிக்கப் பெறுவார். இவள் “பெரும் பற்றப் புலியூர் பெரும் காவி சியன் திருக்காழிப் பாலையுடையான் இரவி” என்பவன் மகிழவி ஆவன்.

14. நாறுசாந் திளமுலை :

“தாறுசேர் சடலையிற் சடரெரி
யாடுவர் துளங்கொள்சேர்
நீறுசாந் தெனவுகந் தணிவர் வெண்
பிறைபுல்கு சடை முடியார்
நாறுசாந் திளமுலை அரிவையோ
பொருபுகல் அமர்ந்தபிரான்
விறுசேர் துருத்தியார் இரவிடத்
துறைவர் வேள் விக்குடியே”

என்பது “ஒங்கிமேல் உழிதரும் ஒஜிபுளை” என்றும் திருப்பதிகத்தின் இரண்டாம் பாடல், இப்பாடலுடப் படையாக காமக் கோட்டமுடையநாச்சியார் ‘நாறு சாந்தின முலை நாச்சியார்’ எனக் கல்வெட்டுக்களில் கூறப்படுகிறார். திருத்துநூத்தியுடையார், ‘விங்குளித்

திருத்தியுடையார் சௌகனி வெற்றிவார்' என்க கல்வெட்டுப் பதிக் "நாம் போதில் குழ் மிகுஷித்துத்தியார் இவ்வித துறைவின் வேள்விக் குடியே' என்று முறைப்புப் பகுதியை கீழே படிக்கவேது ஆறும்.

15. கையர வல்குலாள் :

திருவித்தீவில் வெபநு தொண்டை நாட்டே தலைவருள் ஒங்கு. இது கூவம் என்று இந்நாளில் வழங்கிறது. இங்குத் திருஞானசுப்பந்தர் பாடிய பதிக்கந்த முறைப் பாடல்.

" ஜூன்தால் வதிசான் அயன் விச்சேஷர் தொழும் வழங்கி கண்டாலும் வண்ணம் வண்ணவான் யையர வல்குலாள் பாகம் ஆகவும் செய்வன் உறைவிடம் திருவித் கோலமே "

என்பதாலும் இப்பாடலில் இறைவி, 'பையரவல்குலாள்' என்று குறிக்கப்பெறுகிறுன். திருக்கூவப் புராணத்தில் கூற்றால் செய்யுளில்.

" ஏழிலுடை யையரவல்குலம்கை பதம் வணக்கம் செய்வாம் "

என்ற பாடற் பகுதியில் இந்தோபர் பயின்றுள்ளது. சூக்ஷ்ம வகுக்கு சுக்கத்தில்,

" பொருவிச தங்கை விற்கோலத்தன் எனும் பெயர்புதுக்க உருவம் முன் வளைத்து ஒரு கையூத் தண்டு முன் வண்ணித் திருவிதைஞ்சு போற்கையரவல்குலாள் சிரிப்பத் திரும் சூரி நம் மனையிடைப் புகுந்தனன் தலைவன்' என்றும் பாடல்லூம் இந்தோபர் பயின்றுள்ளமையைக் கண்ணப்.

1912 இல் 30 வது எண்ணுக்குப் பாட எடுக்கப் பெற்ற கல்வெட்டில் பையரவல்குலம்கைக் கெள்விக்கீழைம் வழியாடாற்ற விற்கையை ஹரார் கீங்கும் அளித்ததாகச் சொல்லப் பெற்றுள்ளது.

16. நாலி நில்லு வென்றுள்ள :

விச்சேஷ சோஷன் ஜூந்தாமான்டிக் கல்வெட்டு திருவோகைவுடையார் கோயில் சுற்றுத் தொலில் "நாலி விச்சை வோருங் படத்தில்" திருவிழுச் சேந்கக் கங்க யாகோவாக்கா உண்ணுட்வேதற்காக கோகெக்கப் பெற்ற சில கோடையை காந்திக்கிறது. உள்ளிருபு வேற்றும் எவ்வது குணசெய்தாகக் குறிப்பதாகவாம். ஒடு பக்கம் எண்ணுயிர் சம்ம முனிவரும் அவைகளை ஏற்றத்துறையியாக நின்று சம்மர்களை வெற்றுக்கொண்டும்.

திருகுளை சம்பந்தமாக தனிசின்று வென்றுள் என்று கூறல் தாழும்.

17. இளவெண்மாதி துடினுள்:

திரு அறையனைக்குலர் என்பதும் சம்பந்தம் பாடல் பெற்ற தலைவருள் ஒன்று; பெஷ்ணையாற்றில் கரையில் உள்ளது, இங்காளில் அரகண்ட நல்லூர் என்று வழங்கப் பெறும் இத்தலப்பதிகப் பாடலூள் ஒன்று பின் வருமாறு.

" பீடினால் பெரியோர்களும் பேதமை கெடத் தீதிலா வீடினால் உயர்ந்தார்களும் வீடிலார் இள வெண்மதி சூடினார் மறை பாடினார் சுடலை நீறனித்து ஆரழல் ஆடினார் அறை யணிதல்லூர் அங்கையால் தொழுவார்களே '

பீப்பாடலில் இறைவன் "இளவெண்மதி துடினுள்" என்று குறிக்கப் பெறுகிறார். இப்பெயர் இவ்வுர்க் கல்லெழுத்தில் ஒருவனுக்குப் பெயராக வந்துள்ளது. அவ்விர வரலாறு வருமாறு:

" இவ்வுரில் நின்ட காலமாக ஒரு மண்டபம் முற்றுப் பெறுமல் இருந்தது. ஒருவன் இம் மண்டப வேலை நிறைவற்றுல் என்னுயிரைப் பலியாகக் கொடுப்பேன் என்று பிரார்த்தனை செய்துகொண்டான். மண்டப வேலை முடிவற்றது. அவன் தன்னுயிரைப் பலி கொடுத்தான். இவ் வீரச் செயலைப் பாராட்டி அவன் சந்ததியார்க்கு 1000 குழி சிலம் உதீரப்பட்டியாகக் கொடுக்கப்பெற்றது. உயிரை ஈந்தவன் பெயர் இளவெண்மதி துடினுள் என்பது அக்கல்வெட்டிற் கண்டது".

18. எம்பிரான் சம்பந்தம்:

திருத்தொண்டத் தொகையில் சம்பந்தர்,

" வம்பரூ வரி வண்டு மணம் நாற மலரும் எம்பிரான் சம்பந்தன் அடியார்க்கும் அடியேன்"

எனச் சுந்தரால் பாராட்டப் படுவர். இதிற் கண்ட 'யபிரான் சம்பந்தன்' என்ற தொடர் திருமழுவாடியில் (திருமழுபாடு) மகேஸ்வரர்களில் ஒரு பெயரால் அமைந்துள்ளது அறிக்கு மகிழ்தற்கு உரியது.

19. திருஞானசுபந்த நல்லூர்:

திருகுளைசபந்தர் பெயரால் சில ஊர்கள் இருந்தன. நாவலையாக்கமான திருகுளை சம்பந்த நல் லூரைத் திருக்கோவத்துர் ராஜாராயனச் சபுஸ்ராயர் கல்வெட்டுக் கலை, தவசிதுழியான சபந்த கல்லூரைக் காணியார் கோவலில் உள்ள சடையவர்மன் சுந்தபாண்டியன் கல்வெட்டுக்கெள் இரண்டும் குறிப்பிடுகின்றன,

2. திருக்கோயில்களால் அறியப்படும்-மக்கள் சமயப் பண்பாடு

“திருஞானசம்பந்த சதுரவேஷி மங்கலம்” என்பது திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் இராசராசனின் 22 ஆம் ஆண்டுக்குரிய மன்னார்குடி கைலாசநாதர் கல்வெட்டு ஒன்றாள் கண்டது. போகிள்ஸ்வரமுடையார் கோயில் திருஞான சம்பந்தன் தளத்தில் திருந்து என்பது சடையவர்யன் விக்கிரபாண்டியனின் நான்காம் ஆண்டுக்குரிய தேவிப்பட்டணக் கல்வெட்டு ஒன்றால் அறியப் பெறும்.

20. திருஞானசம்பந்தன் நாழி:

திருவலிதாயத்தில் உள்ள சோழ அரசன்ஒருவனின் பதினாறும் ஆண்டுக் கல்வெட்டில் “திருஞானசம்பந்தன் நாழி” என்னும் பெயருடைய அளவைக் கலன் குறிக்கப்பெறுகிறது.

21. ஆஞ்ஞடையபிள்ளை வழிபாடு:

மாசி வைகாசிக் திருவிழாக்களின்போது ஆஞ்ஞடையபிள்ளையார் திருமேனி திருடூதுறையில் இருந்து திருமாற்றபாடிக்கு எழுந்தார்ஜும். இவ்வாறு எழுந்தார்ஜுங்கால் இவருக்கு அழுது செய்தாருளவும், பட்டைப் பொதிசோறு வழங்கவும் சேக்கிழுமான் பாலஞ்சாயன் ஆயின் களப்பாளராகன் மூன்றும் இராசராசனின் 19 ஆம் ஆண்டில் விவந்தம் தந்தான்.

22. திருவிடைவாய்த் திருப்பதிகம்:

“பண்புற்ற திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் முன்னாற்று என்பத்து நான்கு” என்பது திருமுறை கண்ட புராணம். ஆனால் அச்சிட்ட நூல்களில் காணப்பெறுபவை 383, ஆனால் திருவிடைவாய் என்னும் ஊரில் சாசனமாக இருந்து சம்பந்தர் பதிகம் 1918ல் படி எடுக்கப் பட்டுள்ளது. இது “மறியார் கரத்தெந்தை” என்ற துவங்குவது. பதினேரு பாடல்களை உடையது.

23. திருஞானம் ஒதுதல்:

திருநெல்வேலி மாவட்டம் திருவாலீசுவரம் என்ற தலத்திலுள்ள சிவாலயத் திருமதில்களில், திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி வீரபாண்டியனது 3 ஆம் ஆட்சியாண்டில் அமைந்த சாசனம் ஒன் றில் திருஞானம் விண்ணப்பம் செய்வதற்குச் சிவப்பிராமணர் எண்மர் கோளகிடத்து ஞானமிர்தாசாரிய சந்தானத்தைச் சார்ந்த புகலிப் பெறுமாள் என்பாருடன் உடன்படிக்கையில் பேரில் விலம் விற்றனர்” என்று வரையப்பெற்றார்களது. இதனால் சிவப்பிராமணர் திருஞானம் விண்ணப்பித்தனர் என்று அறியலாம்.

திருநெல்வேலித் திருக்கோயிலில் திருஞானா ஒத விக்கிரமசோழதௌர் கண்ட தவசிகளில் பதினேரு பேர்க்கும் அவர்கள் வர்க்கத்தில் திருஞானம் ஒதும் பேர்க்கும் பதினேரு மணிகள் யாண்டு 15 வது முதல்

மட்ம் எடுத்திருக்கக் காணியாகத் தரப்பெற்றன என்று ஒரு கல்வெட்டு விவரிக்கின்றது. இளிப் போஜுனம் உள்ளிட்டு வேண்டுவனவற்றுக்கு விலம் ஒங் வேவியும் எட்டுமா கோமாறவர்மரான திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் சுந்தரபாண்டியரது ஆட்சியாண்டு பதினைந்தாவது மூதல் திருஞானப்புற இறையிலியாகத் தரப்பெற்றது என்று இன்னேரு சிலமேல் எழுத்துச் செப்புகிறது.

திருச்செந்தூர்த் தாலுக்கா ஆற்றர் கல்வெட்டில் திருஞானம் ஒதுவதற்குத் தீரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி கோ நேரினமை கொண்டான் காலத்தில் விவந்தம் தொடுக்கப் பெற்றது என்று பாக்கின்றோம். இக்கல்வெட்டுக்குரிய அரசன் 1239 ல் பட்டம்பெற்ற மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் 11 என்றும், விக்கிரம சோழதௌர் எப்பார் கொங்குச் சோழர் என்றும் இச்சுந்தரபாண்டியர்க்கு மச்சனானுர் என்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர்.

திருஞானம் என்பது தேவாரம் போலச் சமய ரூவாங்கள் ஒருவரால் அருளப் பெற்ற பக்தி நூலாக இருத்தல் கூடும் என்று ஆராய்ச்சியாளர் கந்துவார். எனினும் சம்பந்தார்திய மூவர்பாடிய தேவாரத்தை கிய திருஞானம் என்பது குறிக்கும் எனக் கொள்ளுதல் தகும். சீகாழிப் பகுதியில் இறைவியாளித்த பாலூசில் உள்ளு.

“சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருசு சிவஞானம் பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினிலோங் கியஞானம் உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞஞானம் தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாழுணர்தார் அந்தநிலையில் -”

என்று சேக்கிழார் பகர்வர். இதனால் ஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தையே திருஞானம் என்று குறித்தனரோ என்று ஜயம் எழும்.

தலைஞாயர் என்னும் இடத்தில் உள்ள மூன்றும் இராசேந்திரனுடைய 3 ஆம் ஆட்சியாண்டுக்கல்வெட்டும் இவ்வரசனது 23 ஆம் ஆட்சியாண்டுக்குரிய (கோவிழூர்) திருவசாத்தானக் கல்வெட்டும் சம்பந்தரைச் சிருஞானம் பெற்ற பிள்ளையார் எனக் குறிப்பிடுகின்றமையின் இல்லவயம் பிரசுமும் மிகுகிறது. ஆனால் சாபந்தர் முதலிய மூவர் அநுளிச் செய்த தேவாரத்தை காழித் தாண்டவாரயர் எவ்வார், தாம் எழுதிய திருவாச வியாக்யானத்தில், திருமெய்ஞஞானத் திருசெரித் தேவாரம், ‘திருமெய்ஞானத் திருசெரித் தமிழகிய தேவாரம்’, என்றும், கூறுவதுமையால் திருஞானம் என்பது மூவர் தேவாரத்தையே குறித்தாகக் கொள்ளலாம்.

2. திருநாவுக்கரசர் :

திருநாவுக்கரசர் மற்றுக் கல்வெட்டுக்களினின்று அறியப்படுவதைவற்றுத் தல கான்போம்.

1. பெயர் :

திருநாவுக்கரசர் என்றும் வைசீர் என்றும் வீண் குநீஸ்பாடுகிறார். நாக்கைப் பெரிய கோயில் கட்டப்பெற்றது முதல் ஸ்ரீஶாமியம் ஆராய்கின்ற அலுவலகத்து நீந்தாதலை பொய்க்கூடு ஸ்ரீவங்குதித்தான் குரியனு தென்னான் முனேந்த வேளான், இவன் நாக்கைப் பெரிய கோயிலில் ஏழந்தருநூலித்த பிரதியங்களுள் ஒன்று திருநாவுக்கரசர் பிரதிமம்.

நாக்கைப் பெரிய கோயிலில் முதல் ராஜாவுடைது 29 ஆம் ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1014 ல்)

“ உடையார் ஸ்ரீஶாமில்வா முடையாருக்குத் திருப்புதியம் விண்ணப்பம் செய்ய உடையார் ஸ்ரீஶாமாஜிதவர் குடுத பிடார்கள் நாற்பத்தெண்மான் ”

என்று ஒது கல்வெட்டில் உள்ளது. இந்நாற்பத் தெண்மான், 8 பேர் திருநாவுக்கரசர் பெயரைப் படியாற்றவர் என்பது அக்கல்வெட்டில் அறியப்பெறுவது ஒன்று.

முதற் தலோத்துங்கன் காலத்திலேயும், அவன் மதன் வீக்கரம் சோழன் காலத்திலேயும் படைத் தலைவருக்கத் தீவிக்காலை மணவில் கூத்தன் கதவிக்காரயன் எனப் பெறுவது, இவன் தில்லையிலேயும். திருவதிகையிலேயும் செய்த நிபுப்பனிகள் அனப்பிலை இவன் திருவதிகையிலேயும் ஆற்றிய திருப்பணிகளைத் திருவதிகை வீர்டானத்தில் சாகனம் செய்யப் பெற்றுள்ள 25 லெண்பாக்களால் அறியலாம். இவன் திருவதிகையில் திருநாவுக்கரசருக்குத் திருக்கோயில் கட்டலுள்.

“ ஈசன் அதிகையில்வா சௌன் எழுந்தருள மாதில் பெருங்கோயில் வந்தமைத்தான் - பூசல் விளைத்த வேலூடும் வேற்பனைத்தும் செந்தி விளைத்தான் தொண்டையர் மன் ”

என்பது திருவதிகைச் சாகனக் கவியாகும். இவ்வுரில் ‘வைசீர் திருப்பட’ கீருந்தமையை முதல் குலோத்துங்கன் வாஸ்தான்காம் ஆட்சியாண்டுக்கு கல்வெட்டு எடுத்துக்கொடுத்து. இவற்றில் திருநாவுக்கரசர் வாகீர் எனப் பெற்றுகை என்க.

திருநாவுக்கரசர் வைசீரன் திருக்குனசம்பந்தரா கொயிலில் முதல் முதல் குந்த பொழுது வணங்கத் திருக்குனசம்பந்தர் அப்பே என்றழைத்தருளியதாகப் பெயிய்பானம் பக்கும். மயன்டலையும் வொன்டஞ்சிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி தேவர்க்கு யான்டு பதினெட்டாவதில்

அளித்த பில்லமங்கலம் ஆகமசீவினவர் கோயில் கல்வெட்டில் கைமூத்திட்ட மகேசுவரர்களில் ஒருவர் பெயர் அப்பர் என்று அறிய வருகிறது.

இரண்டாம் குலோத்துங்கனுகிய அங்பாயன் ஞஶவஶய குரவர் ஸ்ரீவரித்தும் மிக்க பற்றுடையவன், அவர்தம் படிவங்களைத் திருவாரூர் திருமூலட்டான முடையார் கோயிலில் எழுந்தருளுவித்தான். தனது ஏழாவது ஆட்சியாண்டில் ஆனுடைய நம்பிக்கும் பரவை நாச்சியாருக்கும் அர்ச்சன போகமாக அங்பாய நல்லூர் என்ற மருகல் நாட்டுத் திருவாதியை மங்கலம் என்ற ஊரை அளித்தான், ஆனுடைய பிள்ளையார்க்கும் திருநாவுக்கரசு தேவர்க்கும் வேண்டும் அர்ச்சனை களுக்குமாகப் பண்சிரண்டாவது ஆட்சியாண்டில் மருகல் நாட்டுக் கங்கை கொண்ட சோழ நல்லூரான சிவபாத சேகர நல்லூரை அளித்தான்.

இத்தமிழ்க் கல்வெட்டோடு தொடர்ந்த வடமொழிக் கல்வெட்டில் தேவார மூவர், ப்ரஹ்மபுரீச (சம்பந்தர்) வாகதிபதி (திருநாவுக்கரசர்) ஸ்வல்வாமி மித்ர (சுந்தரர்) என்று குறிக்கப் பெற்றுள்ளனர். இதனால் திருநாவுக்கரசர் வாகீர் (வாகதிபதிபதி) என்று வழங்கப் பெற்றார் என்றும் அறியப்பெறும்.

மேற்படி கல்வெட்டில் சுந்தரர் ஆனுடைய நம்பி என்றும், சம்பந்தர் ஆனுடைய பிள்ளை என்றும் கூறப் பெற்றதினின்று திருநாவுக்கரசர் ஆனுடைய அரசு என்று பெற்றிருத்தல் கூடும் என்று ஊகித்து அறியலாம்.

தாராசரத்து இராசராசேச்சுரத்து இறையகப் புறச்சவளில் கண்ட சிற்பக்கீழ்க் கல்லெழுத்துக்களில் “ திருநாவுக்கரசாண்டார் ” கதை என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. இறைவன் திருவடி தூட்டும் நிலையில் அச்சிற்பம் அமைக்குவின்றனது. திருப்பந்தான் செஞ்சடையைப்பர் கோயிலில் உள்ள திருத்தொண்டத் தொகைச் சிற்பங்களில் திருநாவுக்கரசர் உழவாப் படையுடன் இருத்தல் கவனத்திற்கியது.

திருவிழியிலையில் திருநாவுக்கரசு தேவர் திருமடம் என்று ஒரு மடம் இருந்ததாக ஒரு கல்லெழுத்து நுவல்கிறது. அதில் திருமடத்திற்கு நிலங்களின் பெயர் கூறப்பெற்றுள்ளது. இன்னேநு திருமடத்திற்குரிய நிலங்களின் பெயர் கூறப்பெற்றுள்ளது. இன்னேநு சாகனம் மகேசுவரங்குத் துணவளித்தற் பொருட்டு மேற்படி திருமடத்திற்கு, நிலமளித்த செய்தியைக் கூறுகிறது. பல ஊர்களிலும் திருநாவுக்கரசர் திருமடங்கள் இருந்தன.

2. சொற்றுணை :

திருநாவுக்கரசர் கல்லிற் பினிக்கப் பெற்றுக் கடலிற் பாய்க்கப்பெற்ற பொழுது பாடப்பெற்றது “ சொற்றுணை

2. திருக்கோயில்களால் அறியப்படும்-மக்கள் சமயப் பண்பாடு

வேதியன் ” என்ற (நமசிவாய) திருப்பதிகம் ஆகும். ஒத்துரையும் ஈழமும் கொண்ட கோப்பர்சேரி பன்மற்று யான் டு 41 ஆவது .. . திருவாமாத்தூருடைய மகாதேவற்கு ... . தேவன் சொற்றுணை அகமுடையான் செட்டங்கை வைத்த திருநொந்தா விளக்கு ” என்ற திருவாமாத்தூர்க் கல்வெட்டிலும் “ விக்கிரமசோழ தேவற்கு யான்டு முன்றுவது வாக்டருடையான் சொற்றுணை கங்கை சடைக் கரந்தானிடை நாங்கள் கொண்ட காசாவது ” என்ற திருச்செந்துறைக் கல்வெட்டிலும் சொற்றுணை என்பது மக்கட் பெயராய் அமைந்திருத்தலைக் காணலாம்.

3. கங்கை சடைக் கரந்தான் :

மேற்கண்ட திருச்செந்துறைக் கல்வெட்டில் கண்ட, வாக்டருடையான் சொற்றுணை என்பானுக்குக் கங்கை சடைக் கரந்தான் என்றும் பெயரிருத்தலைக் காணலாம். மேற்படி திருச்செந்துறைக் கல்வெட்டின் இறுதியில் பிற்கண்ட வெண்பா உள்ளது.

உண்ணலாம் நெய்யொடுசோ ரேவாதே
எப்பொழுதும்
பண்ணெலாம் பாடி இருக்கலாம் - மண்ணெலாம்
அகன்மாட நீரூர் ஆர் கங்கை சடைக்கரந்தான்
பொன்மாடத் தெப்பொழுதும் புக்கு.

கங்கை சடைக்கரந்தான் என்ற பெயர் திருநாவுக்கரசுருடைய “வங்கமலிகடல்” என்ற தேவாரத்து.

“ கு கங்கை சடையுட் கரந்தாய் அக் கள்ளத்தை
மெள்ளுமை
நங்கை அறியிற் பொல்லாது கண்டாய்
எங்கள் நாயகனே ”

என்ற பகுதியை நினைவுட்டும்.

“ கங்கைவார் சடைக்கரந்தர்க் கண்பராகில்
அவர் கண்மர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே ”
என்பதும் அப்பர் தேவாரம்.

நற்றுணை :

“ சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழு
கற்றுணை பூட்டியோர் கடவிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே ”

என்பர் அப்பர். இப்பாடலைப்போல பின்வருவதும் உள்ளது.

“ முற்றுணை ஆயினோ முவர்க்கும் முதல்வள் தங்களை
சொற்றுணை ஆயினோச் சோதியை ஆதரித்து
உற்றுணர்ந்துருகி ஊறி உள்கசி வடைய வர்க்கு
நற்றுணையாவர் போலும் நனிபள்ளி
அடிகளாரே ”

இது அப்பர் திருநிபள்ளியில் பாடியது. திருநிபள்ளி இறைவன் பெயர், “நற்றுணையப்பர்” என்பது. இவ்வுர்க் கல்வெட்டோன் றில், ‘நற்றுணையான்டார் நந்தவனம்’ என்று ஒரு நந்தவனம் காணப்பெறுகிறது.

4. சிலந்தியைச் சோழனுக்கினுன் :

பண்டொருகால் ஒரு சிலந்தி திருவாணைக்கா எம்பெரு மாற்குக் கூடுகட்டி வழிபட்டு வந்தது. அப்பெருமானை ஒரு யானையும் வழிபட்டு வரலாயிற்று. சிலந்தி கட்டும் கூட்டை அநுசிதம் என்று கருதிய யானை அக்கூட்டை அழிக்கலாயிற்று. யானை தன் கூட்டுணை அழித்ததைப் பொருத சிலந்தி யானையின் துதிக்கையிற் புக, யானை உயிர் நீத்தது. சிலந்தியின் உயிரும் பிரிந்தது. எனினும் சிலந்தி மறு பிறவியில் அரசனுயிற்று. அவ்வரசனே கோச்செங்கட் சோழன். இங்ஙனம், சிலந்தி சோழனுன மையைத் திருநாவுக்கரசர்,

“ சிலந்தியும் ஆனைக் காவில் திருநிழற் பந்தர் செய்து
உலந்தவன் இறந்த போதே கோச்செங்க ணனு மாகக்
கலந்தநீர்க் காவிரிகுழ் சோணைட்டுச் சோழர் தங்கள்
குலந்தனில் பிறப்பித் திட்டார் குறுக்கைவி-
ரட்டனாரே ”

என்று திருக்குறுக்கை வீரட்டானத்துப் பதிகத்துப் பாடு யுள்ளார். சிலந்தியைச் சோழனுக்கினும் அநுப்பெயலை, வியந்து போற்றினர் அந்நாட்டுப் பெருமக்கள். இறைவளைச் “ சிலந்தியைச் சோழனுக்கினுன் ” என்று வாயார வாழ்த்தினர். திருவாணைக்காவில் ஒந்தோப்புக்குச் “ சிலந்தியைச் சோழனுக்கினுன் திருதோப்பு ” என்றும் பெயரிட்டனர். இது “தேர்போல் ” என்று தோடங்கும் குலசேகரபாண்டியனது திருவாணைக்காக் கல்வெட்டில், காஸப்பெறுவது. அத்தோப்பு ஒரு சிலத்துக்கு எல்லை கூறுங்கால் கூறுப்பெற்றது. அக்கல்வெட்டுப் பழுதி பின்வருமாறு :

“ இவர்க்கு விற்றுக்குடுத்த நிலமாவது உள்ளு
திருப்புடை விளாகத்துச் சிலந்தியைச் சோழனுக்கினுன்
திருத்தோப்புக்கு நீர் பாய்கினற வாய்க்காலுக்கு மேற்கு ”

5. நல்லதாமல் உடையான் :

மேற்படி கல்வெட்டில் கையெழுத்து இட்டவர்களில் ஒருவர் “நல்லாமல் உடையான்” என்ற பெயருடையான், கால நாமாமல்யான் என்பது சிவபெருமானின் தூங்கும், சிவபெருமானுடைய திருநாமாம்சனில் ஒன்று தூங்கை தெழுந்தாலும், “திருநாமல் அஞ்செழுத்தும் செப்பாகில்”, “எங்கூடியார் திருநாமல் நாமச்சிவாய” என்ற அப்பர் வைக்கே இதை வலியுறுத்தும். இந்திருப் பெயரையே “நல்ல நாமம்” என்று அப்பர் பிள்ளை பாடவில் கூறியுள்ளார்.

“கல்வி ஜெடெனைப் பூட்டி அமண்ணையர்
ஒங்கீஸ் நீர்புக நாக்கவென் வாக்கினால்
நெங்கு நீங்கவைல் நீலக் குடியாரன்
நல்ல நாமம் நலிற்றியுய்ந் தேனன்றே”

6. நஞ்சாமல் செய்தான் :

திருவாவுக்காரன்க்குச் சமணர்கள் நஞ்சா கலந்த பாற்பொறுத்தான். நஞ்சும் அழுதாயிற்று நாதனாடு யார்கிய திருவாவுக்காரன்குத்து.

“தலுகிருள் காலை மாலை தொடர்ச்சியை மறந்தி ராதே அஞ்செழுத் தோதிநானும் அரண்டிக் கனப தாகும் வலுச்சைப் பாற்சோருக்கி வழக்கிலோ அமணர் தந்த நஞ்சு முதாக்கு வித்தார் நலிபள்ளி அடிகளாரே”

என்பது இற்கு அக்கான்று. இச்செய்தியை நினைப் பிஸ்து போல், ஒருவர் பேயர் ‘நஞ்சாமல் செய்தான்’ என்பதாலும் என்று சிந்பாத்தில் உள்ள குலசேகர தேவர் கல்வெட்டு ஒத்து கூறுகிறது, அவரது முழுப் பேயர் ‘பெஞ்சப்பற்றுப் புலியூர் மூலப் பஞ்சையாரில் வார்சியன் திருவெஞ்சநியுடையான் நஞ்சாமல் செய்தான்’ என்பதாம்.

7. தோன்றுத்துணை :

கால்லையே தேப்பமாக்கொண்டு கரையேறிய திருவாவுக்காரி திருப்பாதிரிப்புலியூரில் பாடுங்கால் தெறவுள் தூங்குத் தோன்றுத் துணையாய் திருந்தமையை பிள்ளையாறு கூறியுள்ளார்.

“ஈன்று மாயேனக் கெந்ததையு மாட்டுன்
தோன்றிவராய்
மூன்றுயிலகம் படைத்து கந்தா னென்மனத்
துள்ளிக்கக் கால்க்குள் இமையவர்க்கன்பன் திருப்பாதிரிப்
புலியூர்த் தோன்றுத் துணையாயிருந்தனன் தன்னடி
போய்க்கூடுகே”

இவ்வரிய செயலை நினைவு கூரும் வகையில் இங்நாட்டுத் தமிழ்ப் பெருமக்கள் திருப்பாதிரிப்புலியூர் இறைவளைத் “தோன்றுத் துணையாண்டார்” என்று கூறினர், கோயிலைத் “தோன்றுத் துணையாண்டார் கோயில்” என்றும் கூறவாயினர். இத்தைப் பின்வரும் கல்வெட்டுத் தொடர்களால் அறியலாகும்.

விக்கிரம சோழதேவர்க்கு யாண்டு ஏழாவது ராஜராஜ வளாட்டு பட்டான் பாக்கை நாட்டுத் திருப்பாதிரிப்புலியூரான் பர சிருபதுராக்கிரமச் சதுரவேதி மங்கலத்துத் தோன்றுத் துணை ஆளுடையார் கோயில்.

‘வீரமே துணையாகவும்’ என்று தொடங்கும் வீர உசேந்தீர சோழனது ர் ஆவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டினின்று திருப்பாதிரிப் புலியூர்க் கோயிலில் இருந்த சிவபிரோஹுமணன் ஒருவன் பெயர் “தோன்றுத் துணை பட்டன்” என்பது அறிய வந்திரு. இதனால் தோன்றுத்துணை என்பது மக்கட் பெயராயமைந்ததும் அறியலாயிற்று.

8. தேனுநுங் கொன்றையான் :

முன்றும் இராசாாச சோழனது பதினாறுவதின் எதிரா மாண்டுக் கல்வெட்டோன்று, தி நவாஜைக்காவில் உள்ளது, இக்கல்வெட்டில் கையெழுத்திட்டவருள் ஒரு வர் தேநாநும் கொன்றையன் என்ற பெயருடையவர் ஆவர். இப்பெயர் திருநாவுக்காச திருவாஜைக்காவில் அருளிய திருத்தாண்டகத்தில் காணப்படுகிறது.

“ ஊனுகி உயிராகி அதனுள் நின்ற
உணர்வாகிப் பிறவனைத்தும் நீயாய் நின்றுய்
நானேதும் அறியாமே என்னுள் வந்து
நல்லனவும் தியனவும் காட்டா நின்றுய்
தேனுநுங் கொன்றையனே நின்றியுராய்
திருவாஜைக் காவிலுறை சிவனே ஞானம்
ஆனாயுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
அல்லகண்டம் கொண்டடியேன் என்
செய்கேனே”

9. தருணேந்து சேகரன் :

“சங்கரன் காண் சக்கரம்மாற்கருள்
செய்தோன் காண்
தருணேந்து சேகரன்காண் தலைவன்
தான்காண்”

என்பது திருவாருஷ் திருத்தாண்டகப் பதுதி. இளப்பிறை தூஷய இறைவளைத் தருணேந்து சேகரன் என அப்பர் கூறிய இத்தொடர் மக்கட் பெயராக அமைந்துள்ளது. திருக்கூக்களுற்றில் உள்ள சடையவர் மன் எமண்டலமும் கொண்டருளிய சுந்தரபாண்டியனின்

2. திருக்கோயில்களால் அறியப்படும்-மக்கள் சமயப் பண்பாடு

ஒன்பதாம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டில் திருக்கழகம் குன்றமுடைய நாயனார் கோயிற் பூசகர் “தருணேந்து சேகர் பட்டர்” என்று ஒருவர் குறிக்கப்பட்டுள்ளார்.

10. என்னுணைக் கன்று :

போள மன்னன் வீரராமனது திருவாணைக்கா சாசனத்தில் திருவாணைக்காவுடைய நாயனாரைப் பூசிக்கும் திருவெள்ளறைக் காச்யபன் என்னுணைக் கன்று பட்டன் என்று ஒருவன் குறிக்கப் பெறுகிறான். திருநாவுக்கரசர் திருவாணைக்காவில் பாடி ய திருத்தாண்டகத்தில் இறைவனை “என்னுணைக் கன்று” என்று குறிப்பிட்டார். இதுவே திருவெள்ளறைக் காச்யபதுக்குரிய பெயராயற்று. அத்திருத்தாண்டகம் பின்வருமாறு.

“முன்னுணைத் தோல்போர்த்த மூர்த்தி தன்னை
முவாத சிந்தையே மனமே வாக்கே
தன்னுணை யாபபண்ணி ஏறி னுணைச்
சார்தற் கரியாணை தாதை தன்னை
என்னுணைக் கன்றினைன் ஈசன் தன்னை
எறிநீர்த் திரையுகளும் காவிரிகுழம்
தென்னுணைக் காவாணை தேனைப் பாலைச்
செழுநீர்த் திரளைச் சென்றுடி னேனே

செம்போற்சோதி :

“திருவையா நகலாத செம்பொற் சோதி”
என்பது திருநாவுக்கரசர் தேவார ஆடி. முதலாம் இராசராசன் தஞ்சைப் பெரியகோயிலில் வியாழித்த நாற்பத் தெண்டார் பிடாரர்களில் ஒருவர் பெயர் ‘திருவெணைவல் செம்பொற் சோதியான தகவினமேறு விடங்கப் பிச்சனுன் ஞானசிவன்’ என்பதாகும். ‘பூமாதுபுணி’ என்ற விக்கிரம சோழர்து திரு நேயத்தானைக் கல்வெட்டில் “செம்பொற்சோதி உய்ய வந்தால்” என்பது ஒருவர் பெயராகக் காணப்படுகிறது.

11 காக்குநாயகன் :

“முக்கு வாய் செவி கண்ணுடல் ஆகிவந்து
ஆக்கு மைவர்தம் ஆப்பை அவிழ்த்தறுள்
நோக்கு வானமை நோய்வினை வாராமே
காக்கும் நாயகன் கச்சியே கம்பனே”

என்பது திருநாவுக்கரசர் திருக் கச்சியகம்பத்தில் பாடிய திருக்குறுங்தொகையாகும்.

திருப்பாலைத்தறை ஆதிகேகாவர் கோயிற்காகில் ஒரு திருமடம் இநுந்தது. அதற்குப் பெயர் “காக்குநாயகன் திருமடம்” என்பதாகும் என்று ஒரு கல்வெட்டு நூலாகிறது. இது திருக்கச்சியேகம்பத்துத் திருக்கறுங்தொகைச் சொற்றெடுரின் அடிப்படையில் அமைந்ததே ஆகும். தென்ஆர்க்காடு மாவட்டம் பெருமுக்கில் என்று

ஹரில் முக்யாசலேசுவர் கேராயி ஸிக் கட்டியவன் கன்றாயன் என்ற சிறப்புப் பெயருடையவன். அவருக்குக் காக்குநாயகன் என்பது இயற்பெயர்.

மதுராந்தகம் தாலுகா பெண்ணகரத்தில் உள்ள வீரபாண்டியனின் நான்காம் ஆண்டுக் கல்வெட்டில்,

ஜேயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்து வெண்குன்றக் கோட்டத்துப் பெருங்கர நாட்டுப் பெருங்கர பிரமிசுவர முடைய நாயனார் கோயிலில்

“இவ்வூர் இருப்பைப் பாக்கியூன் தாழிகாக்குநாயகற் ற ஏறி யருளப் பண்ணின் முதலியார் காக்கு நாயகர்க்கு காக்கு நாயகன் விசையன் செம்பிய தரையன் வைத்த திருவிளக்கு ஆறு”

என்று காணப்பெறுகிறது. இதில் மூவர் காக்குநாயகன் என்ற பெயருடையவராகக் காணப்படுகின்றனர். இம் மூவரும் உறவினராதலும் கூடும்.

12. கருவனுயகர் :

‘நெற்குன்றக் கிழார் களப்பாளராயர்’ என்பவர் முதல் குலோத்துங்கன காலத்திலும், விக்கிரம சோழன் காலத்தில் சில ஆண்டுகளும் வாழ்ந்தவர். திருப்புகழுவில் உள்ள முதற் குலோத்துங்க சோழனது 49 வது ஆட்சியாண்டுக் குரிய கல்வெட்டோடு,

“ஸ்ரீ புகலூர்க் தேவர் மத்தியானம் அழுதுசெய்து அருளு” போகு... நிதா பன்னிரண்டு பிராமணர் உண்ப தாக ஜயங்கொண்ட சோழ மண்டலத்துப் புலியூர்க் கோட்டத்துப் பேரூர் நாட்டு நெற்துறைத்து நெற்துறைக் கிழார் அரையன காவுண்ணயகரான களப்பாளராஜர் செய்வத்த சாலைக்கு ... சாலைப் புற மாக இறைபினி செய்து” என்றுள்ளது. இப்பகுதியில் நக்கு இவர் நெற்குறும் என்னுடைய ஊரினர்; வேளாண் மரபினர்; அறாயன் என்னும் சிறப்புப் பெயருடையவர். கருவனுயகர் என்பது இவருடைய இயற்கையர். திருநாவுக்கரசர் கச்சி ஏகபத் திருக்கறுங்கதொகையில் இறைவனைக் “கநுவ ணுயகன்” எனக் குறிப்பார்.

“திருவின் நாயகன் செம்மலர் மேலயன் வெருவ நீண்ட விளங்கொளிச் சோதியான் ஒருவ ணுயனர் வாயுனர் வல்லதோர் கருவ ணுயகன் கச்சியே கம்பனே”

13. எடுத்த பொற்பாதம் :

“குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமின் சிரிப்பும் பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியில் பால் வெண்ணிறும்

இவித்த முடைய எடுத்த பொற
பாதமும் காணப் பெற்றுள்
மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே
இந்த மாநிலத்தே”

இது திருநாவுக்கரசரின் திருவிருத்தம் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. சிறப்பாற்றில் உள்ள பல்லவன் கோப் பெற்று திருத்தைய முப்பற்றாறும் ஆண்டுக் கல் வேட்டி, “இவை அருளால் ஊரிக் கணக்கு எடுத்த பொறுப்புப் பிரியன் ஏழந்து” என்றுள்ளது.

14. நாட்காலியதோர் கூத்து:

“ஆடல் புரிந்த நிலையும் அரையில் அசைத்த அரவும் பாடல் மயில்நூல் பூதம் பல்லவமிரும் கொள் கருவி நாடற் களியதோர் கூத்தும் நன்குயர்

வீரட்டஞ் குழந்து

ஒடும் கெடிலப் புன்னும் உடையார் ஒருவர் தமர்நாம் அருகவ தியாதோன்றுமில்லை அஞ்சவருவது மில்லை”

என்பது திருநாவுக்கரசரின் திருவதிகைக் காந்தாரப் பண்பாடுவாதும். இதில் கண்ட நாடற்களியதோர் கூத்தினை முடியவன் இறைவனே யாலன். அவ்விறைவனை நாடற் களிய கூத்துள் என்னாம். இப்பெயர் மாறுவர்மனுன் திரி புவனச் சக்கரவர்த்திகள் விக்கிரம் பண்ணிய தேவனின் ஆறும் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டில் வங்குள்ளது. திரு வதிகைத் திருக்கோயில் நூற்றுக்கால் மண்டபத்தில் “உதவியார் நாடற்களிய கூத்தாறும்” நாயகரும் எழுங் திருங்கூல முற்பாடு நீண எடுத்தால் பதியிலார் ஆடவும் பி டு நீரையெடுத்தால் தேவராயார் ஆடவும் கடவு
நல் வேண்டும் என்பது கல்வெட்டுச் செய்தி.

15. திறக்கப்பாடுவர்:

திருதாவுக்கரசர் திருமறைக்காட்டில் தம்முடுத் “திறக்கப் பாடியவர்” என்று துறித்துக் கொண்டார்.

திருவெற்றியுரில் ஒந் கல்வெட்டில் இத் தொடர் களைப்படுத்திறத். பாஜாராயணச் சம்புவராயர் தம் 7 ஆம் ஆட்சியாண்டில் சில நிலங்களையும் யளைகளையும் திருவெற்றியுரிக் கோயிலுக்குக் கொடுத்தார். படம் பக்க யாயக விளாகம் என்பது திறக்கப்பாடுவர் யளைக்குக் கிழக்கில் உள்ளது என்று அக்கல்லெழுத்துக் கூறுகிறது.

புதுக்கோட்டை - மூந்தார் தாலுக்கா - தென்னங்கி - திருப்புச்சூர் கோயிலில் உள்ள வீரசுந்தர மாண்புமிகுவது கல்வெட்டில் திருவாசல் திறந்தான் எல்லாவை திருவாசலிலே அளப்போயகவும் என்றுள்ளது. திருவாசல் திறந்தான் என்பது இங்கு ஒந் யாக் காலுக்குப் போயரக்க் காணப்படுமிருது. இச்சொற்றுக்குடும் “கலை கோள் வேதவனப் பதித்தனிலே காலு தாலும் கடேத்

திறந்த” அப்பாறு அற்புத்ததைக் குறிப்பதாகவே கொள்ளலாம்.

16. நவப்பெருந்தேவு செய்தார் :

“குவப்பெருந் தடக்கை வேடன்
கொடுஞ்சிலை இறைச்சிப் பாரம்
துவர்ப் பெருஞ் செருப்பால் நீக்கித்
நூயவாய்க் கலசம் ஆட்ட
உவப்பெருங் குருதி சோர
ஒரு கணை இடந்தங் கப்ப
தவப் பெருந்தேவு செய்தார்
சாய்க்கா மேவினுரே”

என்பது திருச்சாய்க்காட்டில் திருநாவுக்கரசர் பாடிய திரு கோரிசை. இதில் கண்ணப்பரை இறைவன் ஆண்டு கொண்டருளிய செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. இப்பாடவிற் கண்ட ‘தவப் பெருந்தேவு செய்தார்’ என்பது சகரயாண்டு 1342 க்குரிய திருக்காளத்திக் கல்வெட்டில் ஒருவர் பெயராகக் காணப் பெறுகிறது. திருக்காளத்தித் திருமணிக் கெங்கையுடைய நாயனர் கோயிலில் திருமணிக்கங்கை சியன் என்ற அதிகாரி அவ்வூரில் உள்ள சில நிலங்களின் உரிமைகளை மாற்றியமைக்கின்றார். அச் சாசனத்தில் பல நுழ் கையொப்பமி டீகிருக்கள். அவர்களுள் ஒருவர் திருக்காளத்தியாண்டார் தவப்பெருந்தேவு செய்தார் எனபவராவார். இதே நாளில் இன்னெனு அறக்கட்டளை பிறப்பிக்கப் பெறுகின்றது. திருக்காளத்தித் திருமணிக் கெங்கையுடைய நாயனர் கோயிலின் வடக்குத் திருவீதித் தெற்கடையைப் பாதியில் தவப்பெருந்தேவு செய்தார்க்குரிய நிலம் திருமாத்துக் காணியாகக் கொடுக்கப்பெற்றது.

17. குளிச்செழுந்த நாயனர் :

திருநாவுக்கரசர் கயிலையில் எம்பெருமாணைத் தரி சிக்கச் சென்றவர் அனு கூடாமையின், ஆங்கொரு குளத்தில் மூழ்கி திருவையாற்றில் ஒரு குளத்தில் எழுந்தார், இதனைச் சேக்கிழார் சுவாமிகள் பினவாரும் பாடவில் கூறியுள்ளார்.

“ஆதி தேவர்தம் திருவருட் பெருமையார் அறியாதார் போத மாதவர் பனிமலர்ப் பொய்கையில் மூழ்கி மாதோர் பாகனார் மகிழும் ஜயாற்றில் ஓர் வாவி மீது தோன்றி வந்தெழுந்தனர் உலகெலாம் வியப்ப ”

திருப்புகலூரில் ஒந் கல்வெட்டில் குளிச்செழுந்த நாயனர் எறை காணப்பெறுகிறது, இது மேலே கூறியன்று திருநாவுக்கரசரைக் குறிப்பதாகவே கொள்ளலாம்.

2. திருக்கோயில்களால் அறியப்படும்-மக்கள் சமயப் பண்பாடு

18. திருநாவுக்கரசு நாழி :

மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியனின் 16 ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டில் ‘திருநாவுக்கரசு நாழி’ என்னும் அளவையின் பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

19. வட்டணை காட்ட வந்த நாயகர் :

“பட்டுடுத்துப் பவளம்போல் மேனி யெல்லாம் பசுஞ்சாந்தம் கொண்டனிந்து பாதம் நோவ இட்டெடுத்து நடமாடி இங்கே வந்தார்க் கெவலூரிர் எம்பெருமான் என்றேன் ஆவி விட்டுடுமா நதுசெய்து விரைந்து நோக்கி வேறேர் பதிபுகப் போவார் போல வட்டணைகள் பலநடந்து மாயம் பேசி வலம் புரமே புக்கங்கே மன்னினாரே”

என்பர் நாவுக்கரசர். வலம்புரத்தில் இரண்டாம் ராஜாதி ராஜன் காலத்தில் வட்டணைக் காட்ட வந்த நாயகர் என்னும் திருமேனி எழுந்தருளுவிக்கப் பெற்றுள்ளது.

20. திருநாவுக்கரசர் திருவிதி :

திருவதிகையில் பிடாரி கோயிலின் வட பக்கத்தில் காடு கெடுக்கப்பெற்றுப் புதிய தெரு ஒன்று உருவாக்கப் பெற்றது. இத் தெருவுக்குத் திருநாவுக்கரசர் திருவிதி எனப் பெயர் சூட்டப்பெற்றது.

21. திருநாவுக்கரசு குகை :

குகை என்பது முனிவர் இருப்பிடம். தேவார முவர் பெயரால் தமிழ்நாடேங்கும் பல குகைகள் இருந்தமையைக் கல்வெமுத்துக்கள் கூறுகின்றன. திருக்குறுக்கையில் உள்ள முன்றும் குலோத்துங்கனுடைய 29 ஆம் ஆட்சியாண்டு (கி.பி. 1201) க்குரிய கல்வெட்டு திருநாவுக்கரசு குகை என்ற ஒரு குகையைப் பற்றிக் கூறுகிறது. இக்குகை கட்டுவதற்கும் இக்குகைக்கு வரும் அபூர்வி களுக்கும் உணவு அளிக்கவும் நெல் தானம் செய்யப் பெற்றது. திருத்தாண்டகம் ஒதுவது குறித்தும் இக்குகையைக் கூறுகிறது.

22. திருநாவுக்கரசர் திருவிழா :

வடவார்க்காடு மாவட்டம் தீர்த்த நகரி (திருத்திணை நகர்) யில் உள்ள மாறவர்மான திரி புவன சுசக்காவர்த்திகள் வீரபாண்டியனுடைய ஒன்பதாவதாட்சியாண்டுக்குரிய முடிவு பெறுத கல்வெட்டால் திருநாவுக்கரசருக்கு விழா எடுத்தமை உணரப் பெறுகிறது.

3. சுந்தர மூர்த்திகள் :

சுந்தரரைக் குறித்துக் கல்வெமுத்துக்களினின்றும் நம்மால் அறியப் பெறுவனவற்றைக் காணபோம்.

1. ஆலூல சுந்தரர் :

ஆலூல சுந்தரர் என்பது சுந்தரர் திருக்கயிலையில் இருந்த பொழுது கொண்ட திருப்பெயர் ஆகும். இது திருவொற்றியூர்க் கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டோன்றில் ஒரு விளாகத்துக்குப் பெயராயமைந்திருந்தது.

“ராஜாராயனைச் சம்புவராயற்று யான்டு ஏழாவது .... சிவத் துரோகிகளை ஆராய்ந்து ... இவர்கள் மனையும் காணியுமாய்ச் சண்டேசுவரப் பெநுவிலையாக விற்று அம்மைனகள் நீக்கிளின்ற மனைகளும் காணியுமாய்க் கல்வெட்டினவிடத்தில் .... நங்காம்புலமான ஆ வா ல சுந்தர விளாகம் முன்றில் ஒன்று .... ”

அன்றியும் சோணை கொண்டு முடிகொண்ட சோழ புரத்தில் வீராபிஷேகம் செய்தருளிய ஸ்ரீ சுந்தரபாண்டிய தேவரின் 17 ஆம் ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1233ல்) திருநெல்வேலியில் ஆலூல சுந்தரர் திருமடம் என்று ஒருமடம் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

முதற் குலோத்துங்க சோழனின் 49 ஆவது ஆட்சியாண்டுக்குரிய காளத்திக் கல்வெட்டில் ஆலூல சுந்தரன் நந்தவனம் என்று ஒரு நந்தவனம் குறிப்பிடப் பெறுகிறது.

ஆச்சாள்புரத்திற்கு அருகில் ஆலூல சுந்தர நல்லூர் என்று ஒரூர் இருந்தமை கல்வெட்டோன்றுல் அறிய வருகிறது.

முன்றும் ராசராசனின் ஆரூவதின் எதிராமாண்டுக் கல்வெட்டு, “பூண்டி என்னும் ஊரினராகிய புகவி வேந்தர் என்பார் தங்குவதற்கு ஆலூல சுந்தரன் குகை” என்னும் குகை கட்டுவதற்கு நன்கொடை வசூவித் தமையும் குறிக்கிறது. (புகவிவேந்தர், என்பது சம்பந்தர் பெயரை விணவுட்டும், புகவி - சீகாழி) எனவே ஆலூல சுந்தரர் என்ற பெயர் போற்றப்பட்டமை தெளியு.

2. இசை ஞானியார் :

இவர் சுந்தரரின் தாய். இவ்வம்மையாரின் பெயரை இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழருடைய (1113 - 1150) திருவாரூர் வடமொழிக் கல்வெட்டினில் அறியலாம். “ஆன்டைய நம்பி என்று குறிக்கப் பெறுதலும், அவர் தாயார் இசை ஞானியார் என்பதும், அவ்வம்மையார் ஞானசிவாசாரியார் என்பவருடைய மகள் என்பதும், அக்கல்வெட்டினின்றும் சைவ கொளதம் கோத்திருத்தில் அவ்வம்மையார் பிறந்தார் என்பதும்” அறிதற் பாலனவாம்.

3. நம்பியாருர் :

ஆன்டைய நம்பி என்றமைபோல், நம்பி ஆகூர் என்றும் சுந்தரர் குறிக்கப்பெறுகிறார். இதனை வீர

பாண்டிய தேவரது நிறுக்கல்வேலிக் கல்லெழுத் தினின்றும், இராசாசனது தஞ்சை இராசாசேக்வாத்து கல்லெழுத்துக்களினின்றும், அறிகிழேம். முதலாம் இராசேந்திரன் 20 மூடும் ஆட்சியாண்டுக்கு உரிய நிறு முப்பாடுக் கல்வெட்டு நம்பியாருனர் பாடமத்தைத் திருப்பள்ளித் தாய்ப்பிச்சன் எழுந்தருளுவித்து நிலமளித் தாக்க கூறுகிறது.

நால் ராசாசனின் பத்தாம் ஆட்சியாண்டுக் கல்லெழுத்துக் கூக்க கோயிலில் சித்திரைத் திருவிழா நடத்த விருந்தும் அவித்ததை அறிவிக்கிறது. இராசாசன் திருப்பதியங் ஒது விவித்த 48 பிடார்களில் இருவர்க்கு ஆடுர் என்ற பெயரும் மேற்கும் இருவர்க்கு நம்பி யாருர் என்ற பெயரும் அமைந்திருந்தமை அறிகிழேம்.

4. தடுத்தாட்கொண்டருளிய நாயனர் :

கந்தார்க்குத் திருமணம் நிழறவிருக்ககையில், சிவபூரூபன் கவிசீயில் ஏற்கிய வண்ணம் தடுத்தாட்கொண்டன் வேண்டிக் கிழவுரூபக் கங்கு சுந்தரனா கோக்கித் தமக்கு அடிகை செய்யவேண்டும் என்றார். இருவருக்கும் வாது கிழந்தது. திருவெண்ணெய்நாலுமில் இல்லங்குத் திராவிக்கப்பெற்றது. கிழவுரூபே வேற்று பணிசெய்ய வேண்டும் என்றார்.

இங்காம் சிவபூரூபன் தடுத்தாட்கொண்ட மையின், ‘தடுத்தாட்கொண்டருளிய நாயனர்’ என்றும், வழக்கில் வேண்டுமையின் ‘விரைந்து வெல்லும் பேருங்கள்’ என்றும் ஏழங்கப்பெற்று. இல்லங்குத் திரிய வழக்கிக் கொண்டு வேற்றுமையின் சிவபூரூபன் அரியலான ஏழந்து வேற்ற பேருங்கள் எனப் பெறுதல் பொருந்தும். இதை கிழவுரூபும் வகையில் திருவெண்ணெய்நாலுக்கு அடுக்கி உருசு, ‘அரியலான் ஏழந்து வேற்ற பேருங்கள் நாலும்’ எனப் பெற்றது. மேற் கூறியன யாவும் இராசாசனச் சுப்பாராயதை கல்லெழுத்து ஒருங்கு அறியலாம். முறைகும் குலோத்தங்களது முறைகும் கண்டுக் கல்வெட்டுப், ஏழும் குண்டுக் கல்வெட்டும் கிழவுரூபன் ‘ஆட்கொண்ட தேவர்’ என்று சிறப்பிக்கிறார்.

இங்காம் கலோத்தங்களுடைய திருவெண்ணெய்நாலுமிக் கல்வெட்டொங்குவது, தடுத்தாட்கொண்ட நாலும் என்றும் சூப்பியெறும், ஆலால் சுந்தரப் பேரும் தேடு எல்லா தெருகின் பெயரும் அறிய வருகிறது.

விசயகால வேந்தங்கை அண்ணல் வாயில் கல்வெட்டுவ தடுத்தாட்கொண்ட நாலுர் சிற்றம்பலவர் கைபவரும், பின்னாலுக்குக் கல்வெட்டோற்று கூடிக்குறுப்பையுடைய தடுத்தாட்கொண்டான் எண்பவருக்கு

குறிக்கப்பெற்றுள்ளனர். இவை சுந்தரர் வரலாற்றை மிகைவிப்பனாம்.

5. வழக்கு வென்ற திருவம்பலம் :

வெண்ணெய்நால்லூரில் விளங்கு பேரவையில் இறைவன் பொருவரும் மைக்கில் வென்றார்.

திருவெண்ணெய் நால்லூரில் “வழக்கு வென்ற திருவம்பலம்” என்னும் மண்டபம் இருந்ததனைக் குலோத்துங்க சோழனின் இருபத்தொன்பதாவது ஆட்சி யாண்டுக்குரிய திருவெண்ணெய்நால்லூர்க் கல்வெட்டோன்று கூறுகிறது.

6. வழியழைமை கொண்டான் :

இறைவன் வெண்ணெய்நால்லூர்க் கலைபயில், “அருமறை நாவஸ் ஆதி சைவன் ஆரூரன் செய்தை பெருமனி வெண்ணெய்நால்லூர்ப் பித்தனுக்கியானுமென் பால் வருமறை மரபுளோரும் வழித்தொண்டு செய்தற் கோலை இருமையால் எழுதி நேர்க்கேன். இதற்கிலை என்னெழுத்து” எனும் மூல ஒலை காட்டி வழக்குவென்று ஆட்கொண்டார். இறைவன் வழிவழி யழைமையாகக் கொண்டத்தனால் “வழியழைமை கொண்டான்” என்னும் திருநாமல் பெற்றுர். கோப்பெருஞ் சிங்கனுடைய 19 ஆம் ஆண்டுக்குரிய தில்லைக் கல்வெட்டு ஒன்று, “ஆன்தைய நாயனருக்கு வழியழைமை கொண்டான் என்னும் பெயரால் விக்கிரம சிங்கபுரத்தில் திருத்தோப்பு” செய்வித்தமையைக் குறிக்கிறது.

7. பழ ஆவணச் சொக்கன் :

“வெண்ணெய்நால்லூரில் அற்புதப் பழ ஆவணம் காட்டி இறைவன தன்னு ஆட்கொண்டான்” என்பர் சுந்தரர்.

“கற்ப கத்தினைக் கனகமால் வரையைக் காம கோபணைக் கண்ணுத வாணச் சொற்ப தப்பொருள் இருள் அறுத் தருளும் தாய சோதியை வெண்ணெய் நல்லூரில் அற்பு தப்பழ அவணம் காட்டி அடிய னான்னை ஆளது கொண்ட நற்பத்தைத்தன் எாற்றின அழுதை நாயி னேன்மறந் தென்றினக் கேளே”

என்பது திருங்களாற்றுத் திருப்பதிகப் பாடல்,

திருவெண்ணெய் நால்லூரில் உள்ள கோப்பெருஞ் சிங்கனின் 26 ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு ஒன்றில் சிறுபுத்துருவடையான் பெருமாள் ‘பழாவணச் சொக்கன்’ என்பவன் வெள்ளித் தனிக் காளங்கள் தட்சைவ கூறப்படுகின்றது. பழாவணச் சொக்கன் கை நேரடர் மூலவோலு மாட்சியிற் காட்டிய, இறைவனையே குறிப்பது.

2. திருக்கோயில்களால் அறியப்படும்-மக்கள் சமயப் பண்பாடுகள்

25

8. பிச்சன் என்று பாடச் சொன்னுன் :

சொற்றுமிழ் பாடுக என்றார் தூமறை பாடும் வாயார்; யாதிணை அறிந்து என் சொல்லிப் பாடுகேன் என்றார் சுந்தரர்; முன்பெனைப் பித்தன் என்றமையின் பித்தன் என்றே பாடுக என்றார் பெருமான். இதனை விளைப்பிக்கிறது ஒரு கல்லெழுத்து; உதயன் ஸ்ரீ கயிலாய முடையான் என்ற ஒருவர் “பிச்சன்” என்று பாடச் சொன்னுன் என்று பெயரிட்ட காளங்களை வழங்கியதாகக் கோப்பெருஞ்சிங்கனது இருபத்தேழாம் ஆட்சியான்டுக் கல்லெழுத்து நுவல்கிறது.

9. வன்றெண்டர் :

சுந்தரர் வன்மைகள் பேசிய பின் வன்றெண்டர் எனப் பெற்றார். இவ்வன்றெண்டப் பெயர் பூண்டவர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்துக் கீழை மடஸ்தானத்து இருந்தனர் என்று கோநேரின்மை கொண்டானது கல்லெழுத்தினின்றும் ஸ்ரீ சுந்தரபாண் டி ய தேவர் கல்லெழுத்தினின்றும் அறிகி கிறும்.

10. தம்பிரான் தோழர் :

திருவாரூரில் உள்ள வடமொழிக் கல்வெட்டில் சுந்தரர் ஸ்வஸ்வாமி மித்ர எனக் குறிக்கப்பெறுவர். தம்பிரான் தோழர் என்ற தமிழ்ச் சொல்லின் நேர் வடமொழி ஆக்கப் பெயரே இது; ஜடாவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் காலத் திருக்கச்சினம் (கச்சனம்) ‘சிறு கீழுரான் முடிமான் தம்பிரான் தோழர் சதுர்வேதி மக்கலம்’ என்று ஊரின பெயரைக் கூறும்.

11. நங்கை பரவையார் :

சுந்தரர் நங்கை பரவையாரைத் திருவாரூரில் வாழ்க்கைத் துணைவியாகக் கொண்டவர். நங்கை பரவையாரது திருவுநூலும் நம்பியாருது திருவுநூலும் தஞ்சை இராஜாசேச்சுவரத்தில் எழுந்தருளுவிக்கப் பெற்றன என்று ஒரு கல்லெழுத்துக் கூறுகிறது. நங்கை பரவையார்க்குத் திருவையாற்றுக் கோயிலில் விளக்கு ஏரிக்க நிலம் விடப்பெற்றிருந்த செய்தியை “நங்கை பரவையார் திருவிளக்குச் செய்” என்ற கல்லெழுத்துப் பகுதி அறிவிக்கிறது. இரண்டாம் குலோத்துங்கனுடைய 7 ஆம் ஆட்சியான்டுக்குரிய திருவாரூர்க் கல்வெட்டு திருவாரூர் கோயிலில் எழுந்தருளுவிக்கப் பெற்ற ஆளுடைய நம்பி பரவை நாச்சியார் படிவங்களுக்கு அபாயங்களுர் என்ற ஊர் அளிக்கப்பெற்றதாகக் கூறுகிறது.

முதல் இராசேந்திர சோழன், இராசாதிராசன் காலக் கல்வெட்டுக்கள் சிலவற்றில் “அனுக்கியார் பரவை நங்கையார்” என்பவன் குறிக்கப்பெறுகிறுன். பரவை நாச்சியாரின் பெயரைப் பூண்ட இவள் திருவாரூர் திருக்கோயிலில் பல திருப்பணிகள் ஆற்றினன்,

முதல் ஆதித்த சோழன் காலத்திற் எனக் கருதப்பெறும் வேதாரண்யக் கல்வெட்டான் று “திருவாரூர் நங்கை பரவை” என்பவன் குறிக்கப் பெறுகிறுன்.

முதல் இராசாராசன் சோழமண்டலத்தின் பல தளிச் சேரிகளினிறும் கொண்டுவந்து தஞ்சைத் தளிச்சேரியில் பெண்டிரைக் குடியேற்றினான். திருவாரூரில் இருந்து தஞ்சைத் தளிச்சேரிக்கு மாற்றப்பெற்ற நாற்பத்து நால்வருள் பாவையின் பெயரைத் தாங்கியவன் ஒருத்தி யாவாள்.

12. திருத்தொண்டத்தொகை :

“ஈசனாடியார் பெருமையினை எல்லா உயிரும் தொழுவெடுத்துத் தேசமுயயத் திருத்தொண்டத் தொகை” பாடினார். இப்பதிகம் பெரிய புராணத்துக்குப் பதிகமாக விளக்கியது. இது மக்கள் மாத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தது என்று கல்லெழுத்துக்களின்று அறிகிறோம்.

திருத்தொண்டத் தொகை விணவாக திருவிடை வாயிலில், “திருத்தொண்டத் தொகையான் குகை” என்று ஒரு குகை இருந்தது என முன்றும் இராசேந்திர சோழனுடைய நான்காம் ஆட்சியாண்டுக் (கி. பி 1250) குரிய கல்லெழுத்து கூறுகிறது. இக்குகையுள் திருமுறைகள் வைக்கப்பெற்றிருந்தன.

திருச்சி மாவட்டம் கோவந்தபுந்தாரில் உள்ள முன்றும் இராசேந்திரன்று 2 ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு கோவந்தபுந்தாரில் திருவிசையமங்கை என்று திருக்கோயிலின் திருமடைவிளாகத்தில், “திருத்தொண்டத் தொகையான் திருமடம்” இருந்தது என்று கூறுகிறது. இக்கல்வெட்டில் சிதம்பரத்திலும் திருத்தொண்டத் தொகையான் திருமடம் இருந்தமை கூறப்பெற்றுள்ளது. குலசேகரபாண்டியனது 13 ஆம் ஆட்சியாண்டுக்கு கல்வெட்டொன்றிலிருந்து திருத்தொண்டத் தொகையான் திருமடம் ஒரு திருப்புத்தாரில் இருந்ததாகத் தெரிகிறது.

சிதம்பரம் நடராசப் பெருமான் திருக்கோயிலின் வடக்குக் கோபுரத்தை அடுத்துத் திருத்தொண்டத் தொகை ஈச்சுவரம் என்றெருந திருக்கோயிலில் தொகை அடியார்கள் சிவலிங்கத் திருமேனி வாயிலாக வழிபடப் பெற்றனர் என அறிகிறோம். இவ்யாலயம் நவலிங்கம் கோயில் என இங்காளிஸலமுங்குகிறது. இக்கோயிலில் சுந்தரமூர்த்திச்வாமிகளின் திருவுநூலும் அமைக்கப் பெற்றிருந்தது எனக் கல்வெட்டுக்கள் புகல்கிரான். முன்றும் குலோத்துங்க சோழனது இரண்டாம் ஆட்சியாண்டுக்குரிய கல்வெட்டு இந்திருக்கோயிலைக் குறிக்கிறது.

கீரும்பாத்தில் உள்ள இராசேந்திர சோழனது 24ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெழுத்தொன்று தல்லியில், “திருவாசித் திருநாளில் திருத்தொன்றத் தொகை விண்ணப்பஞ் செய்வார்க்குக் காக ஐஞ்சு” விவந்தம் அளித்ததாகும் பக்கிறது.

13. பொன்னுர் மேனியன் :

கங்கர் திருமூழபாடுயில் பாடியருளிய திருப்பதிகம், “பொன்னுர் மேனியன்” என்றும் தொடக்கமுன்றது. பொன்னுர் மேனியன் என்றும் தொடர் 11 ஆம் நுற்றுண்டால் வாழ்ந்த ஒரு சேநுபதியின் மன்றத்தைக் கவர்க்கதறு. அவர் “சேநுபதி அரையன் கடக்கும் கொண்ட சோழன் அணிமுரி நாடாற்வான்” எனப் பெற்று. அவர் திருமூழபாடு கோயிலில் செம்பு நாடாலும் பொன்னுர் மேனியன் என்றும் திருமேனியை எழுந்தருள்விற்கு, அதற்கு நான் வழிபாட்டிற்கு ஸ்பந்தம் அளித்ததோடு சில அணிகல்வர்களை அளித்ததாக இண்டாம் இராசேந்திரனுடைய கல்லெழுத்து உடைக்கிறது. இவி தேவாபார் ‘பொன்னுர் மேனியட்டர்’ என்று ஒரு பட்டர் பெயரில் அமைந்ததாகச் சந்தூர் பாண்டியனது கல்வெழுத்து உரைக்கிறது. அன்றியும் முன்றும் குலோத்துங்கனது 34 ஆம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டினின்று ஹரின் உட்பகுதி யொன்று “பொன்னுர் பேளி விளாகம்” என்று பெயரிடப் பெற்றிருந்ததாக அறிகிறோம்.

14. கிழி பெற்றது :

கந்தர் திருப்பாச்சியூத்தைல் பொற்கிழி பெற்று. முன்றும் இராசாசனது இருபத்தேநாம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெழுத்தில் ‘கிழி கொடுத் தருளிய திருவாசல்’ என்று ஒரு வாசல் குறிக்கப் பெறுகிறது.

15. உ.ஸோம் போகர் :

கந்தர் திருவோற்றியில் சுக்கிலியாரை மணங்கு, பின்னர் திருவாரூர்க்கு வரப் புறப்பட்டார். தூங் போற்றாதுமிகை இரு கண்களையும் இழந்தார். கண்ணிழந்து செல்பவர் திருவேண்பாக்கத்துக்கு வந்தார். சிலபேருங்களை கோக்கி கண் வேண்டித் ‘திருக்கோயிலில் உ.ஸோம்’ என்று பாடினார். இறைவன் ‘உ.ஸோம் போகர்’ என்று கூறினார். இதை உணவு கூரும் வகையில் திருவேண்பாக்கம் என்றும் திருத்தலத்திற்கு அண்ணமயில் “திருவுள்ளம்புதூர்பும்” என்ற ஒரு “உ.ஸோம் போகர் பும்” என்று அறங்கம் பெற்றது எனச் சொல்லப்படுகிறது.

16. நொந்தா ஒண் சுடர் விளாகம் :

“நொந்தா ஒண்கட்டரே நுண்ணயே நினைந்திருந்தேன் வந்தாய் போயறியாய் மனமே புகுந்து நின்ற சிந்தாய் எந்தைபிரான் திருமேற் றளி உறையும் எந்தாய் உன்னையல்லால் இனி ஏத்த மாட்டேனே”

என்பது திருக்கச்சி மேற்றளித் திருப்பதிக முதற் பாடலாகும். சுந்தரர் திருவாய் மல்க்கத்தருளிய இத்திருப்பதிக முதற்தறிப்புச்சொற்றெருட்டர் ஒரு விளாகத்தற்குப் பெயராய் அமைந்திருந்தது. இராச நாராயண மல்லினாத சம்புவராயனின் கச்சித் திருமேற்றவிக் கல்வெட்டல், “நொந்தா வொண் சுடர் விளாகம்” என்பது குறிக்கப்படுகிறது.

17. சேரமான் பெருமாள் :

சேரமான் பெருமானுயனுர் சுந்தரங்கடைய உற்ற நண்பர். ஆகவே சுந்தரரைச் சேரமான் தோழர் எனல் பொருந்தும். பூர்வீர்பாண்டிய தேவரது முன் ரும் ஆண்டுக் கல்வெட்டில் கையொப்பம் இட்டவர் ஒநவர். “சேரமான் தோழர்” என்று இப் பெயரைப் பூண்டிருந்தார். ராஜ நாராயணச் சம்புவராயாது காஞ்சி புரத்துக் கல்வெட்டு உடையார் ஏகாம்பர நாதர்க்குரிய திருத்தோபுக்களில் ஒன்று, “சேரமான் பெருமாள் திருத்தோபு” என்ற பெயரால் அமைந்திருந்ததென அறிவிக்கிறது.

18. அவிநாசியில் :

சுந்தரர் அவிநாசியில் ஸிகழ்த்திய அற்புதம் முதலை யுண்ட பாலகளை அழைத்ததாகும். வீரபாண்டிய தேவரது. அவிநாசியில் உள்ள பதினான்காம் ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு தென் பள்ளியிலிருந்த சுந்தர நாயனர்க்கு அழுது அளிப்பதற்காகப் பாப்பாப் பூண்டியாகிய வீரராசேந்திர நல்லூர் அளிக்கப் பெற்றதெனப் பகிர்கின்றது. இக்கல்வெட்டில் கையொப்ப யிட்டவருள் ஒருவர் “தம்பிரான் தோழர்” என்ற பெயருடையவர் என்று அறிகிறோம். தம்பிரான் தோழர் என்பது சுந்தர ருடைய பெயர்களில் ஒன்று. “தம்பிரான் தோழர் மானக்கஞ்சாரர்” என்று ஒருவரைக் குறித்துக் கிரும்ப்படம் கோயிலில் உள்ள அவரது படிமத்தின் கீழ் உள்ள கல்வெழுத்தினின் நறியப் பெறுகிறது. இங்களும் தம்பிரான் தோழர் என்று சுந்தரர் திருப்பெயர் மக்கட் பெயராயமைந்து போற்றப் பெற்றமை அறிந்து இன்புறத் தக்கது.

இவி, சுந்தரபாண்டிய தேவரது இருபத்தொன்றுவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டொன்று திருப்புக்கொள்ளியர் குளக்கரையில் சுந்தரர் திருமேனி அரசனால் எழுந்தருளு விக்கப்பெற்றது என்றும் அதற்குப் பாண்டி மண்டலத்து

வியாபாரி அலுகிய பாண்டிய தேவர் மிபந்தமாக 220 வூராகன் புள்ளிக்குளிகை அளித்தார் என்றும் கூறுகிறது. குளக்கரையில் சுந்தர் திருமேனியை எழுந்தருளச் செய்துமை முதலையுண்ட பாலகளை அழைத்த அற்புதத்தை மினை வு கூர்தல் பொருட்டேயாம் என்பது ஊக்த் தறிதற்பாலது.

19. திருவடிப் போது நாறிய திருவீதி :

சிவபெருமான் சுந்தரர்க்காகப் பரவை நாச்சி யாரிடத்து ஒருமுறைக் கிருமுறை யாகத் தூது சென்றுர்.

'படர்ந்த பேரொளிப் மன்மணி வீதிபார்
இடந்த ஏனமும் அன்னமும் தேவுவார்
தொடர்ந்து கொண்டவன் தொண்டர்க்குத்
தூதுபோய்
நடந்த செந் தாம்ரையடி நாறுமால்'

எனத் திருங்கரச் சிறப்பில் சேக்கிழார்பாடுவார். திருவாரூரில், திருவடிப் போது நாறிய திருவீதி, என ஒரு திருவீதியின் பெயர் கல்லொட்டிற் காணப்பெறுவது இவ்வரலாறு காட்டுவது ஆகும்.

20. ஆனுடைய நம்பி ஸ்ரீபுராணம் :

இரண்டாம் இராசாதிராசன் தன் ஒன்பதாம் ஆட்சியாண்டில் திருவொற்றியூர் கோயிற்குச் சென்றிருந்தான். அப்பொழுது திருவொற்றியூர் இறைவற்குப் பங்குனி யுத்திரப் பெருவீழா நடந்து கொண்டிருந்தது. அத்கிருவிழாவின் ஆரை திருநாளான புதன் கிழமையும் ஏகாதசியும் பெற்ற ஆயிலிய நாளில் படம் பக்க நாயக தேவர் திருமக்ஷின் கீழ் எழுந்தருள்விக்கப் பெற்றார். இராசாதிராச தேவனும் அப்பொழுது அக்காட்சியைக் காணச் சென்றனன. அங்கு அரசனேடு மட்டுமட்டய சதுரங்கு பண்டி தன், மாகேசுவரக்கண்காணி திருவீதி வேயிடம் கொண்டான் ஸ்ரீ காரியர் அரிய பிரான்பட்டான் சோம சித்தாந்த வக்காணிக்கும் வாக்கீஸர் பண்டிதன் காலும் பிடாரும் செய்க்கொண்ட சோம மண்டலப் பிடாரன். திருவொற்றியூர்ப் பிச்சன், கோயில் நாயகம் படம்பக்க நாயகப்பட்டன். கோயில் கணக்குத் திருவொற்றியூருடையான் உறவாக்கினுன் ஆகியோர் வந்திருந்தனர். இறைவன் திருமுன் ஆனுடைய நம்பி ஸ்ரீ புராணம் படிக்கப் பெற்றது. எல்லாரும் புராணத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர் அப்பொழுது அரசன் அமுதங் கிழவன் பெரியான் சோழன் " என்பவனுக்கு வடுகேப் பெரும்பாக்கத்துக் காணியிருமையை அளிக்குமாறு உத்தரவிட்டான் எனக் கி.பி. 1172 -73க்குரிய திரு வொற்றியூர் க் கல்வெட்டோன்று கூறுகிறது.

சோம சித்தாந்தம் வக்காணிக்கும் வாக்க பண்டுதே ஆனுடைய நம்பி ஸ்ரீ புராணத்தை விரிவுரை செய்தார் என்று கருதுவதற்கும் உண்டு. அது பொருந்தாது. இவறும் பிறநூடன் இருந்து ஆனுடைய நம்பி ஸ்ரீ புராணத்தைக் கேட்டார் எனக் கல்வெட்டுத் தெளிவாக கூறுகிறது.

ஆனுடைய நம்பி என்பது சுந்தரரைக் குறிக்கும். சுந்தரர் வரலாற்றைக் கூறும் புராணம் ஆனுடைய நம்பி ஸ்ரீ புராணம் எனப் பெற்றது போலும். சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தில் தடுத்தாட்கொண்ட புராணம், கழிந்தற்றவிவார் புராணம், ஏயர்கோன் கலிக்கரமர் புராணம், வெள்ளாலைச் சருக்கம் என்ற நான்கு பதுகிளில் சுந்தரர் வரலாற்றை மிக விரிவாகப்பாடியுள்ளார். ஆகவே பெரிய புராணத்தில் கண்ட இப்புதுக்களையே ஆனுடைய நம்பி ஸ்ரீ புராணம் என்றனர், கேட்கவும் விளக்கவும் தக்கதாக இருப்பதனாலும், முன் வேறு நால்கள் இல்லாமையாலும் பெரிய புராணத்துள் அடங்கிய சுந்தரர் புராணமே இந்த ஸ்ரீ புராணமாக இருத்தல் வேண்டும் எனக் கூறுகிறது.

21. மகிழ்ச் சேவை :

சுந்தரர் புவியுள் சிவலோகம்போலத் திகழும் திருவொற்றியூர அடைந்தார். திருக்கயிலையிலிருந்து அனிந்திதையார் ஞாயிறு என்ற ஊரில் ஞாயிறு கிழாரின் திருமகளாக அவதரித்திருந்தார். சங்கிலியார் என்று திருநாமம்பெற்றார்.

சங்கிலியாருக்குத் திருமணப்பருவம் வந்தது. யாரையும் மனக்கவிழும்பாமல் கண்ணியாடத்தில் தங்கித் திருவொற்றியூர்ப் பெருமாற்குத் திருத்தொண்டு புரிந்திருந்தார். திருவொற்றியூர அடைந்த சுந்தரர் பூமண்டபத்தின் உள்ளே சங்கிலியாரைக் கண்டு அவரைக் குறித்து வினவினார். செய்தியறிந்து சங்கிலியாரைத் தந்தருளுமாறு இறைவனை வேண்டினார். இறைவனும் "சங்கிலியை உனக்குக் கொடுக்கின்றேம். கவலை ஒழி " என்றநனினார்.

பின்னர் சிவபெருமான் சங்கிலியார் கனவில் தோன்றி, "நம்பியாருள் உன்னை மணங்கு செய்ய விரும்பி என்னை வேண்டினான் " என்றநனி, " உன்னைப் பிரியாதவாறு சபதம் செய்து கொடுப்பான் " என்றும் கூறினார்.

பின்னர்ச் சுந்தரரிடம் எழுந்தருளிச் சங்கிலியிடம் " உன்னைப் பிரியேன் என்று சபதம் செய்து கொடுத்தல் வேண்டும் " என்றார். சுந்தரர், பெருமானை சோக்கி " இக்ரவனே சபதம் செய்து கொடுக்கச் சங்கிலிக்கு வரும்போது தாங்கள் திருமகிழின் கீழ் எழுந்தருள வேண்டும் " என்று வேண்டினார். சிவபெருமான் இசைந்தருளினார். சங்கிலியாரிடம் சென்றார்.

“ சங்கிலியை மகிழின் கீழ்ச்சுபதம் செய்து கொடுத்தால் போதுமானது. சங்கிலியில் வேண்டாம் என்று காறுவாயாக ” எனக் கூறி மறைந்தருளினார்.

மறுநாள் கந்தர் சபதம் செய்து கொடுக்கச் சங்கிலிக்கு விட்டார். சங்கிலியை இறைவன் திருமுன் சுபதம் செய்தல் தகாது, மகிழின் கீழ்ச்சுபதம் செய்தால் போதும் என்றார். சபதம் செய்து கொடுத்தார். மறுநாள் திருமணம் நிற்க்கிறது.

இச்சந்தர் வைஞ்சல விளைவுகளின்று திரு கோற்றியுமில் பெருமாளைத் திருமகிழ்க் கீழ் எழுந்தருள் விட்டு விழாக்கொண்டாடுவது மந்திர சேவை எனப் பொறுத்து. இது ஒற்றியுமில் மட்டும் கொண்டாடப் படுவது. இத்திருவிழா, “ பங்களி உத்திரப் பெரு மிழாவில் ஆரூபம் திருநாளில் ஆயிலிய நட்சத்திரம் கூடிய நாளில் கூடுபெற்றது. என்று இக்கல்லெழுத்திலிருந்து குறியப்பெறுகிறது. தற்பொது மாசி மக்கத்தைத் திர்த்தவாரி யாகக் கொண்ட பிரசோந்தாவத்தில் ஒப்பதாம் நாளில் ஆயிலிய நட்சத்திரத்தில் இவ்விழா நடைபெறுகிறது.

22. நாசாசாத்துர் சிறபங்கள் :

ஞப்பகோணத்துக்கு அண்மையில் உள்ள நாசாசாத்துர் கோயில் இரண்டாம் இராசாசானால் கட்டப் பெற்றது. இத் கோயில் இரையக்கத்துச் சுற்றியுள்ள பகுதியில் நாயன்மார் சரிதங்களை விளக்கும் சிறபங்கள் உள்ளன. அத் சிறபங்களை மேல் அவ்வச் சிறபத்தை விளக்கும் சொற்றிருப்புகள் காணப்படுகின்றன. கந்தரகுடைய வளைஞ்சலக் குரிக்கும் சொற்றிருப்புகள் பின்வருமாறு.

1. உடையாப்பி எழுந்தகுளுகிறார்.
2. ஆவணவோஸீ காட்டினபடி
3. உடைய நாயிக்கு ஒலை வென்றாறுளினபடி
4. யெற்கோள் கலிக்காளாண்டார்
5. உடைய நாம்பி வேடர் வறிப்பற்றபடி
6. திருமுருகன் முண்டியில் பெற்றபடி
7. அவினுகியாண்டார் முதலைளாய்ப்பின்னை
8. சேரமான் பெருமான் கைதை.

23. நாந்தரைப் பெருவடையார் கோயில் ஒவியங்கள் :

நாந்தரைப் பெருவடையார் கோயிலில் கருவறையை ஓட்டிய திருச்சுற்றின் உட்புறத்தின் பல வண்ண ஒவியங்களும் ஓட்டிய கணக்கிறபங்களும் உள்ளன. இவை இராசாச சேஷன் காலத்தவை. இவற்றுள் கந்தர் வாலாற்றிருக்கியத்தை மேற்றுப் புறக்கிடல் காலங்கள். இவ்வோவியகளை முன்று பகுதிகளாக பிரிக்கலாம்.

நடைத்தாட் கோவில் :

முதல் ஒவியம் கந்தர் நடைத்தாட் கோவில்பெற்ற கூட்டு.

கிழவேதியர் கோலத்தில் சிவபெருமான் அமர்ச்சிலை; ஒரு கையில் ஆவணவோலை; மறுகையை உயர்த்திச் சுபையவரை கோக்கி வழக்குரைத்தல். எதிரில் சுந்தரர் நிற்கிறார்.

அடுத்து கிழவேதியர், கையிலே ஆவண ஒலையுடன் எழுந்து இற்க. அந்த ஒலையுள் உள்ளதென்ன என்பதனை அறியும் பேராவலுடன் அருகில் நிற்கிறார் சுந்தரர், நெஞ்சுத்து உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் முகம் உடையவராகச் சான்றேர் காணப்படுகின்றனர்.

லழக்கில் வென்றுபின் அணைவரும் கோமிலுள் நுழைவதாக ஒவியத்தொடரின் இறுதிப் பகுதி அமைகிறது.

இவ்வோவியத்தின் கீழ்ப்புறம் மகளிர் சிலர் உணவு சமைப்பவராகக் காணப்பெறுகின்றது அது சுந்தரின் திருமண ஏற்பாட்டினைக் காட்டுவது ஆகலாம்.

ஒலையில் எழுத்து :

ஒவியத்தில் காலும் ஆவண ஒலையில், “ இப்படி நானரிவேன் ” என்னும் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்று ஆய்வாளர் அறிதிற் கண்டு கூறுவார். இப்பகுதி ஒலையின் முடிவுப் பகுதியால் வேண்டும்.

“ இருமையால் எழுதி நேர்க்கேள் இதற்கிலை என்னெழுத்து ” என ஒலையமைந்தாகச் சேக்கிமார் கூறுவார்.

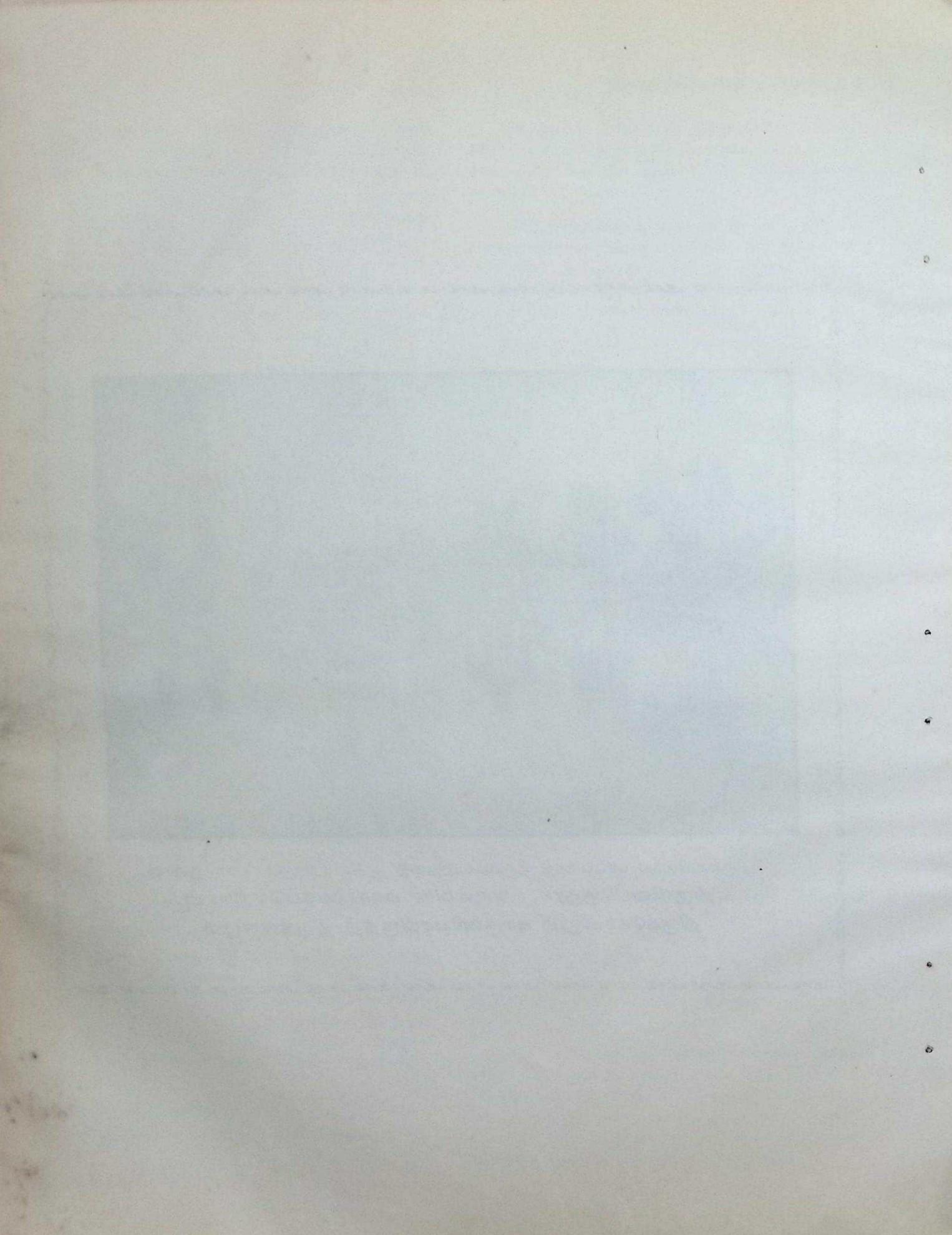
கயிலை செல்லுவதல் :

தடுத்தாட்கொண்ட காட்சி ஒவியத்தின் மேல், “ சுந்தரரும் சேரமானும் கயிலை செல்லும் காட்சி ஒவியமாக உள்ளது. நடுநாயகமாக வெள்ளாணையின் மீது சுந்தரர் செல்கிறார். வலப்புறம் சேரமான் பெருமான் வெண்டுத்திரயின மீது ஏறி முகில் மண்டலத்தில் பறக்கிறார் சேரமான் பெருமான் குடுமியும், மிசையும் தாழியும் உடையவராகவும். நெஞ்கக்மான கழுத்தணியும் ஒர் உருத்தீராக்க மாலையும், உடையவராகவும், அரையில் மட்டுமே ஆடை உடையவராகவும் காட்சி தருகிறார். வெண்டு புவியின் சேணம் கடிலாளம் முதலியன மிக அழகாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவியத்தின் வலப்புறம் காந்தருவர் இசைக்கநவிகளால் இன்னிசை ஒலிக்க நேவமாதர் நாட்டியமாகின்றனர். இடப்புறம் பல முனிவர் உள்ளனர்.

இவ் வோவியத்துக்கு மேலே உள்ளது கயிலைக் காட்சி. சிவபெருமான் புலித்தோலின் மேல் யோகாசன நிலையில் அமர்க்கிறுக்கிறார். நக்தி இவர்க்கு முன்னுள்ளது. பல முனிவர்கள், தேவ மகளிர் உருவங்கள் எதிரே உள்ளன. சிவபெருமான் உருவம் செங்கிறத்திலும் முனிவர் உருவங்கள் நீல நிறத்திலும் உள்ளன.

தீருக்கயிலாய பரம்பரைத் தீருவாவடுதூறை ஆதீனத்தீற்குச் சொந்தமான
திருவிடைமருதூர் அருள்மிகு மகாலிங்கப்பெருமான்
திருக்கோயிலும் காருணியாமிருத்த் திருக்குளமும்

3. திருக்கோயில்களைப் பேணிய தமிழ் மன்னர்களின் பண்பாட்டுத் திறன் :

1. திருக்கோயில்கள் பொது நிலை :

கோயில் என்பது மக்கள் வழிபடும் கடவுளின் இல்லம். பண்டைக்காலம் தொட்டு பல சமயத் தாளின் கோயில்கள் இருந்ததாகச் சங்க நூல்களி லிருந்து அற்கிறோம். கிராம தேவதைகள், முருகன் சிவன், விஷ்ணு, இந்திரன், ராமன், தூர்க்கை முதலிய இந்துமதத் தெய்வங்களின் கோயில்கள் பலவற்றைத் தமிழ் மக்கள் நிறுவி வழிபட்டு வந்தார்கள். தலவிருட்சங்களின் அடியில் பல கோயில்கள் விளங்கின. தில்லை - (சிதம்பரம்), மா (ஏகாம்பரம்). ஆல் - (ஆலங்காடு, ஆலந்துறை). மருது- (திருவிடைமருதூர்) என்பவை சில. பஞ்சஷுத் தலங்களாவன. திருவாரூர், திருவாணக்கா, திருவண்ணமலை, திருக்காளத்தி, சிதம்பரம் என்பவை.

சிவனுடைய எட்டு வீரச்செயல்களை விளக்கும் கோயில்கள் :- திருக்கண்டியூர் (பிரமன் சிரம கொய்க்கு), திருக்கோவலூர் (அந்தகாசர வதம்), திருவதிகை (திரிபுரம் எரித்தது), திருப்பறியலூர் (தக்கன் சிரங்கொய்தது), திருவிற்குடி (ஸலந்தராசர வதம்) வழூர் (கஜாசரன் வதம்) திருக்குறுக்கை (காமணை எரித்தது), திருக்கடலூர் (காலனைக் காலால் உடைத்தது).

இவைகள் தவிர சப்தவிடங்க தலங்கள், புவியூர்கள், நாகர்களை, குரியன், குரங்குத் தலைவர்கள், பலவிதத் தாண்டவ விசேஷங்கள், புராண ஐதீகங்கள் இவைகளை விளக்கும் பல கோயில்கள் தமிழகத்தில் இருந்தன; இருக்கின்றன.

சங்க காலத்தின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த கோச்செங்கணைனை “என்தோள் சசற்கு எழில் மாடம் எழுபதுசெய்து உலகாண்ட திருக்குலத்து வளச்சோழன்” என்று திருமங்கைஆழ்வார் போற்று கிறார். யானை அழிக்கமுடியாமல் இரண்டாம் தளத்தில் மூலத்தானம் உடைய கோயிலுக்கு மாடக்கோயில் என்று பெயர்

விண்ணிப்பிமானம் உள்ள திருவீழிமிழலையும், தேர் உருவில் அமைந்த விமானத்தை உடைய கரக்கோயிலும் (மேலைக்கடம்பூர்) தனிச்சிறப்புடையவை. மன்னர்கள் பல கோயில்களைக் கட்டி யுள்ளனர். பல்லவ மகேந்திரவர்மன் செங்கல், மரம்,

உலோகம், சுண்ணம்பு இல்லாமல் ஓர் குடைவரைக் கோயிலை மண்டகப்பட்டில் எடுப்பித்தான். (கி. பி. ஏழாம் நாற்றுண்டு) தமிழகத்தில் பல குடைவரைக் கோயில்கள் குடையப்பட்டன.

பிந்திய பல்லவர் காலத்தில் எடுப்பிக்கப்பட்ட குடைவரைக் கோயில் நார்த்தாமலையிலுள்ள பழியி லீசுவரம், “ஸ்ரீ கோவிலைய நிருபதொங்க விக்கிரம வன்மற்கு யாண்டு ஏழாவது விடேல் விடுகு முத்தரையன் மகனுன சாத்தம் பழியிலி குடைவித்த ஸ்ரீ கோயில். இக்கோயிலுக்கு முகமண்டபமும், இஷுவமும், இஷுவக் கொட்டிலும், பலிபீடமும் செய்வித்தான் சாத்தம் பழியிலி மகள் மீனவன் தமிழதியரையனான பாலன் அனத்தனுக்குப் புக்க பழியிலி சிறிய தங்கை”.

இக்கோயில் அர்ச்சனா போகத்துக்கு காற்சேய் நிலமும் வழங்கப்பெற்றது. பண்டைக் கோயில் கள் மண்டளிகளே.

2. பல்லவர்கள் பணி:

தேவாரத்தைப் பாடிய சைவ சமயாசாரியர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் 274 கோயில்கள் பாடல் பெற்ற கோயில்கள். அவைகளில் 190 சோழ நாட்டைச் சேர்ந்தவை - பாண்டிய நாட்டில் 14ம், நடுநாட்டில் 22ம், தொண்டை நாட்டில் 32ம் இருந்தன. பல்லவர் காலத்தில் சில மண்டளிகள் கற்றளிகளாக ஆக்கப்பெற்றன. காஞ்சியிலுள்ள கைலாசநாதர் கோயில் மாமல்லபுரத்துக் கடற்கரையிலுள்ள இருதளிகள், பணமலையிலுள்ள தாழபுரீசுவரர் கோயில் என்பன நரசிம்மவர்மன் என்ற இரண்டாம் இராசசிம்மன் காலத்தில் கட்டப் பட்டவை.

விஜய அபராஜித பல்லவ மன்னனின் 18ஆம் ஆண்டில் திருத்தனியில் திருவீரட்டானத்து தேவர்க்கு அழிக்க கற்றளியை நம்பி அப்பி எடுப்பித்து திருவமிர்துக்கும் இரண்டு சந்திவிளக்குக்கும் நிலதானம் செய்தான்.

மண்டளிகள், கற்றளிகளைத் தவிர மாமல்லபுரத்தில் பல மலைத்தளிகளும் பல்லவ மன்னர்கள் செய்வித்தனர். இவைகளை இரதங்கள் என்று மக்கள் வழங்குகின்றனர்.

3. சோழர்களின் பணி :

கோயில்கள் கட்டுவதில் சோழ மன்னர்களின் பணி போற்றறப்பால்து. முதலாம் ஆதித்தன் காலியின் இருக்காலமிலேயும் வானேஞ்கும் பல கற்றளிகளைச் சமைத்தான் என்று அன்றில் செய்பெடு புதூக்கின்றது. இம்மன்னன் காலத்தில் உமார் ஜம்பது கோயில்களாவது கட்டப்பட்டன என அறிகிறோம். இவைகளில் முக்கியமானவை கண்ணாறாகப்படியியர் கோயில் திருக்கட்டினா கந்தரேகவரர் கோயில், திருச்செந்துறைக் கோயில், ஈரங்குடி கோயில், சீநிவாசநல் ஹர் கோயில், மன்னு பெரும் பழுஹு (இரு தனிகள் கொண்ட) அல்லிகந்தரப்ப சுகவரம், திருவெறும்பியூர் ஆதித்தேவரம், குட்டிதை நாகேசுவரர் கோயில், திருவையாற்றைச் சேர்ந்த சப்தஸ்தானக் கோயில் கள், கோயில் தேவராயன்பேட்டை, திருப்புறம் பயம், தக்கோலம், திருக்கழுக்குன்ற திருமூலத் தாணப் பெருமானடிகள் கோயில் என்பவை.

தொண்டை நாட்டை வென்ற பிறகு முதலாம் ஆதித்தன் திருக்கழுக்குன்றத்துத் திருமூலத்தானப் பெருமானடிகள் கோயிலைப் புதுப்பித்தான். இம்மன்னனின் 27ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டின் வாரகம் பின்வருமாறு.

“ ஸ்வல்திபூரீ கோ இராஜகேசரி வர்மர்கு யான்டு இருபத்தெழுவது களத்தார்க் கோட்டத்து களத்தார்க் கற்றத்துத் திருக்கழுக்குன்றத்து ஸ்ரீ மூலத்தானத்துப் பேருமானடிகளுக்கு இறையிலியாக ஸ்கந்த சிவப்பன் கொடுத்தமையில் அப்படியே வாதாயி கொண்ட நாடிமப் போத்தரையரும் அப்பரிசே ரஷ்டிதமையின் அந்துரையன் குணவன் மகன் புக்கன் விள்ளைப்பத்தினால் பூர்வ ராஜாக்கள் வைத்தபடியே வைத்திதன் இராசகேசரி பன்மனேன்தித்தனம் ரஷ்டித்தான் அடி என தலை மேலன் ”.

முதலாம் பராந்தன் காலத்தில் எடுக்கப்பட்ட கோயில்களில் முக்கியமான கோயில்களாவன.

1. உய்யக்கொண்டான் திருமலை (கற்குடி) உச்சிவநாதர் கோயில்,
2. கொடும்பாளூர் - முககுந்தேசுவரம்
3. கிழைப்பழுஹுர் - திருவாலந்துறை மகா தேவர்
4. நங்கவரம் - நந்தரேகவரர்
5. புள்ளமங்கல - பிரமபுரிசுவரர்
6. ஏறும்பூர் - கடம்பவனேசுவரர்
7. திருவாலதுறை - கோழுத்தேசுவரர்
8. இராமம் - சிவலோகநாதர் (முன்மசுவரம்)

9. திருநாமநல்லூர் - திருத்தொண்மைசுவரம்
10. காட்டுமன்னார்குடி - வீரநாராயணப் பெருமான் (2) அனந்தேசுவரம்
11. தொண்டைமாநாடு - ஆதித்தேசுவரம்
12. திருவாமாத்தூர்-அபிராமேசுவரர் கோயில் முதலியன்.

திருவாவடுதுறைக் கோயிலைக் கற்றளிப்பிச்சன் கட்டுவித்தான். இக்கோயிலைக் குடப்படைக்கு மேற் பட்டு விமானப்பகுதியைப் பூர்த்திசெய்ய முதலாம் பராந்தக சோழ மன்னரே 500 கழஞ்ச பொன்னை வழங்கினார்

எறும்பூர் (தென்ஆர்க்காடு மாவட்டம்) கோயிலின் ஸ்ரீ விமானத்தையும் அட்டப்பரிவாரக் கோயில்களையும், கோபுரத்தையும், முதலாம் பராந்தகனின் 28 ஆம் ஆண்டில் கட்டி முடித்தார்.

முதலாம் ஆதித்தனுடைய பள்ளிப்படை கோயில் (ஆதித்தேசுவரம் அல்லது கோதண்டராமேசுவரம்) பராந்தக மன்னரால் அவருடைய 34 ஆம் ஆண்டுக்குச் சற்று முன்பாகவே கட்டப் பட்டது.

வரலாற்றுக் காலத்தில் எடுப்பிக்கப்பட்டு கல்வெட்டுச் சான்றேருடு உடைய கோயில் சோழ புரத்தில் இருந்தது. இது பிந்திய பல்லவர் காலத்தது. அக்கல்வெட்டுப்படி கோவிசய கம்பவர்மற்கு எட்டாவது பிருதிவீகங்கரையர் அதிதர் ஆயின பிற்பாடு தம் புத்திரர் ராசாதித்தயன் மகாதேவன் தம் அப்பனுரைப் பள்ளிப்படுத்த இட்டது சகவர ஆலயமும் அதிதகிரிகமும் எடுப்பித்துக் கண்டு சேவித்தான்.

தொண்டைமானுட்டில் கட்டப்பட்ட கோயிலும் ஆதித்தனின் பள்ளிப் படைக்கோயிலே. முதல் பராந்தக சோழனின் மகனான, அரிஞ்சிகை சோழ நாட்டெல்லையிலுள்ள மேற்பாடியில் (போரில்) இறந்ததால் அரிஞ்சிகை சகவரம் என்ற பள்ளிப் படைக்கோயில் ஒன்றை அவன் பெயரனு முதலாம் இராசராசன் (அவனுடைய 20 ஆம் ஆண்டில் எடுப்பித்தான்)

சந்தரசோழன் காலத்தில் கொடும்பாளூரில் மூவர்கோயிலைப் பூதி சிக்கிரமகேசரி தன் பெயரலும். தன் இருதேவியர்கள் பெயராலும் மூன்று தளிகளைக் கட்டிவைத்தான்.

உத்தமசோழன் காலத்தில் சில கோயில்களைக் கண்டராதித்த தேவரின் தேவியாரும் உத்தமசோழன் தாயாருமாகிய செம்பியன்மாதேவியார் ஸ்ரீகண்டராதித்த தேவரின் திருநாமத்தால் திரு

3. திருக்கோயில்களைப் பேணிய தமிழ் மன்னர்களின் பண்பாட்டுத் திறன்

31

நல்லம் (தேவாரகாலப் பெயர்) உடையார்க்கு திருக்கற்றளி எழுப்பித்தார். நாலைக்கருகில் புதியதோர் ஊர் நிறுவினார். அவர் பெயரால் செம்பியன்மாதேவி என்று இவ்வூர் நிலவுகின்றது. அங்கே ஒரு புதிய கோயிலையும் கட்டுவித்தார்.

முதலாம் இராசராசர் தஞ்சையில் இராஜராஜேஸ்வரரமும், திருவையாற்றில் வடக்கைலாசமும், தாதாபுரத்தில் (தென் ஆர்க்காட்டு மாவட்டம்) ராசராசன் தமக்கை குந்தவையாரால் எடுப்பிக்கப்பட்ட இரவிகுல மாணிக்க சுசவரர் கோயிலும், குந்தவை.. விண்ணகர் ஆழ்வார் கோயிலும், அவருடைய மகனார் முதலாம் ராசேந்திரன் (கங்கை கொண்ட சோழன்) எடுப்பித்த கங்கைகொண்ட சோலீஸ்வரமுங், கூழம்பந்தவிலுள்ள கங்கை கொண்ட சோலீஸ்வரமும், திருவையாற்றியூரிலுள்ள கங்கை ஆதிபுரீஸ்வரர் கோயிலும், இரண்டாம் இராசராசனால் கட்டப்பட்ட ஜராவதேசவரமும், மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழரால் கட்டப்பட்ட திருபுவன சுசவரமும் (கம்பகரேஸ்வரம்) சோழ மன்னர்கள் கட்டிய தலைசிறந்த கோயில்களாகும்.

கட்டிடக்கலையும், சிற்பக்கலையும் சோழர் காலத்தில் விழுமிய நிலையில் இருந்தன. ஓவியக் கலையும் தக்க இடம் பெற்றுள்ளது. தஞ்சை இராசராசேஸ்வரரத்து கர்ப்பக்கிரகத்துச் சுற்றிலுள்ள சுவர்களில் அக்காலத்து ஓவியக் கலையின் சிறப்பை அறியலாம்.

4. கொடைகள் :

மன்னர்களும். மக்களும் வழிபாட்டிற்குப் பல வித கொடைகள் கொடுத்தனர்.

1. விளக்கு :

(அ) திருப்பழனம் (143 - 1928) 2 ஆம் ஆண்டு ஆதித்தன் 1. “ஸ்வஸ்திழீகோ இராச கேசரிபன்மற்கு யாண்டு 2 ஆவது மிறைக்கூற்றக்குத் தேவதானம் திருப்பழனத்து மகாதேவர்க்கு சோழப்பெருமான்டிகள் பெரு நற்கிள்ளி சோழர் நிசதம் ஒரு நொந்தாவிளக்கு இரவும், பகலும், சந்திராதித்தவல் எரிவதற்கு வைத்தபொன் 30 கழஞ்சு”

(ஆ) புள்ளமங்கை - (548 - 192.) சுந்தர சோழர்” கோ. இராசகேசரிபன்மற்கு யாண்டு 15 ஆவது திருவாலந்துறை மகாதேவர்க்கு வீரசிகா மணிப் பல்லவரையர் வைத்த நொந்தாவிளக்கினால் சாவா மூவாப் பேராடு நிசதம் உழக்கு நெய்யால் எரிவதாக்க குடுத்த ஆடு 90 ”.

(2) ஸ்ரீபலி திருவிளாக்குடி : - 116 - 19 26.

கோவிராஜகேசரி பன்மற்கு யாண்டு 3 - ஆவது வடக்கரைக் குறுக்கை நாட்டு பிரமதேயம் முருகவேள் மங்கலத்து ‘ ஸபையோம் இவ்வூர் மறூதேவர் மங் கலந் க்கருக்கு ஸ்ரீ பலிகொட்டிக்காளமுத இரண்டாளுக்கும், செகண்டிகை கொட்ட ஓராளுக்கும் நிவந்தம் செய்துக்கொடுத்த நிலமாவது.’ ’

(3) அபிடேகம் (திருமஞ்சனம்)

கோயில்லாதேவராயன்பேட்டை (238 - 1923.) கோ இராசகேசரிபன்மற்குயாண்டு மூன்றாவது.

“இச்சேய் திருச்சேலூர் மாதேவர்க்கு காவிரி நீர் குணந்து திருமஞ்சனமாட்டுவதாகக் குடுத்தேன்”

(4) போன்கும் அழுது திருச்சோற்றுத்துறை (192 - 1931)

“கோ இராஜகேசரிபன்மர்க்கு யாண்டு 3-ஆவது “ பயற்றுப் போன்கும் அழுது செய் அரிசி நாலுழியும், பருப்பு நாழியும், நெய் ஆழாக்கும் பொரிக்கறி ஒன்றும் நிசதம் வைச்சபடி இவை இற்றுக்கு குடுத்த நிலம். பிரமதேயத்தில் படுநிலம் மேலை அலைமாவும் இந்நிலம் ஆக அரரயே இரண்டுமா பானைக்கும் அடைக்கா யமுதுக்கும் நல்லு இருநாழி மத்தியானத்து அழுது செய்ய வைத்தேன்.

5. திருநந்தவனம் கழுகு திருநந்தாவனம் சிதம்பரம் :

பல்லவ கோப்பெருஞ்சிங்களின் 15-ஆம் ஆண்டு (262 - ஆம் நாள்) வேசாலிப்பாடி பற்று பூபால சுந்தர சோழநல்லூராள் சொக்கச்சையன் கழுகு திருநந்தாவனம் என்ற ஓர் பூந்தோட்டை நிறுவப் பெற்றது. இதற்கு உடலாக 63 மா-நிலம் திருநந்தவனத்தரைக்கு உடலாகவும் 247 மாநிலம் தோப்புக் குடிகளின் சீவிதத்துக்காகவும் குடுக்கப்பட்டன.

5. திருப்பணிகள் :

விக்கிரமசோழனின் மெய்க்கீர்த் தியால் முதலாம் பராந்தகன் தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலத்தைப் பொன் வேய்ந்தான். இம்மன்னன் தன் 10-ஆம் ஆண்டில் சிற்றரசர்கள் சொரிந்த நிறைப் பொருள்களைக்கொண்டு தன் குலநாயகன் (சிதம் பரம் - நடராசர்) தாண்டவம் பயிலும் செம்பொன் அம்பலம் குழ் திருமாளிகையும் (மேலைக்) கோபுர வாசலையும் கூடசாலைகளையும் பலிபீடத்தையும் பொன் வேய்ந்தான்.

2 கோப்பெருஞ்சிங்களுல் சிதம்பரம் நடராசப் பெருமானுக்குத் திருப்பள்ளித் தாமத்துக்கு வேண்டும் யூநிடோட்டங்களுக்காகவும் (412-1912) சோமைக்காகவும் (466-1932) செங்கழுநீர் மலர் கூட்டு வேண்டும் திருவோடைகளுக்காகவும் (460-1902) நகரத்துச் சாலையர்களின் குடுமிகுப்பு நத்தத்திற்காகவும் (திருப்பிவிட்டம் வழங்கு வதற்கு) தில்லையம்மலுக்குக் குங்குமம்பழங்கு வதற்காகவும் (396-1903) திருத்தேர் விழாவிற்கும் (455-1905) பல நிவந்தங்கள் விடப்பட்டன.

"கனகசபாபதி சபா, சர்வகால நிர்வாகன்" என்று போற்றப்படும் கோப்பெருஞ்சிங்களின் ஒத்தாம் ஆண்டில் தில்லையம்பதியில் தெற்குக் கோபுரத்தைக் கட்டும் திருப்பணிக்கு உடலாக (செங்கறப்பட்டு மாவட்டத்திலுள்ள) ஆற்றார் என்ற இராசஇராசதலூரில் 301 3/4 (வேலி) தேவதான இறையியியாக இட்டான். இவன் பேரரால் இது சோக்கச்சியன் திரு எழுநிலைக் கோபுரம் என வழங்கலாயிற்று. (கி. பி. 1248) கோப்பெருஞ்சிங்களும், அவன் மகனும் திருவண்ணா மலைப் பெருமானுக்குச் செய்த பல திருப்பணிகளை ஓர் அழிய அகவற்பாவால் அறியலாம் (480-1902).

6. துலாபாரம்:

மன்னர்கள் துலாபாரம், இரண்யகர்ப்பம் என்ற சிறந்த விழாக்களை நடத்தினர். திருக்கோட்காலில் திருப்பதுங்க பல்லவ மன்னரின் 22 ஆம் ஆண்டில் அவருடைய தேவியாரான வீரமாதேவியார் இரண்யகர்ப்பமும் துலாபாரமும் புகுத்த பொன் 50 மூஞ்சை போனக்குத்துக்கும் நந்தா விளக்கும் அளித்தார்.

உத்தரமேற்கிறுங்கள் சுந்தரவரதப் பெருமாள் கோயில் துலாபாரக் கோயில் என்று வழங்கப் பெற்றது.

திருவிசூரில் முதலாம் இராசஇராசசோழனும் (தந்திவிடங்க சுந்தி என்ற) உலோகமாதேவயும், இல்லோக்களை இக்கோயிலில் நடத்தினார்கள்.

7. அருமீஸ் கோயில் வருடங்க:

திருவிடைமகுடில் (215 - 1907) முதலாம் இராசஇராசனில் தேவியாரான பஞ்சவன்மாதேவியார் இம் மன்னர்வீர சூழம் ஆண்டில் திருவிடைமகுடில் ஆழிவாரைத் தொழுவந்தகுளினார். அச்சமயம் செம்பியன்மாதேவியாரால் வழங்கப்பட்ட சென்பக நந்தாவனத்துக்கு நன்கொடை வழக்கி னார். அச்சமயம் திருவிடைமகுடுவடியார் ஸ்ரீ சா

யம் ஆராய்கின்ற சிற்றூயில் உடையாகும். தேவ கண்மிகளும், வைப்பையும் திருவிடைமகுடில் நகரமும் கூடி இருந்தனர்.

8. முடிரூடு விழாக்கள் :

மன்னர்கள் கோயில் மண்டபங்களில் முடிகுட்டுவிழாவும் விசயாபிடேகமும் வீராபிடேகமும் நடத்தினர். சிதம்பரத்தில் உள்ள நூற்றுக்கால மண்டபமும், ஆயிரக்கால மண்டபமும் இவ்வாறு விழா மண்டபங்களாகத் திகழ்ந்தன. அனபாய சோழனுன் இரண்டாம் குலோத்துங்கன் தில்லையில் முடிகுட்டிக் கொண்டான் என்பது திருமாணிகுழி கல்வெட்டால் அறியலாம். "தில்லைமாநகர் சிறப்புடைத்தாகத் திருமுடிகுடிய ஸ்ரீ குலோத்துங்க சோழ தேவர்."

9. அணிகலன்கள் :

திருவெண்காட்டு மாதேவர்க்கு உத்தமசோழர் ஆடசிக்காலம் முதல் முதலாம் இராச இராசரின் 6-ஆம் ஆண்டுவரை வழங்கப்பட்ட அணிகலன்களின் விவரங்கள் ஒரே கல்வெட்டில் பல கொடைகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

1. செப்புக்கலசம்-செப்புக் குடம், செப்புக்கரகம் இவைகளை மூட செப்பு அகல் — 2048 பலம் நிறை
2. பொன்னின் கொள்கை இதில் சிகரத்திலும் நாலு முகத்திலும் ஏறின மாணிக்கம் 5 வைரம் 52 முத்து 3261 — (1500) கழஞ்சு
3. கோயில் மேல் ஒரு பொற்குடம் செம்பி யன் மாதே வியின் கொடை — 1500 கழஞ்சு
4. பொன்னின் சந்திர சேகரத் திருமேனி — நிறை — 4898 3/4 கழஞ்சு
5. இத்தேவர்க்குச் செம் பினால் செய்த பாத பீடத்தின்மேல் போர்த்த தகடு நாலும் ஆணியும் உள்பட போன்னிறை — 111 கழஞ்சு
6. இத்தேவர்க்கே செம்பினற் செய்த பத்மத் தின் மேற்போர்த்த தகடு இரண்டுக்கும் ஆணிக்கும் பொன் நிறை 29 3/4 கழஞ்சு

7. இத்தேவர்க்கே செய்த வெள்ளிப்பிரபை வெள்ளி 286 கழஞ்சு, 3 மஞ்சாடி.
8. இதிற்மேற் போர்த்த பொன்றிறை 159 ½ கழஞ்சு
9. இத்தேவர்க்குச் செய்த ஆபரணங்கள் குப்பி 2, உழுத்து சரணை வாலி. பொன்றிறை - 2 கழஞ்சு. முத்து 5.
10. ஏவல்லி வடம் 2, முத்து 28, பவழம் 2, ராஜாவர்த்தம் 2.
11. மாணிக்கமாலை 1, பொன் 9 கழஞ்சு, இதின் மேலேறின் மாணிக்கம் 6. பளிங்கு தடவிக் கட்டின 36, வைரம் 23, முத்து 38. மரகதம் 21
12. நெத்திரத்தின் பொற்தாணிச்ச பட்டிகை 1, பொன் 5, கழஞ்சு, மாணிக்கம் 1, பளிங்கு மாணிக்கம் 19, பளிங்கு வைரம் 10. பொத்தி 3, முத்து 212
13. இத்தேவருடைய பாகுவளையம் 2, பொன் 1 கழஞ்சு, மாணிக்கம் 2, வைரம் 6, முத்து 92.
14. வென் சாமரை ஒன்று. இதில் கை - பொன் நிறை 31 கழஞ்சு 1 மஞ்சாடி செப்புப்பீடம் 1, நிறை 150 பலம்
15. பொற்பு நிறை 3½ கழஞ்சு.
16. தாம் எழுந்தருளிவிச்ச சந்திரசேகரப் பெருமானுக்கு அமுது செய்யக் குடுத்த வெள்ளித் தளிகை 1 நிறை 351 கழஞ்சு
17. திருபுவன மஹா தேவியார் குடுத்த வெள்ளித் கலசப்பாணை 1 நிறை 27 பலம் தநவித் கூறிக்கால் 1 பொற்பு 1 நிறை 25/8 கழஞ்சு.
18. உடையார் சிவசிராத்தஞ் செய்ய நிலவியாகக் குடுத்த பொற்பு ஒன்றினால், நிறை நாற் கழஞ்சே முக்கால் 2 மஞ்சாடி.
19. உடையார் ஆபரணத்துக்கும், பொற்புவக்குமாக பொற்பு 23 முத்தின் கல்லோடு நிறை 118 கழஞ்சு.
20. நம்பிராட்டியாருக்குச் செய்த தாலியும், தாலி நாலுமாய் நிறை 5 கழஞ்சு.
21. பள்ளித்தொங்கல் 1. இதில் பச்சை மொட்டு 1. பறளை 1. நிறை 40 கழஞ்சு,
22. கோயிற் பிள்ளையார்க்கு பொன்னின் பட்டம் நிறை 4 கழஞ்சு, 8-மஞ்சாடி 1 குன்றி தராநிலை விளக்கு 4.

23. செம்பியன்மா தேவி கண்டராதித் திய தேவரின் இரண்டாம் ஆண்டு திருவெண் காடு தேவர்க்கு திங்கள்தொறும் சங்கராந்தி ஸ்நபனங்கு செய்வதற்காகக் (திருமஞ்சனம்) கொடுத்த 400 காசுக்குப் பதிலாக நாங்கள் சபையார் கொடுத்த ஏழுமா - சேய் நிலம் இம்மாதிரி பல கோயில்களுக்குப் பல கொடைகள், கொடுக்கப்பட்டன.

தஞ்சை இராசராசேசுவரத்திற்கு முதலாம் இராசராசரும் அக்கன் குந்தவையும். அவருடைய பெண்டுகளும். (தேவிமார்களும்) சேனைபதிகளும் மற்றவர்களும். கொடுத்த நிவந்தங்களும், ஆபரணங்களும், செப்புத் திருமேனிகளும், படிமங்களும் அளவற்றவை. ஆபரணங்களின் மதிப்போ கணக்கில் அடங்காது.

10. கல்வி நிலையம் :

கோயில்கள் தேவாரம், திருவாய்மொழி, வேதம், வேதாந்தம், இராமாயணம், பாரதம், முதலிய சமய நூல்களைப் பரப்பிவந்தன. ஸால்குடி. திருவெறுப்பியூர், தஞ்சை, தாராசரம் முதலிய பல ஊர்களிலுள்ள கோயில் கல்வெட்டுக்கள் இதை விளக்கும்.

நம்பியாண்டார் நம்பியின் உதவியால் முதலாம் இராசராசர் தில்லைக் கோயிலில் புதைந்து கிடந்த தேவாரங்களுக்கு உலகு உய்ய புத்துயிர் கொடுத்தார். திருவிடைவாயில் கல்வெட்டு மூலம் தொகுக் கப்பட்டுள்ள தேவார நூல்களில் கிடைக்காத சம்பந்ததின் புதிய தேவாரப் பதிகம் ஒன்று கிடைத்துள்ளது. தேவாரம் விண்ணப்பம் செய்யக் குருடர் களுக்கும். அவர்களுக்கு வழி காட்டுவோருக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது என்பது திருவாமாத்தூர் கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது. இது மாபெரும் சமூகத் தொண்டு.

11. கல்லூரி :

திருமுக்கூடல் என்ற ஊர் செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் பாலாறு. வேகவதி செய்யாறு என்ற முன்று நதிகள் கூடும் இடத்திலுள்ளது. இங்கு வெங்கடேசப் பெருமாள் (மஹாவிஷ்ணு) கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டு பல சிறந்த அம்சங்கள் உடையது இது சோழ வீர ராஜேந்திர மன்னனின் 6 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்தது (கி.பி. 1069). வழிபாட்டுக் கும், கோயில் விழாக்களுக்கும், மன்னரின் பிறந்த நாள் கொண்டாட்டம் ஜனநாத மண்டபத்துக்குப் புதுக்குப்புறம் (Repairs) முதலிய பல சௌலினங்களுக்கும், கல்லூரிக்கும், ஆதுவர் சாலைக்கும், (Hospital) 3243 கலம் நெல் வருவாயுடைய நிலமும்

2162 காகம் தானமாக வழங்கப்பட்டது, நிக்வேதம் யஜார்வேதம், ஒதுவிப்பார்க்கும், வியாகரணம், சூபாவதாரம் மற்றாபாஞ்சராத்திரம், சிவபிராமணர் வைகாளசர் என்ற ஆகம நூல்கள் கற்பிக்கும் பட்டார்களுக்கும் ஈடு யம் வழங்கப்பட்டது. ஒதுவாரும் ஒத்துக் கேட்பாரும் ஆக அறுபதின் மார்க்கு உண்ணைத்தவிர கிடக்கப்பாயும், இராஸரியும் விளக்குக்கு எண்ணேயும், ஒராண்டில் 51 சனிக் கிழமை தோறும் எண்ணேயும் தேய்த்துக்கொள்ள எண்ணேயும் பணிசெய்யும் பெண்கள் இருவருக்கும் முதலீடு செய்யப்பட்டது.

தென்னுருக்காட்டு எண்ணேயிராம் என்ற ஊரில் கங்கைகொண்ட சோழன் காலத்தில் 4 வெளி நிலம் நிலமோடையாக வழங்கப்பட்டது. 14 ஆசிரியர் 70 சாத்திரங்கள் 270 பிரிமசாரிகள் அடங்கிய கல்வி ஸ்தாங்கம் ஒன்று இங்கே இருந்தது அதேபோல் புதுவைக்கு அருகிலுள்ள திரிபுவனியில் 12 ஆசிரியர் கள் 200 பிரிமைகளுக்குக் கல்வி பயில்வித்தனர்.

தென்னுட்டில் ஆய்குல மன்னரான கருந்த தட்கள் பார்த்திப்போக புரதத்தில் 95 சட்டார் களுக்குச் சாலை ஒன்று நிறுவினான்.

12. ராஸ்வாதி பண்டாரம் (நால்நிலையம்) :

புதுக்காலையும், கோயிலிலே இடம்பெற்றது. தில்லையிலுள்ள சடாவர்ம சுந்தரபாண்டியனின் இரு கல்வெட்டுக்கள் இக்கோயிலிலுள்ள சால்வதி பண்டாரத்தில் 20 வித்வான்கள், அரிய வடமொழி, நமிழ் நூல்களைப் படிநடைக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்று தெரிவிக்கின்றன.

13. ஆதுலர்சாலை

சிலகோயில்களில் ஆதுலர்சாலைகளும் இருந்தன. கங்கைகொண்ட சோழரின் காலத்தில் அவருடைய அத்தையரான குந்தவைப் பிராட்டி யார் நம் தந்தையாரின் குபகார்த்தமாகத் தஞ்சையில் சுந்தரசோழ விண்ணகர் ஆதுலர் சாலையை நிறுவி அகற்ற உதவ கோயில் கேவராயன் பேட்டையில் வைத்திய போகமாக நிறும், விடும் அளித்தார்.

மற்குரு முக்கியமான ஆதுலர்சாலை திரு முக்கூட்டில் நாபிக்கப்பட்டிருந்தது. அகற்கு வீர சோழன் என்று பெயர். வைத்தியன், கல்வியக் கிளைய செய்வாள். (Surgeon) மருந்துகளுக்கும், வேஷ்டும் மருந்து பரித்தும் விறகு இட்டும் பரியாரம் பண்ணுவார். ஆதுலர்க்கு வேஷ்டும் பரியாரம் செய்வார். பணி செய்யும் நாவிதன்

(Barber) என்ற பலருக்கும் பல இனங்களுக்கும் நிவந்தம் செய்யப்பட்டது. இருபது விதமான ஆயுர்வேத மருந்துகள் சேகரித்து வைக்கப் பட்டிருந்தன.

14. நிர்வாகச் சபையைப்பட்டம் :

ஊரின் நிர்வாகசபை கோயில் மண்டபத்திலேயே கூடிட்று. திருச்சி மாவட்டம் காமரசவல்லியிலுள்ள கார்க்கோடக ஈசுவரர்கோயிலுள்ள சுந்தரசோழரின் 5 ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு கூறுவதாவது ;

“கோஇராஜகேசரிவர்மற்கு யாண்டு 5 வது வடக்கரை பிரம்மதேயம் ஸ்ரீ காமரசவல்லி சதுர்வேதி மங்கலத்து பெருங்குறிசபைகளோம் இவ்வாட்டை மகரநாயிற்று வெள்ளிக்கிழமை பெற்ற புனர் பூசத்திநான்று இரட்டைக்காளத்தி முதி மண்டகத்தின் முன்பே எழுந்தருளி பெருங்குறி கூடியிருந்து ஆதனார் பாலாசிரியன் பட்டன் சிவன் கூத்தன் இவ்வுரில் திருநல்லூர் மஹா தேவர்க்கு சிதாரி உத்தமொத்தமம் அகிலும், சந்தனமும், கற்பூரமும் நெரியாசமும், தேனும், மற்றும் வேண்டுவன வெல்லாம் குறைவறுத்து கொண்டு சிதாரி எப்பொழுதும் முட்டாமே இடுவதற்கு விலைக்கு கொண்டு கொடுத்த நிலம் ”.

உத்தரமேசுர் வைகுந்தப்பெருமாள் கோயிற் சுவரில் உள்ள முதலாம் பராந்தக சோழரின் இரு கல்வெட்க்கள் (12 - 14 ஆம் ஆண்டுகள்) ஊர் நிர்வாகத்தை சீரிய முறையில் நடத்த வாரியங்களை (கமிட்டிகள்) குடவோலை முறைப்படி தேர்ந்தெடுக்க வகை செய்தனர். இத்தேர்தல் முறையைப்பற்றி விளக்கும் கல்வெட்டும் மிகவும் அருமையானது.

15. அரசியல் நிகழ்ச்சிகள் :

கல்வெட்டுக்கள் மூலம் சில அரிய அரசியல் சம்பவங்களும் கிடைத்துள்ளன. பிந்திய பல்லவன் கோப்பெருஞ்சிங்கன் சோழ மூன்றாம் இராசராசனை ‘வென்று அவனுடைய தலைநகரான சேந்த மங்கலத்தில் சிறையில் வைத்ததை வாய்லார் சாசனப்பா வர்ணிக்கிறது :

“ பொன்னி நாடனு முரிமையமைச்சரு மிருப்பதுன் சிறைக்கூடம் பொருப்பி ரண்டென வளர்ந்ததோள் வலியினாற் கொண்டது சோணைடு கண்ணி காவிரி பரிதி நின்பரியாடுதன் உறை வாவி காவன் மன்னவர் நிறையுட ஊணங்குவ துன்பெருந் திருவாசல்,

வென்னிடாத போர்க் கன்னடர் வென்னிடப் பொருத்துன் பெருஞ்சேலை விளங்கு செம்பொனின் அம்பலக் கூத்தணை விரும்பியதேவா கடற் பின்னி காவல! அவனி நாராயண! பேனுசெந் தமிழ் வாழப் பிறந்தகாடவ! கோப்பெருஞ்சிங்க!

நின்பெருமையார் புகழ்வாரே ''

போசள மன்னன் இச்சோழ மன்னை விடுதலை செய்வித்ததைத் திருவகிந்திரபுரத்துக் கல்வெட்டு விளக்குகின்றது.

போசள வீர நரசிம்மதேவன் தன் தண்ட நாயகர்களை அனுப்பி கோப்பெருஞ்சிங்கன் நாட்டின்மீது படையெடுத்து சில ஊர்களையும் கைப்பற்றிக் கொள்ளை கொண்டும் “சேந்த மங்கலத்தை எடுத்துவிடப்போகிற அளவிலே கோப்பெருஞ்சிங்கன் குழந்து சோழச்சக்ரவர்த்தியை எழுந்தருளிவித்து கொடுபோந்து ராஜ்யத்தை புகவிட்டது “ உ ”

சோழமன்னர் திருவகிந்திரபுரத்தில் விடுதலை பெற்றார்.

கோயிலுக்குக் கொடைகளும், சபைத் தீர்மானங்களும், கோயிற்சுவர்களில் பொறிக்கப்பட்டன. இவைகளில் கானும் மன்னர்களின் மெய்க் கீர்த்திகளும் அவைகளின் காணப்படும் சம்பவங்களும் தென்னிந்திய வரலாற்றுச் சிறந்த ஆதாரங்களாகும்.

இவைகளின் அருமையும், பழைய பண்பாட்டையும் அறியாமல் கோயில்களைப் புதுக்குவோர் கல்வெட்டுக்களை அழிப்பதால் மாபெரும் இழப்பை விளாவிக்கின்றனர்.

இசை நடனம் (காக்கைக்கூத்து, ஆரியக்கூத்து) என்ற கலைகளுக்குக் கோயில்கள் வளர்ப்புப்

பண்ணிகளாகும். இக்கலைகளுக்கு மன்னர்களும் பேராதரவு அளித்தனர்.

ஒருவகுப்பினருக்கு மாத்திரம் அல்லாமல் சமூக மக்கள் யாவருக்கும் நன்மை பயந்த மாபெரும் தானம் கோயிலாகும்.

கோனேரிராஜபுரத்து உத்தமசோழரின் ஏழாம் ஆண்டுக் கல்வெட்டிலிருந்து பலவித மக்களுக்கு அளித்த கோயிலின் பல பணிகள் தெரியவரும். தம் தாயாரான செம்பியன் மாதேவியின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க உத்தமசோழர் கொடுத்த நிலக் கொடையிலிருந்து பல செலவினங்களுக்கு வகை செய்யப்பட்டது.

நைவேத்தியம், சந்தனம், தீபம் ஸ்ரீ பலித் தேவைக்கு வேண்டிய பொருள்கள் பற்றியும், செம்பியன்மகாதேவியின் பிறந்த நட்சத்திரமான கேட்டையன்றும், மார்கழித் திருவாதிரை வைகாசி விசாக நட்சத்திரங்களிலும் நிகழும் திருவிழாக்கள் பற்றியும், அவற்றிற்கு வேதம் ஒதுவோர், சந்தனம் அறைப்போர், திருப்பதிகம் ஒதுவோர், மேளதாளம் சங்கு முதலிய கருவிகளோடு இசைபாடுவோர், கோயில் தளத்தைச் சாண்த்தால் மெழிகிச் சுத்தம் செய்வோர், அபிஷேகத்திற்குக் காவிரியிலிருந்து நீர்கொண்டவோர், கோயில் காரியம் செய்வோர், கணக்கர், மண்கலம் இடுவோர், ஆடை வழங்கு வோர், கணக்குப் பரிசோதனை செய்யும் அரசாங்கத் ததிகாரிகள் நாள்கோள் நிலையின் ஒலையை வாசிப் போர், ஸ்துபதி, தச்சன் கொல்லன் ஆகியோருடைய ஊதியம் பற்றியும், ஏனைய செலவுகள் பற்றியும் விரிவான விவரங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இக் கோயிலில் செம்பியன்மாதேவியால் செய்யப்பட்ட திரிபுரவிஜயர் (திரிபுராந்தகர்) விருஷ்ப வாகனர், கணபதி முதலிய திருமேவிகளின் விசேஷ பூஜைக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன.

மன்னர்களின் சமயப் பண்பாடும், அறம் நிரம்பிய நெஞ்சமும், நாடுகாவல் தூய்மையும், செங்கோற் பண்பும் இவற்றால் விளக்குகின்றன.

4. கல்வெட்டுக்கள் உணர்த்தும் பண்பாட்டு நெறி சில குறிப்புகள் :

1. கண்ணியூத்தோர்க்கு உதவி :

திருக்கோயில்களில் உடல் யனமுற்றவர் கூடுக்கும் உதவிபுரியும் பண்பாடு சில கல்வெட்டுக்களால் விளக்குகின்றது. கண்பார்வையற்ற பதினுற பேர்கள் தேவாரத் திருமுறைகளை மூன்று ஏந்திகளில் விண்ணப்பம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட செய்தியும், அவர்களுக்குக் கண்காட்டுவார் இருவர்க்கும், வேலை நியமனம் செய்யப்பட்ட செய்தியும், திருவாமாத்தூர்க்கு கல்வெட்டுச் செய்திகள். அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு வர்க்கும் தெல் பதக்காக் நான் ஒன்றிற்கு முக்கூலமாக - 360 நாளுக்கு நெல் ஆயிரத்து எண்பது கூறும், புடைவை உதவுக்குப் பேரால் காகு ஒன்றுக், காக பதினெட்டுக்கு, காக ஒன்றுக்கு நேல் இருபதுக்கூம் ஆக வந்த 1440 கலத்திற்கு, வேலி ஒன்றிற்கு நெல் 120 கூமாக ஆமாத்தூர் இறைவர் தேவநானம் கடுவனுரைல் 12 வேலி நீலம் காணியாக்கொடுக்கப்பட்டது. இந்திலையில் “ பூமேவு வளர் திருப்பொன் மார்வு புணர் ” என்ற தொடக்கம் உடைய மெய்க்கீர்த்தியை உடைய இராசகேஸி திரிபுவன சக்கரவர்த்தி குலோத்துங்கோழுங் தன் ஆட்சியின் இரண்டாம் ஆண்டில் தன் தேவாரத்து திருப்பதியம் பாடிய, போய்யாதவேடு தேவனை நாதனை இராசராசப் பிச்சையும், அவன் வர்க்கத்தாரரயும் இத்திருக்கோயிலில் திருப்பதியம் பாடுவித்துக் கொண்டு, முன்பில் ஆண்டுகள் குடுடர்களுக்கு விட்டு வரும் நிவந்தப்படி இவர்களுக்கும் தோடுக்குமாறு டெட்டியைட்டுள்ளார்.

இக்கல்வெட்டு, சமுதாயத்தில் கண் பார்வை இன்றிக் கல்வெட்டுவோரையும், கடவுள் பக்தியில் ஈடுபடுத்திப் பயன்படுத்த அறநெறிப் படுத்துவதில் அக்காலப் பெருமளவிற்கான காட்டிய யைக்கத்தை விளக்குவதாக உள்ளது. (எ. ஆர். எண். 433 - 1933 - தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுத் தொகுதி எட்டு-எண் 749 காண்க)

இவ்வாறே திருந்தா விளக்கு எரிப்பதற்கும் துவைந்தை செம்போன், ஆடுகள் இவைகளையும்

தருவதற்கும் ஆக நிலநிலவந்தங்கள் தரப்பெற்ற கையும் இக்கல்வெட்டுக்கள் குறிக்கின்றன. சமுதாயக் கண்ணேட்டத்துடன் அறம்புறிந்த மாமன்னர் பண்பாட்டைத் திருவாமாத்தூர்க் கல்வெட்டுக்கள் உணர்த்துகின்றன.

2. இலக்கியங்களில் காணப் பெறுத

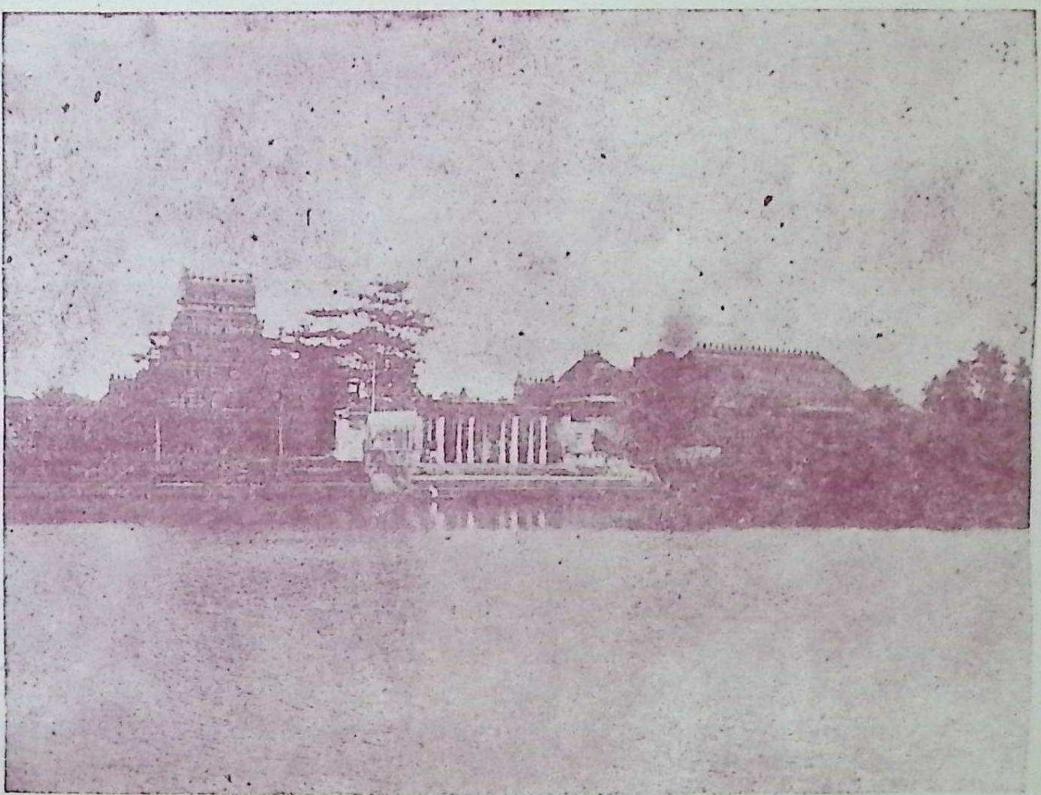
உண்மைகள் சில:

இலக்கியங்களில் காணப் பெறுத அரிய உண்மைகளைக் கூடத் திருக்கோயிற் கல்வெட்டுக்கள் உணர்த்துகின்றன. எடுத்துக் காட்டாகத் திருவாரூர்க் கல்வெட்டின்வழி, சுந்தரமூர்த்தி நாயனுரீன் அரும்பெறல் தாயார் இசைஞானியார் என்பதையும் அவ்வமையார் கொத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஞான சிவாசாரியாரின் மகளார் என்பதையும்: அவர் திருவாரூர்ப் பதியினர் என்பதையும் அறிகின்றோம். இது சேக்கிழார் பாடிய பெரிய புராணத்தில் இசைஞானியார் புராணத்தில் இல்லாத குறிப்பு என்பதைக் கற்றேர் உணர்வர். (திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் - இரண்டாம் திருமுறை, தருமையாதீனம் (1954) - தலங்களின் வரலாற்றுக் குறிப்பு - 22 ஆம் பக்கம் காணக)

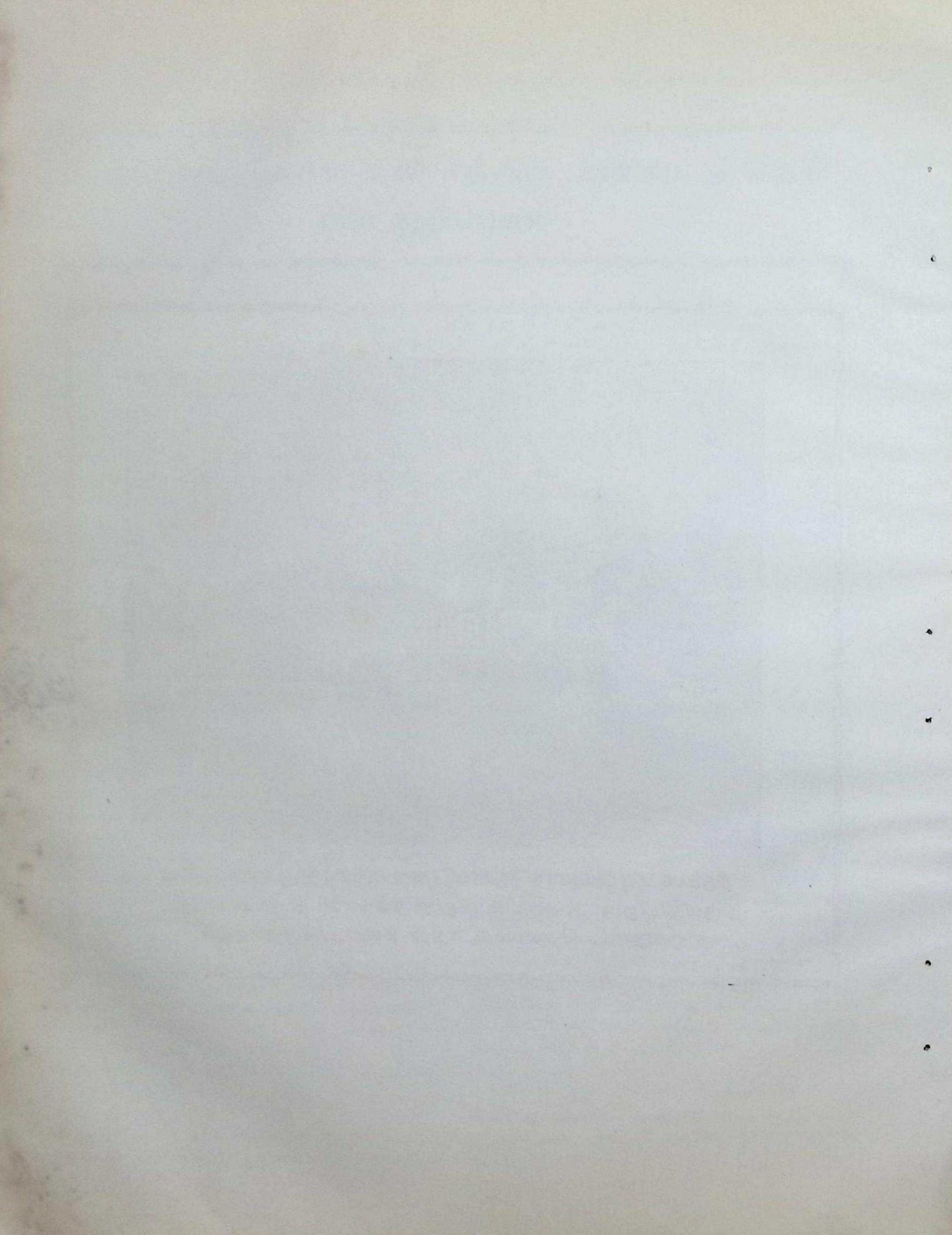
இவ்வாறே மனுநீதிச் சோழன் செயலை உறுதிப் படுத்தும் கல்வெட்டு, திருவாரூர்த் திருக்கோயிலில் பொறிக்கப்பெற்றுள்ள விக்கிரம சோழப் பெருமன்னரின் ஜந்தாம் ஆண்டில் தோன்றிய ஒன்றுகும். மனுநீதிச் சோழனின் அமைச்சராக இருந்தவன் பெயர் உபய குலாமலன் என்பதையும், அவன் சோழன்டலத்தில் இங்கண் நாட்டு பாலையூரச் சேர்ந்தவன் என்பதையும், அவ்வமைச்சரின் வழியில்வந்த பாலையூர் உடையான் சந்திரசேகரனுதி வீதி விடங்களை குலோத்துங்க சோழ மாபவி வான்ராயன் என்பவன் விக்கிரம சோழன் காலத் தலன் என்பதையும் அறிகின்றோம்.

(மேற்படி நூல் - பக்கம் 2. கு. காண்க.)

பெரிய புராணத்தில் காணப்பெறுத உயக்குலாமலன் பிசியக்குத்தன், என்ற பெயர்களை இங்குக் காண வேண்டும்

திருக்கயிலாய் பரம்பரைத் திருவாவட்டுறை ஆதீனத்தீர்த்துச் சொந்தமான
திருவீழிமிழலை அருள்மிகு வீழிநாதசுவாமி திருக்கோயில்,
திருக்குளம், வெளவால் நத்தி மண்டபத் தோற்றம்.

3. ஏழை மக்களுக்குக் கடன் உதவி :

வறட்சிக் காலத்தில் நிலத்தைப் பழுது பார்க்கக் கூடன் கொடுக்கும் திட்டம் ஒன்று வகுக்கப்பட்டுள்ளமையைத் திருக்கிரும்பினா என்ற திருத்தலக் கல்வெட்டில் காண்கின்றோம். மக்களது துன்பம் அறிந்து அரசு காவல் புரியும் மன்னர் களின் பண்பாடு இன்றைய ஆட்சிமுறைக்கும் வழிகாட்டுவது அன்றோ: (மேற்படி நூல் பக்கம் 2 எ குறிப்பு)

4. கலைஞர்களுக்கு உதவி :

கலைஞர்களைத் திருக்கோயிற் கல்வெட்டுக்களின் வழி, அரசர்கள் பாதுகாத்து வந்த செய்தி அறியப் படும். ஆடல்வல்ல - ஆடல், பாடல் ஆகிய பணிகளைப் புரியவல்ல பதியிலாக முப்பத்திருவர் பற்றியும், அவர்கள் அரசனால் கொடுக்கப்பெறும் மிகச் சிறந்த ஸ்ருது ஆகிய ‘தலைக்கோல்’ பட்டம் பெற்றவர்கள் என்பதையும் திருவையாற்றுக் கல்வெட்டுக்களால் அறியமுடிகின்றது. (மேற்படி நூல்)

5. ஒதுவார்நாநுக்கு உதவி :

தேவாரங்களுக்குத் “திருமுறை” என்ற பெயர் வழங்கிய பண்பாட்டுச் செய்தியைத் திருக்காறுயில் கல்வெட்டுக்களால் அறியலாம். (ஏ. ஆர். 1909 / 431 - 454) திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி இராஜராஜ தேவரின் இருபத்தெட்டாம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு, இக்கோயில் திருக்கை கொட்டியிலிருந்து “திருமுறை பாடுவார்க்கு” நிவந்தம் அளிக்கப்பெற்றமையைக் குறிக்கிறது.

6. திருக்கொயில் மேற்பார்வை, தக்கார் நியமனம்

சிவபூசை குருபூசை, முதலிய சமய ஒழுக்கங்களில் சிறந்த சான்றேர்களைத் திருக்கோயில் மேற்பார்வையாளராக நியமித்து அறம் பூரப்பதில் தனிக் கவனத்தை ஆட்சியாளர் கொண்டிருந்தமையைச் சிக்கல் கோயில் கல்வெட்டுகளிலிருந்து அறிகின்றோம். (ஏ. ஆர். 1911 / 102 - 107) இத்திருக்கோயிலில் ஜடாவர்மன் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி வீரபாண்டியன் காலத்தில் பொறிக்கப்பெற்ற கல்வெட்டு ஒன்று முதலாக ஏழு கல்வெட்டுகள் உள்ளன. சதாசிவ மகாராயர் கல்வெட்டு (சகம் 1482 ரெளத்திரி ஆண்டு) திருவாஹுர் நோன்பிரிகாச பண்டாரம் கிருஷ்ணமாராசன் கட்டளைப் படி சிக்கல் வடக்குடி, கோட்டைசேரி முதலிய வற்றிற்கு மேற்பார்வையாளராக நியமிக்கப் பட்டிருந்ததைக் குறப்பிடுகின்றது. இக் கமலை

நோன்பிரிகாச பண்டாரம் தகுமையாதீன முதலாசிரியரின் குருநாதர் ஆவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பண்பாடும், நல்லெலாழுக்கமும் உடைய பெருமக்களையே திருக்கோயில் நிர்வாக மேற்பார்வையாளராக அமர்த்தவேண்டும் என்ற கருத்து, கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது. அவர்கள் மேற்பார்வையில் ஒழுங்கினங்கள் நிகழ வாய்ப்பு இல்லை என்று அக்கால அரசு கருதியது. அது எக்காலத்துக்கும் பொருந்தும் அன்றோ!

7. நீதித்துறையில் களங்கம் வராதபடி ஏற்பாடுகள் :

நீதித்துறையில் களங்கம் வந்துவிடாதபடி மன்னர்கள் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து பண்பாட்டின் காவலர்களாக விளங்கினர் என்பதை என்ன மற திருக்கோயிற் கல்வெட்டுச் செய்தி களால் அறியலாம். எடுத்துக்காட்டாக இராசராசன் 24ஆம் ஆண்டுக்கல் வெட்டு திருமங்கலக் குடியில் உள்ளது. “முந்திய ஆண்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டதால் கோயில் சொத்தைச் சூறையாடிய சிலரை நீதிபதிகள் பரிகாரம் கேட்டதைச்” சுட்டுகின்றது (மேற்படி நூல்) இவ்வாறே கிருஷ்ண தேவராயர் 1439 - ஆம் ஆண்டில் கோயில்களின் டிதி நிலைமை கருதி வரி தள்ளுபடி செய்தமையும் அக்கல்வெட்டால் அறிகின்றோம்.

திருமாந்துறைச் சோழர் கல்வெட்டுக்கள் கூரும் செய்திகளும் இங்கு நோக்கத்தக்கவை. இராசராசன் 15ஆம் ஆண்டில் வானவ நாயக்கன் பெருந்திருக்குடிகள் வரி கொடுக்க முடியாமல் வெளியேறவே மீண்டும் அவர்களைக் குடியமர்த்தியமை இராசராசன் 16ஆம் ஆண்டில். நந்தவனம் வைப்பதற்காகப் கொடுத்த நிலத்தின் வரியைத் தள்ளுபடி செய்தமை - ஆகியவை நோக்கத்தக்க திறம் உடையவை (மேற்படி நூல்)

8. புரசமயத்தாறுயும் மதித்தல் :

தஞ்சை நாயக்க மன்னரில் சேவப்ப நாயக்க ஐயன் காலத்தில், திருமலை ராசபுரத்துப் பிராமணர்கள் தாங்கள் வாய்க்கால் ஒன்றை வெட்டிக்கொள்வதன் பொருட்டு. திருவாலத்துறை புத்தர் கோயிலுக்கு உரிய நிலத்தைப் பயண்படுத் திக் கொண்டதற்கு அப்புத்தர் கோயிலுக்கு வேறு நிலம் விட்டதைத் திருக்குடமுக்குத் திருக்கோயிற் கல்வெட்டு குறிக்கிறது. வேறு சமயத்தவர் மனம் புண்படாத வகையில் பெருந்தன்மை உடைய

பண்பாடு அக்கால மாந்தர்க்கு இருந்தமையை இது காட்டுவதாக உள்ளது.

(திருஞானசம்பந்தர் திருப்பதிகள்கள்-முன்றாவது திருமுறை(1955)தலங்களின் வரலாற்றுக் குறிப்பு)

9. ஊர்க்காபு உறுப்பினர் நியமனம் :

கூர்க்கோயில் விதிப்பறை :

திருச் சக்கரப்பன்னித் திருக்கோயில் கல்வெட் கல்லூரிலிருந்து (ஏ. ஆர். 1928/ 113-120) அறியப் படும் செய்திகளில் மிகச்சிறப்பான பண்பாட்டுச் செய்தி ஒன்று காணப்படுகின்றது. மூன்று ம் குலோத்துங்க சோழனின் 12 ஆம் ஆட்சி ஆண்டில் இல்லூரிச் சபைக்கு தாற்பது வயதுக்கு மேற்பட்ட வர்தாம் உறுப்பினராக நிற்கவேண்டும் என்றும், அவர்களும் பத்து ஆண்டிற்குள் நிற்காதவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றும் விதிகள் ஏற்படுத்தப் பட்டுள்ளனமையைக் காண்கின்றோம்.

இவ்வாறு விதிக்கப் பெற்றதனால், எல்லாரும் அரச்சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற வாய்ப்பு ஏற்படுவதுடன், இனம் பகுவத்தினரும் அலுபவ முதிர்ச்சி இல்லாதவரும் உறுப்பினராக நிற்பதைத் தடுக்கவும் வழி காணப்பட்டது. இதனால், நிதிக்கு மாறுவாத - அனுபவ முறைகளை உடைய தக்கோரே நிர்வாகத்திற்குத் தாது உடையோராவர் என்ற உண்மையை அக்கால மாந்தர் உணர்ந்து பின்பற்றியமை இதனால் தெளிவாரும். (மேற்படி நால்)

10. குத்தாக விதிகள் :

நிலம் குத்தாக விடப்படுவதற்குச் சில விதிகளை உணர்ந்தும் இத்திருக்கோயில் மூன்றும் குலோத் துங்க சோழன் 30 ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு நில உரிமை உடையவர்களும் நிலத்தை உழுது பயிரிடுவாரும் குழப்பமின்றி அமைதியும், பண்பாடும் கொண்டு வாழ நெறி காட்டுகின்றது. இதுவும் பண்பாட்டு வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு செய்தி ஆகும்.

11. உறுப்பு ஒற்றுமை பேணல் :

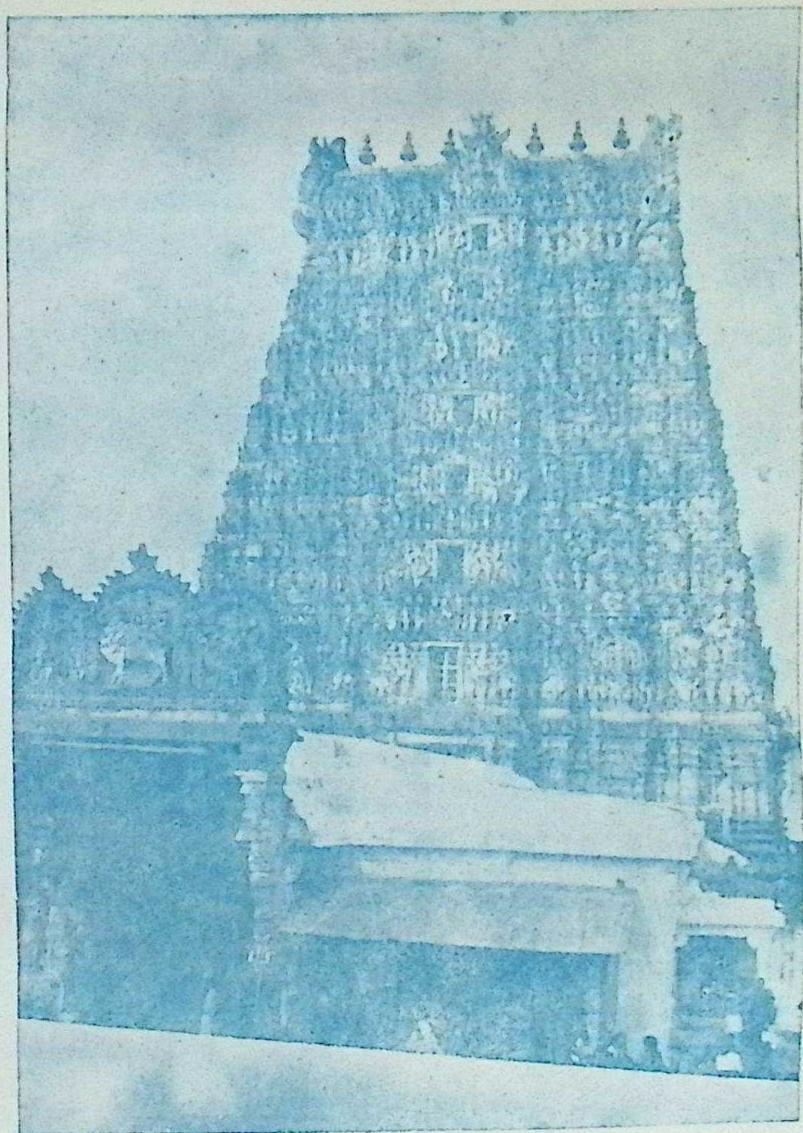
வேற்றுச் சமயத்தாரின் உள்ளம் நோகாதபடி பண்பாடு காத செயலைப் போன்றே, இரண்டு வகுப்பாரிடையே ஒற்றுமை நிலவையும், பண்பாடும் தல்லினங்களும் பேணவும் செய்த ஒரு நடைமுறை வயத் திருப்பட்டங்காத திருக்கோயிலில், இரண்டும் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

டாம் கோபுரத்தின் உட்புறம் உள்ள நாயக்கர் காலக் கல்வெட்டு குறிக்கின்றது. அவ்வூரில் உள்ள செட்டியார், பட்டு நூல்காரர் ஆகிய இரு வகுப்பாரிடையே எவருக்கு முதலில் தாம்பூலம் கொடுப்பது என்ற தகராறு எழுந்தபோது முடிவில் அக்கோயிலில் எழுந்தகுளியுள்ள அம்மனுக்கு ஒரு புடவையும், தாம்பூலத்தையும் கொடுத்துவிட்டுப் பின்னர் அவ்விரு வகுப்பாரும் எடுத்துக்கொள்வது என்று தீர்மானிக்கப்பெற்றது. இந்தக் குறிப்பு வகுப்பு ஒற்றுமை பேணுவதில் உள்ள உயர்ந்த நோக்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக உள்ளதன்கோரே. (மேற்படி நால்)

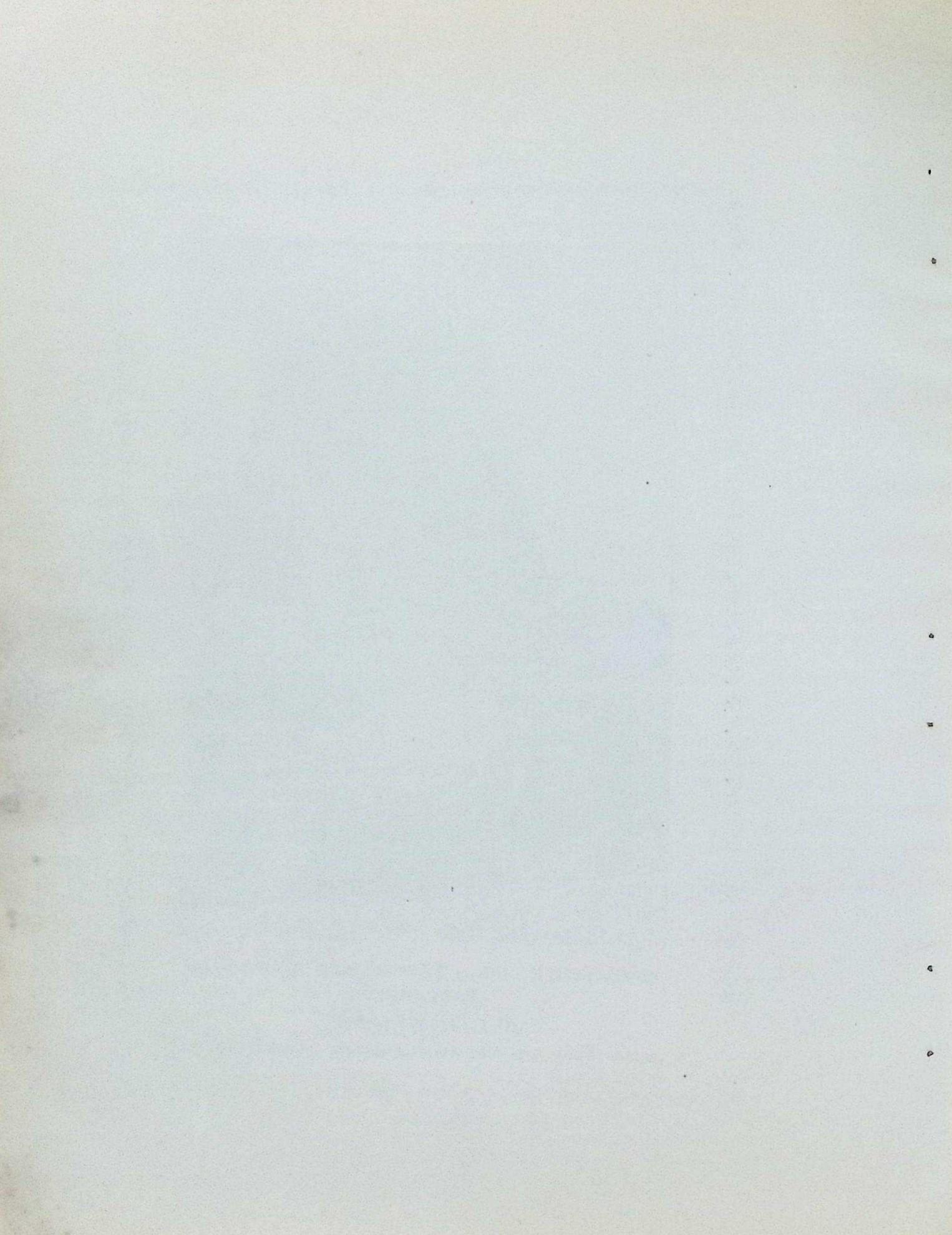
12. புறத் தாய்மையும் போற்றுதல் :

திருக்கோயில் வழிபாட்டிற்குச் செல்லும் மக்கள் அகத் தாய்மையுடன் புறத் தாய்மையும் உடையவர்களாக விளங்க வேண்டும் என்று அக்காலச் சான்றோர் கருதினர். கழுவாத கால்களுடன் படுக்கைக்குக்கூடத் செல்லக்கூடாது என்பார் வள்ளுவர். இல்லாமியத் திருக்கோயில்களிலும் இந்த மரபு பின்பற்றப்படுகிறது. சைவ வைணவத் திருக்கோயில்களும் அமைந்துள்ள திருக்குளங்கள் இல்லாகவிலும் பயணபட்டு வந்தன. திருமழபாடி கல்வெட்டிலிருந்து இது தொடர்பான ஒரு விளக்கம் காணலாம். மலை மண்டிலத்து ஒருபறம் என்ற ஊரைச் சேர்ந்த வளிகண் ஒருவன் அத்திருக்கோயிலின் மூன்றும் திருச்சுற்றில் தென் வாயிலில் ஒரு கிணற்றைத் தோண்டினான். அதன் அருகில் ஒரு தண்ணீர்த் தொட்டியை அமைத்தான். வேலையாள் ஒருவனை அங்கு நிறுத்திக் கோயிலுள் வருவோருக்குத் தண்ணீரை எடுத்துக் கொடுக்கும் பணியில் ஈடுபடுத்தினான். அப்பணிக்காக வாயிலாகக் குறிப் பிட்ட ஒரு நிலத்தைக் கோயிலுக்கு வழங்கினான். இதனைக் கூர்ந்து நோக்கினால் திருக்கோயிலிலுக்கு வரும் மக்கள் தம் தாய்மை காப்பதில் எவ்வளவு கண்ணும்கருத்துமாக இருந்தனர் என்று அறியலாம். (திருமழபாடி-மா. இராசமாணிக்களுர்ச்சதேசமித்திரன் வாரப் பதிப்பு - 19-6-37)

இவ்வாறு பல்வேறு நிலைகளிலும் அக்கால மாந்தர்களது ஒற்றுமை, நல்லினங்ககம் முதலிய பண்பாடுகளைப் பேணுவதில் சமுதாயம் மேற்கொண்ட வெளியும், ஈடுபாடுகளும் எண்ணற்ற திருக்கோயில் கல்வெட்டுக்களால் விளக்குகின்றன, ஒரு சில சான்றுகளே இங்குக் குறிக்கப் பெற்றன.

திருக்கல்யாடு பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆத்னத்தீற்குச்
இசாந்தமான
திருப்பெருந்துறை
அருள்மிகு ஆத்மநாதப்பெருமான் திருக்கோயில்

5. திருக்கோயில்களின் அமைப்பும், சிறப்பும் - ஒரு கண்ணேட்டம் :

1. பெயர்கள் :

கோயிலுக் குறிக்கும் சொற்கள் பல விற்ப நூல்களில் காணப்படுகின்றன. இவை பெரும்பாலும் இறைவனிங் உறைவிடம் என்னுங் கருத்தைச் சுட்டுவன, இவை தேவகிழுகம், தேவாகாரம், தேவாயதனம், தேவாலயம், தேவகுலம், தேவமந்திரம், தேவபவனம். தேவஸ்தானம், தேவலோஸ்மம், சைத்யம், சேஷத்திரம் முதலானவை. அர்ச்சாகிழுஹம் என்னுஞ் சொல் வழி படே இடம் என்னும் பொருளையும், சைத்யம் என்பது அடுக்குக்காகக் கட்டி எழுப்பப்பட்ட கட்டிடம் என்னுங் கருத்தையும் உணர்த்துகின்றன. விமானம், பிராசாதம் என்பவையும் கோயிலைக் குறிக்கும் சொற்களே. மா என்னும் வடமொழி வினையடி அளத்தற்பொருளை உணர்த்தும். வி-மானம் என்பது விசேடமாக அளங்கு அமைக்கப்பட்டது என்னும் கருத்தைக் காட்டுகின்றது. இறைவன் பெருமையினை அளத்தற்குச் சிறந்த கநவி என்பதனால் இதற்கு விமானம் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று என்னுங் கூறலாம். நம் அறிவிற் கெட்டியாறு இறைவனை எல்லைக்குட்படுத்த நாம் கற்பித்துக் கொண்ட ஒரு வகை அளவு என்றும் இதை விளக்கலாம். சிற்பத்தின் ஒவ்வொரு அம்சமும் அவனது இயல்புகளை ஒவ்வொன்றுக்குச் சுட்டி ஸிற்றும். அமர்கோசம் என்னும் வடமொழி சிகங்கு நூல் தேவர்களின் ஊர்தி விமானம் எனக்கூறுகின்றது இவ்வுர்திகளில் தலை சிறந்தது தேர். புட்பக விமானம் இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. தேரின் அமசுக்களைக் கொண்டு கோயில்கள் அமைந்திருப்பதை இந்தியச் சிற்பங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. விமானம் என்னுஞ் சொல்லிக் கோயிலைக் குறிக்கப் பெரும்பாலானேர் எடுத்து வழங்கி வருகின்றார்கள் அண்டத்தில் உள்ளது பிண்டத்தில் உண்டு என்பார்கள் தத்துவ நூல் வல்லார். பிண்டம் என்பது நம்முடல். அண்டம் உலகமாகும். எங்கும் பரங்கு வியாபித்து நிற்கும் இறைவன் குடுகொள்ளுவதாகக் கூறப்படும் கோயிலும் உலகமே.

பிராசாதம் என்னுஞ் சொல் வேறு கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு கோயிலைக் குறிக்க வந்தது. நம் அழிவிற்கு தேவர்களதும் மக்களதும் உள்ளங்கவர்களு அமைக்கினை எய்துவிப்பதனால் இது இப்பெயர் பெற்றது எனச் சிற்பத்தினம் என்னும் சிற்பநூல் கூறும். அழகுக் கலை பொலியும் அமைப்பினேடன்றித் தாம் மறை

பொருளாய் சின்று பல தத்துவங்களைத் தெளியவைத்து அகம் மலரச் செய்யும் கோயிலுக்குப் பிராசாதம் என்னும் பெயர் பொருத்தம் உடையது. அரசர்களும் தெய்வங்களும் உறையும் இடம் பிராசாதம் என சிகங்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு. கோயில் என்னுங்குத்தியிருக் கொல். கருத்தன வில் பிராசாதத்தை சிகர்த்து ஸிற்கிறது. அனாவக் கேற்ப உருவாக்கப்பட்ட தோட்டமொது, பிரயோகிக்கப் படப்படும் பிராசாதம் முதலான மங்கிரங்களிற்கு நன்கு மங்கிரங்கமாகவும் செஞ்சுங்கிச் செறிக்கு அமைவதனால் திருக்கோயில் பிராசாதம் எனப்பட்டது என்று சிலர் விளக்குவர். யோக நெறி சிறபவன் பிராசாதம் பெறு சிறுச் சென்று கைதை கூறும். இது புலன்களை யொடுக்கி யோகப் புனர்ப்பெற்றுபவன் பெறும் அமைதியைச் சுட்டு கின்றது, யோக நெறியில் முன்னேறுபவன் புலன்களொடுங்கப்பெற்று மனங் கட்டுண்டவனும் அல்லற் படாது அடங்கிப் பேரமைதியைப் பெறும்தூந்திலையினைத் தோற்றுவிக்க வல்லதால் பற்றிக் கோவில் பிராசாதம் எனப் படாலாயிற்று எனலாம்,

கோயில் என்னுஞ் சொல் கோவில் எனவும் வழங்குகின்றது. கோ என்றால் அரசன். இல் என்பது வீடு. ஆகவே கோயில் என்பது அரசனாலு வீடு ஆயிற்று. முன்னர்க் கூறிய பிராசாதம் என்னுஞ் சொற்பொருள் இதே வகையாக அமைந்திருப்பது சோக்கற்பாலது. இதனால் அரசனாலு வீடும், தெய்வத்தினாலு வீடும் ஒரே ஸிலையில் கைத்து மதிக்கப்படுவதைக் காண்கின்றோம். அரசனாக் கண்கள்ட தெய்வமாகப் பகழை நூல்கள் வருணிக்கின்றன. இந்திரன், அங்கினி, யமன், சூரியன் வாயு, சங்கிரன், குபேரன் ஆகிய தெய்வங்களின் அம்சங்களை எடுத்துச் சேர்த்து இறைவன் அரசனை உருவாக்குகிறோம் என மனு நீதி நூல் கூறுகின்றது, எனவே தெய்வமும், தெய்வங்களும் பெறும் மன்னானும் வசிக்கும் இடம் ஒரே பெயரால் குறிப்பிடப்படுவது பிழையாகாறு. அரசன் தெய்வங்களின் உயர்ஸிலையினை வசிப்பதை இதிகாச புராணங்கள் தெளிவாகச் சுட்டு கின்றன.

கோயிலைக் குறிக்கும் இன்னொரு சொல் ‘ஆலயம்’. இதுவும் பொருளாலவிற் பிராசாதத்தை சிகர்த்து சின்று ஒகேக்கத்தையும், அமைதியைத் தரும் ஸிலையாக விளக்குவதைக் காட்டுவேன்றது.

2. உறுப்புகள்:

கோயிலின் அமைப்பினால் கூங்கு நோக்குவோமே யாகில் அங்குப் பல உறுப்புகள் இருக்கக் காண்விட்டிரும். இவற்றுள் மூலவிரைக்கம் எழுந்தருளியிருக்கும் கட்டிடம் முழுவதும் விராஸம் எனப்படும். இதன் மேற் கூறு சிரும் என்றும் ஸ்துபி என்றும் போய் பெறும். ஸ்துபி பிரிச் சீப் உள்ள கருவறை கருப்பக்கிருக்கும் எனப்படும் இதன் வாயில் கிழக்கு கோக்கியதாகவே பெருப்பாறும் அமையும். இந்த வாயிலுக்கு முன் இருப்பது மண்டபம். மண்டபம் அடியாள்கள் கூடி வழிபடுவதற்காக அகைக் காட்டது. மண்டபமும் கருவறையும் ஒரு காலத்தில் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன என்பதைக் காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயில், மாபலவும் சிறப்புகள் முதலியவற்குல் உய்து உணரிக்கிறும். இவ்விரு மண்டபங்களையும் ஒன்று சேர்த்துப் பிரினாப்பதற்காக இடையே தொடுக்கும் வகையில் அமைந்த கட்டிடமும் நவீமண்டபமாயிற்று. தொடுக்கும் இக்கட்டிடம் அந்த மண்டபம் எனப் போய் பெறுகிறது.

இதுவே கருப்பக்கிருக்கும். அந்த மண்டபம், மண்டபங்களையும் முன்று மண்டபங்களாகக் கருப்போடுவாய் அமைந்த கருவறை விரிந்த விலை. இதை விரிந்து இவ்வாறு என்கு உருவாகும் கோயிலீச் சுற்றிடும் பல அறைகள் விரிக் காலிகாயாக காற் புறுஷ்டவிலும் அமையும் வள்ளுக் கோயிற் கட்டிடத்தை என்கு வழக்கம் தோற்றுவதிற்கு. கோயிலீச் சுற்றிடும் அமையும் அறைகளில் விரிக்காக உருவாயின. இவ்வாறு உருவான அந்த காலத்துக்கும் கோயிலுக்கும் இடையில் கட்டிடமுன்று முடப்பட்டிருக்கும் கருப்பக்கிருக்கும், அதன் போல்வாங்கும் விளையும் விரிவானம், அதன் கீற் விளைந்திற்க ஆதாரமாயுள்ள கருவறை ஆகியன, வேறு கோயில் ஆகிய ஓரண்டிற்கும் போதுவான அம்சங்கள். இவ்வழிபுதுகளையிடத்தும் கோயிற் கட்டிடக் கலையில் நிருதாரான இடம் பெற்று இன்றியமையா அங்கங்களாய் விளங்குவன. பாரத மெங்கணும் சென்று நோக்கிறுப் பிரிக்கட்டிலை விரிவடைந்து விளங்குவதைத் தெரிவிக்கக் காணலாம். இவ்வாறு காணப்படும் கட்டிடங்களுட்சில பிரமிக்க வைக்கும் பிரமாண்டமான கோயில்களாக இருக்கலாம். சில போதும் வழியில் நாம் காணும் சிறுசிறு கோயில்களாகவும் இருக்கலாம்.

கூடுகளிலும் விக்கிரகங்கள் இடம் பெற்றன. இக் கூடுகள் ‘பஞ்ச கோந்டங்கள்’ எனப்படுவன.

3. கோயில் கட்டும் முறை தொன்றுதொட்டு காட்டில் வழங்கி வருகின்றதெனிலும் இது கி. பி. 8 ஆம் நூற்றுண்டில் கிறந்து விளங்கியதற்குக் கல்வெட்டுகள் முதலான சரித்திர ஆதாரங்கள் பல உண்டு. இதற்கு எவ்வளவு காலத்திற்கு முன் இக்கலை தோற்றும் பெற்றது என்பதை ஆதார பூர்வமாக விளக்குதல் எவிதன்று. எனிலும் இவ்வெட்டாம் நூற்றுண்டை யடுத்துப் பல கோயில்கள் புதிதாக உருவாயின. ஏற்கனவே இருந்த கோயில்கள் புதுப் பிக்கப்பட்டுப் புத்துநவூ பெற்று விளங்கின. இக் கலை மேன் மேறும் ஒரு வளர்ந்தத்தலும் பல கற்கோயில்களும் யலிகளைக் குடைந்தெடுக்கப்பட்ட கோயில்களும் ஆயிரக்கணக்காகத் தென்னிடெங்கும் தோற்றுவாயின. ஒவ்வொரு விராமத்திலும் ஒரு கோயிலாவது இடம் பெற்றது.

வைதீக நூல்கள் கூறும் வேதியின் அடிப்படையின் கோயில் உருவாகி இருப்பதைப் பலவாறு பல நிலைகளில் நாம் அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது. கோயிலின் அந்தத்தளம் - அதாவத அதில்தாம், பீடம் - எப்புறங்களிலும் நன்கு முடப்பட்டிருக்கும் கருப்பக்கிருக்கும், அதன் போல்வாங்கும் விளையும் விரிவானம், அதன் கீற் விளைந்திற்க ஆதாரமாயுள்ள கருவறை ஆகியன, வேறு கோயில் ஆகிய ஓரண்டிற்கும் போதுவான அம்சங்கள். இவ்வழிபுதுகளையிடத்தும் கோயிற் கட்டிடக் கலையில் நிருதாரான இடம் பெற்று இன்றியமையா அங்கங்களாய் விளங்குவன. பாரத மெங்கணும் சென்று நோக்கிறுப் பிரிக்கட்டிலை விரிவடைந்து விளங்குவதைத் தெரிவிக்கக் காணலாம். இவ்வாறு காணப்படும் கட்டிடங்களுட்சில பிரமிக்க வைக்கும் பிரமாண்டமான கோயில்களாக இருக்கலாம். சில போதும் வழியில் நாம் காணும் சிறுசிறு கோயில்களாகவும் இருக்கலாம்.

4. பெருங்கோயில் ஒன்றினுள் நுழைந்து கருவறையை நோக்கிச் செல்லும் பொழுத தூண்கள் பல விரவிய மண்டபங்கள் பலவாற்றை தாண்டிச் செல்லல் கூடும். சில கோயில்களிலோவெனின் இம் மண்டபங்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவானதாக இருக்கலாம். நாம் புகுப்கோயிலீச் சுற்றிப் பல சிறு கோயில்கள் அமையலாம். அப்பானம் அமையாது இது தனிக் கோயிலாக யட்டும் இருக்கலாம். ஒரு கோயில் கிராமத்தின் நடு இடத்தில் சுவர்களாலும், கோபுரங்களாலும் தழுப்பட்டு மிகவும் பெரிதாக உயர்க்கு விளங்கலாம். எனிலும், விளைந்தின உள்ளுறுப்பும் கருவறையும் ஒரே தலையெல்லாம் விளங்கும் தனி சிலையினாயே பலவகைப் பட்ட கோயில்களில் பொதுவாகக் காணகின்றன.

6. கருவறை :

வாயில் தவிர்ந்த எனைய நாற்புறங்களும் மேலும் கீழும் ஆகிய பக்கங்களைத்தும் அடைபட்ட இடம் கருவறை. கோயில்கள் அணைத்திலும் இக் கருவறைகள் சாதாரணமான அமைப்பினைப் பெற்றதால், தென்னிந்தியச் சிறப் நூல்கள் இதை அதில்டானம் (தங்தா சமுச்சைய் I-II 37, காச்யப் சில்பம் X-I) எனவும் பிடம் (சமாங்கண துத்திர தாரம் L XI) எனவும் பலவாறு கூறும். நன்கு கொருங்கிய விசாலமாக விளங்கும் பீடத்தின்மேல் வேதியிற் போன்று குருப்பக்கிரகத்தின் சுவர்கள் அமைந்திருக்கின்றன. இதன் அடித்தளம் வேதிகை என்னும் பெயர் பெறுவதும் நோக்கற்பாலது. இவ்வாறு வேதங் கூறும் வேதியே கோயிலின் அமைப்பாக உருவாகக் காண்கிறோம். கோயில், சிறி ஆகிய இரண்டுமே வெளியே இருந்து நோக்கும் பொழுது ஒன்றின் மேலொன்றுக் விசையாய் அடுக்கி உருவாக்கப் பட்டவையாய்த் தோற்றுமளிக்கின்றன. இது வெறங் கட்டிடம் மட்டுமல்ல. பிராசாதம் முழுவதுமே சிறியாக அமைந்து விடுகின்றது. சொல்லமைப்பினைக் கொண்டு நோக்கும் பொழுது சிறி, பிராசாதம், சத்ம, சதனம் ஆகியவை அணைத்தும் இக்கருத்தினையே வலியுறுத்துவன.

6. கோயில் சைத்தியமாக விளங்குவதற்குல்கோயிலின் வெளித்தோற்றும் மக்கள் கண்டு தரிசிப்பகற்கு உரியதாக விளங்குகின்றது. வழிபடுத்துவதற்கு உரியதாக கோயிலை அமைப்பதற்கு இல்லதா எனப்படும் செஸ்கல் இஸ்ரியமையாதாகின்றது. மரக்கட்டடத்தைக் கொண்டு மாற்றால் முழுவதும் அமையுங்கட்டிடத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படும் வேலை இல்லதா எனப் பெயர் பெறுகின்றன. வழிபடுதல் என்னும் கருத்தைக் குறிக்கும் யுஜ் என்னும் விளையடியிற் பிறக்க இல்லதா என்னும் பெயரேச்சும். ‘வழிபடப்பட்ட’ என்னும் கருத்தை உணர்த்திச் செஸ்கல் லைக் குறிக்கின்றது. கோயிலுக் குறிக்கும் சைத்தியம் என்னுஞ் சொல் சிறி என்னுமிடியிற் பிறக்கது. மகாபாரதத்தில் லைத்யங்களும் யூபாகளும் நிறைந்தாக நகரங்கள் வருணிக்கப்படக் காண்கின்றோம். இராமாயணமும் தேவாயதனத்தையும் சைத்தியத்தையும் குறிப்பிடுகிறது. இது தேவாகள் வசீக்கும் கோயிலாகவும், அக்கினியின் உறை விடமாகவும் விளக்கம் பெறலாம், இராமாயணத்தில் வீடு (கிருகம்) என்ற சொல் இறுதியில் பொருந்தி பிரயோகத்தில் வருமாறு சைத்தியினுக்கம் என்னுஞ் சொல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதைக் கவனித்தல் வேண்டும்.

7. வகைகள் :

இந்தியற் கோயிற் கட்டிட வகைகளை முன்று பிரிவுகளாக வகுப்பார்கள். அப்பிரிவுகள் நாகரம், வேசரம், திராவிடம் என்பன. நாகரம் என்னும் பிரிவைச் சார்ந்த கோயில்கள் வட இந்தியாவில் உள்ளவை, இவ்வகைக் கோயில்கள் அடியில் இருந்து உச்சிவரை

நாற்சதுரமாக அமையும். வேசரம் என்னும் இனத்தைச் சார்ந்தவை, பெளத்தக் கோயில்கள். சில அமைப்பிலும், விஷான அமைப்பிலும், கட்டிடத்தைப் பொறுத்த அளவிலும் வட்டவடிவமாக அமைப்பவை. இவற்றைச் சில அரைவட்ட வடிவமாகவும் காணப்படுவன. தென்னிந்தியக் கோயில்களுள் சில இவ்வாறு இருக்கக் காணலாம். திராவிடம் என்னும் பிரிவைச் சார்ந்த கோயில்கள் தென்னிந்தியாவில் பெருகிக் காணப்படுவன. கன்னியாகுமரி ஈருக்க தென்னுட்டில் வழங்குவது திராவிடச் சிறப் முறையே. தமிழ்களும் ஹூய்சலர்களும், சாலூக்கியர்களும், இவ்வகைக் கோயில்களையே எழுப்பியுள்ளார்கள். இவர்களுட் பல்லவர்கள், சோழர்கள், பாண்டியர்கள், வீதிய நகர மன்னர்கள் தமிழ் நாட்டை ஆண்ட மன்னர்களே,

8. நடுவில் அமைந்திருப்பது கருஅறை. இதன் வெளிப்புறச் சுவர்களில் முன்று பக்கங்களிலும் கோவிடபஞ்சரங்கள் உண்டு, இவை விக்கிரகங்கள் வைப்பதற்காக அமைக்கப்பட்டவை. தென்புறச் சுவரில் உள்ளகோவிடபஞ்சரத்தில் தட்சினாமுரத்தி இடம் பெறுவார், மேற்கேயுள்ளகோவிடபஞ்சரத்தில் இவிங்கோற்பவரை ஸ்ரூவுவார்கள். வடக்கேயுள்ளகோவிடபஞ்சரத்தில் பிரமன் அல்லது நாராயணி (துர்க்கை) ஆகியோரின் விக்கிரங்களைப் பிரதிப்பிடப்பார்கள். வடபக்கத்தில் சுவரிலிருந்து வடக்கு நோக்கியவாறு கோழுகை இடம் பெறும். கருவறையை அடுத்து அதனுடன் தொடுக்கப்பட்டவாறே முஸ்லீம் இருப்பது அந்த மண்டபம். இதன் வாயிலில் துவாரபாலகர்கள் இடம் பெறுவார்கள். அந்தமண்டபத்தின் இரு பக்கச் சுவர்களிலும் புறத்தே, இரு கோவிடபஞ்சரங்கள் உண்டு. அந்த மண்டபத்தின் முன்னர் இருப்பது மகா மண்டபம், கருப்பக்கிணுக்கத்திற்கு இடதுபக்கத்தில் தெற்கு நோக்கியவாறு தேவியின் ஆலயம் அமையும். இதற்கும் கருவறையும் அதன் முன் அந்த மண்டபமும் உண்டு. இறைவன், தேவி ஆகிய இருந்து அந்த மண்டபங்களின் முன்பாக இருந்துக்கும் போது வாக்வே மகா மண்டபம் பெரும்பாலும் அமையும். இந்வாக்கும் தலைத்தனி மகா மண்டபங்கள் அமையும் இடங்களும் உண்டு. தேவிக்குத்தனி ஆலயம், அமைக்கும் வழகு பிற்காலத்தில் ஏற்றுப்பட்டது என ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவார் மிகப் பழைய கோயில்களில் கருவறையிலேபெரு பக்கவில் இடம் பெறுவார். அன்றிக் காஞ்சியில் கொமாட்சி அமை ஆலயம் விளங்குவது போன்று தேவி யின் ஆலயம் இறைவன் ஆலயத்தைக் காட்டிலும் தொலைவில் புறம்பாகக் காணப்பட்டது என்று காத இடம் உண்டு.

9. மூவகைகள் - வேறு வகை :

கேவலாலயம், மிச்ராலயம், சங்கிரணுவயம் என மூவகையாலயங்களை நூல்கள் கூறுகிறாரா. கேறவாறுக்கு மட்டும் கோயில் அமையும்பொழுது இது கேவலாலய மாறும். முன்னர்க் கூறியபடி இவ்வகைக் கோயில்கள் வடநின்தியாவிலேயே பெரும்பாலும் காணப்படுவன,

திறநவூக்கும் தேவிக்குருவாகத் கோயில் அமையும் பொழுது மிர்சாவையாறும், விஸிளங்களுடன் இறைவன் தேவி இதுவருக்கும் அனையும் குன்றும் வகைக் கோயில் தேவனுடையும் இலங்கையிலும் பெருகிக் காணப்படுகிறது.

10. இறைவன் ஆலயத்தில் உட்பிராகாரத்திலே அதை எல்லையிலீ, உட்பிராகாரத்தை சேக்கியவாறு வைப்புறத்தே விநாயகன் ஆலயமும், இடப்புறத்தில் கந்தன் ஆலயமும், இடம் பெறும். இவைகளும் ஒரு காலத்தே நன்றாக கோயில்களாக விளங்கியிருக்கவார். நான்னாவில் விநாயகதும், கந்தனும், பரிவார தேவியங்களாக இடம் பெற, இவை தனிக் கோயில்களாக விளப்பானது ஆலயத்துக்கு உறுப்பாக நிறுவப்பட்டுள்ளனர் என்பதை ஆராய்ச்சியானார் ஆதாரங்களைக் கொண்டு விளக்குவார்.

11. மண்டபங்கள் :

இறைவன் திருக்கோயிலில் பல்லங்கை மண்டபங்கள் இடம் பெறுவது. இவற்றுள் முக்கியமானவை அந்த மண்டபம், மா மண்டபம், விருத்த மண்டபம், பதினாறு மால் மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபம் என்பன. இவற்றாலிட ஸ்வபனமண்டபம், கோயமண்டபம், வந்தயமண்டபம், முக மண்டபம், சோபானமண்டபம், சோபாத்வாரங்கள் மண்டபம், ஆஸ்தான மண்டபம், யாக மண்டபம், புஷ்பமண்டபம், பூஜைமண்டபம், வீஜய மண்டபம், பிரதஷ்ணமண்டபம், உத்யாணமண்டபம், ஸ்ரீவல்லிமண்டபம், நீதுர்ணமண்டபம், கிருஷ்ணகந்த மண்டபம், ஜஸ்கிரிஷ்னமண்டபம். சதுரால்ட்டோடச ஸ்தூப மண்டபம், சதுஷ்ஷால்ட்டூபம் மண்டபம், சதுஷ்ஷப மண்டபம், சதுஷ்ஷால்ட்டூபம் மண்டபம், சதுஷ்ஷப மண்டபம், சதுஷ்ஷால்ட்டூபம் மண்டபம், கந்தமண்டபம், கல்வனமண்டபம், அபி லே க மண்டபம், அலங்காரமண்டபம், வசந்தமண்டபம், உபகாரமண்டபம், டோனாரோஏற்றுணமண்டபம், அந்திய யனமண்டபம், ஆகமமண்டபம், புராணமண்டபம், தீராமண்டபம், வினாமண்டபம், துவஜா ரோஹண மண்டபம், நாராயாஏற்றுணமண்டபம் முதலிய மண்டபங்கள் ஆகை கிருஷ்ண நூல்களிற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

12. பரிவார் கோயில்கள் :

விரும்பு தேவர், அக்கிளி, பாதர்கள், கணேசன், சக்ரன், சூயைஷ்டதேவி, நார்க்கா, அழியவர்கள், வூராத், சியான், சக்நான், காராஞ், சோமாஸ்கந்தர், சந்திரேசோர், சந்தி, அவோதுபத்தி, வக்ரமி, விச்ஜநு, சிருதுஷ்தி, வட்டை, பந்தங்களி, கௌரி முதலிய பரிவார தேவியங்களில் உறைவிடப்பட்டும், பாகாஸலீ, யாகாஸலீ, சோசாலீ, சூஷாலீ, வாத்யசாலீ; முகங்கை முகங்கை, சுற்றுயம், தலையம், தலையும், தாஸயாஸயம், சுண்டைசூஷாஸயம் முதலிய ஆலயங்களும் இறைவன்

திருக்கோயிலில் உரியவாறு இடம் பெறுவன். நவக்கிரகங்களின் ஆலயமும், சனிக்காலங்களில் பிற்காலத்திற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

13. ஆறு பதுதிகள் :

கோயில் கருவறையின் அமைப்பைக் கொண்டு அதை ஆறு பதுதிகளாகப் பிரிக்கலாம். இவை அதிஷ்டானம், பாதம், மஞ்சம், கண்டம், பண்டிகை, ஸ்துபி என்பட்டுள்ளன. அதிஷ்டானம், மதுரகம், ஆதாரம், தலம், பூமி, முதலியன் ஒன்றையே குறிக்கும் பல பெயர்கள், கருப்பக்கிரகத்தை உடல், கருவறை, கால், பாதம், ஸ்தம்பம், கம்பம், முதலிய பெயர்கள் குறிப்பிடுவன. மஞ்சம் என்பது தளவரிசை. இதையே தோன் என்றும், பிரஸ்தாம் என்றும் கபோதம் என்றும் கூறுவார்கள், கண்டம் என்றும் நான்காவது உறுப்பிற் கீகீகள். கர்ணம், கழுத்து என்றும் பெயர்கள் உண்டு. ஜந்தாவது உறுப்பு பண்டிகை. இது கூரையாக அமையும் பகுதி, இதற்குச் சிகரம், மஸ்தகம், சிரம், தலை என்றும் பெயர்கள் உண்டு. ஆரூவது உறுப்பான ஸ்துபி, மூடி, சிகை, துளம் எனப் பெயர்பெறும். கலசம் என்றும் பெயர் இதற்குச் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. கருவறையின் முக்கிய அம்சங்களை பாதபந்தம், பத்மபந்தம், பத்மாச்சர பந்தம், பக்த புஷ்சா பிரதி கம்பு கண்டம், ஸ்ரீ கண்டம், பட்டிகை, ஸ்தம்ப மகாபட்டிகை, தளவேதிகை, பாதம், தோரணம், கபோதம், கீற் போதிகை, உத்தரகபோதிகை, மேல் வியாளம், நாசிகை, கூடசாலீ, பஞ்சங்கள், முதல் தளம், இரண்டாங்கதளம், முன்றுங்கதளம், நான்காங்கதளம், ஐந்தாம் தளம், ஆரூம்தளம், ஏநாங்கதளம், எட்டாங்கதளம், ஒன்பதாங்கதளம், விருஷ்ண பதளம், கர்ண நாசி, அநு நாசி, மகாநாசி, அக்ரரிகரம், ஸ்துபி என அடித்தளத்திலிருந்து ஸ்துபி வரை தனித் தனியே சிறப் ரூல்கள் கூறுவன.

14. அமைப்பு ஆக்கம் :

கோயிற் கட்டிடங்களுக்கு நான்கு பொருள்கள் முக்கிய யாகப் பயன்பட்டன. இவை மரம், சன்னமும்பு செங்கல், கல் என்பன. இவற்றுள் மரத்தால் அமைந்த கோயில்கள் மிகப் பழையானவை. கட்டிடம் முதலிய ஆக்க வேலை களை யாத்தைக் கொண்டே அமைத்தனர் என்பது இருக்கு வேதத்தில் உள்ள ஒரு பாடலைக் காட்டி, தெளிவுறுத்தலாம். எந்த மரத்தை வெட்டிப் பயன்படுத்தி விண்ணும், மன்னும் சேர்ந்தமையும் இவ்வுலகத்தை நிறுவியுள்ளார்கள் (இருக்கு வேதம் X 81 4) என்னும் விலுவடன் இப்பாடலீன். தொடக்கம் அமைவின்றி வி. கூத்துக்கிய பிரமணத்தில் இதற்க விடை கூறுவது போன்ற பகுதி காணப்படுகின்றது. பிரமம் என்ற மரத்தைக் கொண்டே ஆகாயமுழுபுமியும் உருவாக்கப் பட்டுள்ளன ஏனுடைப் பிரமாஸம் விளக்கித் தூரும்.

கோயிற் கட்டிடம் மாத்தாலாவது, செங்கல்லாலாவது கல்லாலாவது அமையினும் அது அளவைக்கு மிகவும் கட்டுப் படுத்தப்பட்டே ஆக்கப்படுவது. இணைக்கும் பொருள்கள் இல்லாத தொடக்க நிலையில் கற்களை அப்படியே அடுக்கி வைத்தனர். மரங்களைப் பின்னப் புதற்கு இரும்பு, 'அன்னு'களைப் பயன்படுத்தினர். இதைத் தொடர்ந்து வஜ்ரேபம், அதாவது சண்னும் பினால் அமைந்த சாந்து பயன்படத் தொடர்வியது சண்னும்பை வேலை செய்வதற்காகச் சேகரிக்கும் முறையினைச் சிறப் நூல்கள் கூறுகின்றன. கட்ட சுவகிளைப் பொங்கல்கையை துர்ணமும்; வெள்ளை மணலூம், பசையுள்ள இன்றும் சில பொருள்களும் கலங்கப்பட்டு சாந்து உருவாகின்றன. வஜ்ரேபம் எனாலும் மிகவும் வைரமாக நொடுங்காலம் சிவையாது இருக்கத் தக்க பூச்சு எனச் சிலப ரத்தம் (XIV 58 75) கூறுகின்றது. இதைக் கலங்கு இரண்டு மாதங்களாவது நான்கு மாதங்களாவது பக்குவழும் வண்ணம் வைப்பார்கள். இவ்வாறு செய்தல் கட்டிடம் நொடுங்காலம் கெட்டாதிருப்பதற்கு உதவும். இதைக் கொண்டு செய்யப்படும் சுதை வேலை மிக சாவிதாகவும், நன்கு பிரகாசமுடையதாகவும், மெரு கூட்டப்பட்டதாகவும் விளங்கும். செங்கல்லாலூம், கல்லாலூம் சாந்தை இணைப்பிற்குப் பயன்படுத்திக் கட்டிடம் கட்டுங்களே, தென்னிந்தியாவில் நன்கு வளர்ந்து வந்தது.

கோயிற்கட்டிடங்களின் மேல் உருவங்களை இவ்வாறு நம் முன்னேரான சிற்பிகள் பன்னெடுங்காலத்திற்கு முன்னரே அமைத்திருக்கக் காண்கின்றோம். காரு சிபுரம் கைலாச நாதர்கோயில் கல்லால் அமைந்த சிறப் வேலைகளில் நுட்பமாக உருவாக்கப்பட வேண்டிய பகுதி மட்டிலும் சாந்தால் அமைந்து விளங்குகின்றது. சாந்தால் அமைந்து வெள்ளோளி பரப்பி சிற்கும் கோயில்களைப் பற்றிக் கூறுங் கலவெட்டுகள் பல. இவ்வெண்மை சாத்துவிகுணம் மிகுந்த நிலையை கூட்டுகின்றது. அடியிற் பரங்க கன்ற விமானம் படிப்படியாகச் சுருங்கி ஒடுங்கித் தனிச் சிகரமாக விளங்கும் கேவல நிலையை அடைவதும் இச் சாத்துவிக நிலையையே சுட்டும் எனச் சிறப்பு வல்லத்திற்கு ஞானிகள் கூறுவார்கள். முக்குணங்களுக்குரிய நிறங்கள் முறையே வெண்மை, செம்மை, கருமை ஆகியன இவற்றின் இயலும் அவ்வாறே உயர்தல், அகவுதல், இறங்குதல் (தாழ்தல்) என்னும் முன்றுமாம். இவை பிரகீந்தியின் உள்ளுறுப்புக்கள், இவற்கறக் கொண்டு அமைவதே உலகின இயற்கை.

சில கட்டிடங்கள் கல்லாலூர், செங்கல்லாலூருக்கலங்கு கட்டப்பட்டிருக்கக் காண்கின்றோம். கோயிற் கட்டிடத்தின் பெரும்பத்தி செங்கல்லாலையையும் வாயிலில் பொருத்தப்படும் நிலையும், கருவறையின் சுவர்கள் முதலிய பெரும் பகுதியும் கருங்கல்லால் ஆக்கப்படும். கருவறையின் மேல் விளங்கும் விமானம் முதலியனவற்றின் அமைப்பு செங்கற்களால் உருவாகும்.

யாம், செங்கல், சாந்து, கல் ஆகிய போருள்களையும் கருத்தில் தோன்றுவதை உருவாக்கக் கருவிகளாய் விளங்கும், வெறுஞ் சாதனங்களாகும். இவற்கை அடிப்படையில் பொருள்களாகக் கொண்டே கட்டிடங்களும், கட்டிடங்களில் இடம் பெறும் உருவங்களும் உருவாகின்றன. எனினும் இப்பொருள்கள் கட்டிடத்தில் அவ்வாற்றிற்குரிய இடங்களில் பொருந்தி உறைந்து விடுகின்றன. இவ்வாறு உறைதல் பற்றி பிரசாதமாய் உருப்பெறுகின்றன. இவை கோயிலை உருப்பெறச் செய்வது மட்டுமிக்கு அதற்கு உயிருட்டும் உள்ளுறுப்புக்களாயும் விளங்குவன். ஈற்றில் இறைவன் உறை விடமான கோயிலை உருவாக்கப்பட யைப்படும் இப்பொருள்கள் உள்ளுறையும் இறைவனுக்குப் புற உடலை உருவாக்குவின்றன. இங்கிலையில் ஸ்று நாம் கோயிலை நோக்கும்போமுது, எவ்வெப்பொருள்களால் கோயில் அமைக்கப்படுகின்றது என்ற விசாரணைக்கு இடமே இல்லை. இது பல பொருள்கள் கலங்கு உருவாயிற்று, அன்றேல் இது ஒன்றால் மேல் ஒன்றுக் பொருள்கள் அடுக்கிப் பொருத்தப்பட்டதால் கட்டிடம் ஆயிற்கு? எவ்வாறு உருவும் பெற்றது என்ற கேள்விகளை ஒன்றன் 'யேல் சூ' ஒன்றுக் கடுக்கி 'விசாரணை செய்ய இடுமில்லை, நிறைவு பெற்ற நிருக்கோயிலைக் கண்டதும் அக்காடி அமைக்கவேண்டும் நிறைக் கெவலவனே சிறப்பி கையாண்டதனால் ஒரே தோற்றும் வாய்க்கு ஒரேபொருளாக விளங்கும் கோயிலை ஒரு தனி உருவாக மனிதத்திற் பதிய வைக்கும் நிலையே தரிசிப்பவர்களுக்கு ஏற்படும். இங்கிலையில் செங்கல், மண், சாந்து, கல் ஆகிய பொருள்கள் மகறங்கு விடுகின்றன. இத் தோற்றும் விளைவதற்காக இப்பொருள்களைச் செவ்விதாகக் கையாணும் சிறப்பிக்கு முவகைப் பண்புகள் வேண்டப்படும் என்பன சிற் நூல்கள். இவை, பரம்பரையாக வழிவக்த அறிவு, உண்மையினை உய்த்துத் தாமே உணர்தல், இறையன்பு என்னும் முன்றுமாம்.

செங்கல்லால் அமைந்த கட்டிடங்களையுடைய கோயில்கள் பல. கற்சுவர்களை உடைய கோயிலின் மேல் தள்ளுகளின் மட்டும் செங்கல்லால் அமைந்த வேலைப் பாடுடைய கோயில்களும் உண்டு. செங்கல்லும் மரமும் கலங்கு கட்டிடங்கள் அங்கமாக மகறங்கு விட்டன. இவை மிகப் புராதனமானவை. இந்தியாவில் இரு இடங்களில் மட்டுமே இவை பேணிப் பாதுகாக்கப் பட்டுள்ளன. மலையாளமும், இயமைலையை அடுத்த பகுதிகளும் இப்பிரதேசங்களாகும். மயமதம் என்னுடு சிறப்பநால் (XV, 114 - 120) செங்கல் அமைக்கும் முறையை குறிப்பிடுகின்றது. இங்குக் கூறப்படும் முறையினைப் பற்றிய அறிவுடன் பரம்பரையாக வரும் அறுவைமும் சேர்ந்தே இதைத் திறம்பட அமைக்க உதவுகின்றது, செங்கல், மாக்குத்தின் உடல்எனக் கூறப்படும் (தைத்திரிய சுவகித) (IV. 4 - 9 (யாக உடலை உருவாக்குவதற்கு

செங்கல் இன்றியமையாதது. மன்னும் கிழம் அதன் உறுப்புக்கள். பல கற்கள் சேர்ந்து வேறி உருவாகும் பொருது செங்கல் என்னும் விலை மதற்கு விடும். ஒன்றின் மேலோன் குகை அடுக்கப்பட்ட செங்கற்கள் இதன் விலைகளைக் கட்டுவதுகாக சமநிதி குபாயை விளங்கும். அவற்றின் சார்தான் தோற்றும் புலனுவது. இதே போன்று அமைவதே நிருக்கோயிலிலும், கருப்புக் கிடூத்தின் மேற்கொயில் நடுவில் விளங்கும் விறு துவாரத்தின் (பிரயங்கராம்) கடுமையாகக் கொண்டு நாலா பக்கும் அகன்று வளர்வது கோயில், வளரும் விலையில் அது ஒர் ஒழுங்கிற சேற்பு அகன்று கொண்டே செல்லக் காணகில்லேரும். இச் செங்கற்கள் இங்குமேயும்தான் விருத்தே அகன்று சென்று முறையே இடப்பெறுவன. கடுமையும் நிறுப்பப்பட்ட தொன்று அகல்தலும் சுருங்குத் தலும் கட்டிடங்களுக்கேற்ப வேறுபடலாம். அகலும் பொழுது ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும் தனித்தனிப்பெயர் உண்டு.

15. தூண்கள் :

மண்டபங்களின் பல்வேறு பிரிவுகள் கூறப்பட்டன. இவற்றுள் தூண்கள் முக்கிய இடம் பெறுவன, மண்டபங்களுக்குத் தக்கவாறு தூண்களின் எண்ணிக்கை வேறு படும். தூண்கள் சிற்பி தன் கைவண்ணத்தையும், சிற்ப நூற்புலமை கவரிய நுண்ணிலையும் புலனுக்க வர்ப்பு அளிக்கின்றன. தூண்கள் கல்லினாலும் மாத்தினாலும் செங்கல்லினாலும் அமையலாம். இப்பொருள் கடிக் கொண்டு உட்கீல் தூண்கள் வேறுபடுமோற்றை மாங்காரம் கட்டுகின்றது. சத்தம், மிச்சரம் சுங்கினாம் எதற் தூண்களின் மூலகைப் பாகுபாகுள் இவ்வேறு பட்டால் ஏழுகின்றன. நனி ஒரு பொருளைக் கொண்டு உட்டப்படும் பொருது தூண்கள்தம் என்னும் வகையைச் சாங்கத்தாகும். இநு பொருள்களைக் கொண்டு கட்டப் படுகிறதும் மிரும் என்னும் வகையின்றாலும். மூன்று பொருள்களைக் கலங்குத் து உடூவாக்கப்படும் நூண் மூன்றுவதான் சுங்கினை வகுப்பைப் பற்றியது. இதைத் தூண்ணாகுது பட்டுமொலைக் கோயிலில் மூழக் கட்டிடத் தற்கொல்ல பொருத்தக் கூறுவார்கள்.

தூண்களில் அதிக்கான பதின்று பிரிவுகளையுடையது. பாதபந்தம், உருபகந்தம், பிரதிக்கரம், முதுபந்தம், ஸி பந்தம், மருசபந்தம், சிரேணிபந்தம், பத்மபந்தம், முபபந்தம், (கலசபந்தம்) வர்பபந்தம், வற்புபந்தம், ஏதுபந்தம், பட்டபந்தம். கம்பபந்தம், முக்கியபந்தம், ஸி காந்தம் என்பதை இப்பிரிவுகள். ஸ்தம்ப வகைனால் கூறும் மாங்காரம் (XV) அதன் அனைவ, வடிவம், முறைப் பொலிவு, நுண்ணிய மேலைப்பாடு, மூப் புக்கள், தூண்செய்வதற்குக்கூட யரங்களைத் தேர்க்கொடுத்து, தூண்களை நாட்டுவே முதலியன் பற்றியும் எடுத்து உணவுக்கின்றன.

நூண் சதுர வடிவாகவேனும், எண்கோண வடிவாக வேனும், பதினாறு கோண வடிவாகவேனும் ஜஸ்கோண வடிவாகவேனும், அறுகோண வடிவாகவேனும், உருவாக வாம். இவ்வகைத் தூண்கள் முறையே பிரமகாந்தம், விழ்ணுகாந்தம், உருத்திரகாந்தம், ஜஸ்கோணம், அறு கோணம் எனப் பெயர் பெறுகின்றன. தூணில் அதிவீடானம் சதுர வடிவின்தாய் அமையலாம். தூணில் அடியும் முடியும் உரியவாறு ஒரே தன்மையனவாய் இருத்தல் அவசியம். மேற்கூறிய ஜவகைப் பிரிவுகள் தாழும் குறிப் பிடப்பட்டவாறு அலங்கார வேலைப்பாடுகளை உடையன வாவதையொட்டி சித்ரகர்ண ஸ்தம்பம், பத்மகாந்த ஸ்தம் பம், சித்திரகும்ப ஸ்தம்பம், பாலிசா ஸ்தம்பம், கும்ப ஸ்தம்பம் எனப் பெயர் பெறுவன. ஆருவது வகையான கோல்ட் ஸ்தம்பத்தையும் சிற்ப நூல்கள் கூறுவன. இதற்கு குட்யஸ்தம்பம் என்ற பெயரூம் உண்டு. முதற் கூறிய ஜவகை தூண்கள் தூணினது கம்பங்கள் எனப் படும் பகுதியின் ஆகிருதியைக் குறிப்பவை. பின்னர்க் கூறிய ஜங்கும் தூண்களின் தலையில் உள்ள நுண்ணிய வேலைப்பாட்டினைப் பற்றியவை. மன்டப சுரில் தூண்கள் பலவாகப் பெருகும்பொழுது அவை வரிசையாக அமைதல் அவசியம். மண்டபங்களில் சிறு தூண்களும் இடம்பெறுவன. இவற்றிற்கு உபஸ்தம்பங்கள் எனப் பெயர் உண்டு. இச் சிறு தூண்கள் பெருங் தூண்களின் அளவைக்கு ஏற்றதா யமையும் வகையை நூல்கள் கூறுகின்றன. ஒரு பெருங் தூணுடன் சிறு தூண் சேரும் பொழுது ஏக்காந்தம் எனவும், இரு சிறு தூண்கள் சேரும் பொழுது துவிகாந்தம் எனவும், மூன்று சிறு தூண்கள் சேரும் பொழுது திரிகாந்தம் எனவும், நான்கு சிறு தூண்கள் சேரும் பொழுது பிரமகாந்தம் எனவும், ஜங்கு சிறு தூண்கள் சேரும் பொழுது ஸ்தகந்தகாந்தம் எனவும் எட்டுச் சிறு தூண்கள் சேரும் பொழுது விழ்ணு காந்தம் எனவும் பெயர் வழங்கும். கோயிற் சிற்பங்களில் சிறுபாகத் தெள்விந்தியச் சிற்பங்களில், தூண்களின் அமைப்பே பல்வகைச் சிற்புவயங்குதது. தூண்களின் தலை, பாதம் இரண்டும் கீங்கிய கடுக் கம்பத்தில், நான்கு பக்கங்களிலும் தெய்வங்களை உருவங்களையும், யாளி, சிங்கம் முதலிய வற்றையும் தீற்பட அமைக்கும் மரபு தெள்ளுட்டுத் தேவ ஆலயங்களில் உண்டு.

16. பிராகாரங்கள் :

கோயில்களுக்கு அழகைக் கொடுப்பவை பிராகாரங்கள். இப்பிராகாரங்கள் வளரும்பொழுது கோயிலைச் சுற்றித் திட்டமிட்டு அமைக்கப்படும் நகரம் ஒன்று பல வனப்புகளுடன் உருவாகிறது. சிற்ப நூல்களும் ஆகமங்களும் கூறும் இந்தத் திட்டத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு விரிந்த நகரத்திற்கு எடுத்துக்காட்டு, பாண்டி சாட்டின் சிகிமாக விளங்கும் மதுரை மா நகரம், இங்காரம் ஆலயத்தை கடுவகமாய்க் கொண்டு விரிந்தது. பல பிராகாரங்களைக் கொண்டது. நாகரிகப்போக்கில் விதிகளைக்

கடைப்பிடிக்கும் முறை தளர்த்தப்பட்டிருக்கக் காண்கிறோம். எனினும், கோயில் அடிப்படையிலேயே தோன்றி பிராகாரங்களாக விரிந்து பெரு நகரம் உருவாகி அழுபொலிந்து விளங்குவது கவனிக்கற்பாலது.

கருப்பக்கிரகம் பிராகாரங்களால் சூழப்பட்டு விரியும் முறையைக் காரணமாக விரிவாகக் கூறியுள்ளது. அந்தர் மண்டபத்தையுடேது முதல் பிராகாரமும், இரண்டாவதாக அந்தர் துவாரத்தையுடேது இரண்டாம் பிராகாரமும், மத்யபிராகாரம் முன்றுவது பிராகாரமாகவும், மர்யம் நான்காம் பிராகாரமாகவும், மஹாமர்யம் ஜங்தாம் பிராகாரமாகவும் அமையும். இவற்றின் அளவைத் தனித்தனி ஆகமங்களிலும் சிறப்பால்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. பிராகாரங்களைச் சுற்றிச் சுவர்கள் அமையும். இச் சுவர்கள் பித்தி என்றும், மதில் என்றும் பெயர்பெறும். ஜங்து பிராகாரங்களையாவது, முன் று பிராகாரங்களையாவது அல்லது ஒரு பிராகாரத்தையாவது கொண்டு கோயில் அமையலாம். ஒவ்வொரு பிராகாரத்திற்கும் தனித்தனி கோபுரம் அமைவதே முறை. இவ்வாறு நான்கு திக்குகளிலும் கோபுரங்கள் எழும் பொழுது அவற்றின் எண்ணிக்கை பெருகும். இவ்வாறு அமையும் பிராகாரங்களிலும் அவற்றைச் சார்ந்த இடங்களிலும் நகரம் விரிந்துருவாவதை நோக்குவோம். அக்கினி திக்கில் அமைவது பனவாலயம். இரண்டாம் பிராகாரத்தில் வடக்கிழக்கு முகையில் கிணறு-இடம் பெறும். கீழ்க்குக்கும் வடக்கிழக்குக் கும் நடுவில் இருக்கவேண்டியது வாத்தியசாலை. கிழக்குக்கும் தென் கிழக்குக்கும் நடுவில் பொக்கிழசாலையை ஸிர்மாணித் தல் வேண்டும். தெற்குக்கும் தென்கிழக்குக்கும் இடையில் புஷ்பமண்டபம் இடம் பெறும். தெற்குக்கும் தென்மேற்குக்கும் இடையில் குளிப்பதற்கு என அமைக்கப்பட்ட திருக்குளம் இருத்தல் வேண்டும். தென்மேற்குக்கும் மேற்குக்கும் இடையே விளங்குவது தர்ம சிரவண மண்டபம். மேற்குக்கும் வடமேற்குக்கும் நடுவில் ஆயுத மண்டபம் இருக்கும். வட மேற்குக்கும் வடக்குக்கும் நடுவில் பள்ளியறை அமையும். வடக்குக்கும் வடக்கிழக்குக்கும் இடையில் யாகமண்டபம் இடம் பெறும். கோயிலின் முன்பு நடுவதாக அமைவது ஆஸ்தான மண்டபம்.

17. ஓவிய மாண்பு:

அரசர்களுடைய அரண்மனைகளிலும், செல்வர்களின் இல்லங்களிலும் உள்ள கட்டிடச் சுவர்களில் ஓவியங்களை வரைந்து அழுபடுத்தும் வழக்கம் நெடுநாளாக இருந்து வருகின்றது. இவ்வாறு விளங்கிய சுவரோவியங்கள் தான் தொன்மை மிக்கவையாக நெடுங்கால வழக்கில் இருந்துவந்ததற்கு இலக்கியங்கள் சான்று பகருகின்றன. இவ்வாறு ஓவியங்கள் பொலிந்து விளங்கிய இடங்கள் சித்திரமாடங்கள் எனப்படுவன. இங்கிலீ கோயிலிலும் காணப்படுவதோன்றுக்கும்.

காஞ்சிபுரம் கைலாசநாதர் கோயிலிலும், தஞ்சாவூர் பிரகதீஸ்வரர் கோயிலிலும், புதுக்கோட்டை சித்தன்ன வாசலிலும் பழைய ஓவியங்கள் இடம்பெறக் காணகின்றன. குகைக் கோயில்களிலும் சித்திரங்கள் சுவரில் தீட்டப்பெற்றுக் கவர்ச்சி மிக்கனவாய்த் திக்கிளின்றன. குகைச் சுவர் மட்டமாயமெந்த பின் அதன்மீது சுன்னாலும் பூசப்பட்டு, அதன்மீதே ஒவியங்கள் வரையப் பட்டன. இவ்வகை ஓவியங்கள் பல விரைவில் அழிந்து போகும் இயல்பு வாய்ந்தமையாலும் போதிய பாதுகாப்பு இல்லாததனாலும், அவற்றின் தொன்மை பற்றியும் அழிக்காமல் இருக்கின்றன.

தென்னுட்பில் நாமறியக்கூடிய தொன்மையான ஒவியங்களைக் கால கீல்லையைக் கருத்திற் கொண்டு, சித்தன்ன கோயில் வாசல் குகை ஓவியம், காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயில் ஓவியம், தஞ்சைப் பெருங்கோயில் ஓவியம் என வரிசைப்படுத்திக் கூறுவார். திருநெல்வேலியைச் சார்ந்த திருமலைபுரக் கோயிற் பழைய சுவர்களிலும் சுவரோவியங்கள் காணப்படுவன. தஞ்சை, மதுரை ஆகிய இடங்களில் அரசு வீற்றிருந்த மன்னர்களின் கோயில்களும் ஒவியக்கலையைப் பெரிதும் வளர்த்தன.

கோயிலின் உள்ளே வின்று கூரையை நோக்கி அண்ணுந்து நோக்குவோமானால் அங்கு பல சித்திரங்கள் திறம் பட வரையப்பட்டிருக்கக் காணகின்றன. அண்ணுந்த வாறு நெடு நேரம் இருந்த சிலையிலேயே இக்கலையைக் கோயிற் கூரைகளின் அடித்தளங்களிலும் பொலிவறஶ சேய்த சிற்பி, இதன்பொருட்டு மேற்கொண்ட சிராம் உள்ளுங் தரமன்று.

கோயிலின் உட்பிராகாரத்தில் உள் உட்பக்கச் சுவரை மேல் பகுதி நடுபெறுதி, கீழ்ப் பதுதி என முன்று பததை காகப் பிரித்து, புராணங்களும் இறைவனின் பொருத்தைச் செய்கின்தைகளைத் தொடர்ச்சிச் சித்திரமாக எழுதும் மரபு சில கோயில்களில் இருந்துவரக் காணகின்றன. கோயிலில் சுற்றியமையும் சுவரின் மேல் பகுதியில் உள்ள சித்திரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டே சென்று, தொடங்கிய இடக்குற்றே திரும்பி வருகின்றன. இவ்வாறே தொடங்கு இரண்டாம், முன்றும் வரிசைகளைப் பார்த்து முடிந்ததுமே தொடர்ச்சிச் சித்திர வரிசையின் ஈற்றை அடைகின்றன, ஓவியங்கள் கவின் பெற அமையும் வனப்பு எம்மை யறியாதே கோயிலை, இடையீடில்லாது இவ்வாறு முன்று முறை வலம் வரும் நிலையைத் தோற்றுவதைக் கண்டற்றுகின்றது.

மேலும், கோயில்களில் சுதை வேலைப்பாடுடைய பகுதிகளிலும், மரங்களால மையும் வாகனங்களிலும், ஓவியங்களிலே கலைஞரின் நுண்ணறிவு சுடர்விட்டப் பேரோளி வீசிசிற்கக் காணகின்றன.

தென்னிந்தியாவில் கோயிற் கோபுரங்கள் வான்சாவி உயர்ந்து சிற்பதவை. வழிபடவேண்டிக் கோயிலை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கும் அடியவரும் ஏனையோரும் இவற்

நின் கம்பெனியை தொற்றுக்கொத்த தொலைவில் கீற்கும் பொழுதே கரிம்து வணக்கும் பெற்றியதான் வணப்பு வாய்ந்துவை.

18. Computer:

கிழவே கோபுரம் அகாசயம் வெற்ற கோயில்கள் பல. இவற்றிற்கு முன்று, ஜந்து, ஏழு, ஒன்பது பதி மூன்று, ஐது மூன்றாண்டிக்கை கொண்ட மாட்சுகள் உண்டு. இவற்றின் உச்சியிலே முன்று, ஜந்து, ஏழு அல்லது ஒன்பது கூர்ச்சுள் ஸிறைப்பட்டுள்ளன. கோயில்களை பிரமாணிக்கப் பொருள் செலவிடும் கொடை வள்ளுக்களின் சக்திக்கேற்பவும், கோயில் கருவறையின் பிரமாணத்திற்கீற்பவும் கோபுரத்தின் உயரம் வேறுபடும். கோபுரத்தின் மூன்று பின் ஆகிய இரு புறங்களிலாவது, இரு பக்கங்களிலாவது, மீற்று அதனைப் பார்ப்பவர்க்கு அந்த அகங்கும் உயர்க்கூண்டு போகும் பகுதியின் அகலம் இரு பக்கங்களிலும் சம அளவாகக் குறைந்தும், கோபுரம் மூல்நோக்கி உயர்ந்து செல்வது தெளிவாகத் தெரியும். கருவறையின் விமானங்களில் காணப்படும் பல்லோறு வெளியாகும் இங்கும் இடம்பெறும். ஆமலோறும் கோபுரத்தில் ஒரே அளவினாலோயிய முற்பக்க மூம், பிரபுக்கரும், வஸப்புறம் இடப்புறமாயிய இரு புறங்களில் காட்டிலும் அளவில் மிக அகன்றவை. முற்பக்க மூம், பிரபுக்கரும் நிறந்தவாறு சாளரங்கள் அமைக்கப் படுவது. இவற்றை சிலைகள் என்றும், மாட்சுகள் என்றும் கூறுவார்கள். சில கோபுரங்களில் மட்டயான வேலைப்பாடு இடம்பெறும். சில கோபுரங்களில் விக்கிரகம்கள் கூட வேலையாக அமைக்கப்படுவின்றன. கருவறை விமானத்தைக்காட்டிலும் கோபுரம் உயர்ந்து விளைக்குவதே முக்காலம் நாம் கோயில்கள் எவ்வளவிற்கிறதிலும் காண்கின்றோம் இருந்தும் தஞ்சை, திருவாவட்டம், கங்கைகொண்ட சேஷபுரம் முதலைய தீட்டங்களில் கருப்பக்கிருத்தின்மீது உள்ள விமானம் அவ்வக் கோயிற் கோபுரங்களைக்காட்டிலும் உயர்ந்திடுப்பது கோசுற்றாலும். இந்தலங்களில் கோபுரங்களில் துரைகளை கொண்ட சேஷத்தில்படவில்லை.

கோவில்களுடைய கோபுரம் மத்தியகோபுரம்
நினைவுடைய கோபுரம், செந்த, செந்த, வடக்கு ஆகிய
நிலையில் இருந்து கோபுரங்கள் அல்லத்திக்கைக்
றுதைய கோவில்கள் குறிப்பிடப்படுவனவாய் பூர்வ
கோபுரம் தூஷியகோபுரம், பச்சிம கோபுரம், உத்தர
கோபுரம், எண்ப போய் வழங்கன. இவற்றைச் சிற்ப
மிக்கள் பகுதிகளோபுரங்கள் என்று கொடுத்துச் சுட்டும்,
ஆகை ஏரோகார்பன்களுடன் கோவில்களில் ஒவ்வொரு
கோபுரமாக வூந்து கோபுரங்கள் விளைந்து, வாங்கி வருகிறது.
நினைவுடைய கோபுரங்களும் தூந்தினைக்கு ஏற்றாலும்
ஏனையும் கொஞ்சமாக வருவாயிருந்து, வாங்கி

இறைவன் விகுந்தத்திய திருவிளையாடல்களையும் அவன் பெருமையினையும் குறிக்கும் திருவுருவங்கள் கோபுரம் களின் பலபகுதிகளில் இடம் பெறுகின்றன.

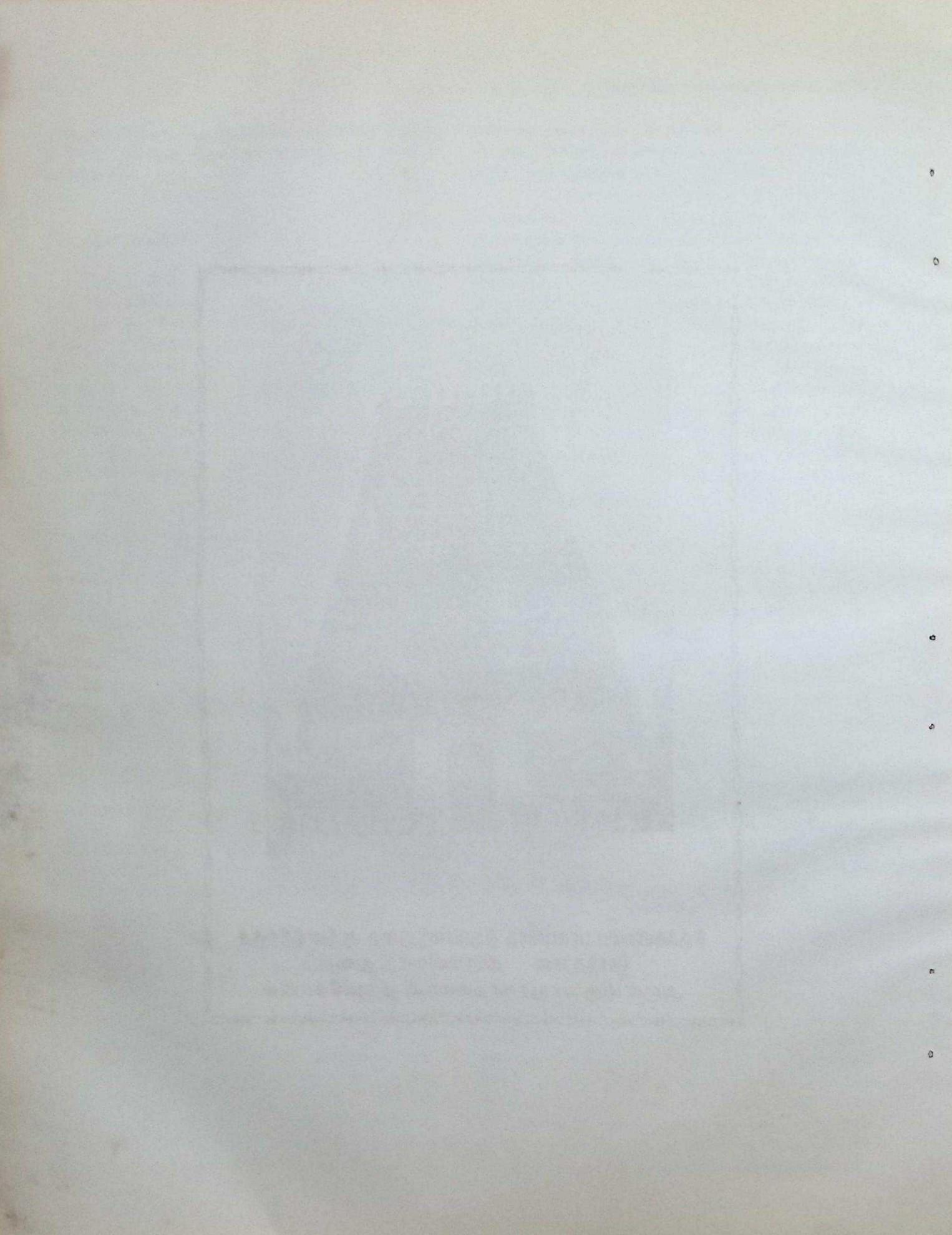
மாங்காரம் ஜவகைப் பிராகாரங்களில் கோயிலுக்கு மூற்பகுதியில் கோபுரம் அமைதல் வேண்டும் என்க கூறி இவற்றைத் தனித்தனியே குறிப்பிடுகின்றது. அந்தர் மண்டபத்திற்கு கணித்தான் கோபுரம் துவார சோபை என்று பெயர் பெறும். இதையுத்து இருக்கும் கோபுரம் துவார சாலை எனப்படும். முன்றுங் கோபுரம் துவார பிராசதாம் எனவும், நான்காம் ஜந்தம் கோபுரங்கள் மூற்றையே துவார ஹர்ம்யம், மஹாஸ்யதை எனவும் பெயர்பெறும். இவ்வைக்நாம் கோபுரத்திற்கு மகாகோபுரம், ராஜகோபுரம் என்றும் பெயர்களுண்டு. இவ்வைக்நுது வகைக்கோபுரங்களையும் மாங்காரம் “இவை உத்தமமானவை; இவை மத்திமானவை இவை அதமமானவை” என்று முவகையாகக் குறிப்பிட்டு கோபுரங்களைப் பதினொந்து பிரிவுகளாகக் கூறுகின்றது.

பத்து வகைக் கோபுரங்களுள் ஸ்ரீ போகம், ஸ்ரீ விசாலம், வீஷ்காந்தம், இந்திரகாந்தம், பிரமகாந்தம், ஸ்கந்தகாந்தம், சிகரம், சேளம்யகாந்தம் என்னும் எட்டும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. சிகரம், ஸ்தூபி, களக்கடம், கூத்ராசி ஆகியன கோபுரந்தின் முக்கிய உறுப்புக்கள். பதினைந்து வகைக் கோபுரங்களும் ஒன்று முதல் பதினேழு வரை ஸிலைகள் (மாடிகள்) உள்ளவாறு உருவாக்கப் பட்டாலும், இவற்றுள் ஐந்து ஸிலைகள் உருவாகும் முறையை மட்டுக்கூறி மாஞ்சார நூலாசிரியர் ஏனைய வற்றைச் சிற்பியின் நூலைக்கு விட்டு விடுகின்றார். ஒவ்வொரு மாடியும் அமையவேண்டும் முறையும், அங்கே காணப்படும் அறைகள், தூண்கள் சுவர்கள். முடிகளுடன் கூடிய விமானங்கள், ஸிலைகள், சன்னல்கள் முதலியன பற்றிய விராங்களும் கூறப்படுகின்றன. கோபுரங்களின் தோற்றும், அமைப்பு முதலியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாகபந்தம், வல்லி, கலாகும், குஜராகும், ஸ்வஸ்திகம், சாவதோபேதம், நந்தியாவர்த்தம், புஷ்பதந்தம் முதலிய பெயர்கள் வழங்குகின்றன.

திருக்கோயிலை அமைக்கும் திறன் வாய்ந்த சிற்பியின் வரலாறு பற்றியும் சிறிது தெரிந்திருத்தல் அவசியமாகும். படைத்தல் தெய்வமாகிய பிரமணின் நான்கு முகங்களிலி ருந்தும் விசுவார்மா, யீஸு, ஜூலியஸ் பா மற்று ஆகிய நால்வர் தோன்றினார். இந்நால்வரது புதநிர்க்கன் ஸ்தபதி, துத்தி சிவாஜி, வர்த்தாி, தஷூகன் என்னும் நால்வர் பூவுலகில் சிற்பத் தொழிலாற்றும் நால்வகைப் பிரிவினர்க்கு இவர்கள் குல பகுவுகளையெல்லங்குபவர். இவர்களுள் உயரிச்சு வகைக்கும் சிற்பதி தட்டிடக் கலையில் கூடுதேஇந்தசளி: ஓவைக்கு அடுத்தாற்போல் விளங்காலங்களிலிருப்பு:

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தீர்குச்
சிசாந்தமான திருமயிலாடுதுறை
அருள்மிகு மாழூரநாதசுவாமி திருக்கோயில்

இவன் தம்மை அடுத்திருக்கும் இருவருக்கும் குருவாக விளங்குபவன். வர்த்தகி தசூரகனுக்குக் குருவாக விளங்குபவன். ஸ்தபதி சாஸ்திரங்களில் வல்லவன். வேத அறிவு மிக்கவன். ஆசாரியராக விளங்கிக் குறிப் பிட்ட கிரியைகளை ஆற்றும் ஆற்றலும் மிக்கவன் என மாநசாரம் கூறுகின்றது. சூத்திரகிராஹி வேதங்களையும், சாஸ்திரங்களையும் அறிந்தவனுகவும், ரேகா ஞானம் வாய்ந்தவனுகவும் இருப்பன். வர்த்தகி தேவ அறிவுமிக்கவனுயும், சித்திரிக் கலையில், கை தேர்ந்தவனுயும் விளங்குவன்.

குவன். தசூரகனுக்குத் தச்சுத் தொழிலில் பெருந்திறமை உண்டு.

சிவாகமங்களின் அடிப்படையில் கோயில்களின் அமைப்பும் சிறப்பும் குறித்து அறியப்படும் செய்துகள் இங்குச் சுருக்கித் தரப்பட்டன. மக்கள் இவை பற்றித் தெளிந்த அறிவுடன் வரைந்த விழுமிய முடிவுகளே இவை என்று கூறலாம்.

6. சக்தி வழிபாடும், மக்கள் வாழ்வு நெறியும் :

1. தமிழ் நாட்டில் :

நமது கிராம தேவதைகளிலே காளி அல்லது மகாளி முதலிடம் பெறுகிறுன்; நிருவொற்றியுரிலே எட்டபுரி அம்மன், மாயல்லபுறத்திலே கருக்கிள் அமர்ந்தாள், தில்லையிலே காளி, கோயம்புத்தூரிலே கோணியம்மன், சாமயபுறத்திலே மாரியம்மன், பாரியுரிலே கொண்டத்துக்காளி, நாட்சரசன் கோட்டையிலே கண்ணுற்தாள், காரைக்குடியிலே கொப்புடையம்மன். இவை தமிழ் நாட்டில் புகுப் பெற்ற காளி உருவங்களில் வில்.

எல்லை அம்மன், எல்லைப்பிடாரி, வடக்குவாசல் செல்லி முதலிய பெயர்களுடன் காவல் தெய்வமாகப் பல ஊர்களிலே காளி வழிபடப் பெறுகிறுன். தமிழகத்தின் தென்னெல்லையைக் குமாரி காத்து ஸ்த்ரிக்கிறுன். இந்தக் கன்யாகுமரியை யாவுள்ளியர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் காலம் கி. பி. முதலிரண்டு நூற்றுண்டுகள்; மதுராபதியை மதுரையின் காவல் தெய்வம் என்று சிலப்பதிகாரம் தெரிகிறது. யணிமேகளையில், தென்னாட்டுக்கு நல்ல ஏற்பட்டபோது, சம்புதானின் காவல் தெய்வமாகையை சம்பாதி, அத்துன் பற்றைத் தலைப்பதற்கு வட்கீ இருந்து தெற்கே போந்தாள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. காளிப் பூமிப்பட்டினத்திலே அவளுக்குக் கோயில் இருந்தது. ‘குமி’ என்றும் ‘தோன் முதாட்டி’ என்றும், சாத்தான் போற்றுகிறார். இத் தெய்வத்தின் பிரதிநிதியாகத் தற்போதைய கிராம தேவதைகளைக் கருதுவதிலே தவறு இல்லை.

இவையே அன்றி, வடாட்டு உச்சைகளியிலிருந்து வந்து நிருவோல்வேயிலே குடியேறிய உச்சி(னி) யாகாளியையும் நாம் அறிவோம். ஆக்தா தேசத்திலிருந்து வந்து கோயில் கொண்ட சக்கமாதேவி எல் - எல்லமா தேவையும் உண்டு. தினேனபதி தஞ்சாவூர் பக்கம் எளிவேடம் தரித்துக்கொண்டாள். ஜமதக்கிளி முனிவரின் பத்திரியாகை இரேஞுகை நிருவாருரிலே எல்லையம்மன் ஆனாள். இவள் வறிபாட்டை அறந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டையிலே காணவாம். கண்ணகி என்ற பத்திரி சிலப்பதியா வைத்தலேயே காளியாகக் கருதப்பட்டிருக்கிறுன்.

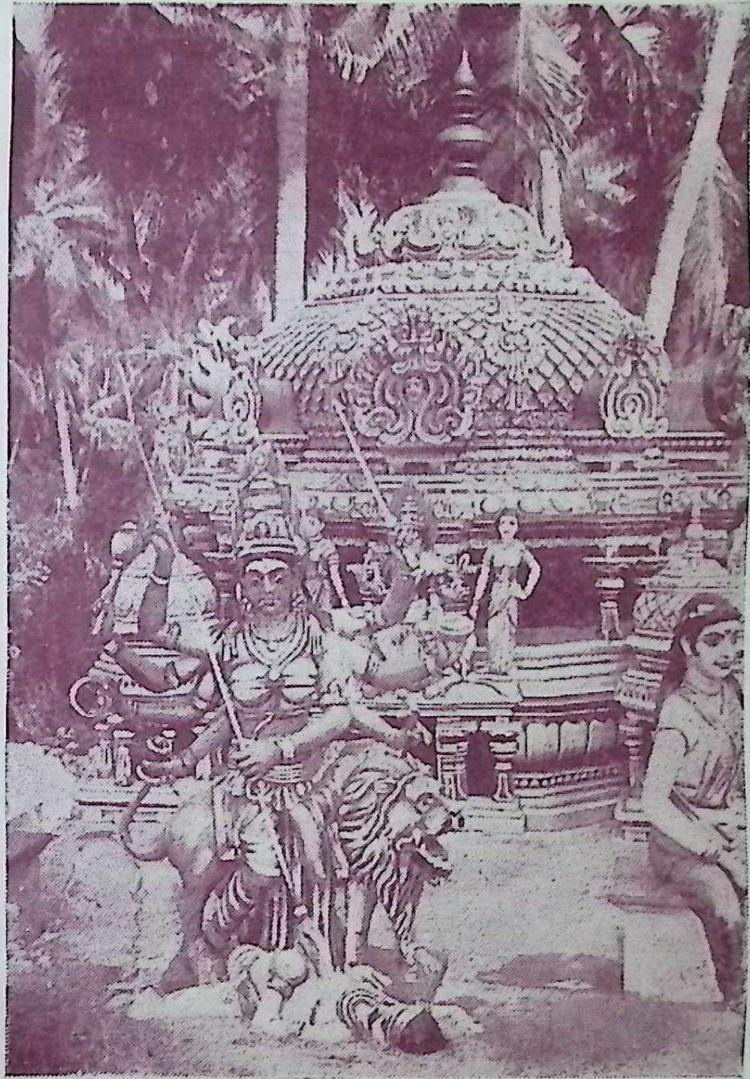
காளி கோயில்களிலே பெரும்பாலும் தேவி உடனர்ந்த கோவத்தில் இருப்பாள். உக்கிரமான குதந்

தூடன் கோப்பற்கள் வெளிப்பட்டுத் தோன்ற. கரங்கள் நான்கிலும் தூலம், உடுக்கை, கபாலம், சுரிகை வைத்திருப்பதாக அவளை உருவகப்படுத்தி விக்கிரகம் சமைத்துப் பிரதிட்டை செய்திருக்கிறார்கள். பாமரங்கள் காளியைப் பல்வேறு பெயர்களில் பல வகையாக வழிபடுகிறார்கள். இவர்கள் வழிபாட்டிலே உயிர்ப்பலியும், தீழியியும் முக்கிய இடம் ஏற்றுள்ளன. உயிர்ப்பலி தற்போது சட்டப்பூர்வ மாய்த் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உபாசகரிலே சிலர் தமது உடல் உறுப்புகளைப் பலவிதங்களிலே வருத்தி, நேர்த் திக்கடன் செலுத்துவதும் உண்டு. வேறு சிலர், நவதுர்க்கை வடிவங்களில் ஏதேனும் ஒன்றை அல்லது பத்திரகாளியாக யந்திரத்தைப் பொறித்து, மஞ்சள்பொடி, குங்குமம், அரிசிமாவால் உருவம் சமைத்து வழிபடுவதும் உண்டு. இவ்வழிபாடு பூதசத்தி, ஆத்மசத்தியில் தொடங்கி, பலி ஒயத்தில் முடியும். பீஜங்களில் ஓதி, தூர்க்காகுக்தத்தினின்றும் துதிமொழிகள் புகன் று வழிபாட்டைப் பூர்த்திசெய்வார்.

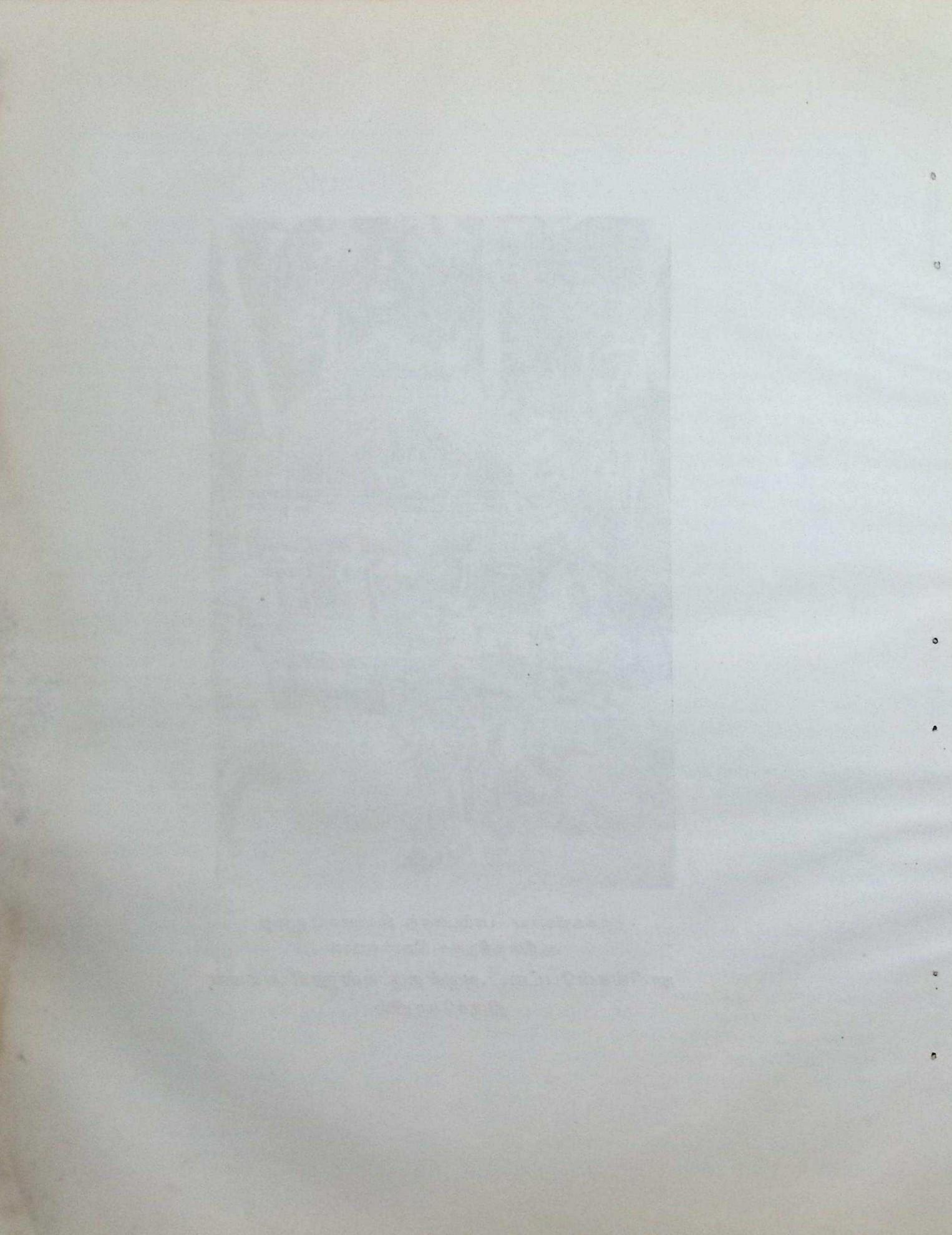
2. அகிளத்திந்தியாவிலும் :

தமிழ் மக்களிடையே காளி பிரபலமானது போலவே, அகிள இந்தியாவிலும் தேவி வழிபாட்டுக்கு ஒப்பானது வேறு இல்லை. காஷ்மீரத்திலே அம்பாள், ராஜுபுதனத்திலே பவாளி, கூர்ஜுரத்திலே கல்யாணி, வங்காளத்திலே காளி, அசாமிலே காமரூபி, மைசூரிலே சாமுண்டி, தமிழகத்திலே காமாட்சி, மலையாளத்திலே பகவதி இப்படி வெவ்வேறு பெயர்களிலும் உருவங்களிலும் இந்தியா முழுவதும் சக்தி வழிபாடு நடந்துவருகிறது. பல பிரிவினரான இந்துக்கள் அனைவரும் சக்தியை வழிபடுகிறார்கள்.

பராசக்தி எங்கும் நிறைங்கவள் ஆதவின் அவளைப் பூரணி, ராஜாஜேஸ்வரி, மூலப்பிரகிருதி என்பர். முத்தொழில் புரியும்போது அவள் பிராம்மணி, வைலணவி ரூத்ராணி ஆகின்றார்கள். ஈசுவானுக்கு ஒப்பாகும்போது தூர்க்கை எனப்படுகிறார்கள். கல்லியாகக் கருதும்போது சாசுவதி என்பர். செல்வமாய்த் திகழும்போது காளி என்பர். அவள் ‘புக்தி முக்திப் பிராயிணி’ அதாவது போகத்தையும் மோட்சத்தையும் கொடுப்பவள். பிரமன் விஷ்ணு சிவன் முதலானேர் தமது வலது கரத்தின் அபய முத்திரையால் மோட்சத்தையும், இடது கையில் வாதமுத்தையால் போகத்தையும் கொடுப்பார். ஆனால்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை
ஆதினத்திற்குச் சொந்தமான
நரசிங்கன்பேட்டை அருள்தரு கஸ்தூரி அம்மன்
திருக்கோயில்

6. சக்தி வழிபாடும், மக்கள் வாழ்வு நெறியும்

தேவி ஒருத்தியின் பாதகமலங்களுக்குத்தான் பக்தர் விரும்பும் பலனைகளை அவர்கள் விரும்பியதற்கும் மிகத் தீயாக வழங்கும் வஸ்லமை உண்டு என்று ஸ்ரீ சங்கரர் அவனுடைய திருவால் மாண்பைப் புதுந்திருக்கிறுஞ். அவன் சிலை அல்லது விற்பத்தில் வர அபய முத்தினாகன் கைகளில் இல்லாமை இன்கே கருதத் தகுந்தது.

3. தாயான தத்துவம்

சக்தி வழிபாட்டினைச் சரிவர ஆராய்ந்தவர் அருமையே. ஆராய்ந்த லிலரும் அதைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டனர் என்று சொல்லுதற்கு இல்லை. உபாசகர் அதை மிகவும் மறை பொருளாகப் பேணி வந்தது அதற்குக் காரணம் ஆகலாம். இந்து மதத்தின் ஆபாசக் காட்சி என்று அதை ஒருவர் வருணித்திருக்கிறார். அங்கும் இங்கும் நிலவுகிற சிற்றில நடைமுறைகளைப் பார்த்து, அவர் இப்படிக் கருதினார்போலும். இக்கருத்தில் வாய்மை இல்லை. அவருக்குறையாய் அறியப்பட்டிருக்கும் சக்திவழிபாடு உறுதியான அடிப்படையில்தான் சமைந்திருக்கிறது.

தாயிற் சிறங்கதொரு கோயிலும் இல்லை. பெற்றவள், வளர்ப்பவள். தேற்றுபவள், ஆதரிப்பவள் தாய் அல்லவா? அன்னையும் பிதாவும் முனன்றி தெய்வம், பிதாவினும் முனன்தாக அறியப்படும் தெய்வம் அன்னதான். அவளிடம் குழந்தை மனம்விட்டுப் பேசுகிறது; பழகுகிறது. பக்தன் சிவன் என்னும் தந்தையையீடு, சக்தி என்ற தாயிடம் நேரங்கிய நேயம் கொள்வதில் வியப்பில்லை.

சிவபரம் பொருள் புற உலகைப் போருட்டபடுத்துவ தீவிலே. அவர் ஒரு தியாகி; துறவி, ஆனந்தமாய்க் கூத்தாவோர்; இல்லை என்றால், மோன ஸிலையில் அமுங்தியிருப்பார். தன் அதிகாரத்தைத் தன் தேவியிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார் ஜங்கொழில்களையும் அவளே கவனிக்கிறான். அவள் அருள் எல்லை அற்றது. கருணை வரம்பற்றது. அறிவு அகண்டமானது. ஆற்றல் அளக் கலாகாதது. அவள் பூரணத்துக்கு எந்நாளும் குறைவில்லை. எங்கும் அவள் ஸிறமாட்சி உடையவள். பழையோள் மிகப்பழையவள் எனினும் புத்தம் புதியவளாகவே அவள் தீகழ்கிறான். அண்ட கோடுகளை ஈன் றபிதுகும் அவள் தன் ஸிலைகுலையாது எந்நாளும் தன் மயமாய் இலங்குகின்றான். ஆதவின் ஏக காலத்தில் அன்னையாகவும் கன்னியாகவும் மிளிர்கிணருள். ‘அகிலாண்ட கோடு ஈன் றும், அன்னையே! பின்னையும் கன்னி என மறைகள் பேச நின்ற ஆனந்த ரூபமயிலே’ என்று பக்தர்கள் அவளைப் புகர்கின்றார்கள்.

வேறு விதமாகவும் இதை விளக்கலாம். அங்கிலது எனதுபடி ஆண்டு பூர்த்தியாய்க் கடவுள் இருப்பது மெய்யே. ஆனால் அதை நம்மால் எளிதில் அறிய முடியாது ; மனம் வாக்குக்கு எட்டாத பொருள் அது. ஆதலால், உருவற்றதற்கு உருவத்தைக் கற்பித்து,

குணம் இல்லாததற்குக் குணங்களை ஏற்றி, கணபதி, கார்த்திகேயன், பராசக்தி, பரமேஸ்வரன், மதாவின்கூடு என்று பல பெயர்களில் வழிபடுகிறோம். எங்கும் சிறை பொருள் ஆதலால் எவ்வழியிலோம் அவசரம் உண்டு. தூணில் இருப்பான் : துநம்பிலும் இநுப்பான். அப்பார் அவசர் ; அம்மையும் அவன். அன்புடைய மாமனும் மாமியும் அவன்தான். எனவே, அவனைத் தயார்க்க பாரிக் கூட தத்துவம் போருள்ளடையதே. தானையத் தெய்வங்கள் ரிணப்பதுதான் உலக நியதி. தெய்வத்தைத் தயாக ரிணப்பதுதான் சக்தி வழிபாடு. ‘சாருஞ்சாய் எங்கத்து மாய் உடன் தோன்றும்’ இறைவனை, ‘தாயவனாகாண் உலகிற்குத் தன் ஒப்பிலாத தத்துவன்காண்’ என்று பக்தர் பாடுகின்றனர்.

பூராணங்களின்படி சக்தி விஷ்ணுவின் தங்கை ; சிவனுக்கு மனைவி, கணேசனுக்கும் கார்த்திகேயனுக்கும் தாய். தத்துவரிதியில் சாக்தம் படைப்பு பரிஞம வாதங்களைச் சமரசப்படுத்துகிறது. சிவனுக்கும் பூரித்தும் இடையிலே சக்தி தோன்றுகிறது. சக்தியின் தோற்றுமே மாயை அல்லது பிரகிருதி : பிரகிருதியின்றும் ஜங்கு பூதங்கள். அப்படி வத்கப் பெற்றிருக்கும் இந்த ராகந தத்துவத்தின் பெருமை என்னவென்றாலும் அது கோதாங் தத்தில் பிரமத்திற்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் இடையிலே தோன்றும் பிளவில் ஒரு பாலத்தைக் கட்டியிருக்கிறது. சாங்கிய தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு நாஸ்திக பாத மாகிய. அதற்கு ஆஸ்திகத் தனமை கொடுக்கிறது. இந்தக் கோட்பாட்டிற்கு ஆதாரம், தந்தீர் நூல்கள், தென்னுட்டவர் ஆகாம் என்பதைத்தான் எடநாட்டவர் தந்திரம் என்கின்றனர்.

4. சிவசத்திரி

தென்னுட்டுச் சைவசமயத்துக்கு ஆகமங்கள் தான் அடிப்படை. கால்மீரத்தின் ‘பிரத்யபிக்ஞான’ பிரதி பலிப்பே சைவாமங்கள். சிற்ஸில் வேறுபாடுகளுடன் பிரத்யபிக்ஞான துத்திரங்களைச் சைவர்கள் போலவே சாக்தர்களும் மேற்கொண்டனர். இவ்சிருவர்களுக்கும் சிவம் வேறு, சக்தி வேறு அன்று, இவை ஒரே நக்து வத்தின் இணைபிரியாத இரண்டு அரசங்கள் ஒரு காரியத்தைச் செய்யச் சக்தி இருக்கிறதா? இல்லாவிட்டால் சிவனே என்றிரு என்பது பாமர் வாய்ச்சொல். சிவ பேருமான் சக்தியின் சேர்க்கையின்றி, எதையும் செய்ய முடியாதவராய் இருக்கிறார் என்பதைத்தான் அவ்வாய் மொழி உணர்த்துகிறது. சக்திதாண்டவம் இந்த உண்மையை விளக்குகிறது தமிழ்நாட்டிலே முயஸ்கா என்ற மருளை யித்தது மாய்த்து நடராஜர் தாண்டவம் ஆடுகிறார். இதைப் பார்த்துப்பழக்கத்திற் நமக்குவடனாட்டிலே சவம்போலக கிடக்கும் சிவன்மீது பராக்கத் தாது வில்லை. எனினும், பின்வருமாறு ஒர்க்கு அறிய இதிலே பேருண்மை பொதிந்திருப்பதைக் காணவாம். சிவன்

அரசன், கடல்தன். அதாவது 'போக்கும் வரவும் இல்லைப் புன்னியின்' ஆதலால் அதைவற்றுச் சமீப போலக் கிடக்கிறோன். அவனை ஆதாரமாக்குவதான்டு, அப்பாசுதி அவனமிது நான்மூலம் புரிகிறோன். அதை வற்றிருக்கும் அறிவு சொலும் விவரம் என்றால், செயலே வாட்டெடுத்திருப்பது சக்தி. ஏழை பெய்கிறது. வெயில் வரிக்கிறது, விதை முளைக்கிறது. எங்கும் சக்தியின் நான்மூலந்தான். மேலும், வில்லை, உருத்திரன். அதுவரன் சுதாதினன், விள்ளன், பழங்கிளன் என்ற முற்றில் பேதங்கள் வழிர்தும் பாரசுதி ஒதுத்தியே சர்க்குதி முதலிய சக்தி பேதங்கள் வழாய் கிறபான். 'எத்திற்கு விட்டுவுன் மாசன் அத்திற்கு அல்லும் விற்பான்' என்கிற நு சாத்திரம்

இதற்கே தமிழ்நாட்டிலே சிவாலயம்கள்தோறும் வில்லை சக்தியும் சேங்கே இருக்கிறார்கள்; அவாயி சங்கதியை அடுத்து அம்மன் சங்கதி இருக்கிறது. அம்மன் சங்கதியைக் 'காயகோட்டம்' என்று முன்னேர் வழங்கினார். கி.பி. 11 ஆம் நூற்றுண்டுக்குப்பின் தோன்றிய கோயில்களிலேதான் மூலதானாக்கதை ஒடிடக் காம சோட்டம் எழுந்தார். அதற்கு முந்திய காலங்களில் சிவாலயம்களின் வேறுகத்தான் அம்மனுக்குத் தனிக் கோயில்கள் இருந்தன; ஒரே ஆலயத்தில் அடுத்து அடுத்து இருந்தது இல்லை.

5. பரம்பொருள் அவள்தான் :

விவம் வேறு சக்தி வேறு அன்று; ஒரே தத்துவத்தின் இணையியாத இண்டு அடிச்சுக்கள் என்கிறோம். அந்தத் தத்துவத்தைக் கூவன் விவன் என்பார். சாக்தர் சக்தி வைப்பார். சாக்தர் கொள்கை பின் வருவது. மூர்த்திகளுக்கும் ஆதாரமாய் இருப்பது சக்தி: சக்தி இல்லையெல் படைத்தல். காத்தல். அழித்தல் நடவா. புத்தியின் குனைக்கதியும். மனத்தின் இச்சாக்கதியும் உடலின் கீரியாக்கதியும் அவனுடைமைதான். அவன் அன்றி ஒன்றும் அதையாது. யாக்கையைத் தங்கு, இப்புதுப்பாக்கலை அறுபவிக்கச்செய்து, பின் பிறவியை ஒழித்துப் பேரிஸ்பத்தைக் கொடுப்பவன் அவள்தான். மூர்த்தும் முதற்பொருளாய், முத்தொழிற்தும் வித்தாகி, காளித்தும் யனத்திற்கும் காட்டிய சொற்றிவாய். வினங்குகிற அவனை பராசுதி, பேரிய உயிரை எல்லாம் பேற்று வோக்கில் பெறுப்போகும் அதை அளித்துப் பிறப்பினையும் ஒழித்துவிடுகிறோன். பலவிதமான உலகமாகி அதற்குள் புத்து உயிர் அளித்து அந்தயாமியாக இருந்தும், உலகத்தைக் கட்டும் ஆண்ட அகஸ்ட ஜோதியாகத் துவக்கிறோன். அவன்பிரித்ததான் பியுமன், வில்லை, உருத்தான், பிரேக்வன். காத்திவன் என்கிற பஞ்சாங்கதை தோற்றார். சித்தக்தி, பராசுதி, பராசுதி. இச்சாக்கதி, கீரியாக்கதி, விரோதமாக்கதி, பராசுதி என்ற பஞ்ச சக்தி கூடும் தோன்றும் இதற்கு உக்க காரியம் உண்டா யிற்று. சக்திக்கு மேற்பட்டாகவரன் இல்லை. செல்வம் வேண்டுமா? கவலை, ஒழிய வேண்டுமா? விடுதலை

வேண்டுமா? அநற்க சக்தியிடம் பக்திகொள் என்பார் சாக்தர். அவனே வழி: அவனே குறி.

6. பழையோள் :

இந்தச் சக்தி வழிபாடு எங்கே தோன்றியது. எப்போது தோன்றியது என்று சொல்வதற்கு இல்லை. தொன்றுதொட்டு நடந்துவாகிறது என்றுதான் பொது வாக்க் சொல்லக்கூடும். பார்வதி இமயமலையை இடமாக உடையவன். வைஷ்ணவி விந்திய மலையை இடங்கொண்டவன்: துர்க்கையும் (துர்க்கம்-மலை) மலை வில் இருப்பவனே: பண்டைத் துமிழ் மக்களின் வெற்றித் தெய்வாகிய கொற்றுவாயும் மலைவாசிதான். எழில் மலையிலே கானமர் செல்வி (வன துர்க்கக)வைக் காண கிறோம் (அகம் 345) மலைச்சாரவிலே 'விற்கு கெழு துஶிக் குப் பலி கொடுத்தலைக், குறுந்தொகை (218) கூறுகிறது. கடவுள் அயிரை - அயிராமலைக் கொற்றுவையை சேர் வழிபட்டு வந்தனர். 'வெற்றி வெல்போர்க் கொற்ற வை சிறுவன்' என்று முநகளை நக்கீர் போற்றுகிறார். சிறுவன் என்பதற்கு 'வன துர்க்கையின் புதல்வன்' என்றும், வெல்போர் என்பதற்கு 'அவள் மகிடீனச் செற்றுது' என்றும் கச்சினார்க்கினியர் உரை வகுத்துள்ளார்.

இவற்றைக் கருதும்போது மலைவாசிகளாகிய ஆதி மனிதரிடையே சக்தி வழிபாடு முதன்முதல் தோன்றி யிருத்தல் கூடும் என்று யூகிக்கலாம். காலப்போக்கிலே இவ்வழிபாடு பலபடியாக வளர்க்கத்து. உலகம் முழுவ நுழே யானியிக் குந்தாலேதான் இன்றனவும் நிலைத்திருக்கிறது. தனிச்சமயமாகவும், வளர்ந்திருக்கிறது. எனவே இந்தியா இதற்குப் பிறப்பிடம் ஆகலாம்.

7. உலகம்மாள் :

தங்கீர சாத்திரங்கள் தோன்றியின், அதாவது கி.பி. 4, 5 ஆம் நூற்றுண்டுக்குத் துப்பின்னர் இந்து மதத்திலே ஏற்பட்ட பிற்கால வளர்ச்சிதான் சக்கி வழிபாடு என்று சிலர் கருதுகின்றனர். அவர் கருத்துத் தவறுன்னே. மகஞ்சதாரோ ஹப்பாவின் புதை பொருள் ஆராய்ச்சிகளால் சக்தி வழிபாடு அங்கே சிலவி இருந்ததை அறிகிறோம். இதை ஆராய்ந்த சர் ஜான் மார்லூ 'இவ்வழிபாடு இந்தியாவிலே தோன்றிப்பது', சிலபெருமானுடே தொர்புடையது. எனினும் சிற்று ரியா, எகிப்து, பொர்சியா கீரிஸ் முதலை பண்ணடாகோரீக நாடுகளிலும் இதுபோலும் வழிபாடு இருந்தது என்கிறோ. 'சிங்குநதி தீர்த்திலும் சுமேரி பாவிலும் இவ்வழிபாடு ஒன்றுபோலவே இருந்தது வியப்புக்கு உரியது, என்கிறோ. வி.ஆர்.ஆர் தீட்சிதர், இநுநாடுகளிலும் தேவிக்கு வாகனம் சிங்கம் ஆதல்போலவே அவள் கணவனுடைய வாகனமும் காணியே. போற்றதெய்வாகிய அவள் கணவனியாகவும், மணவியாகவும் மலைவனங்களிலே வச்ப்பவளாகவும் இருநாடுகளிலுமேயே கருதப்பட்டாள்.

6. சக்தி வழிபாடும், மக்கள் வாழ்வு நெறியும்

இதனால் சக்தி வழிபாடு பண்டைக்காலத்திலே உலகம் முழுவதும் பல வியிருந்ததை அறிகிறோம். அதனாலும் ஸோக மாதாஹாக அம்பாளை நாம் போற்றுவது முற்றிலும் பொருந்துவதே.

இவ்வழிபாடு ஆதி மனிதரிடையே அவர்கள் தாய்வழி உரிமை கொண்டாடி வந்த காலத்திலே தோன் றியிருந்ததல் கூடும். நாகிரிக வளர்ச்சியில் தாய்வழி மறைந்து தந்தை வழி தோன் றியது. எனினும், தாயை வழிபட்டு வந்த பண்டைய வழக்கம் மட்டும் தொடர்ந்து நடந்து நிலைத்த வழிபாடாகவும் ஆயிற்று. அதனால் பல ஸோக மாதாக்கள் (தாய்த் தெய்வங்கள்) தோன் றினர். அவருள் எழுவரைப் புராணங்கள் போற்றுகின்றன. பிராமி, மகேசுவரி, கெளமாரி, வைஷ்ணவி, வராகி, மகேசுவரி, சாமுண்டி என்ற இவர்கள் தாயின் பல்வேறு வடிவங்களே. தமிழ் நாட்டிலே இவர்கள் வழிபாடு கி. பி. 5 ஆம் நூற்றுண்டுக்கு முன் தொடங்கி. பத்தாம் நூற்றுண்டு வரை வழக்கில் இருந்தது என்பதைப் பண்டைக் கோயிற் சிற்பங்களால் அறியலாம். இத்தாய்மார்களின் மூர்த்தங்கள் ஒரே பிடத்தில் வரிசையாக அவற்றினாலே அடையாளத் துடன் பதுமாசனத்திலே வீற்றிருப்பது போலச் செய்யப் பட்டிருக்கும். புறக்கணிக்கப்பட்டதால், இச் சிலைகளின் சிதைந்த கோலத்தைப் பழங்கோயிற் பிரகாரங்களிலே பார்க்கலாம். சேட்டை என்ற முதேவியையும் நம் முன்னேர் வழிபட்டு வந்தனர். அவருடைய கொடி காகம். காகம் மயிலாகவும், சேட்டை சப்பிரமணியராகவும் திருப்பரங்குன் றிலே மாற்றப்பட்டிருப்பதாக டி. ஏ. கோபிநாதராவ் கருதுகிறார்.

8. வேத நெறியே :

வேத காலத்திலே சக்தி வழிபாடு நடந்தது என்பதற்குச் சான்று உண்டா? இது ஆரியரல்லாதார்க்கு உரியது எனபர் சிலர். ரிக்வேத சம்கிஞதையில் ஆண்தெய்யங்களே ஆட்சி பெற்றிருப்பதால் அன்ஜன வழிபாடு அக்காலத்திலே நடந்தது இல்லை என்று முடிவுகட்டுதேல் பொருந்தாது. வேதத்திலே பயிலுகிற உரூ, அதிதி, புனி, வாக் போன்ற பெண் தெய்வங்களை ஆராய்கிற யாரும் அவையாவும் சக்திகளாகவே கந்தப்பட்டிருந்தமையை அறியலாம். ‘மனிதன் மன்னிலே தோன் றினுன்; மன்னி லேயே மறைகிறுன்’ என்பதால் வேதகால மக்களும் புவியைத் தாயாகவே போற்றினர். தைத்திரிய உபநிடத்திலே புவித்தாயைக் காணலாம். அறிவுக்கும் சிந்தனைக்கும் செயலுக்கும்கூட ஆதாரமாயிருக்கும் வாக்தேவ வதையை முழுதுப் புகழும் தூக்தம் ரிக்வேதத்தில் உண்டு. எல்லாப் பெருமைகளுக்கும் தான்தான் காரணம் என்று வாக் தன் பெருமையைத் தானே விளக்கிச் சொல்லும். அந்த துக்தம் சக்தி உபாசகர்களுக்கு மந்திரமாய்த் திகழ் கிறது. வாக் தெய்வத்தைச் ‘சிந்தாதேவி’ என்பர் தயிறர்.

எனவே, சக்தி வழிபாடு ரிக்வேதத்துக்குப் புதியதோ புறம்பானதோ அல்ல; இது வேதகாலத்துக்கு முற்பட்டதாக இருக்கலாம். அனுரியரு பழக்கமாகவும் இருக்கலாம். வேத ரிவிகள் ஏற்கனவே நடைமுறையில் இருந்த வழிபாடுகளை ஏற்றுக்கொண்டவர் என்று கருதுவதிலே தவறு இல்லை. இது வேத விரோதமானது அன்று.

கேள் உபநிடதம் உமையின் துணையால் இந்திரன் பிரமத்தை அறிந்தான் என்று பேசுகிறது. ஒரு காலத்தில் தேவர்களுக்கும், அசர்களுக்கும் போர் நிகழ்ந்தது. பரம்பொருளின் அருளால் அப் போரிலே தேவர்கள் வெற்றிபெற்றார்கள், ஆனால் வெற்றி வெறியில் அவர்கள் பரம்பொருளை மறந்தார்கள். அவர்களுடைய அறியாமை யைப் போக்க, அவர்கள் முன்னே யட்ச வடிவில் பரம் பொருள் தோன்றியது. இது யார் என்று அறிய அதனிடம் அக்கினியைத் தேவர்கள் அனுப்பினார்கள். நீயார் என்று பரம்பொருள் கேட்கவே, அக்கினி தன் பிரதா பத்தை எடுத்துச் சேர்நான். ஒரு புல்லைப் பூமியிலே போட்டு இதை எரி என்று பரம்பொருள் கூறியது. அதை எரிக் கூடியினியால் முடியவில்லை. பின் வாய்வும் முயன்று பார்த்தது. அதனாலும் அப்புல்லை அதைக் குடியிவில்லை. இந்திரன் யட்சனுடைய தத்துவத்தை அறிய முனைந்தான். அப்போது யட்சன் உருவும் மறையவே, வானத்தில் அழகே வடிவெடுத்தாற்போன்ற பெண் ஒருத்தி தோன்றினால். அவன்தான் இமவானின் மகளாகிய உமை. அவளிடம் இந்திரன் அந்த யட்சன் யார் என்று விணவினான். அதுநான் பரம்பொருள் என்று அவள் சொன்னான். இங்கே உமை ஞானத்தின் உருவகம் எனினும், பின் வந்த நூல்களிலே அவள் சிவபெருமானின் துணையாகவே தோன்றுகிறார். வாஜ்சனேய சம்கிஞத யில் அவள் உருத்திரன் சகோதரியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

ஸ்ரீகண்டரும் பட்ட பாஸ்கரும் ஓம் என்ற பிரணைவத்தினின்றும் உமா என்ற சொல் பிறந்தது என்பர். மேலும் துர்க்கை மந்திரம் விஷ்ணு மந்திரங்களிலும் உயர்ந்தது என்று புராணங்கள் முங்குகின்றன. இவற்றுல் சக்திவழிபாடு வைத்திகமானதுதான் என்பது சிக்சயமாகிறது.

9. சாக்த தந்திரங்கள்:

சக்தி வழிபாட்டை விளக்கியும் விவரித்தும் கி.பி. 4 - ஆம் நூற்றுண்டில் பின்னர் பல தந்திர நூல்கள் எழுந்தன. நாளைடவிலே இவ்வழிபாடு எந்தும் பரவி வந்ததற்கு ஏற்ப, தந்திரங்களும் பலவாயின. சௌந்தரிய வகரியிலே ஸ்ரீசங்கர் தந்திர நூல்களின் எண்ணிக்கை 64 என்று. இவற்றுக்கும் சிவபெருமானே ஆசிரியர் என்பது அவர் கருத்து.

வேதவேள்வி தாழு, புதிய புதிய வழிபாட்டு முறைகள் தோன் நியநிறப்பதைத்தான் இவை தெரிவிக் கின்றன. இவை வேதத்துக்கு என்னமானவை அல்ல, இவற்குல வேஷம் பூண்மாகிறது. போகஞ்சன் நெறி உடைக்குத் தாழு அற்றாச்சனும், தாழ்க்குத் தாத்திலே உள்ள பாயங்களும் இவற்குல பயன் அடைந்தனர். வேதத்தின் கர்மகாண்டம் ஸ்திரத் ரடங்களின் வளர்ச்சியைத்தான் பெரும்பாலான நக்திர நூல்களிற் காண விடும். சொன்ன ரக்கியர், சாரத்திலகம், காவிகாதந்திரம், ரூவந்தானி, ரூஸர்ஜனம் முதலியவை சாக்தரநுடைய நக்திரங்களிற் கில். இவற்றைத் தழுவியவர் வங்காளம் அதைச் சார்ந்த காடுகளில் வாழ்கின்றனர். இவர்களிலே வாமசாரிகள் - இடங்கையர் நட்சினாரிகள் - வலங்கையர் எனதற்கீடு பிரிவினர் உண்டு.

1. இடங்கையர்

வாமசாரத்திலே தூர்க்கை காளி லட்சுமி என்பவர்களைச் சுத்தி கொடுப்பாகக் கருதி, மறு, மச்சம், மாமிசம், மாது, முத்திரை என்னும் பஞ்சமகாரங்களைக் கொண்டு பூசிப்பர். இவர்களிலே சிலர் நான்சிரவிலே இடுகோட்டுக்குப் போய்ப் புதைத்திருக்கும் பிரேதங்களைத் தோண்டி எடுத்து, அதனை மறு மாமிசங்களால் பூசிப்பர், சிலர் பேண்களை நிறுத்திப்பூசிப்பர். இதைப் பூரணபிட்சை என்பர். வாமபார்க்கத்தின் ஜூங்குமகாரங்கள் தவறுதலாய்ப் போருள் செய்யப்பட்டு, சிற்கில இடங்களிலே இழி நிலையிலே அனுடிட்க்கப்பட்டு வருவது வருந்தத்தக்கதே. பால் உணர்ச்சியை ஒழிப்பதற்கு மாருக மாது, காம ஏணர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறார்கள். யோக நெறியில் சிற்கந்தீர மண்டலத்தினில்லை ஒழுங்கும் அபுததாரை நான் மறு, கன் அல்ல, பட்டினி விரதங்களால் உடல் நினைவை ஒடுக்குவதற்குத்தான் மாமிசம் அறிகுறியே அன்றி, உண்பதற்க அல்ல. மச்சமும் முத்திரையும் முறையே இடுகைசீல நாடுகளைக் குறிப்பன. இந்த வாமசார வழிபாட்டால் உலகில் உள்ள இன்பங்கள் யாவும் கிடைப்பதோடு முக்கியம் பேரின்புமுக் கிடைக்க விரும்புவது அதைத்தார் கால்தர் நம்பிக்கை. இவர்களைக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

2. வலங்கையர்:

இழிலீடு எத்திய வாமமார்க்கத்தை ஸ்ரீ சங்கர் கண்ணாற்றிருக்கிறார். அவர் காலம் முதல் தட்சினாரிகள் தலை எடுத்தார். இவர்கள் ஸ்ரீ வீதியோபாசகர் வேத நேறியில் வழங்குதல் தலுந்த குருவை அடைந்து, ஸ்ரீ வீத்தை முறவான பத்துவித மகாவித்தை மந்திரங்களோடு உபாசிகமுறை வழுவாது பூசைசெய்து, பாப்ட்டாரிகை என்ற பாசக்தியைப் பிரச்சனங்மாகச் செய்வார். இந்த கல்வி சாக்தோபாசனை தென்னுடைல் நட்சு வழுகிறது. இதற்கு அடிப்படை சௌகந்தரியங்கள்.

இதற்கு மூலம் கெளடபாதருடை தூபகோதயமும், சாக்த நக்திரங்களும் உபநிடதங்களுமே.

அத்வைத மதத்தை நிறுவி, ஸ்ரீக்குண பிரமத்தைத் தெரிவித்து, தீவுப்பிரம்ம ஜக்கியத்தை மெய்ப்பித்த ஸ்ரீசங்கரர், பஜகோவிந்தம் பாடினுற்போலவே அம்பிலக யைத் துதித்து சௌகந்தர்யலகரி பாடினார். இதிலே மந்திர நூலைத் தழுவிய யந்திர தந்திரப் பிரயோகங்கள் உண்டு. தேவியின் அழகைக் காவியரசத்துடன் வருணிப்பதால் சௌகந்தர்யலகரி எனப்படுகிறது.

10. ஸ்ரீவித்தை :

ஸ்ரீ சங்கர் தாபித்த ‘ஐண்மதங்’களிலே தேவி வழி பாடும் ஒன்று. ஸ்ரீவித்தையை இவர் பிரகாசப்படுத்தினார். இவரும் இவர் வழிவங்தோரும் நிறுவிய அத்வைத மடங்களிலே தேவியை ஸ்ரீசக்கரத்திலே எழுந்தருளச் செய்து, இன்றளவும் வழிபட்டுவேருகின்றனர். சிருங்கேரியில் ஸ்ரீ சங்கர் நிறுவிய மடாலயத்திலே ஸ்ரீசக்கத்தில் சாரதாதேவி யைப் பிரதில்லிட செய்தார். இதைச் சாரதாபிடம் எனபார். ‘சர்வவேதாந்த பிரகாசினி பிரமவித்யா சாரதா’ என்று சொல்லப்படுவதால் பிரமவித்தையில் வேறுல்ல ஸ்ரீவித்தை என்பது புலனுகிறது. முக்கியமான சிவாலயங்களிலும் ஸ்ரீசக்ரம் தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றிலே முதன்மை யானது காஞ்சியில் காமாட்சி கோயில். இதைக் காம கோடிபோடும் எனபார். சிதம்பரம் சிதாகாச ரகசியத்திலே ரம்மேளங்கள் சக்ரம். அதாவது சிவச்சக்ரமும் ஸ்ரீசக்ரமும் பூசிக்கப்படுகிறது. திருக்குற்றாலத்திலே ஸ்ரீ சக்ர பீடம் உண்டு. ஆவடையார் கோயிலிலே ஸ்ரீ சக்ர பீடத்தின் மீது தேவியின் பாதுகை வழிபடப்படுகிறது. திருவாளைக் காலில் அகிலாண்டேசவரியின் காதனி ஸ்ரீ சக்ர வடிவில் அமைந்தது. இந்தப் பட்டியலை இப்படியே பெருக்கிக் கொண்டு போகலாம்.

ஸ்ரீ சங்கரருக்குப் பிறகு ஸ்ரீ வித்தையை விளக்கம் செய்த குருநிகளிலே வித்தியாரணியரும் நீலகண்டநும் சிறங்தோர் ஆவர். 18-ஆம் நூற்றுண்டிலே பாஸ் காராயர் இயற்றிய (லவிதா சகல்ரநாம பாஷ்யம் முதலிய) முன்று நூல்கள் ஸ்ரீ வித்தையின் ‘பிரஸ்தானத்தியம்’ என்று சொல்லப்படுகிறது. சௌகந்தரிய லகரிக்கு லட்சுமிதார் உரை எழுதி ஸ்ரீ வித்தையை மேலும் தெளிவு படுத்தினார். காஞ்சிகாமாட்சியை முககவி துதித்த ஜெந்ரா ரூ சுலோகங்களும் பக்திச்சலை மலிந்தனவ. கவிப்பண்பும் வாய்ந்தவை. இதைச் செம்பாகமாகத் தமிழ்ச் செய்யுட்களிலே கோவை ஸ்ரீ நடேசக்கவுண்டர் அவர்கள் மொழி பேயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். தமிழ்மொழியிலே தேவியின் புகழ் பாடி எழுந்துள்ள மாலைகள் பதிகங்கள் பல. இவற்றுள் அபிராமி அந்தாதி சிறங்கது.

11. லவிதா :

ஸ்ரீ வித்தையின் அதிதேவதை லவிதா மகா திருவாளங்தரி. சோபை, விலாசம், இனிமை பெருமிதம்,

6. சக்தி வழிபாடும், மக்கள் வாழ்வு நெறியும்

தைரியம், ஒளி, தகதகப்படு, ஒளதாரியம் என்ற எண்ணுணர்த்தாள் ஆசிய லளிதா ‘துணையும் தொழும் தெய்வமும் பெற்றதாயுமாய்’ இருக்கின்றுள். சின்தும் போலச் சிவந்த மேனி, புன்முறுவல் பூத்த முகம். கருணை கலை எறியும் கண்கள். இப்படி அவள் திருமேனி வருணிக்கப்பட்டுள்ளது.

“ஆத்தானை எங்கள் அபிராமவல்லியை
அண்டமெல்லாம்
பூத்தானை மாதுளம்பூ நிறத்தானை புவி
அடங்கக்

காத்தானை அங்கையிற் பாசாங்குசமும்
கருப்புவில்லும்

சேர்த்தானை முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு
ஒரு தீங்கிலையே”

என்கிறுர் அபிராமிபட்டர். ஆசையின வடிவமான பாசத்தையும், கோபத்தின அறிகுறியான அங்குசத் தையும், மனத்தின் சின்னமான கருப்பு வில்லையும், பஞ்சதன்மாத்திரைகளாகிய மலரம்புகளையும் தன்கை களில் கொண்டிருக்கிறுள் என்று லளிதா சகல்ர நாமம் கூறுகிறது. மிகுந்த வைவத்தோடும் பலகோடி சக்தி கணங்களோடும் அனுக்கிரக மூர்த்தியாய் இவள் எழுந் தருளியிருக்கிறுள் என்பது கோட்பாடு. கால்மீரததில் ஸ்ரீ பிரமும் தமிழ்நாட்டிலே காஞ்சிபுரம் லளிதோ பாச்சையின் முக்கிய தலங்கள் என்று லளிதோபாக்கியானம் கூறுகிறது.

12. ஸ்ரீ சக்ரம் :

லளிதையின் முக்கிய உறைவிடம் மேநு. இதை ஸ்ரீ சக்ரம் என்பர். (சிவன் சக்தி இவர்களுடைய சரிரமதான் ஸ்ரீ சக்ரம் என்று மந்திர நூல்கள் கூறும்) பூமி, கைலாசம், மேநு என்ற பேதமுள்ள ஸ்ரீ சக்கரத்திலே லளிதையை ஆராதிப்பவர் பலர், லளிதோபாக்கியானத்திலே ஸ்ரீ சக்ர வழிபாடுதான காணப்படுகிறது. லளிதையின் உபாசகை தக்கார்க்குத் தக்கபடி மந்திர ருபமாயும் யந்திர ருபமாயும் சுலோகம், மாலை, கவசம் என்று பலவிதமாகக் காணப்படுகிறது. திரிபுரசங்காஞ் செய்த சிவபிரான் தேவியாய் இருப்பதால், சபலம் சஞ்சலம் வாய்ந்த மனதுடையார் ஒரு நாளும் இவளை உபாசிக்க முடியாது.

இவளுடைய சொருபத்தையும் தத்துவத்தையும் போதிக்கும் மந்திரங்கள் பல. இவற்றுள் பதினைந்து எழுத்துள்ள பஞ்ச தசாட்சிரியம், பதினாறு எழுத்துள்ள சோடசாட்சரியம் முக்கியமானவை. காலமுலம் உபதேசம் பெற்று ஏதேனும் ஒரு மந்திரத்தை ஒருமை மனத்துடன் செபிப்பவர் மூலாதாரத்திலே ஒடுக்கி இந்தும் குண்டலினி சக்தியை எழுப்பி, தம மனக்கண்ணிலே தேவியைத் தரிசிப் பவர், இடைவிடாத செபத்தால் அநத சக்தி மேல்நோக்கிக்

விளம்பி, சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுந்தி என்ற கேந்திரங்களைக் கடந்து, ஆந்தை என்ற இடத்தைச் சேர்ந்து ஓர் அனல்கொருந்து வடிவிலே வெளிப்படுகிறது. பின் சகல்ராரத்திலே தோன்றும் அருட்சோதியினிறும் பேறும் இன்பத்தை எப்போதும் நுழைப்பர். இதற்க விளக்கமாகச் சில கோயில்கள் உண்டு. திருவாரூர் - மூலாதாரம், காஞ்சி - நாபி, சிதம்பரம் - அநாகதம், மதுரை-துவாரதசாங்கதம், ஆவுட்டயார்கோயில்-மகாசோட்சாங்கதம், இங்கே ஆத்மநாத சிவனும் யோகாம்பாஞ்சம் ஆயிரம் இதற்க சகல்ராரத்திலே தியானிக்கப்படுகின்றனர்.

13. மூர்த்தி பேதங்கள் :

மகாபாரதத்திலே இண்டிடங்களிலே தூர்க்கையின் பிரார்த்தனை காணப்படுகிறது. விராடன் காரிலே பிரவேசித்த போது யுதிட்டிரன் தூர்க்கையைத் துறித்தான். தேவிக்கும் வசதேவனுக்கும் மகனுக்க் கிருஷ்ணன் பிறந்தான். பின் விந்தியமலையிலே குடி புகந்தான். சிவபிரான் தேவி மட்டும் தூர்க்கையைல். பிரமம் விளைஞ்சுக்களின் தேவியரும் தூர்க்கைகளே. ஆதவின் வைஷ்ணவியை, தூர்க்கை, காளி, மாகாளி, விந்தியா, வாசனி என்ற யுதிட்டிரன் போற்றினான். பீஷ்ம பார்வத்திலே கிருஷ்ணன் தூண்டுதேலால் அர்ச்சனை தூர்க்கையைப் பிரார்த்தித்தான். இப் பிரார்த்தனையிலே அவள், உமா, சங்கரி, சரசுவதி, சாவித்திரி என்று புகழப்படுகிறார்கள். கந்தனுக்குத் தாய் என்றும் சொல்லப் படுகிறார்கள். ஒரே சக்திதான் பல வடிவங்களிலே தோன்றுகிறார்கள் என்பது இவ்விரு துதி மொழிகளால் நாம் அறிகிறோம்.

இம் மூர்த்தி பேதங்களிலே தூர்க்கை, வட்சமி, சரசுவதி, முக்கியமானவை. சண்டி, சாமண்டி, கௌசிகி, போன்ற பேதங்கள் வெறும் பெயர்கள் மட்டும் அல்ல; வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே நிகழ்ந்த சக்தியின் அவதாரங்கள்தான் அவை. மகிழ்ச்சி வதைக்க சண்டி ஆனான். சண்டன முண்டனை வதைக்கக் காமண்டி ஆனான். சும்பன் நிசுப்பனை வதைக்க கெளசிகி ஆனான். பண்டனை வதைக்க யாககுண்டத்தினிறும் தோன்றியவளதான் லளிதையும்.

14. காளி :

லளிதையின் வேருஜவள் காளி; காளி பயங்கரி; லளிதை சுந்தரி. காளி தத்துவம் அற்புதமானது. கோடானுகோடி யுகங்கள் கற்றங்கள் அடங்கிய காலத்தையே எடுத்து விழுங்கி அதாவது, காலங் கடந்து நிற்பவள், ஆதவின் தேவியை வடமொழியில் காளி, காலிகா என்பர்; தமிழிலே காளி என்பர்.

“ காலமாம் வனத்தில் அண்ட கோளமாம்
மரத்தின் மீது
காவிசுக்கி என்ற பெயர் கொண்டு - ரீஸ்
கார் மிட்டுவும் ஒரு வண்டு ”.

என்று தோட்டுக், மாகாவியின் புகழுப் பாரதியார் பாடியிருக்கிறார். எங்கும் நீக்கமற நிறைந்தவன் என்பதால், நீல ஏற்ற நெளை அவள் கற்பணி செய்யப்பட்டதுக்கிறார். விரிந்த வானும் பரந்த கடலும் நிலாகவே தோன்றுவின்றன இல்லையா? ‘மேலுமாகிக் கூறுகிற், வெருள நீசையும் விண்ணும் மண்ணும்’ ஆன இயற்கை நாடை மூட மறைப்பதற்கு ஒன்றும் இல்லை. ஆதலே அவள் சீர்வாணமாய் நிற்கிறார். அவளை ‘முண்டாளின்’ என்பர். அதாவது, நுண்டுக் கூப்பட்ட நலைகளை மாலையாகக் கோத்து அணிந்துகொண் டிருக்கிறார். தன்னிடமிருந்து தோன்றும் உயிர்கள் தன் விட்டும் ஒடுங்குதலை உணர்த்துகிறார் இத் தலைமாலை. இரும்பாலையில் உள்ள பல்வேறு யைதுடைய தலைகள், பிறக்கவீர் எந்தானும் இறப்பு என்பதற்கு விளக்கம். யக்கள் செய்யும் வினை அணித்திற்கும் சக்தியாய் இருப்ப வன் அவள்தான் என்பதற்கு அடையாளமாக வெட்டிய காங்களைச் சாமாகத் தோட்டுது அரையிலே அவள் கட்டி விடுக்கிறார். அவள் சங்காரமுற்றி என்பதை நாவி விற்கந்துகொட்டும் இத்தும் தேரிவிக்கிறது. கணங்தோறும் அவள் நீவாசிகளை வகைக்கிறார், ஜட்டுகிறார், மாய்க் கிறார். உலகோர் சிக்கும் கண்ணிரை அவள் பொந்து படித்துவதில்லை. மக்கள் முடிகின்றனர். நகரங்கள் அழிகின்றன; நாடுகள் காட்டுகின்றன. அவள் ஹூம் என்றால் அண்டங்கள் கால்கூபா. இந்த அழிவைக் கண்டு அஞ்சலாளர் அவளை வழிபட உயிரார் அல்ஸர். சுயலைப் பற்றும், ஆணவத்துடையும், போரையும் வாய்ந்தவர்க்கு அவள் பயங்கரிதான். வறிதலறிவுள் அவள் வாளி விள்ளும் நப்பழுதியாகு. உல்லாயில் உடப்பவன் அவளைக் கண்டு அஞ்சலைக் கண்டு விடுவதில்லை. உயிரை நீணமாக மதிக்கும் ஆங்கம் தீயாகிதான் அவளை வணக்கும் ததுதி வாய்ந்த வன். உயிரிந்த கொள்கைக்குத் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்து, எவன் பேருமீத்தாடன் மாய்க்கிறேன் அவனுக்குத்தான் அவளை அருள்சேய்கிறார். மாணபையும் அவனுக்கு கு இல்லை. இந்தகைய ஆங்கம் வீரர் மலிந்திநுந்ததால் முற் காலத்தில்நம் காடு பலறைநகர்விழும் முன்னேயிருந்தது.

பண்டைய நமிர் வீரர் செய்த ஆத்ம பரித்தியா வக்களைக் கவிச்கத்துப் பார்வி புதியிருந்து. இதன் காலம் சி.பி. 11 ஆம் நூற்றுண்டு. நமது உடலுறுப்புக்களையும் நமிலகளையும் நாமே அறுத்துப் பணிபிடத்திலே கேர்த்திக் கட்டுக வைத்து இவ்வக்கள் காளியை வழிப்பட்டார்கள். கல்விக்கும், கடாரம், சாவகம் போன்ற தொலைதார காடுகளை இவ்வக்கள் வென்றதில் வியப்பில்லை. தஞ்சைப் பேருங்கோயிலிலைக் கட்டியது இவ்வகைக்கு எம்மாத்திரம்? காளிகோயிலிலை,

“ சவியாத தனி ஆண்மைத் தறு கண் வீரர்,
‘தருக வரம்; வரத்தினுக்குத் தக்கதாகப்
பலியாக உறுப்பரிந்து தருதும்’ என்று
பரவும் ஒவி கடல் ஒவிபோல் பரவுமாலோ
அடிக் கழுத்தினுடன் சிரத்தை அரிவராலோ
அரிந்தசிரம அணங்கின் கைக்
கொடுப்பாராலோ
கொடுத்த சிரம கொற்றவைகளைப்
பரவுமாலோ
குறையுடலும் கும்பிட்டு நிற்குமாலோ ”

என்று சயங்கொண்டார் பாடுகின்றார். இது வெறும் கற்பணி அன்று. வீரர்களும் தேவி உபாசகர்களும் தலைப் பலி தந்து தமது பிரார்த்தனைகளைச் செலுத்திவந்த பெநுஞ் செயலை மகாபவிபுரம், திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய இடங்களில் உள்ள பல்லவச் சிற்பங்கள் மெய்ப்பிக்கின்றன.

கம்பவார்மன் ஆட்சியில் அமைந்த பத்தாம் நூற்றுண்டு சாசனம் ஒன்றுண்டு. வீரன் ஒருவன் தன் தலையை ஒரே வாள்வீச்சில் அறுத்து, தேவியின் பலிபீடத்திலே அதைத் தன் கையாலே வைத்தமாத்தி சிலை ஒன்று கிடைத் திருக்கிறது. இவ்வாறு பலி இட்ட அருஞ்செயலைப் பாராட்டி, ஊரார் அமைத்த அறப்புறம் அச்சிலையிலே பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. ‘படாரிக் குக் குறைத்தலை அறுத்துப் பிடிலிக்கமேல் வைத்தானுக்கு ஊரார் வைத்த பரிசாவது என்று அச்சாசனம் தோடங்குகிறது. இவ்விரதம் தேவிக்குப் பரணிகாணக் கொண்டாடப்பட்டது. இப்பரணி நோன்பை மக எனி நம் நோற்றுவந்தனர். இன்னுண் யைனவியும் இன்னுண் மகஞாமான இவள் பரணி தோற்றுதற் இது’ என்று பொறிக்கப்பெற்றுள்ள கற்றுாண்கள் திருக்கோவலூர்ப்பக்கம் காணப்படுகின்றன. இவை கி.பி. 9, 10 ஆம் நூற்றுண்டுக்கு உரியவை.

கி.பி. 7-ஆம் நூற்றுண்டுக்கு மகேந்திரவர்மன் சிங்கலரத்தில் குடைந்துள்ள குகைக்கோயில் சுவரிலே புடைப்புச் சிற்பமாக மகிளாசுரமர்த்தனி விளங்குகிறார். இதன் சிறப்பு என்னவென்றால், பிற சிறப்புக்களிற்போல் இல்லாது, தேவி வைத்துகாலை மட்டும் எருமைத் தலையேல் வைத்து, இடதுகாலைத் தரையிலே ஊன்றி, சங்கு சக்கரங்களைத் தாங்கி, பக்கவாட்டிலே சுற்று சாய்க் கிருப்பதுதான். இதன் வலதுபறுத்திலே ஒரு வீரன் மண்டியிட்டு, வலதுகையின் வாள்கொண்டு, தனது இடதுகால் தோடையைத் துண்டிக்கிறார். எதிரிலே பூசாரி மந்திரங்களைச் செபித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

காவிரிப்பும்பட்டினத்துச் சுடுகாட்டில் இநுந்த காளி கோயிலைச் சுற்றிலும், உயிர்க்கடன் கொடுத்தோரது நிலைகள் தோங்கின்ற மரங்கள் வளர்ந்திருந்ததை மணி சேலை துறிப்பிடுகிறது. சிலப்பதிகாரத்திலே வேடர்கள் காளியை எப்படி வழிப்பட்டார்கள் என்பதை இளங்கோ

6. சக்தி வழிபாடும், மக்கள் வாழ்வு நெறியும்

55

வடிகள் விவரமாகச் சொல்லியிருக்கிறார். நோய்வாய்ப்பட்டு விளியாத வீரரது பழங்குடியிலே ஒரு கன்னிப்பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவனுக்குக் கொற்றவையின் கோலம் செய்விக்கிறார்கள். வேண்டும் வரிசைகள் நல்கி அவளை மேளதாளத்துடன் காளி கோயிலுக்கு அழைத்துச் செல்லு கிறார்கள், பலிபீடத்தைத் தொழுது தூர்க்கையை ‘அமரி, குமரி, கவுரி, சமரி’ என்று அர்ச்சிக்கிறார்கள். ‘பிறை சூடியவளே, முக்கண்ணி, நீலகண்டி’ என்று போற்றுகிறார்கள். “யானைத்தோல் போர்த்து புலித் தோலை அரையிலே கட்டி, ஏருமைத் தலைமிது விண்ணுய். இது என்ன மாயமோ? உன்னைத் தேவர்கள் வணங்குகின்றனர். வேதங்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட மறைபொருள் நி, வளைக்கையில் வான் ஏந்தி, நி, மகிழாசுரனை வதைத்தாய். மும் மூர்த்திகளின் மனக்கமலத்திலே சோதி விளக்காய்

நிற்பவன் அல்லவா நி, உன் திருவாடுகளை வணங்குகிறோம், நாங்கள் செலுத்தும் கடன் இதோ எங்கள் கழுத்திலிருந்து சொரியும் இருத்தமே. இதை ஏற்றுக்கொள் சங்கி, அந்தரி’ என்று துகித்து வேடர்கள் குருதிப்பலி (அவிப்பலி) கொடுக் கின்றனர். இப்படி வழிபடும் வேடர்குலமே சிறங்க குலமாம்.

இளங்கோ காலத்திலேயே தேவியைப் பற்றிய புராண கதைகள் (தேவி மான்மியம், தேவி பாகவதம்) வளர்ந்து பூர்த்தியாகிவிட்டன. இக் கதைகளில் தமிழ் மக்களுக்கு இருந்த நம்பிக்கை உறுதியானது. இக் காலப் பல்லவ பாண்டியர்களின் புகழ்ச் சின்னமான சிற்ப வழி வங்களிலே மிகவும் சிறங்கத்து மகிழாசுரமர்த்தனி என்பதும் இங்கே கருத்துக்கது.

7. நவக்கிரகத் திருக்கோயில்களும் மக்கள் வழிபாடும் :

1. நவக்கிரக வழிபாட்டு நோற்றும் :

மக்கள் பக்திசெலுத்தும் தெய்வத்திருவருவங்கள், சிவநெறித் திருக்கோயில்களில் சிவலிங்கத்திருமேனி உள்ளிட்ட இருபத்தைந்து மாசேவரத் திருமேனிகள், சோழர் காலத்திலேயே ஒன்பது கோள்களை வழிபாடும் சமயப்பண்பாடு பரவலாயிற்று. அம்மையப்பர் வழிபாட்டுடன் நவக்கிரக வழிபாடும் மக்களால் உற்சாக்த்துடன் நடைபெற தொடங்கியது. வாழ்க்கையில் எதிர்ப்பாடும் நன்மை தீவேகளை ஒட்டி அவ்வழிபாடும் பரவலாக மஸரத் தொடங்கி விட்டது. ஒவ்வொரு திருக்கோயிலிலும் நவக்கிரகப் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டது, சில குறிப்பிட்ட திருக்கோயில்களை ஒன்பது கோள்களில் நவத்தனியே கோள்களுக்கு உரியவை என்ற கருதும் மரபும் தொடர்ந்தது. சிவநெறிக் கோட்டாட்டில், நவக்கிரக வழிபாடு புதுவுதற்கு “வேறு தோனி பங்கள்” என்ற திருஞான சம்பந்தம் திருப்பதிகம் மூல இலக்கியம் ஆயிற்றே என்றும் கருத இடம் உண்டு. “சிவபிராண வழிபட்டால் கோள்கள் நல்ல நல்ல” என்று இறை வழிபாட்டில் ஊக்கம் ஊட்டுத் தலை பாலருவாயரின் குறிக்கோள். ஆனால் தமிழகச் சமுதாயம், அடிப்படையை மறந்து கோள் வழிபாட்டிலேயே அடிக் நாட்டம் கோள்ள வாய்தற. இது போகுன்னூராது வினாந்தபுதிய மரபு என்ற கூறுவது தவறுகாது.

நவக்கிரகங்களைப் பற்றியும், அவை சிறப்பாக வழிபடப்பெறும் திருக்கோயில்களைப் பற்றியும் இப்பகுதியில் விரிவாக ஆராயப்பெறும்.

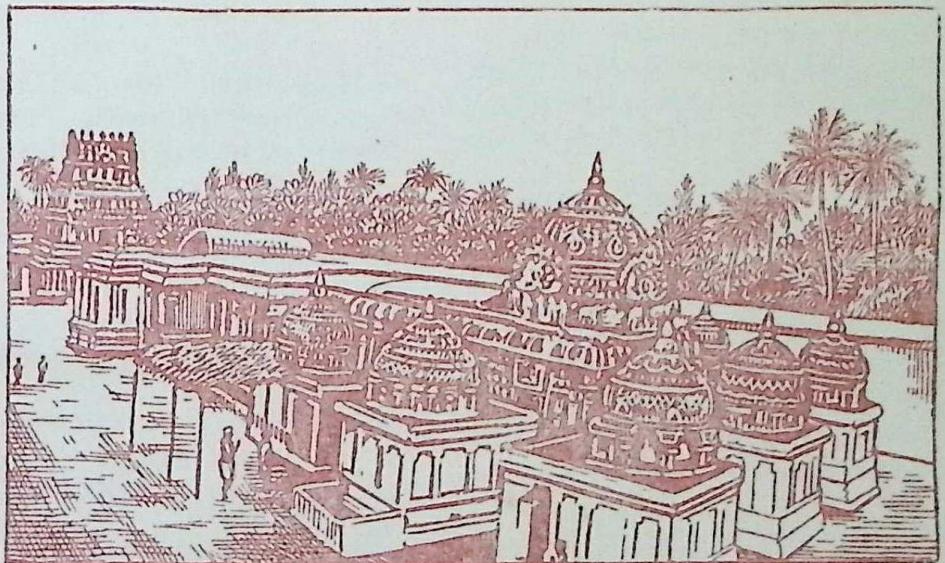
2. நூயின் :

நவக்கிரகங்களில் முக்கியமாக விளங்குகின்றவன் குரியன். குரியன் நடோயங்மாக வைத்து நவக்கிரக மண்டலம் நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ளது. ரிக்வேதமும், குரியனைப் புகுற்றுகின்றது. மூன்று வித அக்கினி வீசில் குரியன் ஒருவன்; அவனுக்கு ரூயிறு என்று மற்றுக் கீர்த்தி பெயர் உண்டு. குரியனைக் கொண்டு நாழிகைகளைக் கணக்கிடுவதற்கு குரியசித்தாந்தம் என்று கூறுவார்.

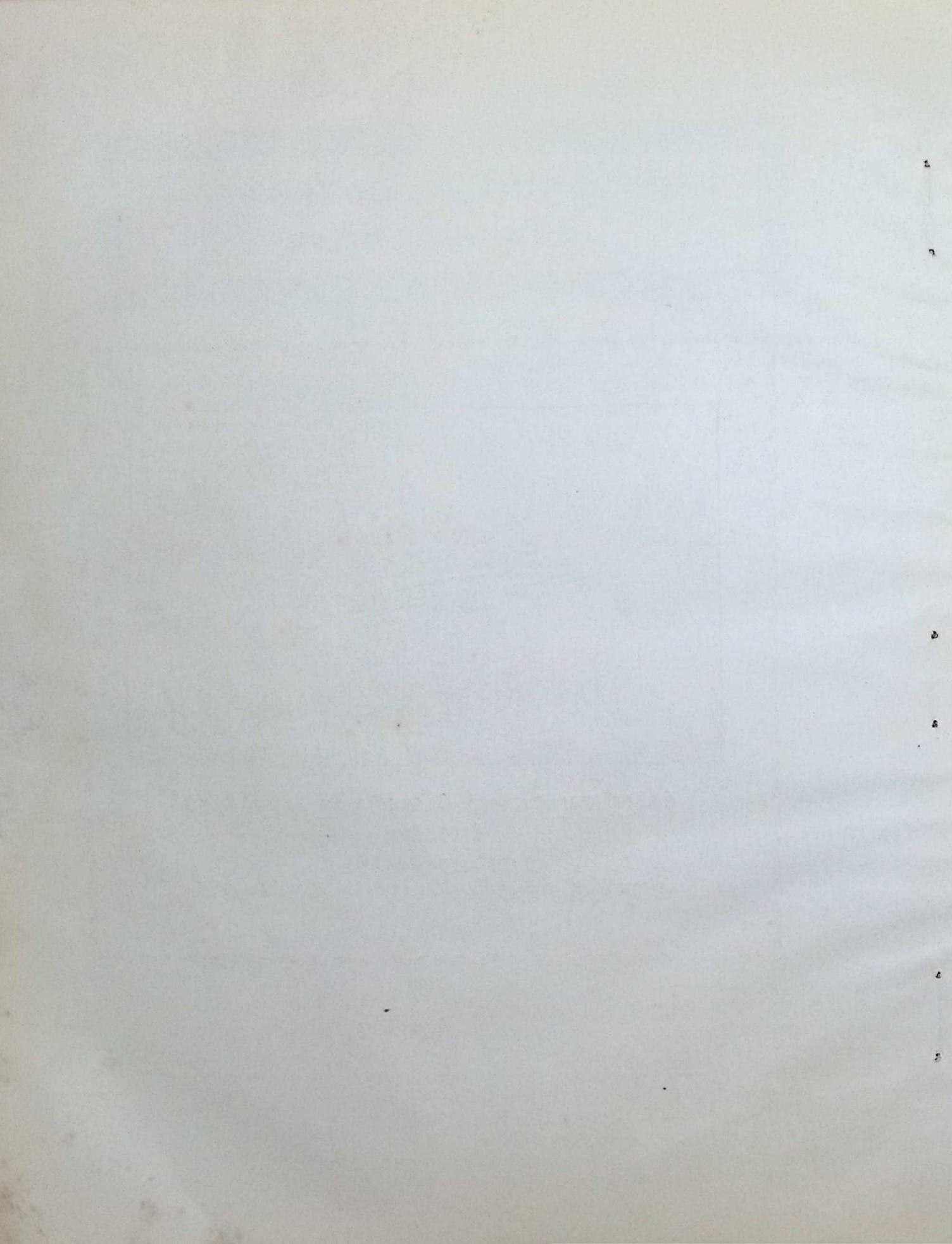
இம் என்ற ஒலியிலிருந்து குரியன் தோன்றினன். முச்சூர் த்திகளின் அம்சம் குரியன், காசிப முனிவருக்கும் அதிதிக்கும் பிறந்தவன் என்பது பாரத வரலாறு. அதனால் அவனுக்கு ஆதித்தியன் என்றும் பெயர். குரியன் சஞ்சிகை என்பவனை மணந்ததாகவும் பல மக்கள் பிறந்ததாகவும் வரலாறு உண்டு. சஞ்சிகை குரிய வெப்பம் தாங்காமல் தன் நிழலைப் பெண் வடிவாக்கி அதைச் சூரியனிடம் அனுப்பினான். சாயாதேவி என்று பெயர்பெற்ற அப்பெண் தன் நிலையைச் சூரியனுக்குத் தெரிவிக்காமல் அவனுடன் வாழ்ந்து பல மக்களைப் பெற்றார்கள். பின்பு உண்மை தெரிந்து சாயாதேவியும், சஞ்சிகையும் ஒன்று சேர்ந்து வாழ்ந்து வரலானார்கள். இவர்கள் தவிர பல மணவியர் குரியனுக்கு உண்டு. குரியன் பெற்ற பின்னொகள் பிரகு, வால்மீகர், அகத்தியர், வசிஷ்டர், கர்ணன், சக்ரீவன் முதலியோர்.

குரியன் மிக்க தவம் செய்து கிரணங்களில் மிகுந்த வலிமை பெற்றவன். குரிய கிரணங்களால் தான் மழை, பனி, வெப்பம் உண்டாகிறது. உலகில் குரியனைவிட ஒளி பொருந்திய பொருள் கிடையாது. மற்றை எட்டுக் கிரகங்களுக்கும் ஒளி அளிப்பவன். ஒற்றைச் சக்கரமுடைய ரதத்தில் ஏழு குதிரை பூட்டி வருபவன். அருணன் என்பவர் குரியனுடைய சாரதி. அனுமானுக்கு நவ வியாரணங்களையும் கற்றுக்கொடுத்தவன் குரியன்.

குரியன் ஒரு ராசியிலிருந்து மற்றொரு ராசிக்குச் செல்லும்போது மாதம் பிறக்கிறது. இதை விஷா புண்ணிய காலம் என்கின்றோம். கை மாதப்பிறப்பு உத்தராயணம், ஆடி மாதப் பிறப்பு தச்சினையம், மற்றும் அர்த்தோதாதய புண்ணியகாலம் முக்கியமானவை. குரியனும் சந்திரனும் சேர்ந்துள்ள காலம் அமாவாசை, ராகு, கேதுக்கள் பற்றுவதால் குரிய கிரகணம் உண்டாகின்றது என்பது புராணம். விஞ்ஞான அடிப்படையில் அப்படி நடப்பதில்லை.

திருக்கிலைய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற்குச்
சொந்தயான
சூரியனுர்கோயில்
அருள்மிகு சிவசூரியப்பெருமான் திருக்கோயில்

சூரியன் வெண்தாமரையில் வீற்றிருப்பவன் என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. இரண்டு கைகள் ஒரு முகத்துடன் சூரிய மண்டலத் தின் தடுவே சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்றார். அப்போது சிவசூரியன் என்று சிவாகமம் கூறுகின்றது. சூரிய மண்டலத்தின் நடுவில் விஷ்ணு திகழும் போது அவன் சூரியநாராயணன் என்று அழைக்கப்படுவதாக விஷ்ணு புராணம் கூறுகின்றது.

தைமாதப் பிறப்பு, மகரசங்கராந்தி. சைவர்களும் வைணவர்களும் சூரியனைப் பூசிக்கின்றனர். சூரியனை வழிபடுவதால் கணநோய், இருதயநோய் காமாலை முதலிய நோய்கள் நீங்குகின்றன.

வால்மீகி ராமாயணத்தில் கதிரவனுடைய துதியாக “ஆதித்திய ஹிருதயம்” என்ற பகுதி உள்ளது. இராவண யுத்தத்தில் இரமர் சோர்வடையாமல் இருக்க அகத்திய முனிவர் உபதேசித்தது. சூரியனுடைய திருநாமங்கள் பல. ஆதித்தியன், ஸவிதா, சூரியன், ககன்பூஷா, பானு, கபஸ்திமான், ஹிரண்யரேதஸ் ஸப்தஸப்தி, பாஸ்கரன், மார்த்தாண்டன், ரவி, பிங்களன் மற்றும் நாற்றுக்கணக்கானவை.

ராகு, கேதுக்களை அமிர்தம் கடையும்போது காட்டிக் கொடுத்ததால் அவர்கள் அவனைப் பீடிப் பதாகவும் அதுதான் கிரகணம் என்று புராணம் கூறுகின்றது.

பாகவதத்தில் சூரியன் மேருமலையை வலம் வருவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

மார்க்கண்டேய புராணம், பிரம்ம புராணம் முதலியவற்றில் சூரியன் வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நால்களில் சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோ அடிகள் “ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும்” என்று சூரியனை வாழ்த்துகின்றார். கண்ணகிக்குச் சூரியனுடைய குரல் அசரீயாக சாட்சி சொல்லியதாகப் பாடல் உள்ளது, “கன்வனே அல்லன் ... ... ”

சூரியன் பாலை நிலத்திற்குத் தலைவன். சலித்தொகையில் நச்சினார்க்கிலியர் சூரியனைப் பற்றி உரை எழுதியுள்ளார்

திருமுருகாற்றுப்படை, சிலப்பதிகாரம், புறநானாறு, சூரியன் சிறப்பைக் கூறுகின்றன.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் சூரியன் கோயில் இருந்ததாக இளங்கோ அடிகள் கூறியுள்ளார். “பகல் வாயில் உச்சிக்கிழான் கோட்டம்”

சங்கிதமும்முர்த்திகளில் ஒருவரான முத்துசாமி தீட்சிதார் நவக்கிரகங்களின் மீது 9 சீர்த்தணைகள் பாடியுள்ளார்.

சூரியனைப்பற்றி “சூரியமூர்த்தே நமோஸ்துதே” என்று பாடியுள்ளார்,

சூரியன் சிம்ம ராசிக்கு அதிபதி. அதிதேவதை அக்னி. பிரகி அதிதேவதை - ருத்ரன்.

சூரிய நமஸ்காரம் சிறப்பானது; அதற்குத் தனி மந்திரம் உண்டு. கண் ஒளி பெருகும். “கண்கெட்ட பிறகு சூரிய நமஸ்காரம்” என்பது பழமொழி.

மழுரகவி என்ற புலவர் “சூரிய சதகம்” என்ற நால் இயற்றியுள்ளார்.

விஞ்ஞானிகள் சூரியனைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டே இருக்கின்றார்கள். கவிஞர்கள் சூரியனுடைய அழகைக் காவியங்களில் வருணிக்கின்றார்கள். சூரியன் நம் நாட்டுக்கு மட்டுமல்லாமல் உலகில் எல்லா நாடுகளுக்கும் தேவைப்பட்டவன். அவனைப் பாடாத மொழியில்லை: வணங்காத மக்கள் இல்லை. வேதங்கள் அவன் புகழை கூறியுள்ளன. சூரியன் கமலமலரை மலர்த்துபவன்.

அமரகவி பாரதியார் சூரியனைப்பற்றி “நீ ஒளி. நீ சுடர். நீ விளக்கம். நீ காட்சி. மின்னல், ரத்தினம், கனல், தீக்கொழுந்து” என்று கவிதை புனைந்துள்ளார்.

மக்கள் சூரியனைப் பல விதத்தில் பூசை செய்வார்கள். யந்திரத்தில் ஆவானம் செய்தும் உருவம் எழுதியும் வழிபடுவார்கள். சிவாலயத்தில் பரிவார தேவதையாக சூரியன் உள்ளான். நவக்கிரகத்தில் ஒன்றாக வைத்து வலம் வருகின்றார்கள்.

சூரியனுக்குத் தமிழ் நாட்டிலும் மற்றும் வடநாட்டிலும் பல கோயில்கள் உள்ளன.

சோழநாட்டில் சூரியனார்கோயில் என்ற தலத்தில் சூரியனுக்குத் தனிக்கோயில் உள்ளது. மற்ற கிரகங்களுக்கும் அங்கு கோயில் உண்டு, இக்கோயில் திருவாவடுதை ஆதீனத்தைச் சார்ந்தது.

21. மற்றும் பல கோயில்கள்:

சிதம்பரத்திலிருந்து 16 கல் தொலைவில் உள்ள உடையார் குடியில் செம்பீயன் மாதேவியால் கட்டப்பட்ட கோயில் உள்ளது. குரியதேவர் விக்ரகம் உள்ளது. திருக்கோவிலூரை அடுத்த தீழைர் திருச்சி மாவட்டம் அன்றூர் ஆஸம்பாக்கம், கும்பகோணம் தாலுக்கா சித்தநாதகவாமி கோயில், திருக்கோட்டை, திருக்கோவிலூர் வீரட்டானம், தெங்குருக்காடு மாவட்டம் ஏறும்பூர் புதுக்கோட்டை, பக்கவில் உள்ள நீர் பழனி, திருச்சி கருர் பழதெயில்லன் அன்றூர், நாவலூர் திருமெய்ஞானம், திருப்பூத்துகுத்தி, திருசோற்றுத்துறை, திருக்கண்டியூர், கும்பகோணம் நாகேஸ்வரர் கோயில், திருச்சி மாவட்டம் திருக்கட்டளை, முழுகுரு முதலியன் குரியனுக்குச் சிறப்பான இடங்கள், புகார் நகரில் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன் குரிய வழிபாடு இருந்தது.

கங்கைகாண்ட சோழபுரத்தில் நவக்கிரகங்கள் அமைக்கும் ஒரே கல்லில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 7 குதிரைகளால் இழுக்கப்பட்ட ரதத்தின் அருகில் அருளான் தேரோட்டப்புமையீடமாக அமைந்துள்ள ஒரே வட்ட வடிவக்கல்லில் குரியனும், சுற்றிலும் 8 கிரகங்களும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதுபோன்ற நவக்கிரக அமைப்பு வேறு எங்கும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வைத்தில்வரங்கோயிலில் “நவக்கிரக யந்தரம்” கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அங்காரகன் கோயில் பக்கவில் உள்ளது.

வடநாட்டில் “கோனுங்” என்ற இடத்தில் குரியனுக்குத் தனிக் கோயில் உள்ளது என்று கூறுகின்றனர்.

“குரிய காந்தக் கல்” என்று ஒரு கல் உண்டு. இதில் குரிய ஒளி பட்டால் நெருப்பைக் கக்கும்.

“காசிவி இருளைத்திக்கு கடிரோவியாகி எங்கும் பூசர் உலகோர் போற்றப் போடிப்புடன் கூத்தை [நல்கும்

வாசி சழுக்கை தேர்மேல் மாதிரி வஸ்மாய்வந்த தேவை; எனிச் சட்டிப்பாற், செங்கிரிவனேபோற்றி”

விளக்குவான்:

குரியன் உலகின் ஜிவாத்மா. பூமியிலிருந்து 93,000,000 மைல் தூந்தில் உள்ளது. வெப்பம் 1,000,000-இ. பூமியப்போல் 332000 மட்டு வைக்கும்போன்று. மற்றும் 1,300,000 மட்டங்கு பெரியது. அதன் மிட்டம் 435000 மைல். அதன் வயது கமார் 2000 கோடி வருடங்கள். குரியன் ஒது

திருக்கோயில்களும் பண்பாடும்

நெருப்புக் கோளம். சமீபத்தில் விஞ்ஞானிகள் குரியன் என்றுமே அழியாது என்று கண்டுபிடித்துள்ளார்கள்.

3. சந்திரன் :

குரியனுக்கு அடுத்தபடியாக நவக்கிரக மண்டலத்தில் வருபவன் சந்திரன். குரியன் வெங்கதி ரோன். சந்திரன் தண்கதிரோன். சந்திரன் ஜீலோரும் விரும்புவர். அதனால் அவனுக்கு ஜோகப்பிரியன் என்று பெயர். அழகன், பெண்களின் உள்ளம் கொள்ளொள்பவன். பயிர் வளர்சந்திரன் உதவி தேவை. கவிகளின் உணர்ச்சியை ஊட்டுவன். கலைஞர்களும், ஒவியர்களும் சந்திரனை அதிகமாகத் தீட்டுவார்கள்.

வேதங்களில் இவனுக்கு ஸௌமன் என்று பெயர். சந்திரன் பற்றிப் பல கதைகள் உண்டு. தஷை பிரஜாபதி கதை யாவரும் அறிந்ததே. அதனால் அவனுக்கு வளர்பிறை தேய்பிறை ஏற்பட்டது. இதிகாசத்திலும், பாரதத்திலும் அவன் வருகிறான். வில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார் தம் பாரதத்தில் சந்திரனைப் பாடியுள்ளார், சிவபெருமான் முடிமேல் இருப்பவன். தேவர்கள் அழு கை கடைந்த பொழுது அவ் வெப்பத்தைத் தணித்த வன். அந்தணர்கள் சந்திரனை வழிபடுகின்றனர்.

கந்தபுராணத்தில் சந்திரன் வரலாறுகளைக் காணலாம். சந்திரன் தேவாலயங்களில் பரிவார தேவதையில் ஒருவன். சந்திரன் தூய வெண்ணிற முடையவன். வெள்ளை ஆடை உடுப்பவன். “சிறப்ரத்தினம்” என்னும் நூல் சந்திரனைத் தேரில் அமர்ந்த கோலத்தில் காட்டுகின்றது.

அவனுடைய தேவியர் காந்தி, சோபை என்ற இருவர். ரோகினி சந்திரன் பக்கவில் உள்ளதாக பூர்வகாரண ஆகமம் கூறுகின்றது. நவக்கிரக ஆராதனம் என்னும் நூல் சந்திரனை வழிபடும் முறைகளைக் கூறுகின்றது. கற்கடக்ராசிக்கு அதிபன் சந்திரன். “நவக்கிரக தோத்திர சங்கிரகம்” என்னும் நூலில் சந்திரனுக்கு 28 பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. சதாதரன், குமுதப்பிரியன் என்ற நாமங்கள் விசேஷமானவை.

சந்திரன் உள் காணப்படும் நிழல் மான் போன்றது. அவன் ரோகினிபதி; மூலிகைகளுக்கு வளர்க்கி தகுவதால் “ஒளாஷதீசன்” என்ற பெயர். நட்சத்திரங்களுக்கு நாயகன்.

7. நவக்கிரகத் திருக்கோயில்களும் மக்கள் வழிபாடும்

பாண்டிய மன்னர்கள் சந்திர வமசத்தில் தோன்றியவர்கள், இனிய உருவான அவனுக்கு இனிப்பு மிகவும் விருப்பம். யோகிள் அன்பன். அவர்கள் மூச்சைச் சத்திரகலை என்பர்.

சிலப்பதிகாரத்தில் “திங்களைப் போற்றுதும் திங்களைப் போற்றுதும்” என்று இளங்கொடி அடிகள் பாடியுள்ளார். பூம்புகார் நகரில் நிலாக்கோட்டம் என்று சந்திரன் கோயில் இருந்தது என்பர்.

குறுந்தொகையில் “தொழுது காண்பிறை” என்று கூறப்பட்டுள்ளது, மக்கள் பிறையைக் காண்பது பழைய வழக்கம். திருக்கோவையாரில் சந்திரனைப் பற்றிய பாடல் உள்ளது. “மைவார் கருங்கண்ணி செங்கரம் வெள்ளைச் சிறுபிறைக்கே”

“பிள்ளைத்தமிழ்” என்ற பிரபந்தத்தில் அம்புவிப் பருவம் என்று தனியே ஒரு பகுதி உள்ளது. பாரதியார் சந்திரனைக் காதல் தெய்வம் என்று கூறியுள்ளார்.

“சோமதேவன் புகழ்” என்ற பாட்டைப் பாடியுள்ளார்.

அவன் தேர் 10 சக்கரங்களையும் 2 குதிரைகளையும் உடையது. வெள்ளை அல்லியை உடையவன். அலங்காரப் பிரியன். வெண் குடைமீது சிங்கக் கொடி உடையவன்.

பிறைச் சந்திரனை ஆயுள் வளரும் பொருட்டுத் தொழுவார்கள். 1000 பிறை கண்டவர்கள் உண்டு. திருவிளையாடற் புராணம் சான்று.

சித்தாந்த சேகரம், சிற்பரத்தினம் முதலியன சந்திரனைப்பற்றி கூறும் நூல்கள்.

குரியனிடமிருந்து சந்திரன் பிரிந்து நிற்கும் நாள் பெளர்ன்மை, நிறைமதி என்று பெயர். “நாலாம் பிறைச் சந்திரனைக் கண்டால் நாய்பட்டபாடு படுவர்” என்பது பழமொழி.

மூஸ்லீம்கள் பிறை தொழுதலைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவார்கள்,

திருவக்கரை, திருக்கருகாவூர், திலதைப்பதி, திரு இடைமருதார், திருக்கோவலூர், நீர்பழனி, திருக்கட்டளை, புகார் நகர் முதலிய தலங்கள் சந்திர னுக்கு உரியவை.

திருவேங்கடம் சிறப்பான சந்திர சேஷத்திரம்.

2500 ஆண்டுகளுக்கு முன் பூம்புகாரில் சந்திர வழிபாடு இருந்தது.

சந்திரனுக்கு அதிதேவதை - நீர் (வருணன்) பிரதி அதிதேவதை-கௌரி.

“சாந்திர மாணம்” என்னும் கணக்கும் உண்டு. தெலுங்கு நாட்டில் சிறப்பு.

சந்திரன் ஆயுளை வளர்ப்பவன், 1000 பிறைகளைக் கண்டவர்கள் சதாபிஷேகம் என்ற சாந்தியைச் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

“சந்திரகாந்தக் கல்” என்ற ஒரு கல் உண்டு. இதில் சந்திரன் ஒளி பட்டால் அதனின்று நீர் துளிக்கும்.

விஞ்ஞானம்:- சந்திரன் பூமியைச் சுற்றி வரும் கிரகம். குரிய ஒளியைப் பெற்று அதைப் பூமிக்குப் பிரதிபலிக்கின்றது. குரிய சந்திர கிரகணங்களுக்கு ஆதாரமானது. அமாவாசை, பெளர்ன்மைக்குச் சந்திரனே காரணம். சமீபத்தில் சந்திரமண்டலத்தை மனி தன் சுற்றியதும் - அடைந்ததும் விஞ்ஞான உலகின் முன்னேற்றம்,

“அலைகடல் அழுதந்தனில் அன்று வந்துதித்துமிக்க கலைவளர் திங்களாகிக் கடவுளோர்க் கழுதம் ஈயும் சிலைநுதல் உழையாள் பங்கன் செஞ்சடைப் பிறையாய்மேரு மலைவலமாக வந்த மதியமே போற்றி போற்றி”

4. அங்காரகன் : (செவ்வாய்)

நவக்கிரக மண்டலத்தில் மூன்றாவதாக வருபவன் அங்காரகன், மங்களன், குஜன், செவ்வாய், செம்மீன் முதலிய பெயர்களும் இவனுக்கு உண்டு. பூமிதேவியினால் வளர்க்கப்பெற்றவன். அதனுலகுஜன் என்ற பெயர் வந்தது.

சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண்ணால் வேர்வை உண்டாகிப் பூமியில் விழுந்தது, அதிலிருந்து குழந்தை வடிவாகத் தோன்றினான் என்பது புராணம். அவன் தவம் செய்து கிரக பதவியை அடைந்தான். மற்றொரு வரலாறு பாரத்வாஜ முனிவர்பால் தோன்றிய கருவிலிருந்து வளர்ந்தான். அவனிடத்தில் கலைகள் பயின்றன. (அபிதான சிந்தாமணி)

வீரபத்திரரே அங்காரகன் என்றும் கூறுவர். தக்க யாகத்தில் வீரபத்திரன் தக்கை சம்ஹாரம் செய்து பராக்கிரமத்தால் உலகை நடுங்கவைத்தான். தேவர்கள் அஞ்சிப் பெருமாணை வணங்கி வேந்தனர் வீரபத்திரர் தம் பயங்கர உருவத்தை மாற்றி சாந்த சொருபமாய் அங்காரகனுய்த் தோன்றினார். வீரபத்திரருக்குச் செவ்வாய்க் கிழமை சிறந்தநாள்.

அதனால் அங்காரகளுக்கு அந்த நாள் சிறப்பாக அமைந்தது. செவ்வாய்க்கிழமை விரதம் பற்றி உபதேச காண்டம் சொல்கின்றது.

அங்காரகள் இத்தும்போல் சிவந்த தேகத்தை உடையவன். சேஷஸர் அவனுக்கு விருப்பம். 4 கைகளை உடையவன். அபயம், சக்தி, ஆயுதம், காத, குலம் முதலியன் கொண்டவன். அங்காரக் கிளி வாக்கம் மேற்கூ (ஆடு), எட்டுக் குதிரைகள் பூட்டிய தேவிக் கொல்பவன் என்று அறிகின்றோம்.

முத்துசாமி தீட்டிதீர் “அங்காரகம் ஆச்சிரயமி” என்று பாடியுள்ளார். தன்ஜை வணங்கு பவர்களுக்கு நன்மை செய்யவன். மேறு ராசிக்கும் விருஷ்டிக் காரிக்கும் உடையவன், அங்காரக்கௌ வழி பழுவதால் வெட்டுக்காயம், புண் முதலியவைகளால் உண்டாகும் துன்பம் நீங்கும். அங்காரகளுக்கு சிவப்புக் குடை உண்டு. மேருவை வலம் வருபவன்.

முத்துக்களில் செந்திரோட்டம் உடைய ஒரு வகை உண்டு. அதற்கு “அங்காரகன்” என்று பெயர். சிலப்பதிகாரத்தில் இது கூறப்பட்டுள்ளது. செவ்வாய் ஆண் கிரகம்; துவரை, செப்புப் பாத்திரம், பவழம் முதலியவற்றைத் தானம் செய்தால் அங்காரகள் மகிழ்ச்சி அடைவான். அங்காரகள் அபகிரகம். ஆனால் மங்கல உருவம் உடையவன்.

சிவனுடைய கள்ளிலிருந்து தோன்றியதால் இவன் முருகன் அங்கம் என்று கூறப்படுகிறது. செவ்வாய்க்கிழமையான்று முருக வழிபாடு சிறப்பு. அங்காரகளுக்கும், முருகளுக்கும் பல ஒற்றுமைகள் உண்டு.

பழைய காலத்தில் ரோமர்கள் செவ்வாயைக் கடவுளாகக் கொண்டாடினர் என்று சரித்திரும் கூறிறது. அங்கு அவனுக்கு மார்ஸ் என்று பெயர், பல கோயில்களையும் ரோமர்கள் கட்டினர்.

“ செங்கள்ளைச் செம் மேவிச்
செவ்வன் செம் மாஸியனுள்
அங்கவிச் வை குலம்
அடற்கைத் தோச் மங்கலத்தான்
கோதுற் தாரேதும்
உாத்தி தீஸ் மகட்குக்
ஊதுற் சேய் அங்காரகன்”

அங்காரகளுக்குத் திருநாமங்கள் பல, அவன் செவ்வன்னை மேனியை திணப்பூட்டுகின்றன. கோதிதாங்கள், ரங்காயதேஷனான், ரங்கவர்ணனான், கந்திரன், குமாரன், மகாகாயன், மங்கலன், தனப்

பிரதன், ஹெமகுண்டன், ரோகநாசனன், ரக்தவல் தரதரன் மற்றும் பல (நவக்கிரக ஸ்தோத்திர சுங்கிரகம்)

நவக்கிரகத் தலங்களில் ஒன்றான பழநி அங்காரகளுக்கு உரிய தலம், வைத்தீஸ்வரன் கோயிலில் ஆங்காரகன் பூரித்துப் பலன் பெற்றதால் இதுவும் அங்காரகத் தலமாகக் கூறப்படுகின்றது. இதற்கு கல்லில் மூலஸ்தான மூர்த்தியும் அழகான செப்புத் திருமேனியும் உள்ளது. ஒவ்வொரு செவ்வாயும் அங்காரகள் ஆட்டு வாகனத்தின்மீது இங்கு வலம் வருகின்றன.

“முந்தீர் நாப்பண் திமில் சுடர் போலச்
செம்மீன் இமைக்கும் மாகவிசும்பின்”

என்பது புறநானூறு.

திருச்சிருகுடியில் அங்காரகளுக்கு ஆலயம் உள்ளது. அங்காரகள் அவந்தி நாட்டவன். பாரதவாஜ கோத்ரம். தேவி சத்திதேவி. இவன் குமாரன் கரேசன் என்று சித்தாந்த சேகரம் என்னும் நூல் கூறுகின்றது.

அதிதேவதை - பிருதிவி, பிரதி அதிதேவதை - கோத்திர பாலகன்.

செவ்வாய் கிரகம் தண்ணீலபோல் காணப்படும், குருயனைச் சுற்றிவர 687 நாட்கள் ஆகும். சுமார் 2 வருடம். ரோமர்களால் போர்க்கடவுளாக வணங்கப் பட்டது. இவை விஞ்ஞான விளக்கம்.

செவ்வாய்க்குத் தோத்திரம்:

“வசனதல் தெரியந்தான் மன்னைவர் சபையில்
வார்த்தை
புசபல் பராக்ரமங்கள் போர்தனில் வெற்றி
ஆண்மை
நிசமுடன் அவரவர்க்கு நனிலந் தன்னில் நல்கும்
குநில் மகனுகு செவ்வாய் குரைகழல்
போற்றி! போற்றி!

5. புதன் :

புதன் சந்திரனுக்கும் தாரைக்கும் உதித்தவன். புதனைப் பூசித்தால் அறிவு ஒர்கும். வித்தைகள் எனிதில் உருகும்.

குருவின் மஜைவியாகிய தாரை சிலகாலம் சந்திரனுடன் வசித்துப் புதனைப்பெற்றார். அவன் யாருடைய புதன் வன் என்று சந்தேகம் வர, தாரை சந்திரனுடைய புதனைவன் என்று வெளியிட்டாள். புதன் அறிவில்

சிறந்தவனுக் விளங்கினான். இளன் என்னும் அரசன் ஒரு காலத்தில் அம்பிகையின் சாபத்தால் இளை என்ற பெண் ஆனான். புதன் இளையுடன் இன்புற்றான். இளை அம்பிகையின் சாபத்தால் பின்பு வரத்தால் ஒரு மாதம் ஆணைவும், ஒரு மாதம் பெண்ணைக்கவும், மாறிமாறி வாழ்ந்தாள். புதனுக்கு புசுரவ என்ற மகனைப் பெற்றான். புதன் சிவபெரு மாணித் துதித்து இளையை மறுபடியும் இளன் ஆக்கினான்.

புதன் வரலாற்றைப் பாரதமும், பாகவதமும் கூறுகின்றன. தாரைக்கும் சந்திரனுக்கும் உதித்த தால் பிரமன் அவளைச் சூரியன் பகவில் உறையும் படி செய்தான். ஜயங்கார் பாகவதம் என்னும் நால் இதைப்பற்றி கூறுகின்றது.

புதன் சிவனைத் துதித்து நவக்கிரகங்களில் ஒன்றான். புதன் பிரதிட்டை செய்த இலிங்கம் காசியில் உள்ளது (காசி காண்டம்)

ரிக்வேதத்தின் 5-வது காண்ட அதிகாரி புதன் (அபிதான சிந்தாமணி).

புதன் சிங்கவாகனம் உடையவன். மஞ்சள் மாலை அணிந்தவன். பொன்மீது ஆசை உடையவன். மஞ்சள் ஆடை புனைபவன். 4 கரங்களிலும் வரதம், வாள் கேடைம், கதை உடையவன். புதன் விஷ்ணு வைப் பேரால் தோற்றமுடையவன். விஷ்ணுத்தர்மோத்தரம் என்னும் நால் இதைக் கூறுகிறது. பச்சை நிறத்தையும் விரும்புகின்றவன்.

முத்துசாமி தீட்சிதர் புதனைப்பாடியுள்ளார். புதன் மிதுன ராசிக்கும் கன்யா ராசிக்கும் அதிபதி. புத்தகத்தைக் கையிலே கொண்டவன். புதன் அவி உருவினன் என்று கூறுவர். புதனைப் பூசித்தால் கவிபாடும் திறமை ஏற்படும். அதிதேவதை - விஷ்ணு. பிரதி அதிதேவதை - நாராயணன்.

புதனுக்குப் பல பெயர்கள் உண்டு. சில முக்கியமானவை - புத்திமதாம் சிரேஷ்டன், புத்தி தாதா, புத்தி விவர்த்தனன், தனப்பிரதன் மனோஹரன், விஷ்ணுரூபி, கிரக பீடாஹரன் என்ற சிறப்புப் பெயரும் உண்டு. மற்றைக் கிரகங்களால் ஏற்படும் பீடையை நீக்குபவன் (நவக்கிரக ஸ்தோத்ர சங்கிரஹம்).

புதன் சுபகிரகம், புதன் சேஷ்திரம் மதுரை, திருவெண்காட்டைப் புதன் சேஷ்திரம் என்று கூறுகின்றார்கள். இங்குப் புதனுக்கும் கோயில் உண்டு. புதனுக்குக் காசியில் கோயில் உண்டு. புதவார விரதம்பற்றி “விரத சூடாமணியில்” கூறப்பட்டுள்ளது. புதன் வியாபாரத்தில் கெட்டிக் காரன்.

“ பொன் அகப்பட்டாலும் புதன் அகப்படாது ” என்பது பழமொழி. புதன் வாதநோய் தீர்ப்பான், தர்க்க சாஸ்திரத்தில் நிபுணன்.

விஞ்ஞானம்: புதன் ஒளியுள்ள கிரகம். சூரியன் பக்கக்குதில் இருப்பதால் அதிகமாகக் காண முடியாது. சில மாதங்கள் சூரிய உதயத்திற்கு முன்னும் சில மாதங்கள் சூரிய அஸ்தமனத்திற்குப் பின்னும் ஒரு மணி நேரம் காணலாம். புதன் சூரியனைச் சுற்றில்லர் 88 நாள் ஆகும். சூரியனுக்கு மிக மிகப்பக்கமுள்ள கிரகம் புதன். மிகத்தூரமுள்ள கிரகம் சனி, ரோமானியர்களால் சாதுர்யமான தேவதையாகக் கருதப்பட்டது,

“ மதனரூல் முதலாவுள்ள மறைகளும் கல்வி ஞானம் விதமுடன் அவரவர்க்கு விஞ்சைகள் அருள்வோன் திங்கள் சுதன் பவிசு பாக்கியங்கள் சுகம்பல கொடுக்க வல்லன். புதன்கவி புலவன் சீர்மால் பூங்கழல் போற்றி போற்றி! ”

6. பிரகஸ்பதி (வியாழன்)

பிரகஸ்பதி என்றால் மேதாவி என்று பொருள். அறிவிலே சிறந்தவன். நவக்கிரகங்களில் ஒன்றான பிரகஸ்பதியை வியாழன் என்று கூறுகின்றோம். குரு என்றும் பெயர். பிரம்மாவின் பேரன், ஆங்கீரசரிவிக்கும் சிரத்தா தேவிக்கும் பிறந்தவன். மனைவி மார் தாரை, சங்கினி.

பிரகஸ்பதி காசியில் ராலகாலம் தவம் செய்து தேவர்களுக்கு குருவாக விளங்கும் பதவி பெற்றார். பிரகஸ்பதி ஒரு நீதி நூல் இயற்றியதாகத் திருக்குறள் பரிமேஸழகர் உரையில் காணப்படுகின்றது.

ஒரு சமயம் பிரகஸ்பதி நீராடச்சென்றபோது நீர் தெளிவாக இல்லாததால் அதைச் சபித்தார்; தவளை, மீன் முதலியவற்றால் நீர் கலக்கமடைக என்று சாபம் கொடுத்தார்.

பிரகஸ்பதியின் தேர் 4 சக்கரங்கள் கொண்டது. 8 குதிரைகள் பூட்டப்பட்டது. ஒரு முகம் 4 கைகள் கொண்டவர் பிரகஸ்பதி. ஜபமாலை, கமண்டலம், யோக தண்டம், அபயம் கொண்டவர். இவர் நிறம் பொன்னிறம். சாந்த மூர்த்தி; அதிதேவதை - பிரமன், பிரதி அதிதேவதை - இந்திரன்.

விள்ளு தர்மோத்தாம் என்னும் நால் பிரகஸ்பதி இரண்டு கருமடையவர், என்று கூறுகின்றது. புத்தகமும் அட்ச மாலையும் ஏந்திக் கொண்டிருப்பவர்.

தேவகுரு, “கராச்சாரியார்”. குரு என்ற திருநாமல்கள், இந்திராஜம், தேவர்களும் இவர் உபதேசத்தால் நன்மை பெற்றனர். வழிபாட்டு தாணியம் - கடலை. தேர்மில் தேராத மாணவர் குருவை வழிபாட்டுக் கடலை தாணம் செய்து கடலை சாப்பிட்டால் வெற்றி காண்பார் என்பது ஒரு நம்பிக்கை.

குரு பிராமண குலத்தில் உதித்தவர் என்று திட்டிதீர் பாராட்டிப்பாடுகின்றார். தன் ணீ ப் பணித்தவர்க்கட்டு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்பார். பிரகஸ்பதி இயற்றிய நால் ஒன்று உண்டு.

“அமிர்த சஞ்சிவினி” என்ற மந்திரத்தைச் சுக்கிரனிடமிருந்து அறிந்துவர தன் மகன் கச்சீன பிரகஸ்பதி அனுப்பி அவன் மூலம் கற்று உணர்ந்தார் என்று மகாபாரதம் கூறுகின்றது.

சோழ நாட்டில் திருத்தேஸுர் என்ற தலத்தில் பிரகஸ்பதிக்குத் தனி இடம் உள்ளது. தலத்து இறைவன் பெயர் தேவகுருநாதன். திருவாசூர், ஆஸ்திரி, மாழுரம், இத்தலங்களை குருல்தல மாவும் தட்சினாமுரத்தி வடிவத்தை தக் குலோகவும் கருதி மக்கள் வழிபடுகின்றனர். திருச்செந்தார் தெப்புப் பெற்ற குருதலம். தொன்னடைநாடு திருவிதாயம் குருதலம்.

பிரகஸ்பதி நனுர் ராசிக்கும் மீன ராசிக்கும் தீவிவர்.

விஞ்ஞானம்: குது குரியனைச் சுற்றிவர 12 வருடங்கள் ஆகின்றன (4332 நாட்கள்) பூமியைப் போல் 1360 மடங்கு பேரியது. இதற்கு 12 உபகிரகங்கள் உள்ளன. குரியனுக்கும் பூமிக்கும் உள்ள நூரம் போல் 5 மடங்கு அதிகம் இதற்கும் குரியனுக்கும் உள்ள நூரம். ரெகங்களில் மிகப் பெரியது. ரோமர்களால் தேவதைகளுக்கு அரசனுக்க் கருதப்பட்டது. மழைக்கு அதிபதி என்று பேயர்.

“மறைமிகு விழுால் வக்கோன் வானவர்க்கு அரசன் மந்திரி நறைசொரி கற்பகப் பொன்நாட்டினுக்கு அதிபனு திறைதனஞ் சிவைக மன்றம் நடை நல்கும் இறைவன் குருவாழன் இணையடி போற்றி போற்றி”

7. சுக்கிரன் (வெள்ளி):

சுக்கிரன் நவக்கிரக மண்டலத்தில் 6-வது ஆக குரியனுக்குக் கிழக்கில் சுப கிரகமாக விளங்குபவன். இவன் அசராகுரு. பிருகு மூலிலருக்கும் புலோமசை என்பவருக்கும் பிறந்தவன். பார்க்கவன் என்ற பெயருடையவன்.

சிவபெருமானைக் குறித்துத் தவம்செய்து அமிர்த சஞ்சிவீனி மந்திரத்தை உபதேசம் ஆகப் பெற்றவன். இது இறந்தவர்களை எழுப்பும் தன்மை உடையது. அசரர்கள் இதை அறிந்து இவனைத் தங்கள் குருவாகப் பெற்றனர். இவ்வரலாற்றைக் காசிக்காண்டம் கூறுகின்றது.

தேவர்களுக்கும் அசரர்களுக்கும் ஏற்பட்ட போரில் இறந்த அசரர்கள் மீண்டும் மீண்டும் உயிர்பெற்று எழுந்தனர். தேவர்கள் சூட்டம் குறைந்தது. அவர்கள் சிவனிடம் முறையிட்டனர். குபேரன் சிவனிடம் முறையிட்டான்; இதை அறிந்த சிவன் பார்க்கவணை உடனே அழைத்துவரச் செய்து அவனை எடுத்து விழுங்கினார். சிவன் வயிற்றில் பலகாலம் இருந்து பின்பு தேவர்களின் வேண்டுகோளின்படி பார்க்கவணை சுக்கில வழியாக வெளியே வரச்செய்தார். அதனால் சுக்கிரன் என்றும் தூய வண்மையாக வந்ததால் வெள்ளி என்றும் பெயர் பெற்றன.

மகாபலியிடம் விள்ளு வாமனஞக வந்து 3 அடி மண்கேட்ட பொழுது கமண்டல நீரை வெளி வராமல் வண்டு உருவும் எடுத்துத் துவாரத்தை அடைக்க, திருமால் தகுப்பையால் குத்த சுக்கிரன் கண் ஊனமடைந்தது, அதனால் ஒற்றைக்கண் உடையவனுன். அசரப்பெண்ணை மணந்து பல அசரர்களைப் பெற்றெடுத்தான். இரண்டு மனைவியர். புதல்வர் நால்வர், தேவயானை, அரசை என்ற இரண்டு பெண்கள் உண்டு. கயமுகாசரன், சக்ரன் மகன் என்று நால்கள் கூறுகின்றன. ஆனால் கந்த புராணத்தில் வரும் கயமுகாசரன் இவன் இல்லை.

மகாபாரதத்தில் தேவயானிபற்றிய வரலாறு வருகின்றது. தேவயானியை மணந்த பிறகு யயாதி அவனுடைய தோழியைக் காதலித்ததால் கோபித்து மூப்பு அடையுமாறு யயாதியைச் சபித்தான் கக்ரன். மூப்பை யாராவது மாற்றிக்கொள்ள இசைந்தால் அவருக்குக் கொடுக்கலாம் என்றும் அருளினுன்.

சுக்கிரன் வரலாறுகள் பல உள்ளன. ‘சுக்ரநீதி’ என்ற நால் சுக்கிரனுல் செய்யப்பட்டது. னான் வாசிஷ்டம் என்ற நால் சுக்கிரனுடைய வரலாற்றைக் கூறுகின்றது.

எட்டுக் குதிரைகள் பூட்டிய ஜங்கோன் வடிவமும் 4 சக்கரங்களும் கொண்ட வெள்ளித் தேரை உடையவன் சுக்கிரன். ஒரு முகம் 4 கைகள். சடைமுடி மரவரி தரித்திருப்பவன். சுக்கிரத்தி என்ற தேவியைப்பெற்றவன். விஷ்ணு தர்மோத் திரம் என்னும் நூல், சுக்கிரன் ஒரு முகம் 2 கைகள் கொண்டவன் என்கின்றது. நிதியும் புத்தகமும் தாங்கியவன்.

ஸ்ரீ முத்துசாமி தீட்சிதர் சுக்கிரனின் பெருமை களைக் கீர்த்தனை வாயிலாகக் கூறுகின்றார். சுக்கிரன் தன்னை வழிபடுகின்றவர்களுக்குச் செல்வத்தை அளிப்பவன். சுபகாரியங்களைச் செய்விப்பவன்.

அதிதேவதை — இந்திராணி
பிரதி அதிதேவதை — இந்திர மருத்துவன்.

மேருவை வலம் வருபவன் சுக்கிரன்:

சுக்கிரத் தலங்கள்:

பாண்டிய நாடு — திருவாடாஜை
தொண்டை நாடு — திருவேற்காடு
சோழ நாடு — ஸ்ரீரங்கம்.

வடமொழி நூல் ஒன்றில் சுக்கிரனை எப்படிப் பூஜிக்க வேண்டுமென்ற செய்திகள் உள்ளன.

சுக்கிரனுக்கு பிரதியான வண்ணம் வெண்மை. சுக்கிரன் ஆனந்த மயமாக இருப்பவன். உசநன் என்ற பெயர் உண்டு. மற்ற பெயர்கள் காவியன், ஹிமாபன், குந்தவளன், சுக்லாம்பரதரன், வேத வேதாங்க பாரகன், நீதிக்ஞன், பிரபு. கருணைசிந்து முதலியன. பதவியால் வந்த பெயர் குரு. மழை பெய்ய உதவுபவன், இளிப்புப் பண்டங்கள், மணி, வைரம், பூஷணங்கள் இவை விருப்பமானவை.

சுக்கிரதசைதான் மிகவும் பெரியது. 20 ஆண்டுக் காலம் சுக்கிரதசையில் துன்பப்படுவர்களும் உண்டு; சுக்கிரன் விருஷ்ப துலாராசிக்கு அதிபதி.

விஞ்ஞானம் :

சுக்கிரனுக்குச் சூரியனைச் சுற்றிவர 235 நாட்கள் ஆகும். சுமார் 8 மாதம். ரோமார்களால் காதல் தெய்வமாக வணங்கப்பட்டது. மிக அழகான பெண்ணாகவும் வணங்கினர்.

“முர்க்கவான் சூரன் வாணன் முதலினேர் குதோபாய் வையைக் காக்கவான் மழை பெய்விக்கும் கவிமகன் கனகம் ஈவோன்

தீர்க்க வானவர்கள் போற்ற செத்தவர்தாமை எழுப்பும் பார்க்கவன் சுக்ராச்சாரி பாத பங்கயேமே போற்றி! போற்றி!!”

8. சனி பகவான் :

சனி பகவான் நவக்கிரக மண்டலத்தில் 7 ஆவதாக சூரியனுக்கு மேற்கில் அசப கிரகமாக விளங்குபவன். இவன் பயங்கரமான வன். எல்லோரையும் ஆட்டிவைப்பவன். ஆனால் தன்னை வழிபட்டவர்களுக்கு அருள் புரியும் வள்ளல்.

சூரியனுக்கும் சாயா தேவிக்கும் இரண்டாவது குமாரனாகத் தோன்றியவன் சனி. சனி பகவான், சனீச்சுவரன், சனைச்சரன் என்றும் கூறுவார்

சனி, தன் பெரிய தாயாரான சஞ்சிகையை உதாசினமாகப் பேசினான். அதனால் அவனுடைய குமாரனான யமனால் தண்டத்தால் காவில் அடிக்கப் பட்டுக் கால் ஊனமடைந்தான். அதனால் வலக் கால் சிறிது நீநாண்டி ஆயிற்று. மெல்ல நொண்டி நடப்பவன். தக்கயாகத்தில் சனிக்கு ஒரு கண் போயிற்று என்ற கதை உண்டு

சனிக்கு மூன்று மனைவிகள். அவர்கள் நீலா, மந்தா, சேஷ்டை. சனியின் புதல்வன் குளிகன். குளிகனில் எது செய்தாலும் மேலும் மேலும் பெருகும். அதனால் நல்ல காரியங்களை செய்வார். தீயன் செய்யக்கூடாது. சனியின் பிடியில் சிக்கித் தவிப்பவர் பலர்.

சனி, சிவனைக் குறித்துத் தவம் செய்து காசியில் இலிங்கம் பிரதிட்டை செய்து கிரகப்பதவி அடைந்தான்.

ஒருமுகம் 4 கைகள், அம்பு, வில், வாள், வரதம் முதலியன கொண்டவன். நீலமேனி, சடைமுடி, கருநிற ஆடை, கருஞ் சந்தனம், நீல மணிமாலை முதலியன உடையவன் என்று நவக்கிரக ஆராதனம் கூறுகின்றது. சனி ஒரு முகம் 2 கைகள் உடையவன் என்று விஷ்ணு தர்மோத்திரம் கூறுகின்றது.

சனி பகவான் வாகனம் காக்கை. கழுகு வாகனம் உடையவன் என்றும் கூறுவார். சனிபகவான் தோத்திரம் என்ற நூல் 12 பாடல்களால் சனி கிரகத்தைத் துதிக்கின்றது (காசிமடம் வெளியீடு) அதில்வரும் ஒவ்வொரு பாடத்தும் “சனியனே காக்மேறும் தம்பிரானே” என்ற முடிகின்றது. வடமொழியில் கழுகை வாகனமாகக் கூறுகின்றார்கள்.

சனிக்கு 108 நாமங்கள் உண்டு. சனிக்கு மந்தன், பினிமுகன், முதுமகன், முடவன், காரி என்ற பெயர்கள் தமிழ் நால்களில் வருகின்றன.

பிரியமான மலர் வன்னி. சனி தாமத குண முடையவன். பிரியமான உலோகம் - இரும்பு. தானியம்-என்; சுவை-கசப்பு. இவனுக்கு ஜடாதரன் என்றும் பெயர் உண்டு.

சனியை ஆயுள் காரகனுக் சோதிட நால் சொல் தின்றது, இவனை வழிபட்டால் நீண்ட ஆயுஞ்சன் வாழலாம்.

“சனியைப்போல் கொடுப்பாரும் இல்லை, கெடுப்பவரும் இல்லை” என்பது பழுமொழி.

சனிக்குச் சிறப்பான கோயில் உள்ள இடம் திருநள்ளாறு. சனிப்பெயர்ச்சி நாளன்று அங்கு லட்சக்கணக்கான மக்கள் சூடி வழிபடுவர். நளனுக்குத் துங்பம் நீங்கியத் தலம் திருநள்ளாறு. அதிதேவதை - யமன். பிரதி அதிதேவதை - பிரஜாபதி.

“வெய்ய சுட்ரோன் சாயை
மேவு மகன் குற்கரத்தான்
பைய நடக்கின்ற
பங்கு கரு மெய்யன்
இனியன் அருளுங்கால்
இன்றேற் கொடியன்
சனியன் அவன் சிற்றம் தவிர்”

சனி பகவானுக்குத் தனியே 108 நாமங்கள் உண்டு. வடமொழியிலும் தமிழிலும் இவனைப் பற்றிய துதிகள் பல உண்டு.

விஞ்ஞானம் :

சனிக்கிரகம் சூரிய மண்டலத்திலிருந்து அதிக தாரம் உள்ளது. இது சூரியனைச் சுற்றிவர 10789 நாடகள் (29²) வருடம் ஆகும். இதைச் சுற்றி ஒரு மோதிரம் போன்ற வளையம் உள்ளது. சனியை வளையமைக்கு அரசன் என்று ரோமார்கள் கருதினர்.

“முனிவர்கள் தேவர்களை முர்த்திகள்
முதலானேர்கள்
மனிதர்கள் சகலவாழ்வுன் மகிமை அல்லால்
வேறுண்டோ
கனிவள தெய்வம் நீயே கதிர்சேயே !
காகம் ஏறும்
சனியனே உன்னைத் துதித்தேன் தமியனேற்
கருள்செய்வாயே”
- நவக்கிரக தோத்திரம்.

9. ராது:

ராது நவக்கிரக மண்டலத்தில் 8 ஆவதாக சூரியனுக்குத் தெற்கில் அசுபக் கிரகமாக விளங்குபவன். இவன் சாயாகிரகம் என்று கூறப்படுபவன், விப்ரசித்தி என்ற அசானுக்கும் தட்சனின் பெண்ணை சிம்மிகை என்பவளுக்கும் பிறந்தவன், சுக்கிரனுடைய அன்பன்.

திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த வரலாறு நாம் அறிந்ததே. ராது சுக்கிரன் அருளால் தேவவடிவம் பெற்று, அமிர்தத்தை வாங்கி உண்டான். சூரிய சந்திரர் இதைக் குறிப்பால் காட்டத் திருமால் தன் கையிலிருந்த சட்டுவத்தால் ராது தலையில் அடித்தார். தலை துண்டித்து வீழ்ந்தது. கைகள் உடல் மற்ற உறுப்புகள் வேறு இடத்தில் போய் வீழ்ந்தன, ராது அமிர்தம் உண்டதால் தலை அழியாமல் வளர்ச்சிபெற்றுப் பின்பு பாம்புடல் ஒன்றுடன் சேர்ந்தது.

பின்பு விரோதம் காரணமாக சூரிய சந்திரர்களைப் பிடிக்கத் தொடங்கினான், அதுதான் கிரகனம் என்று கூறப்படுகின்றது, விஞ்ஞானரிதியாக இது வேறு விதமாகக் கூறப்படுகின்றது.

தவத்தின் வலிமையால் கிரக பதவி அடைந்தவன் ராது. ராதுவின் மனைவி சிம்ஹி, மகன் அமுதகடிகள். கரிய ஆடை, கரிய உடல் உடையவன். சூலம், கேடயம், வாள், வரதம் கொண்டவன். கருணைபெருதும் கண்கள் உடையவன். “சிற்பரத்தினம்” என்னும் நால் இவைகளைக் கூறுகின்றது. முறம்போன்ற வடிவமான ஆசனத்தில் வீற்றிருப்பவன். வாகனமாகச் சிங்கத்தையும், ஆட்டையும் உடையவன்.

அதிதேவதை - துர்க்கை அல்லது பசு. பிரதி அதி தேவதை - காலன் அல்லது பாம்பு. திருக்கோயில்களில் ராதுவைத் தனியே வைத்துப் பூசிக்கின்றனர். விடப் பிராணிகளால் உண்டாகும் உபாதையை நீக்குபவன் ராது.

ராதுவின் தலம் - காளஹஸ்தி. திருமாலைக் குறித்துத் தவம் செய்து கிரக பதவி அடைந்தான். ராது மேருவை அப்பிரதசுஷணமாகச் சுற்றி வருகிறான்.

“கயானசித்ர” என்று தொடங்கும் மந்திரம் ராதுவை வழிபட உரியது. வாமதேவ ரிஷி இயற்றியது.

ராதுக்கு உரிய தானியம் உளுந்து. ஆட்டை வாகனமாகக் கொண்டவன், சனிக்கும் சுக்கிரனுக்கும்

7. நவக்கிரகத் திருக்கோயில்களும் மக்கள் வழிபாடும்

65

நன்பன். ஞானகுருவாகிய முருகனுக்கு மகிழ்ச்சி அளிப்பவன்.

காஞ்சிபுரம் ஸ்ரீ கோமாட்சி அம்பாள் கோயில் அருகில் உள்ள ஊரகம் உலகளந்த பெருமாளைத் தரிசனம் செய்தால் ராகு பிர்தியாகும் என்று பெரியோர் கூறுவர்.

முத்துசாமி தீட்சிதர் ராகு வைப்பற் றி பாடியுள்ளார்.

“ வாகுசேர் நெடுமால் முன்னம்
வானவர்க்கு அழுதம் ஈய
ஏகி நீநடு விருக்க இருசிரம்
அற்று வெய்ய
பாகுசேர் மொழியாள் பங்கள்
பரங்கையில் சிரமே பெற்ற
ராகுவே! உன்னைத் துதித்தேன்
ரட்சிப்பாயே! ரட்சிப்பாயே! ”

விஞ்ஞானம் :

“ ராகு கேதுக்கள் கிரகங்கள் அல்ல. அவைகளை Nodes என்று கூறுவர். அவை மாயாமயமானவை.” (Imaginary points) என்பர்.

10. கேது:

ராகுவின் கதையைப் போலவே கேதுவின் கதையும் உள்ளது. இரண்டும் ஒன்றுதான். தலை துண்டிக்கப்பட்டதும் இரண்டு உடல்கள் ஏற்பட்டன. தலை ராகு என்றும், உடல் கேது என்றும் பெயர் பெற்று வாழ்வாயின.

கேது பின்பு விஷ்ணுவை நோக்கித் தவம் செய்து பாம்புத்தலை பெற்றார். கேது செம்பாம்பு உருவமுடையவன் என்று கூறுவர். கேது தேவ லோகத்திலிருந்து பூலோகத்தில் வீழ்ந்ததும் மினி என்ற பிராமணன் எடுத்து வளர்த்தான். கேது நிறம் கறுப்பு. இரண்டு கைகள் உடையவன். ஒருகை அபயத்தைக் காட்டும். மற்றென்று கதை பிடித் திருக்கும். பத்துக் குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் வருவான். “ கேதும்க்ருண்வன்” என்பது அவனுடைய மந்திரம். அதற்கு ரிஷி மதுச்சந்தர். அதனை அன்றி “ ஓம்க்ரும்” என்ற மந்திரமும் உண்டு. அதற்கு ரிஷி ஜயச்சந்தர். சித்தாந்த பஞ்சாங்கம் இதைக் கூறுகின்றது.

கேது மிகவும் கோபமுடையவன். முக்கோண வடிவம் பெற்ற கொடியை உடையவன். முருக வேஞ்குக்கு வெண் கவரியை விசுபவன். மேருவை இடமாகச் சுற்றுபவன்.

கேதுவுக்கு எட்டுப்பிள்ளைகள் உண்டு. புகை நிற மேனியன் என்றும் கூறுவர். கழுகின் மேல்

ஊர்பவன், அதிதேவதை . சித்திரகுப்தன். பிரதி அதிதேவதை - பிரம்மா. காலன் என்ற பெயரும் உண்டு. தும்ர கேது, லோக கேது, மஹா கேது, சர்வ கேது முதலிய பெயர்கள் உண்டு. சினமுடைய வன். ஆதலால் ரௌத்திர கேது என்ற பெயரும் உண்டு.

கேதுவை அலி என்றும் கூறுவர். பிரியமான ரத்தினம் - வைகுரியம், தானியம் - கொள், மலர் - செவ்வல்லி, சுவை - புளிப்பு, சிங்க வாகனமும், 6 குதிரைகள் பூட்டிய ரதமும் உண்டு என்று கூறுவர்.

ராகுவுக்கும் கேதுவுக்கும் தோற்றுத்தில் சில ஒற்றுலைகள் உண்டு.

கேதுவின் மனைவி சித்ரலேகா. எட்டுப் பிள்ளைகளில் அவமிருது என்பவன் ஒருவன்.

குர்யசந்திரர் விரோதி. சுக்கிரன், சரி நன்பர் கள். கேது, படத்துடன் சூடிய 3 அல்லது 5 தலைகள் கொண்ட பாம்புத் தலையுடையவன்

கேது நவக்கிரகங்களில் ஒன்றாக வைத்துப் பூசிக்கப்படுகின்றன. சகல பீடைகளையும் நீக்கு பவன். தெரியம், செல்வம், வெற்றி. ஞானம் முதலியன் தருபவன்.

கேதுத்தலம் காளஹஸ்தி என்று கூறுவர்.

மாதுசேர் நெடுமால் முன்னம் வானவர்க்கு அழுதம் ஈயும் போதுநீ நடுவிருக்கப் புன்சிரம் அற்று வெய்யத் திதில் சேர் கதிர்விளங்கச்சிவன் கையில் சிரமே பெற்ற கேதுவே! உன்னைத் துதித்தேன் கீர்த்தியாய் ரட்சிப்பாயே.

நவக்கிரகத் தலங்கள்:

1. சூரியன் - சூரியனுர் கோயில் (தஞ்சை மாவட்டம்)
2. சந்திரன் - திருப்பதி (ஆந்திரம்)
3. செவ்வாய் - பழனி, வைத்தில்வரன்கோயில் (தஞ்சை மாவட்டம்)
4. புதன் - மதுரை, திருவெண்காடு.
5. பிரகஸ்பதி - திருச்செந்தூர், திருவிரும்பூளை (ஆவங்குடி)
6. சுக்கிரன் - பூர்வங்கம்
7. சனி - திருநள்ளாறு.
8. ராகு } திருநாகேச்வரம்
9. கேது } ஸ்ரீ காளஹஸ்தி (ஆந்திர தேசம்)

பயன்பட்ட நூல்கள் :

*****

செவ இலக்கிய வரலாறு	- ஓனவை. சு. துரைசாமிப் பிள்ளை
கல்லெழுத்தில் தேவார மூவர்	- கே. எம். வேங்கடராமையா
சாசனத் தமிழ்க்கவி சரிதம்	- மு. ராகவையங்கார்
செவத் திருக்கோயிற் கிரியை நேறி	- கைலாசநாதக் குருக்கள்
கனகாபிழேக மலர்	- தருமையாதீனாம்
புள்ளிருக்கு வேஞூர் கும்பாபிழேக மலர்	- வைத்யநாதசுவாமி திருக்கோயில் வைத்தீசுவரன்கோயில்
தருமையாதீனத் தேவாரப் பதிகங்கள்	- உரைப் பதிப்புக்கள்.

